



**ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ**

**Βρυξέλλες, 7 Ιουνίου 2012 (29.06)
(OR. en)**

11066/12

**Διοργανικός φάκελος:
2012/0150 (COD)**

**EF 136
ECOFIN 552
DRS 91
CODEC 1600**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Της:	Ευρωπαϊκής Επιτροπής
Με ημερομηνία:	6 Ιουνίου 2012
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2012) 280 final
Θέμα:	Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ και 82/891/ΕΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010

Επισυνάπτεται για τις αντιπροσωπίες η πρόταση της Επιτροπής, η οποία διαβιβάσθηκε με επιστολή του κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντή, στον κ. Uwe CORSEPIUS, Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

σνημμ.: COM(2012) 280 final



ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 6.6.2012
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Πρόταση

**ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη
θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και
επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ και
82/891/ΕΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ,
2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2012) 166 final}

{SWD(2012) 167 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η χρηματοπιστωτική κρίση έθεσε σε σκληρή δοκιμασία την ικανότητα των αρχών, σε εθνικό επίπεδο και στο επίπεδο της Ένωσης, να διαχειρίζονται τα προβλήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων. Εν τω μεταξύ, οι χρηματοπιστωτικές αγορές στην Ένωση έχουν ενοποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που οι εσωτερικοί κλονισμοί σε ένα κράτος μέλος είναι δυνατόν να μεταδοθούν ταχέως και σε άλλα κράτη μέλη.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή εξέδωσε, τον Οκτώβριο του 2010, ανακοίνωση¹ όπου παρουσιάζονται σχέδια για να αποκτήσει η Ένωση ένα πλαίσιο για τη διαχείριση των κρίσεων στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Με το πλαίσιο αυτό, θα εφοδιαστούν οι αρχές με κοινά και αποτελεσματικά εργαλεία και εξουσίες για την αντιμετώπιση των τραπεζικών κρίσεων προκαταβολικά, για τη διαφύλαξη της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και για την ελαχιστοποίηση της έκθεσης των φορολογουμένων σε απώλειες, σε περίπτωση αφερεγγυότητας.

Σε διεθνές επίπεδο, οι ηγέτες της Ομάδας των 20 (G20) απηύθυναν έκκληση «να επανεξεταστούν τα καθεστώτα εξυγίανσης και η πτωχευτική νομοθεσία, υπό το πρίσμα των πρόσφατων γεγονότων, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα συντεταγμένης εκκαθάρισης μεγάλων και πολύπλοκων διασυννοριακών ιδρυμάτων²». Στις Κάννες, τον Νοέμβριο του 2011, ενέκριναν τα βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων («Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions»), που προσδιορίστηκαν από το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Financial Stability Board - FSB)³. Πρόκειται για τα κεντρικά στοιχεία τα οποία το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας θεωρεί απαραίτητα σε ένα αποτελεσματικό καθεστώς εξυγίανσης. Με την εφαρμογή τους αναμένεται να δοθεί η δυνατότητα στις αρχές να εξυγιαίνουν χρηματοπιστωτικά ιδρύματα με συντεταγμένο τρόπο, χωρίς να εκτίθενται οι φορολογούμενοι σε απώλειες λόγω της στήριξης της φερεγγυότητας, ενώ θα διατηρείται η συνέχεια των ζωτικών οικονομικών λειτουργιών τους. Τον Ιούνιο του 2012, η G20 πρόκειται να αρχίσει εργασίες αξιολόγησης της προόδου όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων αυτών στην έννομη τάξη διαφόρων κρατών.

Τον Ιούνιο του 2010, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε έκθεση, με ιδία πρωτοβουλία, που περιέχει συστάσεις σχετικά με τη διαχείριση της διασυννοριακής κρίσης στον τραπεζικό τομέα⁴. Τόνισε την ανάγκη για ένα πλαίσιο ευρωπαϊκής κλίμακας, με σκοπό τη διαχείριση τραπεζών που αντιμετωπίζουν χρηματοοικονομικές δυσχέρειες και συνέστησε να επιδιωχθεί μεγαλύτερη ολοκλήρωση και συνοχή των απαιτήσεων και των ρυθμίσεων εξυγίανσης που θα ισχύουν για τα διασυννοριακά ιδρύματα. Τον Δεκέμβριο του 2010, το Συμβούλιο (ECOFIN) διατύπωσε συμπεράσματα⁵, ζητώντας ένα ενωσιακό πλαίσιο για την πρόληψη, διαχείριση και επίλυση κρίσεων. Στα συμπεράσματα τονίζεται ότι το πλαίσιο θα πρέπει εφαρμόζεται για τράπεζες κάθε μεγέθους, να βελτιώνει τη διασυννοριακή συνεργασία και αποτελείται από τρεις πυλώνες (προπαρασκευαστικά και προληπτικά μέτρα, πρώιμη παρέμβαση, και τα εργαλεία και τις εξουσίες εξυγίανσης). Το ενωσιακό πλαίσιο θα πρέπει «να αποσκοπεί στη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας με την προστασία του κοινού και εμπιστοσύνη στην αγορά· να δίνει προτεραιότητα στην πρόληψη και στην προετοιμασία· να προβλέπει αξιόπιστα εργαλεία εξυγίανσης· να διευκολύνει ταχεία και αποφασιστική ανάληψη δράσης· συγκράτηση του ηθικού κινδύνου και μέγιστη δυνατή ελαχιστοποίηση του συνολικού κόστους για τους δημόσιους πόρους, εξασφαλίζοντας την ισότιμη κατανομή βαρών μεταξύ των φορέων των

¹ COM(2010) 579 τελικό.

² Δήλωση των ηγετών της G20 στη Διάσκεψη Κορυφής για τις χρηματοπιστωτικές αγορές και την παγκόσμια οικονομία, Απρίλιος 2009.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf.

⁴ (2010/2006(INI)).

⁵ 17006/1/10.

χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων· συμβολή στην ομαλή εξυγίανση διασυννοριακών ομίλων· κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου· και περιορισμό των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.»

Συν τοις άλλοις, κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2012, αναμένεται να υποβάλει έκθεση στην Επιτροπή μια ομάδα υψηλού επιπέδου, με θέμα το κατά πόσον, επιπλέον των κανονιστικών μεταρρυθμίσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις των τραπεζών στην Ένωση θα ενίσχυαν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και θα βελτίωναν την αποτελεσματικότητα και την προστασία των καταναλωτών⁶. Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών, οι προτάσεις της ομάδας θα αποτελέσουν αντικείμενο χωριστής εκτίμησης.

Τέλος, στις 30 Μαΐου 2012, η Επιτροπή ανέφερε ότι θα ξεκινήσει μια διαδικασία προκειμένου «να καθορίσουμε τα κυριότερα στάδια προς την πλήρη Οικονομική και Νομισματική Ένωση, [που] θα μπορούσε να συμπεριλάβει, μεταξύ άλλων, τη στροφή προς μια τραπεζική ένωση και ιδίως την ολοκληρωμένη χρηματοπιστωτική εποπτεία και ένα ενιαίο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων»⁷.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Κατά την περίοδο μεταξύ 2008 και 2012, οι υπηρεσίες της Επιτροπής διοργάνωσαν μια σειρά διαβουλεύσεων και συζητήσεων με εμπειρογνώμονες και βασικούς ενδιαφερομένους όσον αφορά την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών. Ως συμβολή στην τελευταία δημόσια διαβούλευση πριν από την έγκριση της πρότασης, τον Ιανουάριο του 2011 δημοσιεύθηκε προς διαβούλευση έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, όπου περιγράφονται λεπτομερώς οι ενδεχόμενες επιλογές πολιτικής που εξετάζονταν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Η διαβούλευση έληξε στις 3 Μαρτίου 2011. Όσον αφορά ένα από τα εργαλεία εξυγίανσης, το λεγόμενο εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα ή απομείωσης του χρέους, τον Απρίλιο του 2012 διοργανώθηκαν στοχοθετημένες συζητήσεις με εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη, τον τραπεζικό κλάδο, τους πανεπιστημιακούς κύκλους και δικηγορικές εταιρείες. Οι συζητήσεις αφορούσαν τις βασικές παραμέτρους του εργαλείου απομείωσης του χρέους και περιλάμβαναν ιδίως τις προϋποθέσεις ενεργοποίησης της εξυγίανσης, το πεδίο εφαρμογής της διάσωσης με ίδια μέσα, το ενδεχόμενο ελάχιστο επίπεδό της, την εξυγίανση ομίλων, καθώς και τα κεκτημένα δικαιώματα. Τα έγγραφα σχετικά με τις δημόσιες διαβουλεύσεις είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁸.

Επί αυτής της βάσεως, η Επιτροπή συνέταξε τη συνημμένη νομοθετική πρόταση. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής έχουν επίσης καταρτίσει εκτίμηση επιπτώσεων για την πρόταση, η οποία είναι διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁹.

Έχουν ληφθεί υπόψη οι παρατηρήσεις της Επιτροπής Εκτίμησης Επιπτώσεων, οι οποίες διατυπώθηκαν στην πρώτη και στη δεύτερη γνωμοδότησή της, του Μαΐου και του Ιουνίου 2011. Επιπλέον, επικαιροποιήθηκε το κείμενο της εκτίμησης επιπτώσεων και αντικατοπτρίζει τις πλέον πρόσφατες εξελίξεις στα διεθνή φόρα, έχουν δε ενσωματωθεί τα αποτελέσματα των συζητήσεων σχετικά με το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, οι οποίες έλαβαν χώρα τον Απρίλιο του 2012. Συγκεκριμένα, στην αναθεωρημένη εκτίμηση επιπτώσεων βελτιώνεται η παρουσίαση του νομικού και θεσμικού πλαισίου, με την περιγραφή των αρμοδιοτήτων των εθνικών αρχών εποπτείας και των αρχών εξυγίανσης, όπως και των σχέσεων μεταξύ της πρότασης για τη διάσωση με ίδια μέσα και των προβλεπόμενων απαιτήσεων της οδηγίας για την κεφαλαιακή επάρκεια (CRD IV). Στο κείμενο της εκτίμησης επιπτώσεων εξηγείται καλύτερα το περιεχόμενο των επιλογών, και ιδίως της επιλογής που αφορά το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα/απομείωσης του χρέους. Επίσης, έχουν προστεθεί οι επιπτώσεις του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα στο κόστος της χρηματοδότησης για τράπεζες και

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group.

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf.

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm.

μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις (ΜΜΕ). Έχει συμπληρωθεί ένα τμήμα που αφορά τη συνοχή της πρότασης με άλλες προτάσεις κανονιστικών ρυθμίσεων. Τέλος, διευκρινίστηκαν περαιτέρω οι ρυθμίσεις για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση, με την επιλογή των πλέον σημαντικών δεικτών προς παρακολούθηση.

Η εκτίμηση επιπτώσεων καταλήγει στα εξής συμπεράσματα:

- Το προτεινόμενο πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με την εξυγίανση των τραπεζών θα επιτύχει τους ακόλουθους στόχους: ενίσχυση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, μείωση του ηθικού κινδύνου, προστασία των καταθετών και των τραπεζικών υπηρεσιών κρίσιμης σημασίας, εξοικονόμηση δημόσιου χρήματος και προστασία της εσωτερικής αγοράς για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.
- Το πλαίσιο αναμένεται να έχει θετικό κοινωνικό αντίκτυπο: πρώτον, με τη μείωση του ενδεχομένου συστημικής τραπεζικής κρίσης και την αποφυγή απωλειών στην οικονομική ευημερία, που είναι επακόλουθο μιας τραπεζικής κρίσης· και, δεύτερον, με την ελαχιστοποίηση της έκθεσης των φορολογουμένων σε απώλειες που προκύπτουν από την παροχή στήριξης σε ιδρύματα, λόγω αφερεγγυότητας.
- Το κόστος του πλαισίου απορρέει από πιθανή αύξηση του κόστους χρηματοδότησης για τα ιδρύματα, λόγω της εξάλειψης της σιωπηρής βεβαιότητας για χορήγηση κρατικής στήριξης και από το κόστος που αφορά τους πόρους εξυγίανσης. Υπάρχει ενδεχόμενο να μεταβιβάσουν τα ιδρύματα αυτό το αυξημένο κόστος στους πελάτες ή τους μετόχους, μειώνοντας τα επιτόκια καταθέσεων, αυξάνοντας τα επιτόκια δανεισμού και τα τραπεζικά τέλη ή μειώνοντας την απόδοση του μετοχικού κεφαλαίου. Ωστόσο, ο ανταγωνισμός θα μπορούσε να μειώσει τη δυνατότητα των ιδρυμάτων να μεταφέρουν εξ ολοκλήρου το κόστος σε άλλους. Τα δυνητικά οφέλη του πλαισίου, από άποψη οικονομικής ευημερίας μακροπρόθεσμα, χάρη στην μειωμένη πιθανότητα συστημικής κρίσης, είναι σαφώς υψηλότερα από το ενδεχόμενο κόστος.

3. ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ: ΕΝΑ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ ΚΑΙ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Η ανάγκη για αποτελεσματικό πλαίσιο ανάκαμψης και εξυγίανσης

Οι τράπεζες και οι επιχειρήσεις επενδύσεων (στο εξής, ιδρύματα) παρέχουν υπηρεσίες ζωτικής σημασίας στους πολίτες, στις επιχειρήσεις και στην ευρύτερη οικονομία (όπως συγκέντρωση καταθέσεων, δανεισμό και τη λειτουργία συστημάτων πληρωμών). Λειτουργούν σε μεγάλο βαθμό με βάση την εμπιστοσύνη και πολύ γρήγορα μπορεί να γίνουν μη βιώσιμες, εάν οι πελάτες τους και οι αντισυμβαλλόμενοι χάσουν την εμπιστοσύνη στη δυνατότητά τους να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους. Σε περίπτωση πτώχευσης, οι τράπεζες θα πρέπει να εκκαθαρίζονται σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Όμως, η έκταση των αλληλεξαρτήσεων μεταξύ των ιδρυμάτων δημιουργεί τον κίνδυνο συστημικής κρίσης, όταν τα προβλήματα σε μία τράπεζα μπορεί να μεταδοθούν σε ολόκληρο το σύστημα. Λόγω αυτού του συστημικού κινδύνου και του σημαντικού οικονομικού ρόλου που διαδραματίζουν τα ιδρύματα, η κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να μην είναι ενδεδειγμένη σε ορισμένες περιπτώσεις και, λόγω της έλλειψης αποτελεσματικών εργαλείων για τη διαχείριση ιδρυμάτων που βρίσκονται σε κρίση, έχει απαιτηθεί πολύ συχνά η χρήση δημόσιων πόρων για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης σε ακόμη και σχετικά μικρά ιδρύματα, ούτως ώστε να αποφευχθεί φαινόμενο ντόμινο όπου η πτώχευση ιδρυμάτων προκαλεί σοβαρές ζημιές στην πραγματική οικονομία.

Κατά συνέπεια, χρειάζεται ένα αποτελεσματικό πλαίσιο πολιτικής για τη διαχείριση πτωχεύσεων των τραπεζών με συντεταγμένο τρόπο και την αποφυγή μετάδοσης σε άλλα ιδρύματα. Σκοπός του εν λόγω πλαισίου πολιτικής θα είναι να εφοδιαστούν οι σχετικές αρχές με κοινά και αποτελεσματικά εργαλεία

και εξουσίες, ώστε να αντιμετωπίζουν προκαταβολικά τις τραπεζικές κρίσεις, διασφαλίζοντας τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και ελαχιστοποιώντας την έκθεση των φορολογουμένων σε απώλειες.

Προετοιμασία και πρόληψη, έγκαιρη παρέμβαση και εξυγίανση

Για τον σκοπό αυτόν, το φάσμα εξουσιών που θα έχουν στη διάθεσή τους οι σχετικές αρχές θα πρέπει να περιλαμβάνει τρία στοιχεία: i) προπαρασκευαστικά στάδια και σχέδια για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων εμφάνισης ενδεχόμενων προβλημάτων (προετοιμασία και πρόληψη¹⁰); ii) σε περίπτωση εμφάνισης αρχικών προβλημάτων, εξουσίες για την αναχαίτιση της επιδεινούμενης κατάστασης μιας τράπεζας σε αρχικό στάδιο, ούτως ώστε να αποφευχθεί η αφερεγγυότητα (έγκαιρη παρέμβαση); και iii) εάν η αφερεγγυότητα ενός ιδρύματος αποτελεί λόγο ανησυχίας ως προς το γενικό δημόσιο συμφέρον (όπως ορίζεται στα άρθρα 27 και 28), ένα σαφές μέσο για την αναδιοργάνωση ή την εκκαθάριση της τράπεζας με συντεταγμένο τρόπο, διατηρώντας ταυτόχρονα τις κρίσιμες λειτουργίες της και περιορίζοντας, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, κάθε έκθεση των φορολογουμένων σε απώλειες σε περίπτωση αφερεγγυότητας (εξυγίανση). Από κοινού, οι εν λόγω εξουσίες αποτελούν ένα αποτελεσματικό πλαίσιο για την ανάκαμψη και, αναλόγως με την περίπτωση, την εξυγίανση των ιδρυμάτων. Εφόσον ο κίνδυνος τον οποίο παρουσιάζει κάθε μεμονωμένη τράπεζα για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα δεν μπορεί να εξακριβωθεί πλήρως εκ των προτέρων, οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στις σχετικές αρχές όσον αφορά οποιαδήποτε τράπεζα, ανεξάρτητα από το μέγεθός της ή την έκταση των δραστηριοτήτων της.

Εξυγίανση – ένα ειδικό καθεστώς αφερεγγυότητας για τα ιδρύματα

Στις περισσότερες χώρες, οι τραπεζικές και μη τραπεζικές εταιρείες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες υπόκεινται σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Οι εν λόγω διαδικασίες επιτρέπουν είτε την αναδιοργάνωση της εταιρείας (πράγμα το οποίο συνεπάγεται ελάφρυνση, με τη συμφωνία των πιστωτών, του βάρους του χρέους της) ή την εκκαθάρισή της και τον επιμερισμό των ζημιών στους πιστωτές, ή και τα δύο. Σε κάθε περίπτωση, οι πιστωτές και οι μέτοχοι δεν εξοφλούνται εξ ολοκλήρου. Ωστόσο, η πείρα από τις διάφορες τραπεζικές κρίσεις δείχνει ότι οι νόμοι περί αφερεγγυότητας δεν είναι πάντοτε κατάλληλοι για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της πτώχευσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, εφόσον δεν λαμβάνουν δεόντως υπόψη την ανάγκη να αποφευχθούν διαταραχές της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, να διατηρηθούν οι βασικές υπηρεσίες ή να προστατευθούν οι καταθέτες. Συν τοις άλλοις, οι διαδικασίες αφερεγγυότητας είναι μακροσκελείς και, στην περίπτωση αναδιοργάνωσης, απαιτούν πολύπλοκες διαπραγματεύσεις και συμφωνίες με τους πιστωτές, με ορισμένες ενδεχόμενες επιβλαβείς επιπτώσεις για τους οφειλότες και τους πιστωτές από άποψη καθυστέρησης, κόστους και αποτελέσματος.

Η εξυγίανση αποτελεί εναλλακτική λύση έναντι των κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας και παρέχει ένα μέσο για την αναδιάρθρωση ή την εκκαθάριση μιας τράπεζας που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης και της οποίας η πτώχευση θα προκαλούσε ανησυχίες όσον αφορά το γενικό δημόσιο συμφέρον (απειλή για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα, τη συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών μιας τράπεζας και/ή την ασφάλεια των καταθέσεων, των περιουσιακών στοιχείων των πελατών και των δημοσίων πόρων)¹¹. Επομένως, με την εξυγίανση θα πρέπει να επιτυγχάνονται, για τα ιδρύματα, παρόμοια αποτελέσματα με εκείνα των κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας, λαμβανομένων υπόψη των κανόνων της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων, από άποψη επιμερισμού των ζημιών στους μετόχους και τους πιστωτές, με παράλληλη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και του περιορισμού της έκθεσης των φορολογουμένων σε απώλειες που προκύπτουν από τη στήριξη της αφερεγγυότητας. Η όλη διαδικασία, αναμένεται επίσης να κατοχυρώσει την ασφάλεια δικαίου, τη διαφάνεια και την προβλεψιμότητα όσον αφορά τη μεταχείριση των μετόχων και των πιστωτών των τραπεζών και να διατηρήσει αξία η οποία θα μπορούσε να καταστραφεί σε περίπτωση χρεωκοπίας.

¹⁰ «Πρόληψη» στο πλαίσιο αυτό σημαίνει να αποφευχθεί η άτακτη χρεωκοπία που είναι δυνατόν να προκαλέσει χρηματοπιστωτική αστάθεια και όχι να αποκλειστεί όλως διόλου η χρεωκοπία.

¹¹ Εάν οι αρχές κρίνουν ότι δεν υπάρχει απειλή για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα ούτε για τους φορολογουμένους, μια τράπεζα (ή μέρος αυτής) μπορεί να αφεθεί να πτωχεύσει με τον συνήθη τρόπο.

Εξάλλου, με την εξάλειψη της σιωπηρής βεβαιότητας για διάσωση των ιδρυμάτων με δημόσιους πόρους, η επιλογή της εξυγίανσης αναμένεται να ενθαρρύνει τους ανασφάλιστους πιστωτές να εκτιμούν καλύτερα τον κίνδυνο που συνδέεται με τις επενδύσεις τους. Επιπλέον, με τον σχεδιασμό των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων για την εξυγίανση σύμφωνα με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, θα διασφαλιστεί η δυνατότητα να επιτευχθούν οι συνολικοί στόχοι του πλαισίου εξυγίανσης.

Ισορροπία μεταξύ της προβλεψιμότητας για τους επενδυτές και της διακριτικής ευχέρειας για τις αρχές

Προκειμένου να διασφαλιστούν τα υφιστάμενα δικαιώματα ιδιοκτησίας, μια τράπεζα θα πρέπει να τίθεται υπό εξυγίανση σε ένα σημείο πολύ κοντινό με την κατάσταση αφερεγγυότητας, δηλ. όταν είναι στα πρόθυρα της χρεωκοπίας. Ωστόσο, η απόφαση σχετικά με το σημείο έναρξης της εξυγίανσης μπορεί να εξαρτάται από διάφορες μεταβλητές και παράγοντες που συνδέονται με τις επικρατούσες συνθήκες στην αγορά ή ιδιάζοντα ζητήματα ρευστότητας ή φερεγγυότητας, πράγμα το οποίο συνεπάγεται την ανάγκη για έναν βαθμό διακριτικής ευχέρειας της αρχής εξυγίανσης. Ομοίως, οι συγκεκριμένες δράσεις που πρόκειται να αναλαμβάνονται κατά την εξυγίανση δεν θα πρέπει να είναι προκαθορισμένες ως προς οποιαδήποτε τράπεζα, αλλά θα πρέπει να αναλαμβάνονται με βάση τις συγκεκριμένες περιστάσεις.

Ένα πλαίσιο της Ένωσης με παρόμοια εργαλεία, αρχές και διαδικασίες είναι αναγκαίο προκειμένου να παρέχει επαρκή σύγκλιση ως προς τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουν την εξυγίανση οι εθνικές αρχές. Στη διαμόρφωση αυτού του πλαισίου, πρέπει να βρεθεί ισορροπία μεταξύ της αναγκαίας διακριτικής ευχέρειας των εποπτικών αρχών, ώστε να αντικατοπτρίζονται οι ιδιαιτερότητες κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης, και της ανάγκης να διασφαλιστούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού και να διατηρηθεί η ακεραιότητα της ενιαίας αγοράς. Στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) θα πρέπει να ανατεθεί σαφής ρόλος να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και τεχνικά πρότυπα, προκειμένου να διασφαλίζεται συνεπής εφαρμογή των εξουσιών εξυγίανσης, να συμμετέχει στον σχεδιασμό της εξυγίανσης όσον αφορά όλα τα διασυννοριακά ιδρύματα και να προβαίνει σε δεσμευτική διαμεσολάβηση μεταξύ των εθνικών αρχών, σε περίπτωση διαφωνίας σχετικά με την εφαρμογή του πλαισίου.

Τέλος, για την επιτυχία της εξυγίανσης απαιτούνται επαρκείς πόροι, παραδείγματος χάριν, για την έκδοση εγγυήσεων ή την παροχή βραχυπρόθεσμων δανείων, ώστε να βοηθηθούν τα κρίσιμα μέρη της εξυγιανθείσας οντότητας να ανακτήσουν τη βιωσιμότητά τους. Οι πόροι αυτοί θα πρέπει, κατ' αρχήν, να παρέχονται από τον τραπεζικό τομέα με δίκαιο και αναλογικό τρόπο και, κατά το μέτρο του δυνατού (λαμβάνομένου υπόψη του οικονομικού κόστους), να έχουν καταβληθεί εκ των προτέρων. Όλα μαζί, αυτά τα μέτρα εγγυώνται ότι, ανεξάρτητα από την ανάληψη της κατάλληλης δράσης εξυγίανσης, το κόστος της το αναλαμβάνουν, κατά κύριο λόγο, τα ίδια τα ιδρύματα, οι ιδιοκτήτες τους και οι επενδυτές.

Η εσωτερική αγορά – Αντιμετώπιση διασυννοριακών ομίλων

Οι διασυννοριακοί όμιλοι αποτελούνται από ιδρύματα εγκατεστημένα σε διάφορα κράτη μέλη. Το πλαίσιο εξυγίανσης αναγνωρίζει την ύπαρξη διασυννοριακών ομίλων στην Ευρώπη ως μία από τις βασικές κινητήριες δυνάμεις για την ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών αγορών στην Ένωση. Το πλαίσιο καθορίζει ειδικούς κανόνες για τους διασυννοριακούς ομίλους, οι οποίοι καλύπτουν την προετοιμασία και την πρόληψη (άρθρα 7, 8, 11, 12 και 15), την έγκαιρη παρέμβαση (άρθρο 25) και τη φάση εξυγίανσης (άρθρα 80 έως 83). Καθορίζει επίσης κανόνες που αφορούν τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων μεταξύ οντοτήτων συνδεδεμένων με έναν όμιλο, σε περιόδους χρηματοοικονομικών δυσχερειών (άρθρα 16 έως 22).

Οι κανόνες που αφορούν τους ομίλους αποσκοπούν στην εξισορρόπηση του συμφέροντος να επιτευχθεί, όποτε είναι αναγκαίο, αποτελεσματική εξυγίανση για ολόκληρο τον όμιλο με το συμφέρον να προστατευθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα τόσο στα κράτη μέλη όπου λειτουργεί ο όμιλος όσο και στην Ένωση. Οι αποτελεσματικές μέθοδοι για την εξυγίανση διασυννοριακών ομίλων είναι ο

μόνος τρόπος να επιτευχθεί χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ένωση και, κατά συνέπεια, να βελτιωθεί η λειτουργία της ενιαίας αγοράς και σε εποχές κρίσης. Ειδικότερα, και χωρίς να παραβλέπονται οι αναγκαίες διασφαλίσεις για τα κράτη μέλη υποδοχής, θα πρέπει να διασφαλίζεται, με την ανάθεση προεξάρχοντος ρόλου στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, αποτελεσματική ταχεία εξυγίανση ενός ομίλου, η οποία να ελαχιστοποιεί την απώλεια αξίας για τον όμιλο.

Παρά τον προεξάρχοντα ρόλο που δίδεται στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, θα λαμβάνονται επαρκώς υπόψη τα συμφέροντα των αρχών εξυγίανσης του κράτους μέλους υποδοχής, με τα εξής: α) την καθιέρωση ρυθμίσεων συνεργασίας μεταξύ των αρχών εξυγίανσης, μέσω της δημιουργίας των σωμάτων αρχών εξυγίανσης· β) την αναγνώριση ότι, όταν λαμβάνονται αποφάσεις που αφορούν ομίλους, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα κράτη μέλη· γ) τη διαμόρφωση μιας σαφούς διαδικασίας λήψεως αποφάσεων η οποία να επιτρέπει σε όλες τις αρχές να κάνουν γνωστές τις απόψεις τους, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα τη λήψη μίας και μόνης απόφασης όσον αφορά την εξυγίανση ενός ομίλου· και δ) την καθιέρωση μηχανισμών για την επίλυση διαφορών μεταξύ των αρχών εξυγίανσης (διαμεσολάβηση της EAT).

Η EAT¹² θα διαδραματίζει ρόλο δεσμευτικής διαμεσολάβησης, όπως προβλέπεται στον κανονισμό αριθ. 1093/2010 για τη σύσταση της EAT, και ιδίως στο άρθρο 19. Στο πλαίσιο αυτό, εφαρμόζονται όλοι οι σχετικοί κανόνες του εν λόγω κανονισμού, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 38 και του άρθρου 44 παράγραφος 1.

Με όλους αυτούς τους μηχανισμούς αναμένεται να διασφαλίζεται ότι η εξυγίανση ενός ομίλου, ή η παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης μεταξύ συνδεδεμένων ιδρυμάτων, δεν είναι επιβλαβής για κανένα μέρος των ομίλων και ότι δεν αμελείται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται μια θυγατρική.

4. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

4.1. Νομική βάση

Η νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει την έκδοση μέτρων σχετικά με την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Με την πρόταση εναρμονίζονται οι εθνικές διατάξεις για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων στον αναγκαίο βαθμό, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν τα ίδια εργαλεία και διαδικασίες για την αντιμετώπιση των συστημικών πτωχεύσεων. Με τον τρόπο αυτόν, το εναρμονισμένο πλαίσιο αναμένεται να ευνοήσει την χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην εσωτερική αγορά, διασφαλίζοντας μια ελάχιστη δυνατότητα εξυγίανσης ιδρυμάτων σε όλα τα κράτη μέλη και διευκολύνοντας τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών, όταν έχουν να αντιμετωπίσουν την πτώχευση διασυννοριακών ομίλων.

Επομένως, η ενδεδειγμένη νομική βάση είναι το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ.

4.2. Επικουρικότητα

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της ΣΕΕ, στους τομείς οι οποίοι δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Ένωση θα πρέπει να παρεμβαίνει μόνον εφόσον και κατά τον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης δεν

¹² Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρχές εξυγίανσης εκπροσωπούνται στην EAT και για να αμβλύνονται οι συγκρούσεις συμφερόντων, τροποποιείται ο κανονισμός 1093/2010, με σκοπό να συμπεριληφθούν οι εθνικές αρχές εξυγίανσης στην έννοια των αρμοδίων αρχών που καθορίζεται στον κανονισμό.

μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης.

Μόνον η δράση στο επίπεδο της Ένωσης μπορεί να διασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν επαρκώς συμβατά μέτρα για την αντιμετώπιση των ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης. Παρ' όλον ότι ο τραπεζικός τομέας στην Ένωση είναι ιδιαίτερα ενοποιημένος, τα συστήματα για την αντιμετώπιση των τραπεζικών κρίσεων είναι εθνοκεντρικά και διαφέρουν σε σημαντικό βαθμό. Πολλά εθνικά νομικά συστήματα δεν αναθέτουν επί του παρόντος τις αναγκαίες εξουσίες στις αρχές ώστε να εκκαθαρίζουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα με συντεταγμένο τρόπο, διατηρώντας ταυτόχρονα εκείνες τις υπηρεσίες που είναι βασικές για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα και ελαχιστοποιώντας την έκθεση των φορολογουμένων σε απώλειες, λόγω της παροχής στήριξης για τη διατήρηση της φερεγγυότητας. Αυτή η απόκλιση των εθνικών νομοθεσιών δεν προσφέρεται για την επαρκή αντιμετώπιση της διασυννοριακής διάστασης των κρίσεων, περιπλέκοντας τις όποιες ρυθμίσεις για συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής.

Συν τοις άλλοις, οι ουσιαστικές διαφορές στις εθνικές διαδικασίες εξυγίανσης θα μπορούσαν να καταλήξουν σε απαράδεκτους κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να διακυβέυσουν την αποτελεσματική εξυγίανση διασυννοριακών ομίλων. Δεδομένου ότι για την καθιέρωση κατάλληλων ρυθμίσεων εξυγίανσης σε επίπεδο Ένωσης απαιτείται σημαντική εναρμόνιση των εθνικών πρακτικών και διαδικασιών, είναι σκόπιμο να προτείνει η Ένωση την αναγκαία νομοθετική δράση. Ωστόσο, η εξυγίανση συνδέεται στενά με μη εναρμονισμένους τομείς του εθνικού δικαίου, όπως η νομοθεσία για την πτώχευση και την ιδιοκτησία. Ως εκ τούτου, η ενδεχόμενη νομική πράξη είναι η οδηγία, εφόσον είναι αναγκαία η ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο, ώστε να διασφαλιστεί ότι το πλαίσιο εφαρμόζεται κατά τρόπο που να επιτυγχάνει το σκοπούμενο αποτέλεσμα, στο πλαίσιο της ιδιαιτερότητας του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου.

4.3. Αναλογικότητα

Βάσει της αρχής της αναλογικότητας, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της Ένωσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών.

Κατ' αρχήν, μια χρεωκοπημένη τράπεζα θα πρέπει να υπόκειται σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, όπως κάθε άλλη επιχείρηση. Ο τραπεζικός τομέας, όμως, είναι διαφορετικός από τους περισσότερους άλλους επιχειρηματικούς τομείς, εφόσον επιτελεί κρίσιμες λειτουργίες στην οικονομία και είναι ιδιαίτερα ευάλωτος σε συστημικές κρίσεις. Λόγω αυτών των χαρακτηριστικών, η εκκαθάριση μιας τράπεζας μπορεί να έχει πολύ σοβαρότερες συνέπειες από την αποχώρηση άλλων επιχειρήσεων από την αγορά. Το γεγονός αυτό μπορεί να δικαιολογεί προσφυγή σε ειδικούς κανόνες και διαδικασίες, στην περίπτωση τραπεζικής κρίσης.

Καθώς η συστημική σημασία της πτώχευσης μιας τράπεζας δεν μπορεί να προσδιοριστεί με πλήρη βεβαιότητα εκ των προτέρων, το προτεινόμενο πλαίσιο διαχείρισης κρίσεων θα πρέπει να ισχύει, κατ' αρχήν, για όλα τα τραπεζικά ιδρύματα, ανεξάρτητα από το μέγεθος και την πολυπλοκότητά τους. Αν είναι βέβαιο ότι η πτώχευση ενός ιδρύματος παγκόσμιου μεγέθους, εμβέλειας αγοράς και παγκόσμιων διασυνδέσεων θα προκαλούσε σημαντική διαταραχή στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα και δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις σε μια σειρά χωρών, είναι επίσης σαφές ότι η ταυτόχρονη πτώχευση, σε μια εκτεταμένη κρίση, πολλών μικρών ιδρυμάτων, που αποτελούν σημαντικό μέρος του τραπεζικού τομέα σε μια χώρα, ενδέχεται να έχει εξίσου καταστροφικές επιπτώσεις στην οικονομία. Επομένως, με το πλαίσιο διασφαλίζεται ότι οι αρχές εποπτείας και εξυγίανσης έχουν στη διάθεσή τους ειδικούς κανόνες και διαδικασίες, για να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά την πτώχευση ή παρ' ολίγον πτώχευση οποιασδήποτε τράπεζας, σε περιστάσεις συστημικού κινδύνου. Ωστόσο, ο κίνδυνος, το μέγεθος και οι διασυνδέσεις μιας τράπεζας θα λαμβάνονται υπόψη από τις εθνικές αρχές, στο πλαίσιο των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης και όταν χρησιμοποιούν τα διάφορα εργαλεία που έχουν στη διάθεσή τους, διασφαλίζοντας ότι το καθεστώς εφαρμόζεται κατά τον δέοντα τρόπο.

Επομένως, οι διατάξεις είναι αναλογικές με τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων. Εξάλλου, οι περιορισμοί στο δικαίωμα της ιδιοκτησίας, τους οποίους ενδέχεται να συνεπάγεται η άσκηση των προτεινόμενων εξουσιών, πρέπει να είναι συνεπείς με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, το σημείο έναρξης της εξυγίανσης θα πρέπει να βρίσκεται όσο το δυνατόν εγγύτερα στην αφερεγγυότητα, η δε χρήση των εξουσιών εξυγίανσης θα πρέπει να περιορίζεται στα αναγκαία όρια προκειμένου να επιτευχθεί στόχος γενικού συμφέροντος, και συγκεκριμένα η διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην Ένωση.

4.4. Λεπτομερής επεξήγηση της πρότασης

4.4.1. Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής (άρθρο 1)

Η πρόταση αφορά τη διαχείριση κρίσεων (προετοιμασία, ανάκαμψη και εξυγίανση) όσον αφορά όλα τα πιστωτικά ιδρύματα και ορισμένες επιχειρήσεις επενδύσεων. Το πεδίο εφαρμογής της πρότασης είναι ταυτόσημο με εκείνο της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις¹³ (CRD), με την οποία εναρμονίζονται οι απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας των ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που ανήκουν σε τραπεζικό όμιλο, και των επιχειρήσεων επενδύσεων. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων είναι ανάγκη να περιλαμβάνονται στο πλαίσιο, διότι, όπως φάνηκε με τη χρεωκοπία της Lehman Brothers, η πτώχευσή τους είναι δυνατόν να έχει σοβαρές συστημικές συνέπειες. Επιπλέον, οι εξουσίες των αρχών εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να ισχύουν και για εταιρείες συμμετοχών, σε περίπτωση που ένα ή περισσότερα θυγατρικά πιστωτικά ιδρύματα ή επιχειρήσεις επενδύσεων πληρούν τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, και είναι αναγκαία η εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και η άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης έναντι της μητρικής οντότητας, για την εξυγίανση μίας ή περισσότερων από τις θυγατρικές της ή για την εξυγίανση ολόκληρου του ομίλου.

4.4.2. Αρχές εξυγίανσης (άρθρο 3)

Με την πρόταση απαιτείται από τα κράτη μέλη να αναθέσουν εξουσίες εξυγίανσης σε δημόσιες διοικητικές αρχές ώστε να εξασφαλίσουν την επίτευξη των στόχων του πλαισίου εγκαίρως. Η πρόταση δεν διευκρινίζει τη συγκεκριμένη αρχή που θα πρέπει να οριστεί ως αρχή εξυγίανσης, αφού αυτό δεν είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εξυγίανσης και θα παρενέβαινε στη συνταγματική και διοικητική τάξη των κρατών μελών. Επομένως, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να ορίσουν ως αρχές εξυγίανσης, παραδείγματος χάριν, τις εθνικές κεντρικές τράπεζες, τις αρχές χρηματοπιστωτικής εποπτείας, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, τα υπουργεία οικονομικών ή ειδικές αρχές.

Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτουν επαρκή εμπειρογνωμοσύνη και πόρους για να διαχειρίζονται τις εξυγιάνσεις τραπεζών σε εθνικό και διασυνοριακό επίπεδο. Με δεδομένο το ενδεχόμενο να προκύψουν συγκρούσεις συμφερόντων, επιβάλλεται ο λειτουργικός διαχωρισμός των δραστηριοτήτων εξυγίανσης από τις άλλες δραστηριότητες κάθε εντεταλμένης αρχής.

4.4.3. Σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης (άρθρα 5 έως 13)

Η έγκαιρη δράση, βασισμένη σε σχέδια ανάκαμψης, έχει τη δυνατότητα να αποτρέψει την κλιμάκωση των προβλημάτων και να μειώσει τον κίνδυνο μιας τραπεζικής χρεωκοπίας. Θα απαιτείται από τα ιδρύματα να καταρτίζουν σχέδια ανάκαμψης, όπου θα παρουσιάζονται ρυθμίσεις και μέτρα που θα τους δίνουν τη δυνατότητα να προβαίνουν εγκαίρως σε ενέργειες για την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητάς τους, σε περίπτωση ουσιαστικής επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής τους κατάστασης. Από τους ομίλους θα απαιτείται να καταρτίζουν σχέδια τόσο

¹³ Οδηγία 2006/48/EK σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων και οδηγία 2006/49/EK για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων.

σε επίπεδο ομίλου, όσο και για τα επιμέρους ιδρύματα που ανήκουν στον όμιλο. Τα σχέδια ανάκαμψης θα αξιολογούνται και θα εγκρίνονται από τις εποπτικές αρχές.

Τα σχέδια εξυγίανσης θα δίνουν τη δυνατότητα να εξυγιαίνεται ένα ίδρυμα, με ελαχιστοποίηση της έκθεσης των φορολογουμένων σε απώλειες λόγω στήριξης της φερεγγυότητας, ενώ θα προστατεύονται οι ζωτικές οικονομικές λειτουργίες. Στο σχέδιο εξυγίανσης, το οποίο θα προετοιμάζεται από τις αρχές εξυγίανσης σε συνεργασία με τις εποπτικές αρχές, όταν τα πράγματα είναι κανονικά, θα παρουσιάζονται επιλογές για την εξυγίανση του ιδρύματος σε μια σειρά σεναρίων, συμπεριλαμβανομένης της συστημικής κρίσης. Στα εν λόγω σχέδια θα πρέπει να περιλαμβάνονται λεπτομέρειες σχετικά με την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και τρόποι με τους οποίους θα διασφαλίζεται η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών. Τα σχέδια εξυγίανσης ομίλων θα περιλαμβάνουν ένα σχέδιο για τον όμιλο, καθώς και σχέδια για κάθε ίδρυμα που ανήκει στον όμιλο.

4.4.4. Εξουσίες για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης (άρθρα 14 έως 16)

Με βάση το σχέδιο εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης εκτιμούν κατά πόσον είναι δυνατόν να εξυγιανθεί ένα ίδρυμα ή ένας όμιλος. Εάν οι αρχές εξυγίανσης εντοπίσουν σημαντικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης ενός ιδρύματος ή ενός ομίλου, μπορούν να απαιτήσουν από το ίδρυμα ή τους ομίλους να λάβουν μέτρα προκειμένου να διευκολύνουν τη δυνατότητα εξυγίανσής του.

Μεταξύ των μέτρων αυτών μπορούν να συγκαταλέγονται: περιορισμός της πολυπλοκότητας, μέσω αλλαγών στη νομική ή λειτουργική δομή, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι κρίσιμες λειτουργίες είναι δυνατόν να διαχωριστούν νομικά και οικονομικά από άλλες λειτουργίες· κατάρτιση συμφωνιών παροχής υπηρεσιών για να καλυφθεί η παροχή κρίσιμων λειτουργιών· περιορισμός των μέγιστων μεμονωμένων και ομαδοποιημένων ανοιγμάτων· επιβολή απαιτήσεων παροχής πληροφοριών· περιορισμός ή παύση υφιστάμενων ή προτεινόμενων δραστηριοτήτων· περιορισμός ή αποτροπή της ανάπτυξης νέων επιχειρηματικών τομέων ή προϊόντων· και έκδοση επιπρόσθετων μετατρέψιμων κεφαλαιακών μέσων.

Η εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης ομίλων βασίζεται στον συντονισμό, τις διαβουλεύσεις και την από κοινού εκτίμηση από τις αρχές εξυγίανσης ομίλων και τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές και την ΕΑΤ.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης και η χρήση των εξουσιών πρόληψης από τις σχετικές αρχές εφαρμόζεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη, η ΕΑΤ θα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να καταρτίζει σχέδια τεχνικών προτύπων, όπου θα καθορίζονται οι αναγκαίες παράμετροι για την εκτίμηση των συστημικών επιπτώσεων των σχεδίων εξυγίανσης, και επίσης σχέδια τεχνικών προτύπων, όπου θα εξειδικεύονται τα θέματα προς εξέταση προκειμένου να εκτιμηθεί η δυνατότητα εξυγίανσης ενός ιδρύματος ή ενός ομίλου.

4.4.5. Ενδοομιλική χρηματοπιστωτική στήριξη (άρθρα 17-23)

Σκοπός της πρότασης είναι να ξεπεραστούν οι σημερινοί νομικοί περιορισμοί όσον αφορά την παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης από μια οντότητα ενός ομίλου σε άλλη. Τα ιδρύματα που λειτουργούν σε μια δομή ομίλου θα είναι σε θέση να συνάπτουν συμφωνίες για την παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης (υπό μορφή δανείου, παροχής εγγυήσεων ή παροχής περιουσιακών στοιχείων για χρήση ως εξασφάλισης σε συναλλαγή) σε άλλες οντότητες του ομίλου που αντιμετωπίζουν χρηματοοικονομικές δυσκολίες. Με αυτή την έγκαιρη χρηματοπιστωτική βοήθεια μπορούν να αντιμετωπιστούν τα εμφανιζόμενα οικονομικά προβλήματα των μεμονωμένων μελών του ομίλου. Η συμφωνία μπορεί να υποβάλλεται προς έγκριση εκ των προτέρων, από τις συνελεύσεις των μετόχων όλων των οντοτήτων που συμμετέχουν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, και με αυτή θα εξουσιοδοτούνται τα διοικητικά όργανα να παρέχουν χρηματοπιστωτική στήριξη, εάν χρειάζεται, σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας. Επί αυτής της βάσεως, θα αυξηθεί η ασφάλεια δικαίου, καθώς θα είναι σαφές πότε και πώς μπορεί να παρασχεθεί η εν λόγω χρηματοπιστωτική στήριξη. Οι συμφωνίες είναι εθελοντικές, δίνοντας τη δυνατότητα στους τραπεζικούς ομίλους να εκτιμήσουν κατά πόσον οι εν λόγω ρυθμίσεις

είναι προς το συμφέρον του ομίλου (ένας όμιλος ενδέχεται να είναι περισσότερο ή λιγότερο ενοποιημένος και να επιδιώκει περισσότερο ή λιγότερο έντονα μια κοινή στρατηγική) και να εντοπίζουν τις εταιρείες που θα πρέπει να είναι μέρη της συμφωνίας (μπορεί να είναι σκόπιμο να αποκλειστούν εταιρείες που επιδίδονται σε πιο ριψοκίνδυνες δραστηριότητες).

Ως διασφάλιση, η εποπτική αρχή της μεταβιβάζουσας εταιρείας θα διαθέτει την εξουσία να απαγορεύει ή να περιορίζει τη χρηματοπιστωτική στήριξη βάσει της συμφωνίας, σε περίπτωση που η μεταβίβαση αυτή θέτει σε κίνδυνο τη ρευστότητα ή τη φερεγγυότητα της μεταβιβάζουσας οντότητας, ή ακόμη τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

4.4.6. Έγκαιρη παρέμβαση – Ειδική διαχείριση (άρθρα 23-26)

Η πρόταση διευρύνει τις εξουσίες των εποπτικών αρχών να παρεμβαίνουν σε πρώιμο στάδιο, σε περιπτώσεις όπου επιδεινώνεται η χρηματοπιστωτική κατάσταση ή η φερεγγυότητα ενός ιδρύματος. Οι εξουσίες που προβλέπονται στην πρόταση συμπληρώνουν εκείνες που ανατίθενται στις εποπτικές αρχές δυνάμει του άρθρου 136 της οδηγίας για την κεφαλαιακή επάρκεια (CRD). Οι εξουσίες αυτές δεν αφαιρούν τυχόν δικαιώματα ή διαδικαστικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στο εταιρικό δίκαιο.

Στις εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης συμπεριλαμβάνεται η εξουσία να απαιτηθεί από το ίδρυμα να εφαρμόσει ρυθμίσεις και μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανάκαμψης· να καταρτίσει πρόγραμμα δράσης και χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή του· να απαιτηθεί από τη διοίκηση να συγκαλέσει, ή να συγκληθεί άμεσα, συνέλευση των μετόχων, να προταθούν τα θέματα ημερήσιας διάταξης και η έκδοση ορισμένων αποφάσεων· και να απαιτηθεί από το ίδρυμα να καταρτίσει σχέδιο για την αναδιάρθρωση του χρέους με τους πιστωτές του.

Συν τοις άλλοις, η εποπτική αρχή θα έχει την εξουσία να διορίζει επίτροπο (ειδικό διαχειριστή), για περιορισμένο χρονικό διάστημα, όταν η φερεγγυότητα ενός ιδρύματος θεωρείται ότι εμφανίζει αρκετά υψηλό κίνδυνο. Το πρωταρχικό καθήκον του επιτρόπου είναι η αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής κατάστασης του ιδρύματος και της υγιούς και συνετής διαχείρισης των δραστηριοτήτων του. Ο επίτροπος αντικαθιστά τη διοίκηση του ιδρύματος και διαθέτει όλες τις εξουσίες τους, υπό την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των κοινών μετόχων. Η εξουσία του διορισμού επιτρόπου θα χρησιμεύσει ως στοιχείο πειθαρχίας για τη διοίκηση και τους μετόχους και ως μέσο για την προώθηση λύσεων του ιδιωτικού τομέα σε προβλήματα τα οποία, αν δεν αντιμετωπίζονταν, θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην χρεωκοπία ενός ιδρύματος.

4.4.7. Προϋποθέσεις για την εξυγίανση (άρθρο 27)

Στην πρόταση καθορίζονται κοινές παράμετροι για την ενεργοποίηση της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης. Οι αρχές θα είναι σε θέση να αναλαμβάνουν δράση όταν ένα ίδρυμα είναι αφερέγγυο ή τόσο κοντά στο σημείο αφερέγγυτητας που αν δεν αναληφθεί δράση, το ίδρυμα θα είναι αφερέγγυο στο εγγύς μέλλον.

Ταυτοχρόνως, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι τα επεμβατικά μέτρα ενεργοποιούνται μόνον όταν δικαιολογείται παρεμβολή στα δικαιώματα των ενδιαφερομένων. Επομένως, τα μέτρα εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνον εάν το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, και δεν υπάρχει καμία άλλη λύση που θα μπορούσε να ανορθώσει το ίδρυμα εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Επιπλέον, η παρέμβαση υπό τη μορφή μέτρων εξυγίανσης πρέπει να δικαιολογείται βάσει λόγων δημοσίου συμφέροντος, όπως καθορίζεται στο άρθρο 28.

4.4.8. Γενικές αρχές – Συγκεκριμένα, κανένας πιστωτής να μην βρίσκεται σε χειρότερη θέση (άρθρο 29)

Στο πλαίσιο τίθεται μια σειρά γενικών αρχών, οι οποίες θα πρέπει να τηρούνται από τις αρχές εξυγίανσης. Οι εν λόγω αρχές αναφέρονται, μεταξύ άλλων, στον επιμερισμό των ζημιών και στη μεταχείριση των μετόχων και των πιστωτών, καθώς και στις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει στη διοίκηση του ιδρύματος η χρήση των εργαλείων.

Στο πλαίσιο καθιερώνεται ότι οι ζημίες, άπαξ και εντοπιστούν μέσω της διαδικασίας αποτίμησης (άρθρο 30) πρόκειται να επιμερίζονται μεταξύ των μετόχων και των πιστωτών του ιδρύματος, σύμφωνα με την κατάταξη των απαιτήσεων που καθιερώνεται σε κάθε εθνικό καθεστώς αφερεγγυότητας. Ωστόσο, και όπως έχει επισημανθεί ανωτέρω (βλ. σημείο 3), τα κανονικά καθεστώτα αφερεγγυότητας δεν λαμβάνουν επαρκώς υπόψη την χρηματοπιστωτική σταθερότητα ή άλλους προβληματισμούς δημοσίου συμφέροντος. Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο εξυγίανσης καθορίζονται ορισμένες αρχές για τον επιμερισμό των ζημιών, οι οποίες θα πρέπει να τηρούνται, ανεξαρτήτως από τα προβλεπόμενα σε κάθε εθνικό καθεστώς αφερεγγυότητας. Αυτές οι αρχές είναι οι εξής: α) ότι οι ζημίες θα πρέπει, κατά πρώτον, να επιμερίζονται εξ ολοκλήρου στους μετόχους και κατόπιν στους πιστωτές και β) ότι οι πιστωτές της ίδιας τάξεως ενδέχεται να τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης, εάν αυτό δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, και ιδίως προκειμένου να υποστηριχθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Οι εν λόγω αρχές ισχύουν για όλα τα εργαλεία εξυγίανσης. Επιπλέον, και όσον αφορά το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, στο πλαίσιο καθορίζεται μια λεπτομερέστερη ιεράρχηση των απαιτήσεων (άρθρο 43). Αυτή η λεπτομερέστερη ιεράρχηση θα συμπληρώνει και, όπου χρειάζεται, θα υπερισχύει της ιεράρχησης που καθορίζεται σε κάθε εθνικό πτωχευτικό δίκαιο.

Στις περιπτώσεις αυτές, όπου οι πιστωτές λαμβάνουν λιγότερα, σε οικονομικούς όρους, από όσα θα ελάμβαναν εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, οι αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τους καταβάλλεται η διαφορά. Αυτή η ενδεχόμενη αποζημίωση καταβάλλεται από το πλαίσιο εξυγίανσης. Η αρχή σύμφωνα με την οποία οι ζημίες πρέπει να επιμερίζονται πρώτον στους μετόχους και κατόπιν στους πιστωτές, μαζί με το γεγονός ότι η δράση εξυγίανσης πρέπει να αναλαμβάνεται πριν να γίνει χρήση τυχόν έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, είναι κατ' αρχήν καθοριστική προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του στόχου να ελαχιστοποιηθεί η έκθεση των φορολογουμένων σε απώλειες (άρθρο 29).

4.4.9. Αποτίμηση (άρθρο 30)

Η θέση σε εφαρμογή των εργαλείων και των εξουσιών εξυγίανσης βασίζεται σε εκτίμηση της πραγματικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος που βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεωκοπίας. Για τον σκοπό αυτόν, το πλαίσιο περιλαμβάνει αποτίμηση, η οποία βασίζεται στην αρχή της «αγοραίας αξίας». Με τον τρόπο αυτόν θα διασφαλίζεται ότι οι ζημίες αναγνωρίζονται κατά τη στιγμή που το ίδρυμα τίθεται υπό καθεστώς εξυγίανσης.

Η αποτίμηση θα πρέπει να πραγματοποιείται από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα, εκτός εάν συντρέχουν λόγοι επείγοντος χαρακτήρα, στην οποία περίπτωση οι αρχές εξυγίανσης θα προβαίνουν σε προσωρινή αποτίμηση η οποία, κατόπιν, θα συμπληρώνεται από οριστική αποτίμηση, με τη συμμετοχή ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα. Στις αρχές εξυγίανσης έχουν παρασχεθεί οι αναγκαίες εξουσίες ώστε να τροποποιούν τις δράσεις τους για εξυγίανση¹⁴, ανάλογα με τις ενδεχόμενες αναντιστοιχίες μεταξύ της προσωρινής και της οριστικής αποτίμησης.

4.4.10. Εργαλεία και εξουσίες εξυγίανσης (άρθρα 31-64)

Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις ενεργοποίησης της εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης θα διαθέτουν την εξουσία να εφαρμόζουν τα ακόλουθα εργαλεία εξυγίανσης:

- α) πώληση δραστηριοτήτων·
- β) μεταβατικό ίδρυμα·
- γ) διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων·

¹⁴ Παραδείγματος χάρι, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να μεταβιβάσουν ή να αναμεταβιβάσουν περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις που έχουν μεταβιβαστεί σε μεταβατικό ίδρυμα.

δ) διάσωση με ίδια μέσα (bail-in).

Προκειμένου να εφαρμόζουν τα εν λόγω εργαλεία, οι αρχές εξυγίανσης θα διαθέτουν εξουσίες ώστε να αναλαμβάνουν τον έλεγχο ενός ιδρύματος που έχει πτωχεύσει ή πρόκειται να πτωχεύσει, να αναλαμβάνουν τον ρόλο των μετόχων και των διοικητικών στελεχών, να μεταβιβάζουν περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, και να επιβάλλουν την εκτέλεση συμβάσεων.

Τα εργαλεία εξυγίανσης μπορούν να εφαρμόζονται μεμονωμένα ή σε συνδυασμό. Όλα συνεπάγονται έναν βαθμό αναδιάρθρωσης της τράπεζας. Η εν λόγω αναδιάρθρωση δεν είναι χαρακτηριστικό που συνοδεύει μόνο τη διάσωση με ίδια μέσα. Το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων πρέπει να εφαρμόζεται, σε όλες τις περιστάσεις, σε συνδυασμό με τα άλλα εργαλεία (άρθρο 32). Στις περιπτώσεις που είναι εφαρμοστέο το πλαίσιο της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων, η χρήση οποιουδήποτε εργαλείου εξυγίανσης θα πρέπει να είναι συνεπής με το πλαίσιο αυτό. Εν προκειμένω, κάθε προσφυγή σε δημόσια στήριξη ή/και η χρήση των πόρων εξυγίανσης για τη στήριξη της εξυγίανσης ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης θα πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή και θα αξιολογείται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων, προκειμένου να διαπιστωθεί αν συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά.

Στην πρόταση καθορίζεται μια ελάχιστη σειρά εργαλείων εξυγίανσης, τα οποία θα πρέπει να υιοθετήσουν όλα τα κράτη μέλη. Ωστόσο, οι εθνικές αρχές θα έχουν τη δυνατότητα να διατηρούν, επιπλέον, ειδικά εθνικά εργαλεία και εξουσίες για την αντιμετώπιση ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης, εάν συμβιβάζονται με τις αρχές και τους στόχους του πλαισίου της Ένωσης για την εξυγίανση και με τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εάν δεν θέτουν εμπόδια στην αποτελεσματική εξυγίανση ομίλων¹⁵. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης θα είναι σε θέση να χρησιμοποιούν τα εν λόγω εθνικά εργαλεία και εξουσίες, μόνον εάν μπορούν να δικαιολογήσουν ότι κανένα από τα εργαλεία (μεμονωμένα ή σε συνδυασμό) τα οποία περιλαμβάνονται στο πλαίσιο της Ένωσης δεν τους επιτρέπει να αναλάβουν αποτελεσματική δράση εξυγίανσης.

Το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων δίνει τη δυνατότητα στις αρχές εξυγίανσης να προβούν στην πώληση του ιδρύματος ή του συνόλου ή μέρους των δραστηριοτήτων του με εμπορικούς όρους, χωρίς να απαιτείται η συγκατάθεση των μετόχων ή η συμμόρφωση με διαδικαστικές απαιτήσεις οι οποίες θα εφαρμόζονταν κανονικά. Κατά το μέτρο του δυνατού στις συγκεκριμένες περιστάσεις, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να θέτουν σε πώληση το ίδρυμα ή τα μέρη των δραστηριοτήτων του που είναι προς πώληση.

Το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος δίνει τη δυνατότητα στις αρχές εξυγίανσης να μεταβιβάζουν όλες ή μέρος των δραστηριοτήτων ενός ιδρύματος σε μια οντότητα υπό κρατικό έλεγχο. Το μεταβατικό ίδρυμα πρέπει να λαμβάνει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, θα λειτουργεί δε ως εμπορική επιχείρηση, εντός των ορίων του πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις. Η λειτουργία του μεταβατικού ιδρύματος είναι προσωρινή και ο σκοπός είναι η πώληση των δραστηριοτήτων στον ιδιωτικό τομέα, όταν είναι πρόσφορες οι συνθήκες της αγοράς.

Σκοπός του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων είναι να δοθεί η δυνατότητα στις αρχές εξυγίανσης να μεταβιβάζουν απομειωμένα ή προβληματικά περιουσιακά στοιχεία σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, ώστε να καθίσταται δυνατή η διαχείριση και η πώλησή τους με την πάροδο του χρόνου. Τα περιουσιακά στοιχεία θα πρέπει να μεταβιβάζονται σε αγοραία αξία ή σε μακροπρόθεσμη οικονομική αξία (σύμφωνα με το άρθρο 30), ούτως ώστε οι όποιες ζημιές να αναγνωρίζονται κατά τη στιγμή που λαμβάνει χώρα η μεταβίβαση. Για να ελαχιστοποιούνται οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και ο ηθικός κίνδυνος, το εργαλείο αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνον σε συνδυασμό με άλλο εργαλείο εξυγίανσης.

¹⁵ Εν προκειμένω, εργαλείο που συνίσταται στην απομόνωση ενός ιδρύματος δεν θα συμβιβαζόταν με το εν λόγω πλαίσιο.

Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα (άρθρα 37 έως 51)

Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα θα δίνει στις αρχές εξυγίανσης την εξουσία να απομειώνουν τις απαιτήσεις των μη εξασφαλισμένων πιστωτών ενός ιδρύματος που βρίσκεται στο σημείο της πτώχευσης και να μετατρέπουν τις χρεωστικές απαιτήσεις σε μετοχικό κεφάλαιο. Το εργαλείο μπορεί να χρησιμοποιείται για την ανακεφαλαιοποίηση ενός ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, παρέχοντας τη δυνατότητα στις αρχές να το αναδιαρθρώνουν μέσω της διαδικασίας εξυγίανσης και να αποκαθιστούν τη βιωσιμότητά του, μετά από αναδιοργάνωση και αναδιάρθρωση. Με τον τρόπο αυτόν, θα παρέχεται στις αρχές μεγαλύτερη ευελιξία για την αντιμετώπιση της πτώχευσης μεγάλων, πολύπλοκων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Θα συνοδεύεται από απομάκρυνση της διοίκησης που είναι υπαίτια για τα προβλήματα του ιδρύματος, και από την εφαρμογή σχεδίου ανασυγκρότησης της επιχείρησης.

Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτουν την εξουσία να διασώζουν με ίδια μέσα όλες τις υποχρεώσεις του ιδρύματος. Υπάρχουν, ωστόσο, ορισμένες υποχρεώσεις οι οποίες θα εξαιρούνται εκ των προτέρων (όπως οι εξασφαλισμένες υποχρεώσεις, οι καλυπτόμενες καταθέσεις και οι υποχρεώσεις με εναπομένουσα διάρκεια μικρότερη του ενός μηνός). Κατ' εξαίρεση, και όπου υπάρχει δικαιολογημένη ανάγκη να διασφαλιστούν οι κρίσιμες λειτουργίες του ιδρύματος και οι βασικοί επιχειρηματικοί του τομείς ή η χρηματοπιστωτική σταθερότητα (άρθρο 38), η αρχή εξυγίανσης θα μπορεί να εξαίρει τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από παράγωγα. Η εναρμονισμένη εφαρμογή της ενδεχόμενης εξαίρεσης σε επίπεδο Ένωσης θα διασφαλίζεται με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις της Επιτροπής.

Προκειμένου να εφαρμοστεί το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, είναι αναγκαίο να μπορούν να διασφαλίζουν οι αρχές εξυγίανσης ότι τα ιδρύματα θα διαθέτουν στον ισολογισμό τους επαρκές ποσό υποχρεώσεων που μπορούν να υπόκεινται στις εξουσίες διάσωσης με ίδια μέσα. Το ελάχιστο ποσό θα είναι αναλογικό και προσαρμοσμένο σε κάθε κατηγορία ιδρυμάτων, με βάση τον κίνδυνό τους ή τη σύνθεση των πηγών χρηματοδότησής τους (άρθρο 39). Η εναρμονισμένη εφαρμογή της ενδεχόμενης εξαίρεσης σε επίπεδο Ένωσης θα διασφαλίζεται με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις της Επιτροπής. Για παράδειγμα, και με βάση τις διαπιστώσεις από την πρόσφατη χρηματοοικονομική κρίση και από προσομοιώσεις που πραγματοποιήθηκαν με μοντέλα, ένα κατάλληλο ποσοστό συνολικών υποχρεώσεων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για διάσωση με ίδια μέσα μπορεί να ισούται με το 10% των συνολικών υποχρεώσεων (εξαιρουμένων των υποχρεωτικών κεφαλαίων).

Όπως εξηγείται στο σημείο 4.4.8, στα άρθρα 43 και 44 καθορίζεται λεπτομερής ιεράρχηση, η οποία συμπληρώνει και, όπου χρειάζεται, υπερισχύει της ιεράρχησης που καθορίζεται σε κάθε εθνικό πτωχευτικό δίκαιο. Κατ' αρχήν, οι απαιτήσεις των μετόχων θα πρέπει να εξαντλούνται πριν από εκείνες των πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης. Μόνον όταν έχουν εξαντληθεί οι εν λόγω απαιτήσεις, μπορούν να επιβάλλουν οι αρχές εξυγίανσης ζημίες σε χρεωστικούς τίτλους υψηλής εξασφάλισης (άρθρα 43 και 44). Εντούτοις, μπορεί να υπάρξουν περιστάσεις όπου οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να παρεμβληθούν στα δικαιώματα των πιστωτών, χωρίς να έχουν εξαντλήσει τις απαιτήσεις των μετόχων. Αυτές οι περιστάσεις είναι ειδικές για το εργαλείο εξυγίανσης με ίδια μέσα και μπορούν να συμβούν όταν ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση μπορεί να διαθέτει κάποια εναπομένοντα κεφάλαια (σύμφωνα με τις προϋποθέσεις εξυγίανσης, ένα ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, εάν έχει εξαντλήσει όλα ή ουσιαστικά όλα τα κεφάλαιά του. Στην περίπτωση αυτή, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν, αφού έχουν επιμερίσει τις ζημίες στους μετόχους και μειώσει ή ακυρώσει τις περισσότερες από τις απαιτήσεις των μετόχων, να μετατρέψουν σε κεφάλαιο τις υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης και εάν είναι αναγκαίο, τις υποχρεώσεις υψηλής εξασφάλισης. Η μετατροπή αυτή θα πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τρόπο που απομειώνει σοβαρά τις εναπομένουσες απαιτήσεις των μετόχων.

4.4.11. Περιορισμοί της καταγγελίας και διασφαλίσεις για τους αντισυμβαλλομένους (άρθρα 68-73 και 77)

Για την αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης, είναι αναγκαίο να επιτρέπεται στις αρχές εξυγίανσης να επιβάλλουν προσωρινή αναστολή στην άσκηση, από τους πιστωτές και τους αντισυμβαλλομένους, των δικαιωμάτων αναγκαστικής εκτέλεσης απαιτήσεων και εκκαθάρισης, επίσπευσης ή καταγγελίας με άλλον τρόπο συμβάσεων έναντι του ιδρύματος υπό πτώχευση. Η εν λόγω προσωρινή αναστολή, η οποία δεν θα διαρκεί πέραν της 5^{ης} απογευματινής της επόμενης εργάσιμης ημέρας, δίνει στις αρχές ένα χρονικό περιθώριο προκειμένου να εντοπίσουν και να αποτιμήσουν αυτές τις συμβάσεις που χρειάζεται να μεταβιβαστούν σε φερέγγυο τρίτο μέρος, χωρίς τον κίνδυνο να μεταβληθούν οι χρηματοπιστωτικές συμβάσεις, όσον αφορά την αξία και το πεδίο εφαρμογής, από την άσκηση δικαιωμάτων καταγγελίας από πλευράς αντισυμβαλλομένων. Τα δικαιώματα καταγγελίας για τους αντισυμβαλλομένους που παραμένουν συνδεδεμένοι με το χρεωκοπημένο ίδρυμα αποκτούν πάλι ισχύ μετά το πέρας της αναστολής. Ωστόσο, η μεταβίβαση σε τρίτο μέρος δεν θα πρέπει να θεωρείται γεγονός αθέτησης υποχρέωσης που ενεργοποιεί δικαιώματα καταγγελίας.

Αυτοί οι αναγκαίοι περιορισμοί στα συμβατικά δικαιώματα εξισορροπούνται με διασφαλίσεις για τους αντισυμβαλλομένους, ώστε να αποτρέπεται η περίπτωση να διαχωρίζουν οι αρχές συνδεδεμένες υποχρεώσεις, δικαιώματα και συμβάσεις: στο πλαίσιο μεταβίβασης εν μέρει περιουσιακών στοιχείων, οι συνδεδεμένες ρυθμίσεις είτε πρέπει να μεταφέρονται όλες είτε καμία. Στις ρυθμίσεις συμπεριλαμβάνονται συμφωνίες εκκαθαριστικού συμψηφισμού (close out netting), συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού (set-off), συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων και συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης.

4.4.12. Περιορισμός των δικαστικών διαδικασιών (άρθρα 78 και 77)

Σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν δικαίωμα δίκαιης δίκης και δικαίωμα πραγματικής προσφυγής έναντι των μέτρων που τα θίγουν. Ως εκ τούτου, οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο. Ωστόσο, προκειμένου να προστατευτούν τρίτα μέρη τα οποία έχουν αγοράσει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση, δυνάμει της άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης από τις αρχές, και προκειμένου να διασφαλίζεται η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, ο δικαστικός έλεγχος δεν θα πρέπει να επηρεάζει την όποια διοικητική πράξη ή/και πραγματοποιηθείσα συναλλαγή, με βάση την ακυρωθείσα απόφαση. Επομένως, τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκηθούν κατά καταχρηστικής απόφασης θα πρέπει να περιορίζονται στην επιδίκαση αποζημίωσης για τις ζημιές που υπέστησαν τα θιγόμενα πρόσωπα.

Περαιτέρω, είναι αναγκαίο να αποφεύγεται η κίνηση ή η συνέχιση άλλων δικαστικών προσφυγών όσον αφορά μια τράπεζα που βρίσκεται σε κατάσταση εξυγίανσης. Για τον σκοπό αυτόν, το πλαίσιο προβλέπει ότι, πριν ο εθνικός δικαστής κινήσει τις διαδικασίες αφερεγγυότητας έναντι ενός ιδρύματος, αποστέλλει κοινοποίηση στην αρχή εξυγίανσης σε κάθε περίπτωση κατάθεσης αίτησης· η αρχή εξυγίανσης έχει τότε το δικαίωμα, εντός χρονικού διαστήματος 14 ημερών από την κοινοποίηση, να αποφασίσει να αναλάβει δράση εξυγίανσης έναντι του σχετικού ιδρύματος.

4.4.13. Διασυννοριακή εξυγίανση (άρθρα 80-83)

Το πλαίσιο ανάκαμψης και εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη τον διασυννοριακό χαρακτήρα ορισμένων τραπεζικών ομίλων, με στόχο να δημιουργηθεί ένα εκτενές και ολοκληρωμένο πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών στην Ένωση.

Κατά συνέπεια, τα σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης χρειάζεται να καταρτίζονται, να συμφωνούνται και να τίθενται σε εφαρμογή για ολόκληρο τον όμιλο, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της δομής κάθε ομίλου και η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών αρχών του κράτους μέλους καταγωγής και υποδοχής. Για τον σκοπό αυτόν, θα προβλέπονται μέτρα με

τα οποία θα απαιτείται ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών και η παροχή κινήτρων για την εφαρμογή προσέγγισης με γνώμονα τον όμιλο, σε όλες τις φάσεις της προετοιμασίας, της ανάκτησης και της εξυγίανσης.

Θα συγκροτηθούν σώματα εξυγίανσης, με σαφώς καθορισμένη ηγεσία και με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (ΕΑΤ). Η ΕΑΤ θα διευκολύνει τη συνεργασία των αρχών και, εν ανάγκη, θα διαμεσολαβεί. Στόχος των σωμάτων εξυγίανσης είναι ο συντονισμός των μέτρων προπαρασκευής και εξυγίανσης μεταξύ των εθνικών αρχών, προκειμένου να επιτευχθούν βέλτιστες λύσεις στο επίπεδο της Ένωσης.

4.4.14. Σχέσεις με τρίτες χώρες (άρθρα 84-89)

Επειδή πολλά ιδρύματα και τραπεζικοί όμιλοι της Ένωσης δραστηριοποιούνται σε τρίτες χώρες, ένα αποτελεσματικό πλαίσιο για εξυγίανση, χρειάζεται να προβλέπει συνεργασία με τις αρχές τρίτων χωρών. Η πρόταση παρέχει στις αρχές της Ένωσης τις αναγκαίες εξουσίες για τη στήριξη δράσεων εξυγίανσης στην αλλοδαπή έναντι μιας χρεωκοπημένης τράπεζας της αλλοδαπής, θέτοντας σε εφαρμογή της μεταβιβάσεις των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της που βρίσκονται στην επικράτειά τους ή υπόκεινται στη δικαιοδοσία τους. Ωστόσο, η στήριξη αυτή θα παρέχεται μόνον εφόσον η δράση εξυγίανσης στην αλλοδαπή διασφαλίζει δίκαια και ίση μεταχείριση των τοπικών καταθετών και πιστωτών και δεν θέτει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο κράτος μέλος. Οι αρχές εξυγίανσης στην Ένωση θα πρέπει επίσης να διαθέτουν την εξουσία να εφαρμόζουν εργαλεία εξυγίανσης σε εθνικά υποκαταστήματα ιδρυμάτων τρίτων χωρών, όταν είναι αναγκαία η χωριστή εξυγίανση για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας ή προστασίας των τοπικών καταθετών. Η πρόταση προβλέπει ότι θα παρέχεται στήριξη στις δράσεις εξυγίανσης από την αλλοδαπή, εφόσον οι αρχές εξυγίανσης έχουν συνάψει συμφωνία συνεργασίας με την αρχή εξυγίανσης στην αλλοδαπή. Οι συμφωνίες αυτές αναμένεται να αποτελέσουν ένα μέσο που θα διασφαλίζει αποτελεσματικό προγραμματισμό, λήψη αποφάσεων και συντονισμό όσον αφορά διεθνείς ομίλους.

Η ΕΑΤ θα πρέπει να διαμορφώσει και να καθιερώσει ένα πλαίσιο διοικητικών ρυθμίσεων με τις αρχές τρίτων χωρών, σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού αριθ. 1093/2010, οι δε εθνικές αρχές θα πρέπει να προβαίνουν σε διμερείς ρυθμίσεις οι οποίες να είναι σύμφωνες, κατά το μέτρο του δυνατού, με το πλαίσιο ρυθμίσεων της ΕΑΤ.

4.4.15. Χρηματοδότηση της εξυγίανσης (άρθρα 90-99)

Η εξυγίανση επιτρέπει καλύτερο επιμερισμό των βαρών που προκύπτουν από το κόστος εξυγίανσης μεταξύ των μετόχων και των πιστωτών κατά τη διαδικασία της εξυγίανσης, όταν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας θεωρούνται ακατάλληλες, υπό το πρίσμα των πιθανών κινδύνων για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Ωστόσο, αυτό μπορεί να μην επαρκεί πάντοτε και μπορεί να πρέπει να συμπληρώνεται από πρόσθετη χρηματοδότηση, προκειμένου, για παράδειγμα, να παρέχεται ρευστότητα σε μια μεταβατική τράπεζα. Με βάση την πείρα του παρελθόντος, είναι αναγκαίο να καθιερωθούν χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, χρηματοδοτούμενες από τα ίδια τα ιδρύματα, προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί η έκθεση των φορολογουμένων σε απώλειες λόγω της στήριξης της φερεγγυότητας. Στα άρθρα 90 έως 99 θεσπίζονται οι αναγκαίες διατάξεις για τον σκοπό αυτόν.

Στο άρθρο 89 προβλέπεται η καθιέρωση χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σε κάθε κράτος μέλος. Οι σκοποί για τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιούνται απαριθμούνται στο άρθρο 89 παράγραφος 2 και καλύπτουν ένα φάσμα από εγγυήσεις έως δάνεια ή συνεισφορές. Τις ζημίες τις αναλαμβάνουν κατά κύριο λόγο οι μέτοχοι και οι πιστωτές, αλλά κατ' αρχήν δεν μπορούν να αποκλειστούν και άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις.

Στο άρθρο 90 θεσπίζονται οι κανόνες για τις συνεισφορές στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, οι οποίες περιλαμβάνουν ένα μίγμα συνεισφορών εκ των προτέρων, που συμπληρώνονται από συνεισφορές εκ των υστέρων και, όπου είναι απαραίτητο, διευκολύνσεις δανεισμού από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή από την κεντρική τράπεζα. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ορισμένοι πόροι είναι διαθέσιμοι ανά

πάσα στιγμή, και δεδομένης της φιλοκυκλικότητας την οποία συνεπάγεται η χρηματοδότηση εκ των υστέρων, καθορίζεται ένας ελάχιστος στόχος για το επίπεδο των πόρων, ο οποίος πρέπει να επιτευχθεί μέσω συνεισφορών εκ των προτέρων εντός χρονικού διαστήματος 10 ετών. Με υπολογισμό βάσει μοντέλου, καθορίζεται βέλτιστο ελάχιστο επίπεδο-στόχος για τους πόρους στο 1% των καλυπτόμενων καταθέσεων.

Προκειμένου να ενισχυθεί η ανθεκτικότητα των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, στο άρθρο 97 προβλέπεται το δικαίωμα των εθνικών ρυθμίσεων να δανείζονται από τις αντίστοιχες ρυθμίσεις σε άλλα κράτη μέλη. Για να αντικατοπτρίζεται η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων εθνικών αρχών κατά την εξυγίανση ομίλων, στο άρθρο 98 θεσπίζονται κανόνες σχετικά με τις αντίστοιχες συνεισφορές των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων στην εξυγίανση ομίλων. Η συνεισφορά αυτή θα βασίζεται σε εκείνη που έχει συμφωνηθεί προηγουμένως στο πλαίσιο των σχεδίων εξυγίανσης ομίλων. Οι εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, μαζί με τους μηχανισμούς δανεισμού και την αλληλέγγυα χρήση των εθνικών ρυθμίσεων στην περίπτωση της εξυγίανσης διασυνοριακών ομίλων (άρθρο 98), αποτελούν ένα ευρωπαϊκό σύστημα χρηματοδοτικών ρυθμίσεων.

Στο άρθρο 99 προσδιορίζεται ο ρόλος των Συστημάτων Εγγύησης των Καταθέσεων (ΣΕΚ) στο πλαίσιο εξυγίανσης. Τα ΣΕΚ μπορεί να κληθούν να συνεισφέρουν στην εξυγίανση με δύο τρόπους.

Πρώτον, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων πρέπει να συνεισφέρουν προκειμένου να διασφαλίζεται συνεχής πρόσβαση σε καλυπτόμενες καταθέσεις. Συστήματα εγγύησης των καταθέσεων είναι σήμερα εγκατεστημένα σε όλα τα κράτη μέλη, σύμφωνα με την οδηγία 94/19/EK. Αποζημιώνουν τους μικροκαταθέτες μέχρι ύψους 100 000 ευρώ όσον αφορά μη διαθέσιμες καταθέσεις, πριν αυτά τους υποκαταστήσουν σε διαδικασίες εκκαθάρισης. Αντιθέτως, με την εξυγίανση αποφεύγεται η περίπτωση μη διαθεσιμότητας των καλυπτόμενων καταθέσεων, πράγμα το οποίο είναι προτιμότερο από την άποψη του καταθέτη. Επομένως, είναι επιθυμητό να συνεισφέρουν τα ΣΕΚ για ποσό ισοδύναμο με τις ζημιές που θα έπρεπε να είχαν αναλάβει σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 99 παράγραφος 1. Προκειμένου να παρέχεται επαρκής χρηματοδότηση, προβλέπεται η κατάταξη των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στην ιεράρχηση των απαιτήσεων, όπου τα ΣΕΚ τοποθετούνται στην ίδια τάξη με μη εξασφαλισμένες μη προνομιούχες απαιτήσεις. Η συνεισφορά των ΣΕΚ πρέπει να καταβάλλεται σε μετρητά, ώστε να απορροφώνται οι ζημιές όσον αφορά τις καλυπτόμενες καταθέσεις.

Δεύτερον, παρ' ότι τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν τα ΣΕΚ τουλάχιστον για τον σκοπό της παροχής μετρητών ώστε να διασφαλίζεται συνεχής πρόσβαση στις καλυπτόμενες καταθέσεις, διατηρούν διακριτική ευχέρεια ως προς τον τρόπο χρηματοδότησης της εξυγίανσης: μπορούν να αποφασίσουν να δημιουργήσουν χρηματοδοτικές ρυθμίσεις χωριστές από τα ΣΕΚ ή να χρησιμοποιήσουν τα εν λόγω ΣΕΚ επίσης ως χρηματοδοτικές ρυθμίσεις βάσει του άρθρου 91. Όντως, υπάρχουν συνέργειες μεταξύ των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων και της εξυγίανσης. Όταν υπάρχει ένα πλαίσιο εξυγίανσης που περιορίζει τη μετάδοση των προβλημάτων, μειώνεται ο αριθμός πτωχεύσεων των τραπεζών, και άρα η πιθανότητα καταβολής αποζημιώσεων από τα ΣΕΚ. Επομένως, με την πρόταση επιτρέπεται στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τα ΣΕΚ για την χρηματοδότηση της εξυγίανσης, ώστε να επωφεληθούν από οικονομίες κλίμακας. Εάν οι δύο ρυθμίσεις είναι χωριστές, το ΣΕΚ είναι υπεύθυνο για την προστασία των καλυπτόμενων καταθετών στον βαθμό και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 99 παράγραφοι 1 έως 4, ενώ η συμπληρωματική χρηματοδότηση παρέχεται από χωριστές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, που καθιερώνονται δυνάμει του άρθρου 91. Αντιθέτως, όταν τα κράτη μέλη επιλέγουν μια ενιαία χρηματοδοτική ρύθμιση, αυτή θα καλύπτει τόσο τις ζημιές στις καλυπτόμενες καταθέσεις όσο και άλλους σκοπούς βάσει του άρθρου 92. Στην περίπτωση αυτή, το ΣΕΚ οφείλει να πληροί όλες τις προϋποθέσεις σχετικά με τις συνεισφορές, τον δανεισμό και την αλληλέγγυα χρήση που καθορίζονται στα άρθρα 93 έως 98.

Σε κάθε περίπτωση, εάν κατόπιν συνεισφοράς από το ΣΕΚ, το ίδρυμα υπό εξυγίανση χρεωκοπήσει σε μεταγενέστερο στάδιο και το ΣΕΚ δεν διαθέτει επαρκείς πόρους για να εξοφλήσει τους καταθέτες, το ΣΕΚ πρέπει να έχει προβλέψει ρυθμίσεις προκειμένου να συγκεντρώνει αμέσως τα αντίστοιχα ποσά από τα μέλη του.

Είναι πιθανόν να τίθεται θέμα κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά την παρέμβαση στην εξυγίανση με παροχή χρηματοδοτικών πόρων, ανεξάρτητα από το είδος των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων (δηλ. πλαίσιο εξυγίανσης χωριστό από το Σύστημα Εγγύησης των Καταθέσεων ή χρησιμοποίηση του Συστήματος Εγγύησης των Καταθέσεων ως πλαισίου εξυγίανσης).

4.4.16. Συμμόρφωση με τα άρθρα 290 και 291 της ΣΛΕΕ

Στις 23 Σεπτεμβρίου 2009, η Επιτροπή εξέδωσε προτάσεις κανονισμών για τη σύσταση των αρχών ΕΑΤ, ΕΑΑΕΣ και ΕΑΚΑΑ¹⁶. Εν προκειμένω, η Επιτροπή επιθυμεί να υπενθυμίσει τις δηλώσεις στις οποίες προέβη σχετικά με τα άρθρα 290 και 291 της ΣΛΕΕ, κατά την έκδοση των κανονισμών για τη σύσταση των Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών, σύμφωνα με τις οποίες: «Όσον αφορά τη διαδικασία για την έγκριση ρυθμιστικών προτύπων, η Επιτροπή υπογραμμίζει τον μοναδικό χαρακτήρα του τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, που απορρέει από τον μηχανισμό Lamfalussy και αναγνωρίζεται ρητά στη Δήλωση 39 που προσαρτήθηκε στη ΣΛΕΕ. Ωστόσο, η Επιτροπή έχει σοβαρές αμφιβολίες αν οι περιορισμοί του ρόλου της κατά την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων και εκτελεστικών μέτρων είναι σύμφωνοι με τα άρθρα 290 και 291 της ΣΛΕΕ.»

4.4.17. Αλλαγές στην οδηγία για την εκκαθάριση και στις οδηγίες σχετικά με το δίκαιο των εταιρειών (άρθρα 104-111)

Η οδηγία 2001/24/ΕΚ προβλέπει την αμοιβαία αναγνώριση και επιβολή μέτρων για την εξυγίανση ή την εκκαθάριση όσον αφορά πιστωτικά ιδρύματα που διαθέτουν υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη. Με την οδηγία επιδιώκεται να διασφαλιστεί ότι ένα πιστωτικό ίδρυμα και τα υποκαταστήματά του σε άλλα κράτη μέλη εξυγιαίνονται ή εκκαθαρίζονται σύμφωνα με τις αρχές της ενότητας και της καθολικότητας, που διασφαλίζουν ότι υπάρχει μία μόνον σειρά διαδικασιών αφερεγγυότητας, στις οποίες το πιστωτικό ίδρυμα αντιμετωπίζεται ως μία οντότητα. Η ενότητα και η καθολικότητα των διαδικασιών διασφαλίζουν την ίση μεταχείριση των πιστωτών, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους, τον τόπο διαμονής ή κατοικίας τους. Προκειμένου να διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των πιστωτών και στις διαδικασίες εξυγίανσης, η οδηγία 2001/24/ΕΚ τροποποιείται, προκειμένου να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της στις επιχειρήσεις επενδύσεων και στη χρήση των εργαλείων εξυγίανσης για οποιαδήποτε οντότητα καλύπτεται από το καθεστώς εξυγίανσης.

Οι οδηγίες της Ένωσης σχετικά με το δίκαιο των εταιρειών περιέχουν κανόνες για την προστασία των μετόχων και των πιστωτών. Κάποιοι από αυτούς τους κανόνες ενδέχεται να εμποδίσουν την ανάληψη άμεσης δράσης από τις αρχές εξυγίανσης.

Η δεύτερη οδηγία για το δίκαιο των εταιρειών επιβάλλει τη συμφωνία της γενικής συνέλευσης, για κάθε αύξηση κεφαλαίου σε ανώνυμη εταιρεία, ενώ η οδηγία 2007/36 (η οδηγία για τα δικαιώματα των μετόχων) επιβάλλει προθεσμία 21 ημερών για τη σύγκληση της συνέλευσης αυτής. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να αποκατασταθεί ταχέως η χρηματοπιστωτική κατάσταση ενός πιστωτικού ιδρύματος, μέσω αύξησης κεφαλαίου. Επομένως, με την πρόταση τροποποιείται η οδηγία για τα δικαιώματα των μετόχων, ώστε η γενική συνέλευση να έχει τη δυνατότητα να αποφασίζει εκ των προτέρων ότι, για γενική συνέλευση που θα αποφασίσει αύξηση κεφαλαίου σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, θα ισχύει σύγκληση της γενικής συνέλευσης σε συντομότερο χρονικό διάστημα. Η εξουσιοδότηση αυτή θα αποτελεί μέρος του σχεδίου ανάκαμψης, θα παρέχει δε τη δυνατότητα να γίνονται ενέργειες ταχέως, ενώ παράλληλα θα διατηρούνται οι εξουσίες των μετόχων για λήψη αποφάσεων.

Επιπλέον, σύμφωνα με τις οδηγίες για το δίκαιο των εταιρειών, η αύξηση και η μείωση κεφαλαίου, οι συγχωνεύσεις και οι διασπάσεις υπόκεινται σε συμφωνία των μετόχων, και ισχύουν δικαιώματα προτίμησης, όποτε αυξάνεται το κεφάλαιο με εισφορές σε μετρητά. Συν τοις άλλοις, η οδηγία για τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς επιβάλλει υποχρεωτικές προσφορές, όταν οποιοδήποτε πρόσωπο – συμπεριλαμβανομένου του κράτους – αποκτά μετοχές σε εισηγμένη εταιρεία πάνω από το κατώφλι ελέγχου (συνήθως 30-50%). Για την αντιμετώπιση αυτών των εμποδίων, με την πρόταση επιτρέπεται

¹⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

στα κράτη μέλη να αποκλίνουν από αυτές τις διατάξεις, που προϋποθέτουν συγκατάθεση των πιστωτών ή των μετόχων, ή εμποδίζουν με άλλο τρόπο την αποτελεσματική και ταχεία εξυγίανση.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρχές που είναι αρμόδιες για την εξυγίανση αντιπροσωπεύονται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας, που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, και να διασφαλιστεί ότι η EAT διαθέτει την αναγκαία εμπειρογνομosύνη για να εκτελεί τα καθήκοντα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, ώστε να συμπεριληφθούν οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία, στην έννοια των αρμοδίων αρχών κατά τον εν λόγω κανονισμό.

4.4.18. Έναρξη ισχύος

Η οδηγία θα αρχίσει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην ΕΕ.

Σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική, η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο καθορίζεται σε 18 μήνες, ήτοι 31 Δεκεμβρίου 2014.

Όσον αφορά τις διατάξεις για το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα προβλέπεται μεγαλύτερη περίοδος μεταφοράς και εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2018. Με την ημερομηνία αυτή λαμβάνονται υπόψη οι παρατηρούμενοι κύκλοι διάρκειας του υφιστάμενου χρέους, η ανάγκη να αποφευχθεί απομόχλευση και η ανάγκη να εφαρμόσουν τα ιδρύματα νέες κεφαλαιακές απαιτήσεις έως το 2018.

Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνοδεύουν την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με πίνακες αντιστοιχίας. Στην προκειμένη περίπτωση, αυτό είναι δικαιολογημένο, λόγω της πολυπλοκότητας της οδηγίας, η οποία καλύπτει διάφορα θέματα και πιθανόν να απαιτήσει πληθώρα μέτρων εφαρμογής, και λόγω του γεγονότος ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν ήδη θεσπίσει νομοθεσία με την οποία εφαρμόζεται εν μέρει η παρούσα οδηγία.

5. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Οι ανωτέρω επιλογές πολιτικής θα έχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Σύμφωνα με την παρούσα πρόταση, θα απαιτηθεί από την EAT i) να καταρτίσει περίπου 23 τεχνικά πρότυπα και 5 κατευθυντήριες γραμμές, ii) να συμμετέχει σε σώματα εξυγίανσης, να λαμβάνει αποφάσεις, σε περίπτωση διαφωνίας, και να ασκεί δεσμευτική διαμεσολάβηση και iii) να προβλέπει την αναγνώριση διαδικασιών εξυγίανσης σε τρίτες χώρες, σύμφωνα με το άρθρο 85, και να συμφωνεί επί ενός μη δεσμευτικού πλαισίου ρυθμίσεων συνεργασίας με τρίτες χώρες, σύμφωνα με το άρθρο 88. Τα τεχνικά πρότυπα θα πρέπει να παραδοθούν 12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας, η οποία αναμένεται να λάβει χώρα μεταξύ Ιουνίου και Δεκεμβρίου 2013. Η πρόταση της Επιτροπής περιλαμβάνει μακροπρόθεσμα καθήκοντα για την EAT, για τα οποία θα απαιτηθεί η δημιουργία 5 επιπρόσθετων θέσεων (έκτακτων υπαλλήλων) από το 2014. Ακόμη, προβλέπονται 11 αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες («ΑΕΕ»), για την εκτέλεση έκτακτων καθηκόντων που περιορίζονται στα έτη 2014 και 2015.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ και 82/891/ΕΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής¹⁷,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁸,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας¹⁹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η χρηματοπιστωτική κρίση που άρχισε το 2008 έδειξε ότι υπάρχει σε επίπεδο Ένωσης σημαντική έλλειψη επαρκών εργαλείων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση μη υγιών ή προβληματικών πιστωτικών ιδρυμάτων. Τα εν λόγω εργαλεία είναι ιδίως απαραίτητα για την πρόληψη της αφερεγγυότητας ή, όταν προκύπτουν περιπτώσεις αφερεγγυότητας, για την ελαχιστοποίηση των αρνητικών επιπτώσεων, μέσω της διατήρησης των συστημικά σημαντικών λειτουργιών του σχετικού ιδρύματος. Κατά τη διάρκεια της κρίσης, οι προκλήσεις αυτές αποτέλεσαν σημαντικό παράγοντα που ανάγκασε τα κράτη μέλη να διασώσουν πιστωτικά ιδρύματα χρησιμοποιώντας δημόσιους πόρους.
- (2) Οι χρηματοπιστωτικές αγορές στην Ένωση είναι ενοποιημένες και διασυνδεδεμένες σε μεγάλο βαθμό, ενώ πολλά πιστωτικά ιδρύματα ασκούν εκτεταμένες δραστηριότητες πέραν των εθνικών συνόρων. Η πτώχευση ενός διασυννοριακού πιστωτικού ιδρύματος είναι ικανή να επηρεάσει τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών στα διάφορα κράτη μέλη στα οποία αναπτύσσει δραστηριότητες. Η αδυναμία των κρατών μελών να αποκτήσουν τον έλεγχο ενός προβληματικού πιστωτικού ιδρύματος και να το εξυγιάνουν κατά τρόπο που να αποτρέπει αποτελεσματικά ευρύτερες συστημικές ζημιές μπορεί να υπονομεύσει την αμοιβαία

¹⁷ ΕΕ C της , σ. .

¹⁸ ΕΕ C της , σ. .

¹⁹ ΕΕ C της , σ. .

εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και την αξιοπιστία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών αποτελεί, επομένως, ουσιώδη προϋπόθεση για την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

- (3) Επί του παρόντος, δεν υπάρχει σε ενωσιακό επίπεδο εναρμόνιση των διαδικασιών εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ορισμένα κράτη μέλη εφαρμόζουν στα πιστωτικά ιδρύματα τις ίδιες διαδικασίες που εφαρμόζουν και σε άλλες αφερέγγυες επιχειρήσεις, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις έχουν προσαρμοστεί στα δεδομένα των πιστωτικών ιδρυμάτων. Υπάρχουν σημαντικές ουσιώδεις και διαδικαστικές διαφορές μεταξύ των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που διέπουν την αφερεγγυότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων στα κράτη μέλη. Επιπλέον, η οικονομική κρίση κατέδειξε ότι οι γενικές διαδικασίες αφερεγγυότητας των επιχειρήσεων μπορεί να μην είναι πάντοτε κατάλληλες για τα πιστωτικά ιδρύματα, καθώς μπορεί να μην διασφαλίζουν πάντοτε αρκετά ταχεία παρέμβαση, τη συνέχιση των βασικών λειτουργιών των πιστωτικών ιδρυμάτων ούτε τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.
- (4) Ως εκ τούτου, χρειάζεται ένα καθεστώς που θα παρέχει στις αρχές τα εργαλεία που θα δίνουν τη δυνατότητα αρκετά έγκαιρης και ταχείας παρέμβασης σε ένα μη υγιές ή προβληματικό πιστωτικό ίδρυμα, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια των βασικών χρηματοπιστωτικών και οικονομικών λειτουργιών του, και παράλληλα να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις της πτώχευσης του ιδρύματος στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, όπως και να διασφαλιστεί ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές βαρύνονται με κατάλληλες ζημιές. Νέες εξουσίες θα πρέπει να επιτρέπουν στις αρχές να διατηρούν απρόσκοπτη πρόσβαση σε καταθέσεις και πράξεις πληρωμών, να πωλούν βιώσιμα τμήματα της επιχείρησης, κατά περίπτωση, και να κατανέμουν τις ζημιές κατά τρόπο δίκαιο και προβλέψιμο. Οι εν λόγω στόχοι αναμένεται να συμβάλουν στην αποτροπή της αποσταθεροποίησης των χρηματοπιστωτικών αγορών και στην ελαχιστοποίηση του κόστους για τους φορολογούμενους.
- (5) Ορισμένα κράτη μέλη έχουν ήδη προβεί σε νομοθετικές αλλαγές που καθιερώνουν μηχανισμούς εξυγίανσης προβληματικών πιστωτικών ιδρυμάτων· άλλα έχουν κοινοποιήσει την πρόθεσή τους να καθιερώσουν μηχανισμούς αυτού του είδους, αν δεν προβλεφθούν σε επίπεδο Ένωσης. Οι εθνικές διαφορές ως προς τους όρους, τις εξουσίες και τις διαδικασίες εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων ενδέχεται να θέσουν εμπόδια στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να παρακωλύσουν τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών, κατά την αντιμετώπιση προβληματικών διασυννοριακών τραπεζικών ομίλων. Αυτό ισχύει ιδίως όταν οι διαφορετικές προσεγγίσεις συνεπάγονται ότι οι εθνικές αρχές δεν διαθέτουν το ίδιο επίπεδο ελέγχου ή την ίδια ικανότητα εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων. Οι εν λόγω διαφορές στα καθεστώτα εξυγίανσης ενδέχεται επίσης να επηρεάσουν με διαφορετικό τρόπο τις δαπάνες για τη χρηματοδότηση των τραπεζών στα κράτη μέλη και πιθανώς να δημιουργήσουν στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό μεταξύ των τραπεζών. Τα αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης σε όλα τα κράτη μέλη είναι επίσης αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα ιδρύματα δεν μπορούν να περιορίζονται κατά την άσκηση των δικαιωμάτων εγκατάστασής τους στην ενιαία αγορά από τη χρηματοοικονομική δυνατότητα του κράτους μέλους καταγωγής τους να διαχειριστεί την πτώχευσή τους.
- (6) Τα εμπόδια αυτά θα πρέπει να εξαιρεθούν και να θεσπιστούν κανόνες ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν υπονομεύονται οι διατάξεις της εσωτερικής αγοράς. Για τον σκοπό αυτόν, οι κανόνες που διέπουν την εξυγίανση των ιδρυμάτων θα πρέπει να υπόκεινται σε κοινούς κανόνες ελάχιστης εναρμόνισης.
- (7) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, ήτοι η εναρμόνιση των κανόνων και των διαδικασιών εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς, λόγω των επιπτώσεων που θα είχε η πτώχευση ενός ιδρύματος σε ολόκληρη την Ένωση, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση

μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

- (8) Προκειμένου να διασφαλιστεί συνέπεια με την υφιστάμενη νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, καθώς και το μέγιστο δυνατό επίπεδο χρηματοπιστωτικής σταθερότητας σε ολόκληρο το φάσμα των ιδρυμάτων, το καθεστώς εξυγίανσης δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο σε πιστωτικά ιδρύματα, αλλά και σε επιχειρήσεις επενδύσεων που υπόκεινται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας που προβλέπονται στην οδηγία 2006/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων²⁰. Το καθεστώς θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται σε χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών, μικτές χρηματοοικονομικές εταιρείες συμμετοχών (εταιρείες χρηματοπιστωτικών συμμετοχών) οι οποίες προβλέπονται στην οδηγία 2002/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 73/239/ΕΟΚ, 79/267/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ, 93/6/ΕΟΚ και 93/22/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 98/78/ΕΚ και 2000/12/ΕΚ²¹, μικτές εταιρείες συμμετοχών και χρηματοδοτικά ιδρύματα, όταν αυτά αποτελούν θυγατρικές πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων. Η κρίση απέδειξε ότι η αφερεγγυότητα μιας οντότητας συνδεδεμένης με έναν όμιλο μπορεί να επηρεάσει ραγδαία τη φερεγγυότητα ολόκληρου του ομίλου και, συνεπώς, να έχει τις δικές της συστημικές επιπλοκές. Οι αρχές θα πρέπει, επομένως, να διαθέτουν επίσης αποτελεσματικά μέσα δράσης όσον αφορά αυτές τις οντότητες, προκειμένου να αποτρέψουν τον κίνδυνο μετάδοσης και να διαμορφώσουν έναν συνεκτικό μηχανισμό εξυγίανσης για το σύνολο του ομίλου, καθώς η αφερεγγυότητα μιας οντότητας συνδεδεμένης με έναν όμιλο θα μπορούσε να επηρεάσει ραγδαία τη φερεγγυότητα ολόκληρου του ομίλου.
- (9) Η χρήση των εργαλείων και των εξουσιών εξυγίανσης, που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ενδέχεται να επιφέρει αναστάτωση στα δικαιώματα των μετόχων και των πιστωτών. Συγκεκριμένα, η εξουσία των αρχών να μεταβιβάζουν τις μετοχές ή το σύνολο ή μέρος των περιουσιακών στοιχείων ενός ιδρύματος σε ιδιώτες αγοραστές, χωρίς τη συγκατάθεση των μετόχων, επηρεάζει τα δικαιώματα ιδιοκτησίας των μετόχων. Επιπλέον, η εξουσία να αποφασίζουν ποιες υποχρεώσεις θα μεταφέρουν από ένα προβληματικό πιστωτικό ίδρυμα, με βάση τους στόχους να διασφαλιστεί η συνέχεια των υπηρεσιών και να αποφευχθούν δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ενδέχεται να επηρεάσει την ίση μεταχείριση των πιστωτών.
- (10) Οι εθνικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον κίνδυνο, το μέγεθος και τις διασυνδέσεις ενός ιδρύματος, στο πλαίσιο των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης και όταν χρησιμοποιούν τα διάφορα εργαλεία που έχουν στη διάθεσή τους, εξασφαλίζοντας την εφαρμογή του καθεστώτος με τον κατάλληλο τρόπο.
- (11) Προκειμένου να διασφαλίσουν την απαιτούμενη ταχύτητα στην ανάληψη δράσης, να εγγυηθούν ανεξαρτησία από τους οικονομικούς φορείς και να αποτρέψουν συγκρούσεις συμφερόντων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν δημόσιες διοικητικές αρχές για να εκτελούν τις λειτουργίες και τα καθήκοντα όσον αφορά την εξυγίανση σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι διατίθενται κατάλληλοι πόροι στις εν λόγω αρχές εξυγίανσης. Ο καθορισμός δημόσιων αρχών δεν θα πρέπει να αποκλείει τη

²⁰ ΕΕ L 177 της 30.06.2006, σ. 2011.

²¹ ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1.

μεταβίβαση αρμοδιοτήτων υπό την ευθύνη της αρχής εξυγίανσης. Ωστόσο, δεν είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί επακριβώς η αρχή την οποία θα πρέπει να ορίζουν τα κράτη μέλη ως αρχή εξυγίανσης. Μολονότι η εναρμόνιση σε αυτό το θέμα μπορεί να διευκόλυνε τον συντονισμό, θα παρενέβαινε ωστόσο σε μεγάλο βαθμό στα συνταγματικά και διοικητικά συστήματα των κρατών μελών. Μπορεί να επιτευχθεί επαρκής βαθμός συντονισμού και με λιγότερο παρεμβατική απαίτηση: όλες οι εθνικές αρχές που εμπλέκονται στην εξυγίανση ιδρυμάτων θα πρέπει να εκπροσωπούνται σε «σώματα εξυγίανσης», όπου θα πρέπει να λαμβάνει χώρα συντονισμός σε διασυνοριακό ή ενωσιακό επίπεδο. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι ελεύθερα να επιλέγουν ποιες αρχές θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και για την άσκηση των εξουσιών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

- (12) Υπό το πρίσμα των συνεπειών που ενδέχεται να έχει η πτώχευση ενός πιστωτικού ιδρύματος ή μιας επιχείρησης επενδύσεων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και στην οικονομία ενός κράτους μέλους, καθώς και της πιθανής ανάγκης να χρησιμοποιηθούν δημόσιοι πόροι για την αντιμετώπιση μιας κρίσης, τα Υπουργεία Οικονομικών ή άλλα σχετικά υπουργεία των κρατών μελών θα πρέπει να συμμετέχουν εκ του σύνεγγυς, σε πρώιμο στάδιο, στη διαδικασία διαχείρισης και επίλυσης της κρίσης.
- (13) Για την αποτελεσματική εξυγίανση ιδρυμάτων ή ομίλων που λειτουργούν στο επίπεδο της Ένωσης απαιτείται συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών και των αρχών εξυγίανσης, στο πλαίσιο σωμάτων εποπτείας και εξυγίανσης, σε όλα τα στάδια που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, από την προπαρασκευή των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης μέχρι την πραγματοποίηση της εξυγίανσης του ιδρύματος. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των εθνικών αρχών σχετικά με τις αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν έναντι των ιδρυμάτων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT) θα πρέπει, ως ύστατη λύση, να αναλαμβάνει ρόλο δεσμευτικής διαμεσολάβησης. Για τον σκοπό αυτόν, η EAT θα πρέπει να έχει την εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις, απαιτώντας από τις εθνικές αρχές να λάβουν συγκεκριμένα μέτρα ή να μην προβούν σε ενέργειες, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής²².
- (14) Για να διασφαλιστεί ομοιόμορφη και συνεπής προσέγγιση στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, η EAT θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και να επεξεργάζεται ρυθμιστικά και τεχνικά πρότυπα προς έγκριση από την Επιτροπή, μέσω πράξεων κατ' εξουσιοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (15) Για να αντιμετωπίσουν με αποτελεσματικό τρόπο τα προβληματικά ιδρύματα, οι αρχές θα πρέπει να διαθέτουν την εξουσία να επιβάλλουν προπαρασκευαστικά και προληπτικά μέτρα.
- (16) Είναι απαραίτητο να καταρτίζουν όλα τα ιδρύματα και να επικαιροποιούν τακτικά τα σχέδια ανάκαμψης, στα οποία περιγράφονται τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνουν τα εν λόγω ιδρύματα σε διάφορες περιστάσεις ή σενάρια. Τα σχέδια αυτά θα πρέπει να είναι λεπτομερή και να στηρίζονται σε ρεαλιστικές παραδοχές, που να ισχύουν για μια σειρά ανθεκτικών και σοβαρών σεναρίων. Η απαίτηση κατάρτισης ενός σχεδίου ανάκαμψης θα πρέπει, ωστόσο, να εφαρμόζεται με αναλογικό τρόπο και να αντικατοπτρίζει τη συστημική σημασία του ιδρύματος ή του ομίλου. Στο πλαίσιο αυτό, το απαιτούμενο περιεχόμενο θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τη φύση των πόρων χρηματοδότησης του ιδρύματος και τον βαθμό στον οποίο θα υπάρχει αξιόπιστη προοπτική στήριξης από τον όμιλο. Τα ιδρύματα θα πρέπει να υποβάλλουν τα σχέδιά τους για πλήρη αξιολόγηση από τις αρχές εποπτείας, οι οποίες θα

²²

EE L ... της ..., σ.

αξιολογούν, μεταξύ άλλων, τον βαθμό πληρότητάς τους και τη δυνατότητά τους να αποκαταστήσουν τη βιωσιμότητα του ιδρύματος εγκαίρως, ακόμη και σε περιόδους ακραίων οικονομικών πιέσεων.

- (17) Εάν ένα ίδρυμα δεν υποβάλει κατάλληλο σχέδιο ανάκαμψης, οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένες να απαιτούν από το εν λόγω ίδρυμα να λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο για την αποκατάσταση των ελλείψεων του σχεδίου, συμπεριλαμβανομένων των αλλαγών στο επιχειρηματικό του μοντέλο ή στη στρατηγική χρηματοδότησής του. Η απαίτηση αυτή ενδέχεται να επηρεάσει την επιχειρηματική ελευθερία, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Ωστόσο, ο περιορισμός αυτού του θεμελιώδους δικαιώματος είναι αναγκαίος προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της προστασίας των καταθετών και των πιστωτών. Ειδικότερα, ο εν λόγω περιορισμός είναι αναγκαίος προκειμένου να ενισχυθούν οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των ιδρυμάτων και να αποφευχθεί η υπέρμετρη μεγέθυνσή τους ή η ανάληψη υπερβολικών κινδύνων, χωρίς τα ιδρύματα να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τις αποτυχίες και τις ζημιές και να ανασυστήσουν την κεφαλαιακή τους βάση. Ο περιορισμός είναι επίσης αναλογικός, διότι μόνον η προληπτική δράση μπορεί να διασφαλίσει ότι έχουν ληφθεί επαρκείς προφυλάξεις, και άρα συμβιβάζεται με το άρθρο 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (18) Ο σχεδιασμός της εξυγίανσης αποτελεί ουσιώδες στοιχείο για αποτελεσματική εξυγίανση. Οι αρχές θα πρέπει να διαθέτουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να σχεδιάσουν τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να απομονωθούν οι ουσιώδεις λειτουργίες ενός ιδρύματος ή ενός διασυννοριακού ομίλου από τις υπόλοιπες δραστηριότητες και να μεταβιβάσουν, ούτως ώστε να διασφαλιστεί η διατήρηση και η συνέχιση των ουσιωδών λειτουργιών. Η απαίτηση κατάρτισης ενός σχεδίου εξυγίανσης θα πρέπει, ωστόσο, να απλουστεύεται, ώστε να αντικατοπτρίζεται η συστημική σημασία του ιδρύματος ή του ομίλου.
- (19) Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να έχουν την εξουσία να απαιτούν αλλαγές στη δομή και την οργάνωση των ιδρυμάτων ή των ομίλων, προκειμένου να απομακρύνουν τα πρακτικά εμπόδια στην εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και να διασφαλίζουν τη δυνατότητα εξυγίανσης των σχετικών οντοτήτων. Λόγω του δυνητικού συστημικού χαρακτήρα όλων των ιδρυμάτων, έχει καίρια σημασία, για να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, να διαθέτουν οι αρχές τη δυνατότητα να εξυγιάνουν οποιοδήποτε ίδρυμα. Προκειμένου να γίνεται σεβαστό το δικαίωμα της επιχειρηματικής ελευθερίας, που αναγνωρίζεται στο άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, η διακριτική ευχέρεια των αρχών θα πρέπει να περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο ώστε να απλουστευθεί η δομή και οι λειτουργίες του ιδρύματος, με σκοπό μόνον τη βελτίωση της δυνατότητας εξυγίανσής του. Επιπλέον, κάθε μέτρο που επιβάλλεται για τους σκοπούς αυτούς θα πρέπει να συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης. Τα μέτρα δεν θα πρέπει να συνεπάγονται ούτε άμεσες ούτε έμμεσες διακρίσεις βάσει της εθνικότητας, και η εφαρμογή τους θα πρέπει να δικαιολογείται βάσει του επιτακτικού λόγου δημοσίου συμφέροντος για τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Για να προσδιοριστεί κατά πόσον μια δράση είναι προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, οι αρχές εξυγίανσης, ενεργώντας υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, θα πρέπει να είναι σε θέση να επιτυγχάνουν τους στόχους τους για εξυγίανση, χωρίς να προσκρούουν σε εμπόδια κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης ή όσον αφορά τη δυνατότητά τους να ασκούν τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί. Εξάλλου, μια δράση δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ελάχιστο αναγκαίο όριο για την επίτευξη των στόχων. Κατά τον καθορισμό των μέτρων που πρέπει να ληφθούν, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις προειδοποιήσεις και τις συστάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1092/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου

2010, σχετικά με τη μακροπροληπτική επίβλεψη του χρηματοοικονομικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη σύσταση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου²³.

- (20) Τα μέτρα που προτείνονται για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης ενός ιδρύματος ή ενός ομίλου δεν θα πρέπει να αποτρέπουν τα ιδρύματα να ασκούν το δικαίωμα εγκατάστασης που αναγνωρίζεται από τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (21) Τα σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης δεν θα πρέπει να θεωρούν δεδομένη την πρόσβαση σε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη ούτε να εκθέτουν τους φορολογουμένους σε κινδύνους ζημίας. Η πρόσβαση σε ταμειακές διευκολύνσεις που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, συμπεριλαμβανομένης της επείγουσας παροχής ρευστότητας, δεν θα πρέπει να θεωρείται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, υπό την προϋπόθεση ότι το ίδρυμα είναι φερέγγυο κατά τη στιγμή της παροχής ρευστότητας και ότι αυτή η παροχή ρευστότητας δεν αποτελεί μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων· ότι η διευκόλυνση καλύπτεται πλήρως από εξασφαλίσεις στις οποίες εφαρμόζονται περικοπές αποτίμησης (haircuts), σε συνάρτηση με την ποιότητα και την αγοραία αξία τους, ότι η κεντρική τράπεζα χρεώνει τον δικαιούχο με ορισμένο επιτόκιο ως ποινή· και ότι το μέτρο λαμβάνεται με πρωτοβουλία της ίδιας της κεντρικής τράπεζας, και ιδίως δεν υποστηρίζεται με καμία αντεγγύηση από το κράτος.
- (22) Η παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης από μια οντότητα ενός διασυννοριακού ομίλου σε μια άλλη οντότητα του ιδίου ομίλου περιορίζεται επί του παρόντος από μια σειρά διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας. Οι εν λόγω διατάξεις αποσκοπούν στην προστασία των πιστωτών και των μετόχων κάθε οντότητας. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές δεν λαμβάνουν υπόψη την αλληλεξάρτηση μεταξύ των οντοτήτων του ιδίου ομίλου ή το συμφέρον του ομίλου. Σε διεθνές επίπεδο, μόνο σε ορισμένα νομικά συστήματα έχει αναπτυχθεί η έννοια του συμφέροντος του ομίλου, μέσω της νομολογίας ή των κανόνων δικαίου. Η εν λόγω έννοια λαμβάνει υπόψη, πέραν του συμφέροντος κάθε επιμέρους οντότητας του ομίλου, το έμμεσο συμφέρον το οποίο έχει κάθε οντότητα σε έναν όμιλο όσον αφορά την ευδοκίμηση ολόκληρου του ομίλου. Ωστόσο, η έννοια αυτή διαφέρει από κράτος μέλος σε κράτος μέλος και δεν παρέχει την απαιτούμενη ασφάλεια δικαίου. Επομένως, είναι σκόπιμος ο καθορισμός των προϋποθέσεων υπό τις οποίες δύναται να μεταβιβαστεί χρηματοπιστωτική στήριξη μεταξύ των οντοτήτων ενός διασυννοριακού τραπεζικού ομίλου, με γνώμονα τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας ολόκληρου του ομίλου. Η χρηματοπιστωτική στήριξη μεταξύ των οντοτήτων ενός ομίλου θα πρέπει να παρέχεται εθελοντικά. Είναι σκόπιμο τα κράτη μέλη να μην θέτουν, άμεσα ή έμμεσα, ως προϋπόθεση για την άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης την ύπαρξη συμφωνίας για παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης.
- (23) Προκειμένου να διασφαλιστεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, είναι σημαντικό να είναι σε θέση οι αρμόδιες αρχές να ανορθώσουν τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κατάσταση ενός ιδρύματος, η οποία έχει επιδεινωθεί, πριν αυτό φτάσει σε σημείο που οι αρχές να μην έχουν άλλη εναλλακτική λύση πλην της εξυγίανσής του. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να παραχωρούνται στις αρμόδιες αρχές εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας να αντικαθιστούν το διοικητικό όργανο ενός ιδρύματος από ειδικό διαχειριστή (επίτροπο)· αυτό θα λειτουργούσε ως μέσο άσκησης πίεσης στο υπόψη ίδρυμα προκειμένου να λάβει μέτρα για την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής του ευρωστίας και/ή την αναδιοργάνωση των δραστηριοτήτων του, ούτως ώστε να διασφαλίσει τη βιωσιμότητά του σε πρώιμο στάδιο. Καθήκον του επιτρόπου θα πρέπει να είναι η λήψη κάθε αναγκαίου μέτρου και η προώθηση λύσεων με σκοπό την ανόρθωση της χρηματοπιστωτικής κατάστασης του ιδρύματος. Ο διορισμός του επιτρόπου δεν θα πρέπει, ωστόσο, να συνεπάγεται παρέκκλιση από τα όποια δικαιώματα των μετόχων ή των ιδιοκτητών, ή από τις διαδικαστικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στο ενωσιακό ή το εθνικό εταιρικό δίκαιο· θα πρέπει δε να

²³

EE L 331 της 15.12.2010, σ. 1.

τηρούνται οι διεθνείς υποχρεώσεις της Ένωσης ή των κρατών μελών όσον αφορά την προστασία των επενδύσεων. Οι εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης θα πρέπει να περιλαμβάνουν εκείνες που ήδη προβλέπονται στην οδηγία 2006/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων²⁴, για περιπτώσεις πέραν εκείνων που θεωρούνται ως έγκαιρη παρέμβαση, καθώς και άλλες καταστάσεις που θεωρούνται αναγκαίες για την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής ευρωστίας ενός ιδρύματος.

- (24) Το πλαίσιο εξυγίανσης θα πρέπει να προβλέπει έγκαιρη έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, πριν ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα καταστεί αφερέγγυο σε επίπεδο ισολογισμού και πριν εξαντληθεί όλο το μετοχικό της κεφάλαιο. Η εξυγίανση θα πρέπει να αρχίζει όταν η επιχείρηση δεν είναι πλέον βιώσιμη ή κινδυνεύει να μην είναι πλέον βιώσιμη, και τα άλλα μέτρα έχουν αποδειχθεί ανεπαρκή για την αποφυγή της χρεωκοπίας. Το γεγονός αυτό καθιστά το ότι ένα ίδρυμα δεν πληροί τις απαιτήσεις της άδειας λειτουργίας δεν θα πρέπει να δικαιολογεί την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, ιδίως εάν το ίδρυμα είναι ακόμη ή πιθανόν να είναι βιώσιμο. Ένα ίδρυμα θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή ότι κινδυνεύει να πτωχεύσει, όταν παραβιάζει ή πρόκειται να παραβιάσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, από τις οποίες εξαρτάται η διατήρηση της άδειας λειτουργίας, διότι έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες πρόκειται να εξαντλήσουν όλα ή ουσιαστικά όλα τα ίδια κεφάλαιά του, όταν τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος υπολείπονται ή πρόκειται να υπολείπονται των υποχρεώσεών του, όταν το ίδρυμα δεν είναι σε θέση ή πρόκειται να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές, ή όταν το ίδρυμα επιζητεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη. Η ανάγκη για επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από μια κεντρική τράπεζα δεν θα πρέπει να αποτελεί καθαντό προϋπόθεση που καταδεικνύει επαρκώς ότι ένα ίδρυμα αδυνατεί ή δεν θα είναι σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές. Προκειμένου να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως σε περίπτωση συστημικής έλλειψης ρευστότητας, οι κρατικές εγγυήσεις σε ταμειακές διευκολύνσεις που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες ή οι κρατικές εγγυήσεις για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις δεν θα πρέπει να ενεργοποιούν το πλαίσιο εξυγίανσης, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, τα κρατικά εγγυοδοτικά μέτρα θα πρέπει να εγκρίνονται βάσει του πλαισίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις και θα πρέπει να μην αποτελούν μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων, η δε χρήση των εγγυοδοτικών μέτρων θα πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένη χρονικά. Και στις δύο περιπτώσεις, η τράπεζα χρειάζεται να είναι φερέγγυα.
- (25) Οι εξουσίες των αρχών εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να ισχύουν και για εταιρείες συμμετοχών, σε περίπτωση που τόσο η εταιρεία συμμετοχών βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει όσο και ένα θυγατρικό ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει. Επιπλέον, παρά το γεγονός ότι μια εταιρεία συμμετοχών μπορεί να μην βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή να κινδυνεύει να πτωχεύσει, οι εξουσίες των αρχών εξυγίανσης θα πρέπει να ισχύουν και για την εταιρεία συμμετοχών, σε περίπτωση που ένα ή περισσότερα θυγατρικά πιστωτικά ιδρύματα ή επιχειρήσεις επενδύσεων πληρούν τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, και είναι αναγκαία η εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και η άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης έναντι της εταιρείας συμμετοχών, για την εξυγίανση μίας ή περισσότερων από τις θυγατρικές της ή για την εξυγίανση ολόκληρου του ομίλου.
- (26) Εάν ένα ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, οι εθνικές αρχές θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους μια ελάχιστη εναρμονισμένη δέσμη εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης. Η άσκησή τους θα πρέπει να υπόκειται σε κοινές προϋποθέσεις, στόχους και γενικές αρχές. Άπαξ και η αρχή εξυγίανσης έχει λάβει την απόφαση να θέσει το ίδρυμα υπό εξυγίανση, θα πρέπει να αποκλείεται η εφαρμογή κανονικών διαδικασιών

²⁴

EE L 177 της 30.06.2006, σ. 1.

αφερεγγυότητας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να αναθέτουν στις αρχές εξυγίανσης εξουσίες και να τους παρέχουν εργαλεία επιπλέον εκείνων που τους ανατίθενται και τους παρέχονται βάσει της παρούσας οδηγίας. Όμως, αυτά τα επιπρόσθετα εργαλεία και εξουσίες θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τηρουμένων των αρχών και των στόχων εξυγίανσης, όπως καθορίζονται στην παρούσα οδηγία. Συγκεκριμένα, η χρήση των εν λόγω εργαλείων ή εξουσιών δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει την αποτελεσματική εξυγίανση διασυννοριακών ομίλων, θα πρέπει δε να διασφαλίζει ότι οι μέτοχοι βαρύνονται με τις ζημιές.

- (27) Προκειμένου να αποτρέπεται ο ηθικός κίνδυνος, κάθε αφερέγγυο ίδρυμα θα πρέπει να είναι σε θέση να εξέρχεται από την αγορά, ανεξάρτητα από το μέγεθος και τις διασυνδέσεις του, χωρίς να προκαλεί συστημική διαταραχή. Ένα ίδρυμα σε σημείο πτώχευσης κατ' αρχήν εκκαθαρίζεται με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Ωστόσο, η εκκαθάριση με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, να διακόψει την παροχή βασικών υπηρεσιών και να επηρεάσει την προστασία των καταθετών. Σε αυτήν την περίπτωση, η εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης είναι θέμα δημοσίου συμφέροντος. Επομένως, οι στόχοι της εξυγίανσης θα πρέπει να είναι η διασφάλιση της συνέχειας των βασικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, η διατήρηση της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η μείωση του ηθικού κινδύνου, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης των προβληματικών ιδρυμάτων από δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, και η προστασία των καταθετών.
- (28) Πριν ληφθεί απόφαση για τη διατήρηση του ιδρύματος σε λειτουργία, θα πρέπει πάντοτε να εξετάζεται η περίπτωση εκκαθάρισης ενός αφερέγγυου ιδρύματος μέσω κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας. Ένα αφερέγγυο ίδρυμα θα πρέπει να διατηρείται σε λειτουργία με χρήση, στο μέτρο του δυνατού, ιδιωτικών κεφαλαίων. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί είτε μέσω της πώλησης σε αγοραστή του ιδιωτικού τομέα ή της συγχώνευσής του με αυτόν, είτε κατόπιν της απομείωσης των υποχρεώσεων του ιδρύματος ή κατόπιν της μετατροπής του χρέους του σε μετοχικό κεφάλαιο, προκειμένου να πραγματοποιηθεί ανακεφαλαιοποίηση.
- (29) Κατά την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης και κατά την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές αναλαμβάνουν κατάλληλο μερίδιο των ζημιών, ότι τα ανώτερα διοικητικά στελέχη αντικαθίστανται, ότι το κόστος της εξυγίανσης του ιδρύματος ελαχιστοποιείται, και ότι όλοι οι πιστωτές ενός αφερέγγυου ιδρύματος που ανήκουν στην ίδια τάξη αντιμετωπίζονται με παρόμοιο τρόπο. Όταν η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης συνεπάγεται τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων, οι παρεμβάσεις θα πρέπει να εκτιμώνται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων. Μπορεί να τίθεται θέμα κρατικής ενίσχυσης, μεταξύ άλλων, όταν γίνεται παρέμβαση με πόρους για εξυγίανση ή από ταμεία εγγύησης των καταθέσεων ως συμβολή στην εξυγίανση των ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης.
- (30) Οι περιορισμοί στα δικαιώματα των μετόχων και των πιστωτών θα πρέπει να είναι σύμφωνοι με το άρθρο 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Επομένως, τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνον στα ιδρύματα που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύουν να πτωχεύσουν, και μόνον όταν αυτό είναι αναγκαίο για την επιδίωξη του στόχου της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας προς όφελος του γενικού συμφέροντος. Συγκεκριμένα, τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται όταν το ίδρυμα δεν δύναται να εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, χωρίς να αποσταθεροποιηθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα, και τα μέτρα είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία μεταβίβαση και η συνέχεια των συστημικά σημαντικών λειτουργιών, και όταν δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική για εναλλακτική λύση από τον ιδιωτικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης της όποιας αύξησης κεφαλαίου από τους υφιστάμενους μετόχους ή τρίτο μέρος, που να επαρκεί για να αποκαταστήσει την πλήρη βιωσιμότητα του ιδρύματος.

- (31) Η παρεμβολή στα δικαιώματα ιδιοκτησίας δεν θα πρέπει να είναι δυσανάλογη. Κατά συνέπεια, οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές δεν θα πρέπει να υφίστανται μεγαλύτερες ζημιές από εκείνες που θα είχαν υποστεί εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί κατά τη στιγμή που ελήφθη η απόφαση για εξυγίανση. Σε περίπτωση μεταβίβασης εν μέρει των περιουσιακών στοιχείων ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση σε ιδιώτη αγοραστή ή σε μεταβατική τράπεζα, το εναπομένον μέρος του ιδρύματος υπό εξυγίανση θα πρέπει να εκκαθαρίζεται σύμφωνα με κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Προκειμένου να προστατευθούν οι μέτοχοι και οι πιστωτές που απομένουν στη διαδικασία εκκαθάρισης του ιδρύματος, θα πρέπει να δικαιούνται να λάβουν, κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους στη διαδικασία εκκαθάρισης, όχι λιγότερα από όσα υπολογίζεται ότι θα είχαν ανακτήσει εάν ολόκληρο το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.
- (32) Για τον σκοπό της προστασίας του δικαιώματος των μετόχων και των πιστωτών να μην λαμβάνουν λιγότερα από όσα θα ελάμβαναν σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, θα πρέπει να καθορίζονται σαφείς υποχρεώσεις όσον αφορά την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος, θα πρέπει δε να προβλέπεται επαρκής χρόνος για την ορθή εκτίμηση της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να αρχίσει η εν λόγω αποτίμηση ήδη στη φάση της έγκαιρης παρέμβασης. Πριν αναληφθεί οποιαδήποτε δράση εξυγίανσης, θα πρέπει να διενεργείται εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος, καθώς και της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η εν λόγω αποτίμηση θα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο δικαστικού ελέγχου μόνον μαζί με την απόφαση εξυγίανσης. Εξάλλου, θα πρέπει να προβλέπεται υποχρέωση να διενεργείται, αφού έχουν εφαρμοστεί τα εργαλεία εξυγίανσης, σύγκριση εκ των υστέρων μεταξύ της μεταχείρισης της οποίας όντως έτυχαν οι μέτοχοι και οι πιστωτές και της μεταχείρισης της οποίας θα ετύγχαναν σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας. Εάν κριθεί ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές έχουν λάβει, κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους, λιγότερα από όσα θα είχαν λάβει υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, θα πρέπει να δικαιούνται καταβολή της διαφοράς. Σε αντίθεση με την αποτίμηση πριν από τη δράση εξυγίανσης, θα πρέπει να είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί αυτή η σύγκριση χωριστά από την απόφαση εξυγίανσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι ελεύθερα να αποφασίζουν τη διαδικασία για τον τρόπο καταβολής, στους μετόχους και τους πιστωτές, της όποιας διαφοράς έχει προσδιοριστεί ως προς τη μεταχείριση. Η ενδεχόμενη διαφορά θα πρέπει να καταβάλλεται από τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις που καθιερώνονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (33) Είναι σημαντικό να αναγνωρίζονται οι ζημιές κατά την πτώχευση του ιδρύματος. Η βασική αρχή για την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων των ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης θα πρέπει να είναι η αγοραία τιμή τους, κατά τη στιγμή που εφαρμόζονται τα εργαλεία εξυγίανσης και στον βαθμό που οι αγορές λειτουργούν κανονικά. Όταν οι αγορές είναι πράγματι δυσλειτουργικές, η αποτίμηση μπορεί να διενεργείται στη δεόντως δικαιολογημένη μακροπρόθεσμη οικονομική αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων. Θα πρέπει να είναι δυνατόν, για λόγους επείγοντος χαρακτήρα, να προβαίνουν οι αρχές εξυγίανσης σε ταχεία αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων ή των υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης. Η αποτίμηση αυτή θα πρέπει να είναι προσωρινή και να ισχύει μέχρις ότου διενεργηθεί ανεξάρτητη αποτίμηση.
- (34) Είναι αναγκαία η ταχεία ανάληψη δράσεων ώστε να διατηρηθεί η εμπιστοσύνη της αγοράς και να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι μετάδοσης. Όταν ένα ίδρυμα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή ότι κινδυνεύει να πτωχεύσει, οι αρχές εξυγίανσης δεν θα πρέπει να καθυστερούν την ανάληψη των κατάλληλων δράσεων. Οι περιστάσεις υπό τις οποίες μπορεί να επέλθει η χρεωκοπία ενός ιδρύματος, και ιδίως λαμβανομένου υπόψη του ενδεχόμενου επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, θα πρέπει να επιτρέπουν στις αρχές εξυγίανσης να

αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης, χωρίς να επιβάλλεται υποχρέωση να χρησιμοποιούνται πρώτα οι εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης.

- (35) Τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζονται πριν από κάθε συνεισφορά κεφαλαίου από τον δημόσιο τομέα ή ισοδύναμη έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη προς ένα ίδρυμα. Ωστόσο, αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη χρήση, για τον σκοπό της χρηματοδότησης της εξυγίανσης, πόρων από τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων ή τους πόρους για εξυγίανση. Εν προκειμένω, η χρήση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης ή πόρων για εξυγίανση, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, ως συμβολή στην εξυγίανση των ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης, θα πρέπει να αξιολογείται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων.
- (36) Τα εργαλεία εξυγίανσης θα πρέπει να περιλαμβάνουν την πώληση δραστηριοτήτων σε ιδιώτες αγοραστές, τη σύσταση μεταβατικού ιδρύματος, τον διαχωρισμό μεταξύ «καλών» και «κακών» περιουσιακών στοιχείων του προβληματικού ιδρύματος και τη διάσωση του προβληματικού ιδρύματος με ίδια μέσα.
- (37) Στις περιπτώσεις όπου τα εργαλεία εξυγίανσης χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταβίβαση των συστημικά σημαντικών υπηρεσιών ή βιώσιμων δραστηριοτήτων ενός ιδρύματος σε μια υγιή οντότητα, όπως είναι ένας αγοραστής του ιδιωτικού τομέα ή ένα μεταβατικό ίδρυμα, το εναπομένον μέρος του ιδρύματος θα πρέπει να εκκαθαρίζεται εντός κατάλληλου χρονικού πλαισίου, λαμβανομένης υπόψη της ενδεχόμενης ανάγκης του χρεωκοπημένου ιδρύματος να παρέχει υπηρεσίες ή στήριξη, προκειμένου ο αγοραστής ή το μεταβατικό ίδρυμα να είναι σε θέση να συνεχίσει τις δραστηριότητες ή τις υπηρεσίες τις οποίες απέκτησε δυνάμει αυτής της μεταβίβασης.
- (38) Το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στις αρχές να πραγματοποιούν πώληση του ιδρύματος ή ορισμένων δραστηριοτήτων του σε έναν ή περισσότερους αγοραστές, χωρίς τη συγκατάθεση των μετόχων. Όταν εφαρμόζουν το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, οι αρχές θα πρέπει να προβαίνουν σε ρυθμίσεις για τη θέση σε πώληση του εν λόγω ιδρύματος ή μέρους των δραστηριοτήτων του με ανοικτή, διαφανή διαδικασία που δεν εισάγει διακρίσεις, στοχεύοντας παράλληλα στη μεγιστοποίηση, όσο είναι δυνατόν, της τιμής πώλησης.
- (39) Για τους σκοπούς της προστασίας του δικαιώματος των μετόχων και των πιστωτών να μην λάβουν λιγότερα από όσα θα ελάμβαναν υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, κάθε προϊόν από μεταβίβαση εν μέρει των περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να είναι προς όφελος του ιδρύματος υπό εξυγίανση. Σε περίπτωση μεταβίβασης όλων των μετοχών ή όλων των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του ιδρύματος, κάθε προϊόν της μεταβίβασης θα πρέπει να είναι προς όφελος των μετόχων του χρεωκοπημένου ιδρύματος. Το προϊόν θα πρέπει να υπολογίζεται μετά την αφαίρεση των εξόδων που προκύπτουν από την πτώχευση του ιδρύματος και από τη διαδικασία εξυγίανσης.
- (40) Προκειμένου να εκτελείται η πώληση δραστηριοτήτων εγκαίρως και να προστατεύεται η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η αξιολόγηση του αγοραστή μιας ειδικής συμμετοχής θα πρέπει να διενεργείται χωρίς καθυστέρηση, κατά παρέκκλιση από τις προθεσμίες που καθορίζονται στην οδηγία 2006/48/EK.
- (41) Οι πληροφορίες σχετικά με τη θέση σε πώληση ενός χρεωκοπημένου ιδρύματος και τις διαπραγματεύσεις με πιθανούς αγοραστές πριν από την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ενδέχεται να είναι συστημικής σημασίας. Προκειμένου να διασφαλιστεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, η δημοσιοποίηση των εν λόγω στοιχείων, που απαιτείται

βάσει της οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς)²⁵, είναι σημαντικό να μπορεί να καθυστερήσει για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τον προγραμματισμό και τη διοργάνωση της εξυγίανσης του ιδρύματος, σύμφωνα με τις καθυστερήσεις που επιτρέπονται βάσει του καθεστώτος κατάχρησης αγοράς.

- (42) Ως ίδρυμα ελεγχόμενο από την αρχή εξυγίανσης, ένα μεταβατικό ίδρυμα θα έχει ως πρωταρχικό σκοπό του να διασφαλίζει ότι εξακολουθούν να παρέχονται βασικές χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στους πελάτες του αφερέγγυου ιδρύματος και ότι εξακολουθούν να ασκούνται βασικές χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες. Το μεταβατικό ίδρυμα θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως βιώσιμη λειτουργούσα επιχείρηση και να επανεντάσσεται στην αγορά το συντομότερο δυνατόν ή να εκκαθαρίζεται, εάν δεν είναι βιώσιμη.
- (43) Το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στις αρχές να μεταβιβάζουν μη αποδοτικά ή απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία σε έναν χωριστό φορέα. Το εργαλείο αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνον σε συνδυασμό με άλλα εργαλεία, ώστε να αποφεύγεται αδικαιολόγητο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υπέρ του προβληματικού ιδρύματος.
- (44) Ένα αποτελεσματικό καθεστώς εξυγίανσης θα πρέπει να ελαχιστοποιεί το κόστος της εξυγίανσης ενός προβληματικού ιδρύματος, το οποίο βαρύνει τους φορολογουμένους. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζει τη δυνατότητα εξυγίανσης μεγάλων και συστημικά σημαντικών ιδρυμάτων, χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα επιτυγχάνει τον εν λόγω στόχο, διασφαλίζοντας ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές του ιδρύματος υφίστανται τις δέουσες ζημιές και αναλαμβάνουν ανάλογο μέρος αυτού του κόστους. Για τον σκοπό αυτόν, το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας συνέστησε να περιλαμβάνονται στο πλαίσιο εξυγίανσης νόμιμες εξουσίες απομείωσης του χρέους, ως επιπρόσθετη επιλογή σε συνδυασμό με άλλα εργαλεία εξυγίανσης.
- (45) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν την αναγκαία ευελιξία για τον επιμερισμό των ζημιών στους πιστωτές σε ένα φάσμα περιπτώσεων, κρίνεται σκόπιμο να είναι σε θέση οι εν λόγω αρχές να εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, τόσο όταν ο στόχος είναι η εξυγίανση του προβληματικού ιδρύματος ως λειτουργούσας επιχείρησης, εάν υπάρχει ρεαλιστική προοπτική ότι μπορεί να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα του ιδρύματος, όσο και όταν συστημικά σημαντικές υπηρεσίες μεταβιβάζονται σε μεταβατικό ίδρυμα και το εναπομένον μέρος του ιδρύματος παύει να λειτουργεί και εκκαθαρίζεται.
- (46) Όταν εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα με στόχο την αποκατάσταση του κεφαλαίου του προβληματικού ιδρύματος, προκειμένου να κατορθώσει να συνεχίσει να λειτουργεί ως λειτουργούσα επιχείρηση, η εξυγίανση μέσω διάσωσης με ίδια μέσα θα πρέπει πάντοτε να συνοδεύεται από αντικατάσταση της διοίκησης και επακόλουθη αναδιάρθρωση του ιδρύματος και των δραστηριοτήτων του, κατά τρόπο ώστε να αντιμετωπιστούν οι λόγοι της πτώχευσής του. Η εν λόγω αναδιάρθρωση θα πρέπει να επιτυγχάνεται μέσω της εφαρμογής ενός σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης. Αναλόγως με την περίπτωση, τα εν λόγω σχέδια θα πρέπει να συμβιβάζονται με το σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο απαιτείται να υποβάλλουν τα ιδρύματα στην Επιτροπή βάσει του πλαισίου της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις. Συγκεκριμένα, επιπλέον των μέτρων με σκοπό την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ιδρύματος, το σχέδιο θα πρέπει να περιλαμβάνει μέτρα για τον περιορισμό της ενίσχυσης στο ελάχιστο και επιμερισμό των βαρών, καθώς και μέτρα για τον περιορισμό των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού.

²⁵

EE L 96 της 12.4.2003, σ. 16.

- (47) Δεν κρίνεται σκόπιμη η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σε απαιτήσεις στο μέτρο που είναι εξασφαλισμένες ή με άλλο τρόπο εγγυημένες. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα είναι αποτελεσματικό και επιτυγχάνει τους στόχους του, είναι επιθυμητό να μπορεί να εφαρμόζεται σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο φάσμα των μη εξασφαλισμένων υποχρεώσεων ενός προβληματικού ιδρύματος. Παρόλα ταύτα, κρίνεται σκόπιμη η εξαίρεση ορισμένων ειδών μη εξασφαλισμένων υποχρεώσεων από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Για λόγους δημόσιας πολιτικής και αποτελεσματικής εξυγίανσης, το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις καταθέσεις που προστατεύονται από την οδηγία 94/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994²⁶, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, σε υποχρεώσεις προς υπαλλήλους του προβληματικού ιδρύματος ούτε σε εμπορικές απαιτήσεις που αφορούν αγαθά και υπηρεσίες, αναγκαία για την καθημερινή λειτουργία του ιδρύματος.
- (48) Οι καταθέτες που έχουν καταθέσεις εγγυημένες από το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων δεν θα πρέπει να υπόκεινται στην εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Ωστόσο, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της διαδικασίας εξυγίανσης στον βαθμό που θα ήταν υποχρεωμένο να αποζημιώσει τους καταθέτες. Με την άσκηση των εξουσιών διάσωσης με ίδια μέσα θα διασφαλίζεται ότι οι καταθέτες θα εξακολουθήσουν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, πράγμα το οποίο ήταν ο κυριότερος λόγος για την καθιέρωση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων. Το να μην προβλεπόταν συμμετοχή στα εν λόγω συστήματα σε τέτοιες περιπτώσεις θα αποτελούσε αθέμιτο πλεονέκτημα έναντι των υπολοίπων πιστωτών οι οποίοι θα έπρεπε να υπόκεινται στην άσκηση των εξουσιών από την αρχή εξυγίανσης.
- (49) Εν γένει, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των πιστωτών και η εκ του νόμου σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεων σύμφωνα με το ισχύον πτωχευτικό δίκαιο. Οι ζημιές θα πρέπει να απορροφώνται κατά πρώτον από μέσα υποχρεωτικών κεφαλαίων και θα πρέπει να επιμερίζονται στους μετόχους είτε με ακύρωση των μετοχών είτε με σοβαρή απομείωση. Εάν τα μέσα αυτά δεν επαρκούν, θα πρέπει να μετατρέπεται ή να απομειώνεται το χρέος μειωμένης εξασφάλισης. Τέλος, θα πρέπει να μετατρέπονται ή να απομειώνονται οι υποχρεώσεις υψηλής εξασφάλισης, εφόσον έχουν μετατραπεί ή απομειωθεί εξ ολοκλήρου οι κατηγορίες μειωμένης εξασφάλισης.
- (50) Προκειμένου να αποφεύγεται να διαρθρώνουν τα ιδρύματα τις υποχρεώσεις τους κατά τρόπο που εμποδίζει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι τα ιδρύματα θα πρέπει, ανά πάσα στιγμή, να διαθέτουν ένα συνολικό ποσό ιδίων κεφαλαίων, χρέους μειωμένης εξασφάλισης και υποχρεώσεων υψηλής εξασφάλισης, που υπόκεινται στο εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, εκφρασμένο ως ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος που δεν είναι αποδεκτές ως ίδια κεφάλαια για τους σκοπούς της οδηγίας 2006/48/EK ή της οδηγίας 2006/49/EK. Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να μπορούν να απαιτούν αυτό το ποσοστό να αποτελείται εν όλω ή εν μέρει από ίδια κεφάλαια και χρέος μειωμένης εξασφάλισης.
- (51) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα Πρόσθετα κεφαλαιακά μέσα της Κατηγορίας 1 και της Κατηγορίας 2 απορροφούν πλήρως τις ζημιές, στο σημείο μη βιωσιμότητας του ιδρύματος που πραγματοποιεί την έκδοση. Συνεπώς, σε αυτό το σημείο θα πρέπει να απαιτείται από τις αρχές εξυγίανσης να απομειώνουν πλήρως τα εν λόγω μέσα ή να τα μετατρέπουν σε μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1, στο σημείο μη βιωσιμότητας και πριν από την ανάληψη άλλων δράσεων εξυγίανσης. Για τον σκοπό αυτόν, το σημείο μη βιωσιμότητας θα πρέπει να γίνεται αντιληπτό ως η στιγμή κατά την οποία η αρμόδια εθνική

²⁶

EE L 135 της 31.5.1994, σ. 5-14.

αρχή προσδιορίζει ότι το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης ή η στιγμή κατά την οποία η αρχή αποφασίζει ότι το ίδρυμα παύει να είναι βιώσιμο, εάν δεν απομειωθούν τα εν λόγω κεφαλαιακά μέσα. Το γεγονός ότι τα μέσα πρόκειται να απομειώνονται ή να μετατρέπονται από τις αρχές, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να αναγνωρίζεται στις ρήτρες που διέπουν το μέσο, καθώς και σε κάθε ενημερωτικό δελτίο ή έγγραφο προσφοράς που δημοσιεύεται ή παρέχεται σε σχέση με τα μέσα.

- (52) Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, διατηρώντας το ίδρυμα ως λειτουργούσα επιχείρηση, αναμένεται να μεγιστοποιήσει την αξία των απαιτήσεων των πιστωτών, να βελτιώσει την προβλεψιμότητα της αγοράς και να καθησυχάσει τους αντισυμβαλλομένους. Για την καθυσύχαση των επενδυτών και των αντισυμβαλλομένων στην αγορά, και για την ελαχιστοποίηση του αντικτύπου του, είναι αναγκαίο να δοθεί η δυνατότητα να αναβληθεί η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2018.
- (53) Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να διαθέτουν όλες τις νόμιμες εξουσίες οι οποίες, σε διάφορους συνδυασμούς, δύνανται να ασκούνται κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης. Οι εν λόγω εξουσίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις εξουσίες μεταβίβασης μετοχών, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης σε άλλη οντότητα, όπως άλλο ίδρυμα ή μεταβατικό ίδρυμα, τις εξουσίες διαγραφής ή ακύρωσης μετοχών, ή απομείωσης ή μετατροπής του χρέους ενός ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης, την εξουσία αντικατάστασης της διοίκησης και την εξουσία επιβολής προσωρινής αναστολής στην εξόφληση απαιτήσεων. Είναι επίσης δυνατόν να χρειάζονται συμπληρωματικές εξουσίες, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας να απαιτούν συνέχιση των βασικών υπηρεσιών από άλλα μέλη του ομίλου.
- (54) Δεν είναι αναγκαίο να καθοριστούν τα επακριβή μέσα με τα οποία θα πρέπει να παρεμβαίνουν οι αρχές εξυγίανσης στο αφερέγγυο ίδρυμα. Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ της ανάληψης του ελέγχου μέσω άμεσης παρέμβασης στο ίδρυμα ή μέσω εκτελεστικής διάταξης. Θα πρέπει να αποφασίζουν ανάλογα με τις περιστάσεις της περίπτωσης. Στο παρόν στάδιο, δεν φαίνεται αναγκαίο, για τον σκοπό της αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, να επιβληθεί ενιαίο μοντέλο.
- (55) Το πλαίσιο εξυγίανσης θα πρέπει να περιλαμβάνει διαδικαστικές απαιτήσεις προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα μέτρα εξυγίανσης κοινοποιούνται δεόντως και γνωστοποιούνται στο κοινό. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης και τους επαγγελματικούς συμβούλους τους κατά τη διαδικασία εξυγίανσης πιθανόν να είναι ευαίσθητες, πριν από τη γνωστοποίηση στο κοινό της απόφασης εξυγίανσης, οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να υπόκεινται σε αποτελεσματικό καθεστώς εμπιστευτικότητας.
- (56) Οι εθνικές αρχές θα πρέπει να διαθέτουν επικουρικές εξουσίες, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της μεταβίβασης μετοχών ή χρεωστικών μέσων και περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Οι εν λόγω εξουσίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν την εξουσία άρσης των δικαιωμάτων τρίτων μερών από τα μεταβιβασθέντα χρεωστικά μέσα ή περιουσιακά στοιχεία, την εξουσία αναγκαστικής εκτέλεσης συμβάσεων και πρόβλεψης της συνέχισης των ρυθμίσεων όσον αφορά τον αποδέκτη των μεταβιβασθέντων περιουσιακών στοιχείων και μετοχών. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να θίγονται τα δικαιώματα των εργαζομένων να καταγγείλουν μια σύμβαση εργασίας. Ούτε θα πρέπει να θίγεται το δικαίωμα ενός μέρους να καταγγείλει μια σύμβαση για λόγους πέραν της απλής υποκατάστασης του προβληματικού ιδρύματος με το νέο ίδρυμα. Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να διαθέτουν την επικουρική εξουσία να απαιτούν από το εναπομένον ίδρυμα το οποίο εκκαθαρίζεται υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, να παρέχει υπηρεσίες οι οποίες είναι αναγκαίες ώστε να είναι σε θέση το ίδρυμα στο οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα περιουσιακά στοιχεία ή οι μετοχές, δυνάμει της εφαρμογής του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος, να ασκεί τις δραστηριότητές του.

- (57) Σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν δικαίωμα δίκαιης δίκης και δικαίωμα πραγματικής προσφυγής έναντι των μέτρων που τα θίγουν. Ως εκ τούτου, οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο. Ωστόσο, επειδή η παρούσα οδηγία αποσκοπεί να καλύψει καταστάσεις εξαιρετικά επείγοντος χαρακτήρα και επειδή υπάρχει το ενδεχόμενο η αναστολή εφαρμογής οποιασδήποτε απόφασης των αρχών εξυγίανσης να διακόψει τη συνέχεια βασικών λειτουργιών, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι η κατάθεση αίτησης δικαστικού ελέγχου και η προσωρινή διάταξη του δικαστηρίου δεν δύνανται να αναστείλουν την εκτέλεση των αποφάσεων εξυγίανσης. Επιπλέον, προκειμένου να προστατεύονται τρίτα μέρη που έχουν αποκτήσει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση, στο πλαίσιο της άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης από τις αρχές, και προκειμένου να διασφαλίζεται η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, ο δικαστικός έλεγχος δεν θα πρέπει να επηρεάζει τις διοικητικές πράξεις ή τις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν βάσει μιας ακυρωθείσας απόφασης. Επομένως, τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκηθούν κατά καταχρηστικής απόφασης θα πρέπει να περιορίζονται στην επιδίκαση αποζημίωσης για τις ζημιές που υπέστησαν τα θιγόμενα πρόσωπα.
- (58) Είναι προς όφελος της αποτελεσματικής εξυγίανσης, και προκειμένου να αποφεύγονται συγκρούσεις δικαιοδοσίας, να μην ανοίγουν ούτε να συνεχίζονται κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας έναντι του ιδρύματος υπό πτώχευση, ενόσω η αρχή εξυγίανσης ασκεί τις εξουσίες εξυγίανσης ή εφαρμόζει τα εργαλεία εξυγίανσης. Είναι επίσης χρήσιμο και αναγκαίο να αναστέλλονται, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ορισμένες συμβατικές υποχρεώσεις, ούτως ώστε η αρχή εξυγίανσης να έχει στη διάθεσή της χρόνο για να θέσει σε εφαρμογή τα εργαλεία εξυγίανσης.
- (59) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρχές εξυγίανσης, κατά τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων σε αγοραστή του ιδιωτικού τομέα ή σε μεταβατικό ίδρυμα, έχουν στη διάθεσή τους επαρκή χρόνο για να εντοπίσουν συμβάσεις που χρειάζεται να μεταβιβαστούν, κρίνεται σκόπιμη η επιβολή αναλογικών περιορισμών στα δικαιώματα των αντισυμβαλλομένων να εκκαθαρίζουν, να επισπεύδουν ή να καταγγέλλουν με άλλον τρόπο τις χρηματοπιστωτικές συμβάσεις, πριν πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση. Ο εν λόγω περιορισμός είναι αναγκαίος προκειμένου οι αρχές να αποκτήσουν πραγματική εικόνα του ισολογισμού του προβληματικού ιδρύματος, χωρίς τις αλλαγές στην αξία και το πεδίο εφαρμογής τις οποίες θα επέφερε εκτεταμένη άσκηση των δικαιωμάτων καταγγελίας. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ελάχιστη απαραίτητη παρέμβαση επί των συμβατικών δικαιωμάτων των αντισυμβαλλομένων, ο περιορισμός των δικαιωμάτων καταγγελίας θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνον σε σχέση με τη δράση εξυγίανσης, ενώ τα δικαιώματα καταγγελίας που προκύπτουν από κάθε άλλη αθέτηση υποχρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της αδυναμίας πληρωμής ή κατάθεσης περιθωρίου ασφάλειας, θα πρέπει να διατηρούνται.
- (60) Προκειμένου να διατηρηθούν οι νόμιμες ρυθμίσεις της κεφαλαιαγοράς, σε περίπτωση μεταβίβασης ορισμένων, αλλά όχι όλων των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ενός προβληματικού ιδρύματος, κρίνεται σκόπιμη η συμπερίληψη διασφαλίσεων, ώστε να αποτρέπεται ο διαχωρισμός συνδεδεμένων υποχρεώσεων, δικαιωμάτων και συμβάσεων. Ο εν λόγω περιορισμός επιλεγμένων πρακτικών όσον αφορά συνδεδεμένες συμβάσεις θα πρέπει να επεκτείνεται και σε συμβάσεις με τον ίδιο αντισυμβαλλόμενο που καλύπτονται από συμφωνίες εγγυοδοσίας, συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων, συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού (set-off), συμφωνίες εκκαθαριστικού συμψηφισμού (close out netting), και συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης. Στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται η διασφάλιση, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να δεσμεύονται να μεταβιβάζουν όλες τις συνδεδεμένες συμβάσεις στο πλαίσιο μιας προστατευμένης ρύθμισης ή να τις αφήνουν όλες στην εναπομένουσα χρεωκοπημένη τράπεζα. Με αυτά τα μέτρα αναμένεται να διασφαλίζεται ότι δεν θίγεται η μεταχείριση, ως προς τα υποχρεωτικά κεφάλαια, των χρηματοδοτικών ανοιγμάτων που καλύπτονται από συμφωνία συμψηφισμού για τους σκοπούς της οδηγίας 2006/48/EK.

- (61) Σε περίπτωση που οι αρχές εξυγίανσης σκοπεύουν να μεταβιβάσουν μια δέσμη συνδεδεμένων συμβάσεων, και η μεταβίβαση αυτή δεν μπορεί να παράγει αποτελέσματα για όλες τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται στη δέσμη, επειδή ορισμένα δικαιώματα ή υποχρεώσεις που καλύπτονται από τις συμβάσεις διέπονται από το δίκαιο εδάφους εκτός της Ένωσης, δεν θα πρέπει να πραγματοποιείται η μεταβίβαση. Κάθε μεταβίβαση κατά παράβαση αυτού του κανόνα θα πρέπει να θεωρείται άκυρη.
- (62) Μολονότι η διασφάλιση ότι οι αρχές εξυγίανσης έχουν στη διάθεσή τους τα ίδια εργαλεία και εξουσίες θα διευκολύνει τη συντονισμένη δράση σε περίπτωση χρεωκοπίας ενός διασυννοριακού ομίλου, κρίνεται αναγκαία η ανάληψη περαιτέρω δράσεων για την προώθηση της συνεργασίας και την αποτροπή κατακερματισμένων εθνικών επεμβάσεων. Θα πρέπει να απαιτείται από τις αρχές εξυγίανσης να διαβουλεύονται μεταξύ τους και να συνεργάζονται, όταν πρόκειται για εξυγίανση συνδεδεμένων οντοτήτων, στο πλαίσιο «σωμάτων εξυγίανσης», με σκοπό να υπάρξει συμφωνία επί ενός μηχανισμού εξυγίανσης του ομίλου. Τα σώματα εξυγίανσης θα πρέπει να συγκροτούνται γύρω από τον πυρήνα των υφιστάμενων σωμάτων εποπτείας, στα οποία προστίθενται οι αρχές εξυγίανσης, και όπου, ανάλογα με την περίπτωση, συμμετέχουν τα υπουργεία οικονομικών, για τις οντότητες του ομίλου. Σε περίπτωση κρίσης, τα σώματα εξυγίανσης θα πρέπει να αποτελούν ένα φόρουμ για την ανταλλαγή πληροφοριών και τον συντονισμό των μέτρων εξυγίανσης.
- (63) Για την εξυγίανση των διασυννοριακών ομίλων θα πρέπει να επιτυγχάνεται εξισορρόπηση μεταξύ, αφενός, της ανάγκης για διαδικασίες που λαμβάνουν υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης και προσφέρουν αποτελεσματικές, δίκαιες και έγκαιρες λύσεις για ολόκληρο τον όμιλο και, αφετέρου, της αναγκαιότητας να προστατευθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα κράτη μέλη όπου λειτουργεί ο όμιλος. Οι διάφορες αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να ανταλλάσσουν τις απόψεις τους στο πλαίσιο του σώματος εξυγίανσης. Οι δράσεις εξυγίανσης που προτείνονται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει να προετοιμάζονται και να συζητούνται μεταξύ των διαφόρων εθνικών αρχών εξυγίανσης στο πλαίσιο των σχεδίων εξυγίανσης ομίλων. Τα σώματα εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις απόψεις των αρχών εξυγίανσης όλων των κρατών μελών στα οποία δραστηριοποιείται ο όμιλος, προκειμένου να διευκολύνεται η ταχεία και από κοινού λήψη αποφάσεων, όποτε είναι δυνατόν. Στις δράσεις εξυγίανσης από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει πάντοτε να λαμβάνονται υπόψη οι επιπτώσεις τους στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στα κράτη μέλη όπου λειτουργεί ο όμιλος. Για τον σκοπό αυτόν, οι αρχές εξυγίανσης του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη μια θυγατρική θα πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα να προβάλλουν αντιρρήσεις έναντι των αποφάσεων της αρχής εξυγίανσης ομίλου, όχι μόνον ως προς την καταλληλότητα των δράσεων και μέτρων εξυγίανσης, αλλά και βάσει της ανάγκης να προστατευθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Κάθε διαφορά απόψεων, μεταξύ άλλων, σχετικά με το κατά πόσον διασφαλίζεται επαρκώς η χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε όλα τα διάφορα κράτη μέλη όπου λειτουργεί ο όμιλος, θα πρέπει να επιλύεται από την EAT. Η EAT θα πρέπει να διασφαλίζει, ιδίως, ότι στην τελική απόφαση σχετικά με τη δράση εξυγίανσης που πρόκειται να αναληφθεί λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα συμφέροντα όλων των αρχών εξυγίανσης όσον αφορά την προστασία της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην Ένωση, καθώς και σε όλα τα κράτη μέλη όπου λειτουργεί ο όμιλος.
- (64) Η διαμόρφωση ενός μηχανισμού εξυγίανσης ομίλου αναμένεται να διευκολύνει τη συντονισμένη εξυγίανση, η οποία είναι πρόσφορη να αποφέρει τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα για όλα τα ιδρύματα του ομίλου. Ο μηχανισμός εξυγίανσης ομίλου θα πρέπει να προτείνεται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και θα πρέπει να είναι δεσμευτικός για τα μέλη του σώματος εξυγίανσης. Οι εθνικές αρχές εξυγίανσης που διαφωνούν με τον μηχανισμό θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παραπέμπουν το ζήτημα στην EAT. Η EAT θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να επιλύει τη διαφωνία, με βάση την εκτίμηση του κατά πόσον είναι αναγκαία μια ανεξάρτητη δράση από το σχετικό κράτος μέλος, για λόγους εθνικής χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, λαμβάνοντας υπόψη τον

αντίκτυπο της δράσης αυτής στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε άλλα κράτη μέλη και τη μεγιστοποίηση της αξίας ολόκληρου του ομίλου.

- (65) Στο πλαίσιο ενός μηχανισμού εξυγίανσης ομίλου, οι εθνικές αρχές θα πρέπει να καλούνται να εφαρμόζουν το ίδιο εργαλείο στις νομικές οντότητες που πληρούν τις προϋποθέσεις για εξυγίανση. Οι εθνικές αρχές δεν θα πρέπει να έχουν την εξουσία να εναντιώνονται στα εργαλεία εξυγίανσης που εφαρμόζονται σε επίπεδο ομίλου, τα οποία εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της αρχής εξυγίανσης του ομίλου, όπως είναι η εφαρμογή του εργαλείου μεταβατικής τράπεζας σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης, η πώληση περιουσιακών στοιχείων του μητρικού πιστωτικού ιδρύματος και η μετατροπή χρέους σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης. Οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει επίσης να διαθέτουν την εξουσία να εφαρμόζουν το εργαλείο μεταβατικής τράπεζας σε επίπεδο ομίλου (πράγμα το οποίο ενδέχεται να περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, συμφωνίες επιμερισμού των βαρών) για τη σταθεροποίηση του συνόλου του ομίλου. Οι τίτλοι ιδιοκτησίας των θυγατρικών θα μπορούσαν να μεταβιβάζονται στη μεταβατική τράπεζα, με προοπτική τη μετέπειτα πώλησή τους, υπό μορφή πακέτου ή μεμονωμένα, όταν οι συνθήκες της αγοράς είναι κατάλληλες. Επιπλέον, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου θα πρέπει να διαθέτει την εξουσία να εφαρμόζει το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα σε επίπεδο μητρικής επιχείρησης.
- (66) Για την αποτελεσματική εξυγίανση ιδρυμάτων και ομίλων με διεθνείς δραστηριότητες απαιτούνται συμφωνίες συνεργασίας μεταξύ των αρχών εξυγίανσης στην Ένωση και σε τρίτες χώρες. Η συνεργασία θα διευκολύνεται εάν τα καθεστώτα εξυγίανσης στις τρίτες χώρες βασίζονται σε κοινές αρχές και προσεγγίσεις, που βρίσκονται στο στάδιο της διαμόρφωσης από το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και την G20. Για τον σκοπό αυτόν, η EAT θα πρέπει να καταρτίζει και να συμφωνεί επί ενός πλαισίου ρυθμίσεων διοικητικής συνεργασίας με τις αρχές τρίτων χωρών, σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού αριθ. 1093/2010, οι δε εθνικές αρχές θα πρέπει να προβαίνουν σε διμερείς ρυθμίσεις, κατά το δυνατόν σύμφωνες με το πλαίσιο ρυθμίσεων στις οποίες προβαίνει η EAT. Η καθιέρωση αυτών των ρυθμίσεων μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για τη διαχείριση της πτώχευσης παγκόσμιων εταιρειών θα πρέπει να αποτελεί ένα μέσο διασφάλισης αποτελεσματικού σχεδιασμού, λήψης αποφάσεων και συντονισμού όσον αφορά τους διεθνείς ομίλους. Θα πρέπει επίσης να ανατεθεί στην EAT η αναγνώριση των μέτρων που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης σε τρίτες χώρες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι αρμόδια για την εφαρμογή των αποφάσεων της EAT για αναγνώριση.
- (67) Η συνεργασία θα πρέπει να λαμβάνει χώρα τόσο όσον αφορά τις θυγατρικές ομίλων της Ένωσης ή τρίτων χωρών και όσον αφορά υποκαταστήματα ιδρυμάτων της Ένωσης ή τρίτων χωρών. Οι θυγατρικές ομίλων τρίτων χωρών είναι επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην Ένωση και, άρα, υπόκεινται πλήρως στο ενωσιακό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων των εργαλείων εξυγίανσης που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Είναι, ωστόσο, αναγκαίο να διατηρούν τα κράτη μέλη το δικαίωμα να εφαρμόζονται επίσης τα εργαλεία εξυγίανσης και σε υποκαταστήματα ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους σε τρίτες χώρες, σε περίπτωση που η αναγνώριση και η εφαρμογή διαδικασιών τρίτων χωρών όσον αφορά το υποκατάστημα θα έθετε σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ένωση ή σε περίπτωση που οι καταθέτες στην Ένωση δεν θα ετύγχαναν ίσης μεταχείρισης με τους καταθέτες της τρίτης χώρας. Για τους λόγους αυτούς, η EAT θα πρέπει να έχει το δικαίωμα, κατόπιν διαβούλευσης με τις εθνικές αρχές εξυγίανσης, να αρνείται την αναγνώριση διαδικασιών εξυγίανσης σε τρίτη χώρα όσον αφορά υποκαταστήματα στην Ένωση ιδρυμάτων τρίτων χωρών.
- (68) Σε ορισμένες περιστάσεις, η αποτελεσματικότητα των εργαλείων εξυγίανσης που εφαρμόζονται ενδέχεται να εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης για το ίδρυμα ή ένα μεταβατικό ίδρυμα, την παροχή εγγυήσεων σε πιθανούς αγοραστές ή την παροχή κεφαλαίου στο μεταβατικό ίδρυμα. Παρά τον ρόλο των κεντρικών τραπεζών στην παροχή ρευστότητας στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, ακόμη και σε περιόδους ακραίων καταστάσεων, είναι σημαντικό να καθιερώσουν τα κράτη μέλη ρυθμίσεις

χρηματοδότησης, προκειμένου να αποφευχθεί τα κεφάλαια που χρειάζονται για τέτοιους σκοπούς να προέρχονται από τους εθνικούς προϋπολογισμούς. Ο χρηματοπιστωτικός κλάδος, στο σύνολό του, θα πρέπει να είναι εκείνος που χρηματοδοτεί τη σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

- (69) Κατ' αρχήν, οι συνεισφορές θα πρέπει να εισπράττονται από τον κλάδο πριν από και ανεξάρτητα από κάθε πράξη εξυγίανσης. Όταν η προηγούμενη χρηματοδότηση δεν επαρκεί για να καλύψει τις απώλειες ή το κόστος το οποίο συνεπάγεται η χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης, θα πρέπει να συγκεντρώνονται πρόσθετες συνεισφορές για την ανάληψη του επιπλέον κόστους ή ζημίας.
- (70) Προκειμένου να επιτευχθεί κρίσιμη μάζα και να αποφευχθούν φιλοκυκλικές επιπτώσεις, οι οποίες θα προέκυπταν εάν οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις ήταν υποχρεωμένες να βασίζονται μόνον στις εκ των υστέρων συνεισφορές σε περίπτωση συστημικής κρίσης, τα εκ των προτέρων διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα από τις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις είναι απαραίτητο να ανέρχονται σε ένα ορισμένο επίπεδο-στόχο.
- (71) Προκειμένου να διασφαλιστεί δίκαιος υπολογισμός των συνεισφορών και να παρέχονται κίνητρα λειτουργίας με λιγότερο ριψοκίνδυνο μοντέλο, για τις συνεισφορές στις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις θα πρέπει λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός κινδύνου στον οποίο εκτίθενται τα πιστωτικά ιδρύματα.
- (72) Η διασφάλιση της αποτελεσματικής εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στην Ένωση που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης αποτελεί βασικό στοιχείο της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς. Η πτώχευση των εν λόγω ιδρυμάτων έχει επιπτώσεις όχι μόνον στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των αγορών όπου δραστηριοποιούνται άμεσα, αλλά και σε ολόκληρη τη χρηματοπιστωτική αγορά της Ένωσης. Με την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, έχει ενισχυθεί η αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων εθνικών χρηματοπιστωτικών συστημάτων. Τα ιδρύματα δραστηριοποιούνται πέραν του κράτους μέλους εγκατάστασής τους και αλληλοσυνδέονται μεταξύ τους μέσω της διατραπεζικής και άλλων αγορών, οι οποίες κατ' ουσία είναι πανευρωπαϊκές. Η διασφάλιση αποτελεσματικής χρηματοδότησης της εξυγίανσης των ιδρυμάτων αυτών υπό ισότιμους όρους στα διάφορα κράτη μέλη είναι προς το συμφέρον των κρατών μελών όπου αναπτύσσουν δραστηριότητες τα ιδρύματα αυτά, αλλά και όλων των κρατών μελών εν γένει, καθώς αποτελεί ένα μέσο για την διασφάλιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού και για τη βελτίωση της λειτουργίας της ενιαίας χρηματοπιστωτικής αγοράς στην Ένωση. Η δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοδοτικών Ρυθμίσεων αναμένεται να διασφαλίσει ότι όλα τα ιδρύματα που λειτουργούν στην Ένωση υπόκεινται σε εξίσου αποτελεσματικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης της εξυγίανσης, και να συμβάλει στη σταθερότητα της ενιαίας αγοράς.
- (73) Προκειμένου να ενισχυθεί η ανθεκτικότητα του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοδοτικών Ρυθμίσεων, και σύμφωνα με τον στόχο που επιβάλλει να προέρχεται η χρηματοδότηση κατά κύριο λόγο από τον ίδιο τον κλάδο αντί από τους δημόσιους προϋπολογισμούς, οι εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις θα πρέπει να προβλέπουν δυνατότητα δανεισμού μεταξύ τους, σε περίπτωση ανάγκης.
- (74) Μολονότι οι ρυθμίσεις χρηματοδότησης καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται αλληλέγγυα στο πλαίσιο εξυγίανσης ομίλων. Όταν μια δράση εξυγίανσης διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων στα οποία είναι μέλος ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση θα πρέπει να ευθύνονται, μέχρι του ύψους των καλυπτόμενων καταθέσεων, για το ποσό των ζημιών τις οποίες θα είχαν την υποχρέωση να αναλάβουν εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.
- (75) Εκτός από τη διασφάλιση της εξόφλησης των καταθετών ή της συνεχούς πρόσβασης σε καλυπτόμενες καταθέσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διατηρήσουν τη διακριτική ευχέρεια

να αποφασίζουν κατά πόσον τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιούνται ως ρυθμίσεις για τη χρηματοδότηση άλλων δράσεων εξυγίανσης. Αυτή η ευελιξία δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται κατά τρόπο που να θέτει σε κίνδυνο τη χρηματοδότηση των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων ή την εγγύηση της πληρωμής των καλυπτόμενων καταθέσεων.

- (76) Σε περίπτωση που οι καταθέσεις μεταβιβάζονται σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα στο πλαίσιο της εξυγίανσης του πιστωτικού ιδρύματος, οι καταθέτες δεν θα πρέπει να ασφαίζονται πέραν του επιπέδου κάλυψης που προβλέπεται στην οδηγία 94/19/EΚ. Επομένως, οι απαιτήσεις όσον αφορά τις καταθέσεις που παραμένουν στο υπό εξυγίανση πιστωτικό ίδρυμα θα πρέπει να περιορίζονται στη διαφορά μεταξύ των μεταβιβασθέντων κεφαλαίων και του επιπέδου κάλυψης που προβλέπεται στην οδηγία 94/19/EΚ. Εάν οι μεταβιβασθείσες καταθέσεις είναι υψηλότερες από το επίπεδο κάλυψης, ο καταθέτης δεν θα πρέπει να έχει άλλη απαίτηση έναντι του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων όσον αφορά τις καταθέσεις που παραμένουν στο υπό εξυγίανση πιστωτικό ίδρυμα.
- (77) Η καθιέρωση ρυθμίσεων χρηματοδότησης, με τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοδοτικών Ρυθμίσεων, που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, αναμένεται να διασφαλίσει συντονισμό στη χρήση των διαθέσιμων κεφαλαίων σε εθνικό επίπεδο για τους σκοπούς της εξυγίανσης.
- (78) Τα τεχνικά πρότυπα για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες θα πρέπει να διασφαλίζουν συνεπή εναρμόνιση και επαρκή προστασία των καταθετών, των επενδυτών και των καταναλωτών σε ολόκληρη την Ένωση. Δεδομένου ότι η ΕΑΤ είναι όργανο με υψηλό βαθμό εξειδικευμένης πείρας, θα ήταν συμφέρον και σκόπιμο να της ανατεθεί η εκπόνηση των σχεδίων κανονιστικών και εκτελεστικών τεχνικών προτύπων που δεν ενέχουν επιλογές πολιτικής, προς υποβολή στην Επιτροπή.
- (79) Η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, τα οποία καταρτίζονται από την ΕΑΤ, με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
- (80) Θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό τα εξής: να διευκρινίσει τους ορισμούς των «κρίσιμων λειτουργιών» και των «βασικών επιχειρηματικών τομέων», να εξειδικεύσει τις περιστάσεις όπου το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, να εξειδικεύσει τις περιστάσεις όπου θα πρέπει να εφαρμόζεται το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, να εξειδικεύσει τις υποχρεώσεις που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, να εξειδικεύσει τις περιστάσεις όπου είναι αναγκαία η εξαίρεση από το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών τομέων, να εξειδικευτούν τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του ελάχιστου ποσού επιλέξιμων υποχρεώσεων που απαιτείται από τα ιδρύματα για τους σκοπούς του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, να εξειδικευτούν οι περιστάσεις όπου, κατά την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, θα πρέπει να ακυρωθούν οι υπάρχουσες μετοχές και οι υποχρεώσεις θα πρέπει να μετατραπούν σε μετοχές, να διευκρινίσει τις περιστάσεις όπου δεν θα πρέπει να αναγνωρίζονται διαδικασίες εξυγίανσης σε τρίτη χώρα, να διευκρινίσει περαιτέρω τις συνθήκες υπό τις οποίες θα πρέπει να θεωρείται ότι το επίπεδο-στόχος των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων έχει αποκλίνει σημαντικά από το αρχικό επίπεδο, να υιοθετήσει κριτήρια με σκοπό την προσαρμογή των συνεισφορών στο προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, να καθορίσει τις υποχρεώσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι οι συνεισφορές όντως καταβάλλονται στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις και να εξειδικεύσει τις προϋποθέσεις για τον αμοιβαίο δανεισμό μεταξύ των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων. Είναι ιδιαίτερα

σημαντικό να προβαίνει η Επιτροπή στις κατάλληλες διαβουλεύσεις, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων.

- (81) Είναι σκόπιμο, σε ορισμένες περιπτώσεις, πρώτα να προωθεί η ΕΑΤ τη σύγκλιση των πρακτικών μεταξύ των αρμοδίων αρχών μέσω κατευθυντηρίων γραμμών και, σε μεταγενέστερο στάδιο, με βάση τη σύγκλιση χάρη στην εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΑΤ, να εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις.
- (82) Κατά την επεξεργασία και την κατάρτιση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει την έγκαιρη και συνεχή διαβίβαση των πληροφοριών για τα σχετικά έγγραφα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (83) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους διάστημα δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης, προκειμένου να διατυπώσουν αντιρρήσεις όσον αφορά πράξη κατ' εξουσιοδότηση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ενημερώνουν τα άλλα θεσμικά όργανα για την πρόθεσή τους να μην εγείρουν αντιρρήσεις.
- (84) Με τη δήλωση για το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προσαρτάται στην Τελική Πράξη της Διακυβερνητικής Διάσκεψης, η οποία υιοθέτησε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η Διάσκεψη σημείωσε την πρόθεση της Επιτροπής να συνεχίσει να διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες που ορίζονται από τα κράτη μέλη κατά την προετοιμασία των σχεδίων πράξεων κατ' εξουσιοδότηση στον τομέα των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της.
- (85)** Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα με εκτελεστικές πράξεις δυνάμει του άρθρου 291 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010. Στην ΕΑΤ θα πρέπει να ανατεθεί η κατάρτιση σχεδίων εκτελεστικών τεχνικών προτύπων, προς υποβολή στην Επιτροπή.
- (86) Η οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων²⁷ προβλέπει την αμοιβαία αναγνώριση και επιβολή σε όλα τα κράτη μέλη των αποφάσεων σχετικά με την εξυγίανση ή την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων που διαθέτουν υποκαταστήματα σε κράτη μέλη πέραν αυτού στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα τους. Η εν λόγω οδηγία διασφαλίζει ότι όλα τα περιουσιακά στοιχεία και οι υποχρεώσεις του πιστωτικού ιδρύματος, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία βρίσκονται, αντιμετωπίζονται με μια ενιαία διαδικασία στο κράτος μέλος καταγωγής και ότι οι πιστωτές στα κράτη μέλη υποδοχής αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως οι πιστωτές στο κράτος μέλος καταγωγής. Προκειμένου να επιτυγχάνεται αποτελεσματική εξυγίανση, η οδηγία 2001/24/ΕΚ θα πρέπει να εφαρμόζεται επίσης και στην περίπτωση όπου τα εργαλεία εξυγίανσης χρησιμοποιούνται τόσο όταν τα μέσα αυτά εφαρμόζονται σε πιστωτικά ιδρύματα, αλλά και όταν εφαρμόζονται σε άλλες οντότητες που καλύπτονται από το καθεστώς εξυγίανσης. Επομένως, θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως η οδηγία 2001/24/ΕΚ.
- (87) Οι οδηγίες της Ένωσης σχετικά με το δίκαιο των εταιρειών περιέχουν υποχρεωτικούς κανόνες για την προστασία των μετόχων και των πιστωτών των πιστωτικών ιδρυμάτων, που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω οδηγιών. Στην περίπτωση όπου οι αρχές εξυγίανσης χρειάζεται να δράσουν άμεσα, οι εν λόγω κανόνες ενδέχεται να παρακωλύσουν την αποτελεσματική δράση τους και τη χρήση εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης, άρα θα πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα παρεκκλίσεων. Προκειμένου να κατοχυρωθεί ο μέγιστος βαθμός ασφάλειας δικαίου για τους ενδιαφερομένους, οι παρεκκλίσεις θα πρέπει να ορίζονται

²⁷

ΕΕ L 125 της 5.5.2001, σ. 15.

στενά και με σαφήνεια, και να χρησιμοποιούνται μόνον προς το δημόσιο συμφέρον και όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις ενεργοποίησης της εξυγίανσης. Η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης προϋποθέτει ότι τηρούνται οι στόχοι εξυγίανσης και οι προϋποθέσεις για εξυγίανση που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

- (88) Η δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανωνύμου εταιρείας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της²⁸ περιέχει κανόνες σχετικά με το δικαίωμα των μετόχων να αποφασίζουν επί της αύξησης και της μείωσης του κεφαλαίου, το δικαίωμά τους να συμμετέχουν σε κάθε νέα έκδοση μετοχών με εισφορές σε μετρητά, την προστασία των πιστωτών σε περίπτωση κεφαλαιακής μείωσης και τη σύγκληση συνέλευσης των μετόχων σε περίπτωση σοβαρής απώλειας κεφαλαίου. Οι εν λόγω κανόνες ενδέχεται να παρακωλύσουν την ταχεία δράση των αρχών εξυγίανσης, άρα θα πρέπει να προβλέπονται παρεκκλίσεις από αυτούς.
- (89) Η οδηγία 2011/35/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, για τις συγχωνεύσεις των ανωνύμων εταιρειών²⁹ θεσπίζει, μεταξύ άλλων, κανόνες για την έγκριση των συγχωνεύσεων από τις γενικές συνελεύσεις καθεμιάς εκ των εταιρειών που συγχωνεύονται, για τις απαιτήσεις όσον αφορά το σχέδιο συγχώνευσης, την έκθεση των διαχειριστικών οργάνων και την έκθεση των εμπειρογνομόνων, καθώς και για την προστασία των πιστωτών. Η έκτη οδηγία 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1982, βασιζόμενη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 περίπτωση ζ) της συνθήκης, για τη διάσπαση των ανωνύμων εταιρειών³⁰ περιέχει παρεμφερείς κανόνες σχετικά με τη διάσπαση των ανωνύμων εταιρειών. Η οδηγία 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, για τις διασυννοιακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών³¹ προβλέπει αντίστοιχους κανόνες σχετικά με τις διασυννοιακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών. Θα πρέπει να προβλεφθεί παρέκκλιση από τις εν λόγω οδηγίες, προκειμένου να υπάρχει δυνατότητα ταχείας δράσης από τις αρχές εξυγίανσης.
- (90) Η οδηγία 2004/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς³² περιέχει υποχρέωση υποβολής υποχρεωτικής δημόσιας προσφοράς εξαγοράς όλων των μετοχών της εταιρείας σε δίκαιη τιμή, όπως ορίζεται στην οδηγία, εάν ένα πρόσωπο αποκτά, άμεσα ή έμμεσα, μόνο του ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα, ένα συγκεκριμένο ποσοστό μετοχών της εταιρείας, το οποίο του δίνει τον έλεγχο της εν λόγω εταιρείας και καθορίζεται από το εθνικό δίκαιο. Ο σκοπός του κανόνα υποχρεωτικής προσφοράς είναι η προστασία των μειοψηφούντων μετόχων σε περίπτωση αλλαγής στον έλεγχο. Ωστόσο, η προοπτική μιας τέτοιας δαπανηρής υποχρέωσης ενδέχεται να αποτρέψει πιθανούς επενδυτές για το θιγόμενο ίδρυμα, δυσχεραίνοντας με αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα των αρχών εξυγίανσης να χρησιμοποιήσουν όλες τις εξουσίες τους για εξυγίανση. Θα πρέπει να προβλέπεται παρέκκλιση από τον κανόνα υποχρεωτικής προσφοράς, στον βαθμό που απαιτείται για τη χρήση των εξουσιών εξυγίανσης, ενώ μετά την περίοδο εξυγίανσης ο κανόνας υποχρεωτικής προσφοράς θα πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε πρόσωπο που αποκτά τον έλεγχο του θιγόμενου ιδρύματος.
- (91) Η οδηγία 2007/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, σχετικά με την άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων από μετόχους εισηγμένων εταιρειών³³

²⁸ ΕΕ L 26 της 31.1.1977, σ. 1.

²⁹ ΕΕ L 110 της 29.4.2011, σ. 1.

³⁰ ΕΕ L 378 της 31.12.1982, σ. 47.

³¹ ΕΕ L 310 της 25.11.2005, σ. 1.

³² ΕΕ L 142 της 30.4.2004, σ. 12.

³³ ΕΕ L 184 της 14.7.2007, σ. 17.

αφορά τα διαδικαστικά δικαιώματα των μετόχων σε θέματα που σχετίζονται με τη γενική συνέλευση. Η οδηγία 2007/36/EK προβλέπει, μεταξύ άλλων, την ελάχιστη προθεσμία για τη σύγκληση των γενικών συνελεύσεων και το περιεχόμενο της πρόσκλησης. Οι εν λόγω κανόνες ενδέχεται να παρακωλύσουν την ταχεία δράση των αρχών εξυγίανσης, άρα θα πρέπει να προβλέπονται παρεκκλίσεις από την οδηγία. Πριν από την εξυγίανση, ενδέχεται να υπάρχει ανάγκη ταχείας αύξησης κεφαλαίου, όταν το ίδρυμα δεν πληροί ή ενδέχεται να μην πληροί τις απαιτήσεις των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK και μια αύξηση κεφαλαίου είναι πιθανό να αποκαταστήσει τη χρηματοπιστωτική κατάσταση και να αποτρέψει μια κατάσταση όπου πληρούνται οι ελάχιστες προϋποθέσεις για εξυγίανση. Σε τέτοιες καταστάσεις, θα πρέπει να προβλέπεται δυνατότητα να συγκαλείται γενική συνέλευση σε συντομότερο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, οι μέτοχοι θα πρέπει να διατηρούν την εξουσία λήψης αποφάσεων σχετικά με την επιμήκυνση ή τη συντόμευση του χρονικού διαστήματος για τη σύγκληση της γενικής συνέλευσης. Για τη θέση σε εφαρμογή αυτού του μηχανισμού, θα πρέπει να προβλέπεται παρέκκλιση από την οδηγία 2007/36/EK.

- (92) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρχές που είναι αρμόδιες για την εξυγίανση αντιπροσωπεύονται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας, που συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, και να διασφαλιστεί ότι η ΕΑΤ διαθέτει την αναγκαία εμπειρογνώμοσύνη για να εκτελεί τα καθήκοντα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, θα πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, ώστε να συμπεριληφθούν οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία, στην έννοια των αρμοδίων αρχών κατά τον εν λόγω κανονισμό. Η εξομοίωση αυτή μεταξύ αρχών εξυγίανσης και αρμοδίων αρχών, σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 1093/2010, είναι συνεπής με τα καθήκοντα που ανατίθενται στην ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού αριθ. 1093/2010, να συνεισφέρει και συμμετέχει ενεργά στην κατάρτιση και τον συντονισμό των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης, καθώς και να συντελεί στη διευκόλυνση της εξυγίανσης ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης, και ιδίως διασυννοριακών ομίλων.
- (93) Προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση των ιδρυμάτων, των προσώπων που ασκούν ουσιαστικό έλεγχο επί των δραστηριοτήτων τους, καθώς και των μελών του διοικητικού οργάνου των ιδρυμάτων, με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία και να διασφαλίζεται ότι τα ιδρύματα τυγχάνουν παρόμοιας μεταχείρισης σε ολόκληρη την Ένωση, θα πρέπει να απαιτείται από τα κράτη μέλη να προβλέπουν διοικητικές κυρώσεις και μέτρα που να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά. Ως εκ τούτου, οι διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη θα πρέπει να πληρούν ορισμένες ουσιώδεις απαιτήσεις ως προς τα πρόσωπα προς τα οποία απευθύνονται, τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιβληθεί ορισμένη κύρωση ή μέτρο, τη δημοσίευση των κυρώσεων ή των μέτρων, τις βασικές εξουσίες επιβολής κυρώσεων και τα επίπεδα των διοικητικών χρηματικών προστίμων.
- (94) Η παρούσα οδηγία αναφέρεται τόσο στις διοικητικές κυρώσεις όσο και στα διοικητικά μέτρα, ώστε να καλύπτει όλες τις ενέργειες που είναι επακόλουθο της διάπραξης κάποιας παράβασης και που αποσκοπούν στην αποτροπή περαιτέρω παραβάσεων, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού τους ως κυρώσεων ή ως μέτρων βάσει του εθνικού δικαίου.
- (95) Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του δικαίου των κρατών μελών σχετικά με τις ποινικές κυρώσεις.
- (96) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011³⁴, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα

³⁴ EE C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση των εγγράφων αυτών είναι αιτιολογημένη.

- (97) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και κυρίως το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου, και το δικαίωμα της υπεράσπισης,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες και διαδικασίες για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των εξής:

- α) πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων·
- β) χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, όταν το χρηματοδοτικό ίδρυμα είναι θυγατρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος ή επιχείρησης επενδύσεων ή εταιρείας που αναφέρεται στα στοιχεία γ) και δ), και καλύπτεται από την εποπτεία της μητρικής επιχείρησης σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με τον τίτλο V κεφάλαιο 2 τμήμα 2 υποτμήμα 1 της οδηγίας 2006/48/EK·
- γ) χρηματοδοτικών εταιρειών συμμετοχών, μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών, μικτών εταιρειών συμμετοχών·
- δ) μητρικών χρηματοδοτικών εταιρειών συμμετοχών εγκατεστημένων σε κράτος μέλος, μητρικών χρηματοδοτικών εταιρειών συμμετοχών εγκατεστημένων στην Ένωση, μητρικών μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών εγκατεστημένων σε κράτος μέλος, μητρικών μικτών χρηματοοικονομικών εταιρειών συμμετοχών εγκατεστημένων στην Ένωση·
- ε) υποκαταστημάτων ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους εκτός της Ένωσης σύμφωνα με τις ειδικές προϋποθέσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «εξυγίανση»: η εξυγίανση ενός ιδρύματος με σκοπό να διασφαλιστεί η συνέχιση των ουσιαστικών λειτουργιών του, να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα του συνόλου ή μερών ενός ιδρύματος·

- (2) «πιστωτικό ίδρυμα»: κάθε πιστωτικό ίδρυμα που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 1 της οδηγίας 2006/48/EK·
- (3) «επιχείρηση επενδύσεων»: επιχείρηση επενδύσεων που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2006/49/EK και η οποία υπόκειται στην απαίτηση αρχικού κεφαλαίου που καθορίζεται στο άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας·
- (4) «χρηματοδοτικό ίδρυμα»: χρηματοδοτικό ίδρυμα που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 5 της οδηγίας 2006/48/EK·
- (5) «θυγατρική»: κάθε θυγατρική που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 13 της οδηγίας 2006/48/EK·
- (6) «μητρική επιχείρηση»: μητρική επιχείρηση που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 12 της οδηγίας 2006/48/EK·
- (7) «ενοποιημένη βάση»: βάσει της ενοποιημένης οικονομικής κατάστασης του ομίλου που υπόκειται σε εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με τον τίτλο V κεφάλαιο 2 τμήμα 2 υποτήμα 1 της οδηγίας 2006/48/EK, ή υποενοποιημένη βάση, σύμφωνα με το άρθρο 73 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας·
- (8) «χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών»: χρηματοδοτικό ίδρυμα του οποίου οι θυγατρικές επιχειρήσεις είναι, αποκλειστικώς ή κυρίως, ιδρύματα ή χρηματοδοτικά ιδρύματα, ενώ μία τουλάχιστον από τις θυγατρικές αυτές επιχειρήσεις είναι ίδρυμα, και το οποίο δεν είναι μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 15 της οδηγίας 2002/87/EK·
- (9) «μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών»: μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 2 σημείο 15 της οδηγίας 2002/87/EK·
- (10) «μικτή εταιρεία συμμετοχών»: μικτή εταιρεία συμμετοχών που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 20 της οδηγίας 2006/48/EK, ή μικτή εταιρεία συμμετοχών που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 3 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2006/49/EK·
- (11) «μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος»: χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών η οποία δεν αποτελεί η ίδια θυγατρική ιδρύματος με άδεια λειτουργίας στο ίδιο κράτος μέλος ή άλλης χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών ή μικτής χρηματοοικονομικής εταιρείας συμμετοχών συσταθείσας στο ίδιο κράτος μέλος·
- (12) «μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση»: μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών η οποία δεν αποτελεί θυγατρική ιδρύματος με άδεια λειτουργίας σε οποιοδήποτε κράτος μέλος ή άλλης χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών ή μικτής χρηματοοικονομικής εταιρείας συμμετοχών συσταθείσας σε οποιοδήποτε κράτος μέλος·
- (13) «μητρική μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος»: μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών η οποία δεν αποτελεί η ίδια θυγατρική ιδρύματος με άδεια λειτουργίας στο ίδιο κράτος μέλος, ή χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών ή άλλης μικτής χρηματοοικονομικής εταιρείας συμμετοχών συσταθείσας στο ίδιο κράτος μέλος·
- (14) «μητρική μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση»: μητρική μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών η οποία δεν αποτελεί θυγατρική πιστωτικού ιδρύματος με άδεια λειτουργίας σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, ή χρηματοδοτικής

εταιρείας συμμετοχών ή άλλης μικτής χρηματοοικονομικής εταιρείας συμμετοχών συσταθείσας σε οποιοδήποτε κράτος μέλος·

- (15) «στόχοι εξυγίανσης»: οι στόχοι που ορίζονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2·
- (16) «υποκατάστημα»: κάθε υποκατάστημα που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 3 της οδηγίας 2006/48/EK·
- (17) «αρχή εξυγίανσης»: μια αρχή που ορίζεται από ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 3·
- (18) «εργαλείο εξυγίανσης»: το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων ή το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα·
- (19) «εξουσία εξυγίανσης»: η εξουσία που ορίζεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1·
- (20) «αρμόδια αρχή»: η αρμόδια αρχή που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 4 της οδηγίας 2006/48/EK ή στον ορισμό του άρθρου 3 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της οδηγίας 2006/49/EK·
- (21) «αρμόδια υπουργεία»: τα υπουργεία οικονομικών ή άλλα υπουργεία αρμόδια για οικονομικές, χρηματοπιστωτικές και δημοσιονομικές αποφάσεις, σύμφωνα με τις εθνικές αρμοδιότητες·
- (22) «έλεγχος»: η σχέση που υφίσταται μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ, ή παρεμφερής σχέση μεταξύ οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και μιας επιχείρησης·
- (23) «ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων·
- (24) «διοίκηση»: τα πρόσωπα που όντως διευθύνουν τις δραστηριότητες του πιστωτικού ιδρύματος, σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2006/48/EK·
- (25) «όμιλος»: μια μητρική επιχείρηση και οι θυγατρικές της·
- (26) «έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη»: κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία παρέχεται με σκοπό να διατηρηθεί ή να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα, η ρευστότητα ή η φερεγγυότητα ενός ιδρύματος·
- (27) «οντότητα του ομίλου»: μια νομική οντότητα η οποία αποτελεί μέρος ενός ομίλου·
- (28) «σχέδιο ανάκαμψης»: σχέδιο που καταρτίζεται και διατηρείται από ένα ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 5·
- (29) «κρίσιμες λειτουργίες»: εκείνες οι δραστηριότητες, υπηρεσίες και λειτουργίες των οποίων η διακοπή ενδέχεται να οδηγήσει σε διαταραχή της οικονομίας ή των χρηματοπιστωτικών αγορών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη·
- (30) «βασικοί επιχειρηματικοί τομείς»: οι επιχειρηματικοί τομείς και οι συναφείς υπηρεσίες που αντιπροσωπεύουν ουσιώδεις πηγές εισοδήματος, κέρδους ή αξίας δικαιόχρησης για ένα ίδρυμα·
- (31) «αρχή ενοποιημένης εποπτείας»: η αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 48 της οδηγίας 2006/48/EK·

- (32) «ίδια κεφάλαια»: τα ίδια κεφάλαια κατά την έννοια του τίτλου V κεφάλαιο 2 της οδηγίας 2006/48/EK.
- (33) «προϋποθέσεις εξυγίανσης»: οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1.
- (34) «δράση εξυγίανσης»: η απόφαση να τεθεί ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση, σύμφωνα με το άρθρο 27, η εφαρμογή ενός εργαλείου εξυγίανσης ή η άσκηση μίας ή περισσότερων εξουσιών εξυγίανσης σε σχέση με ένα ίδρυμα.
- (35) «σχέδιο εξυγίανσης»: σχέδιο που καταρτίζεται για ένα ίδρυμα από την αρμόδια αρχή εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 9.
- (36) «εξυγίανση ομίλου»: οτιδήποτε από τα εξής:
- α) η ανάληψη δράσης εξυγίανσης στο επίπεδο μητρικής επιχείρησης ή ιδρύματος που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, ή
 - β) ο συντονισμός της εφαρμογής εργαλείων εξυγίανσης και η άσκηση εξουσιών εξυγίανσης από τις αρχές εξυγίανσης όσον αφορά τις οντότητες ομίλων που πληρούν τις προϋποθέσεις εξυγίανσης.
- (37) «σχέδιο εξυγίανσης ομίλου»: σχέδιο εξυγίανσης ενός ομίλου, που καταρτίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12.
- (38) «αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου»: η αρχή εξυγίανσης στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η αρχή ενοποιημένης εποπτείας.
- (39) «σώμα εξυγίανσης»: ένα σώμα που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 80 για την εκτέλεση των καθηκόντων που προβλέπονται στα άρθρα 12, 13 και 83.
- (40) «κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας»: η συλλογική πτωχευτική διαδικασία λόγω αφερεγγυότητας του οφειλέτη, η οποία συνεπάγεται τη μερική ή ολική εκποίηση περιουσιακών του στοιχείων και τον διορισμό εκκαθαριστή, και η οποία συνήθως εφαρμόζεται σε ιδρύματα βάσει της εθνικής νομοθεσίας και είτε είναι εξειδικευμένη για τα εν λόγω ιδρύματα ή εφαρμόζεται γενικά σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.
- (41) «χρεωστικά μέσα» που αναφέρονται στο άρθρο 56 στοιχεία δ), θ), ιβ), ιγ): ομολογίες και άλλες μορφές μεταβιβάσιμων χρεών, κάθε μέσο με το οποίο δημιουργείται ή αναγνωρίζεται μια οφειλή, καθώς και μέσα που παρέχουν δικαιώματα απόκτησης χρεωστικών μέσων.
- (42) «μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε κράτος μέλος»: μητρικό πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε ένα κράτος μέλος, που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 14 της οδηγίας 2006/48/EK, ή μητρική επιχείρηση επενδύσεων εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος, που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 3 στοιχείο στ) της οδηγίας 2006/49/EK.
- (43) «μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση»: μητρικό πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση, που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 4 σημείο 16 της οδηγίας 2006/48/EK, ή μητρική επιχείρηση επενδύσεων εγκατεστημένη στην Ένωση, που ανταποκρίνεται στον ορισμό του άρθρου 3 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2006/49/EK.
- (44) «απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων»: οι απαιτήσεις του άρθρου 75 της οδηγίας 2006/48/EK.
- (45) «σώμα εποπτείας»: σώμα εποπτών, που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 131α της οδηγίας 2006/48/EK.

- (46) «πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις»: το πλαίσιο που έχει καθοριστεί με τα άρθρα 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους κανονισμούς που έχουν διατυπωθεί ή εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 107 ή του άρθρου 106 παράγραφος 4 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- (47) «εκκαθάριση»: η ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων ενός ιδρύματος·
- (48) «εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων»: η μεταβίβαση, από μια αρχή εξυγίανσης η οποία ασκεί τις εξουσίες μεταβίβασης, περιουσιακών στοιχείων και δικαιωμάτων ενός ιδρύματος που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο 36·
- (49) «εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα»: η άσκηση, από την αρχή εξυγίανσης, των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά τις υποχρεώσεις ενός ιδρύματος που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, σύμφωνα με το άρθρο 37·
- (50) «εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων»: η μεταβίβαση, από την αρχή εξυγίανσης, μέσων ιδιοκτησίας, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος που πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε έναν αγοραστή που δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 32·
- (51) «εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος»: η εξουσία για μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος, που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, σε ένα μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 34·
- (52) «μεταβατικό ίδρυμα»: μια νομική οντότητα η οποία ανήκει εξ ολοκλήρου σε μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές (μεταξύ των οποίων μπορεί να συγκαταλέγεται η αρχή εξυγίανσης) και η οποία δημιουργείται με σκοπό να λάβει ορισμένα ή όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση, με προοπτική να παρέχει ορισμένες ή όλες τις υπηρεσίες και δραστηριότητές του·
- (53) «μέσα ιδιοκτησίας»: μετοχές, μέσα που εκχωρούν δικαιώματα ιδιοκτησίας σε αλληλασφαλιστικές ενώσεις, μέσα που είναι μετατρέψιμα σε μετοχές ή μέσα ιδιοκτησίας ή παρέχουν το δικαίωμα απόκτησής τους, και μέσα που αντιπροσωπεύουν δικαιώματα επί μετοχών ή μέσων ιδιοκτησίας·
- (54) «εξουσίες μεταβίβασης»: οι εξουσίες που ορίζονται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) ή δ) για τη μεταβίβαση μετοχών, άλλων μέσων ιδιοκτησίας, χρεωστικών μέσων, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ή οποιουδήποτε συνδυασμού των εν λόγω στοιχείων από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση προς έναν αποδέκτη·
- (55) «κεντρικός αντισυμβαλλόμενος»: νομική οντότητα η οποία παρεμβάλλεται μεταξύ των αντισυμβαλλομένων σε μια διαπραγμάτευση σε μία ή περισσότερες χρηματαγορές, αναλαμβάνοντας τον ρόλο αγοραστή έναντι κάθε πωλητή και τον ρόλο πωλητή έναντι κάθε αγοραστή·
- (56) «παράγωγα»: χρηματοπιστωτικά μέσα που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Γ σημεία (4) έως (10) της οδηγίας 2004/39/EK³⁵·

³⁵ Οδηγία 2004/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/EOK και 93/6/EOK του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/EOK του Συμβουλίου – ΕΕ L 145 της 30.4.2004, σ. 1.

- (57) «εξουσίες απομείωσης και μετατροπής»: οι εξουσίες που ορίζονται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο στ) έως ιβ).
- (58) «εξασφαλισμένη υποχρέωση»: υποχρέωση όπου το δικαίωμα του πιστωτή για πληρωμή εξασφαλίζεται με βάρος επί περιουσιακών στοιχείων, ενέχυρο ή εμπράγματο δικαίωμα, ή ρυθμίσεις παροχής εξασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων που προκύπτουν από συναλλαγές επαναγοράς και άλλες ρυθμίσεις παροχής εξασφάλισης με μεταβίβαση τίτλου·
- (59) «Πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1»: κεφαλαιακά μέσα που γίνονται αποδεκτά ως ίδια κεφάλαια βάσει του άρθρου 57 στοιχείο γα) της οδηγίας 2006/48/EK·
- (60) «συνολικό ποσό»: το συνολικό ποσό κατά το οποίο έχει εκτιμήσει η αρχή εξυγίανσης ότι πρέπει να απομειωθούν ή να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 1·
- (61) «μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1»: κεφαλαιακά μέσα που γίνονται αποδεκτά ως ίδια κεφάλαια, σύμφωνα με το άρθρο 57 στοιχείο α) της οδηγίας 2006/48/EK·
- (62) «επιλέξιμες υποχρεώσεις»: οι υποχρεώσεις ενός ιδρύματος που δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του εργαλείου απομείωσης, δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 2·
- (63) «σύστημα εγγύησης των καταθέσεων»: σύστημα εγγύησης των καταθέσεων που έχει συσταθεί και αναγνωριστεί επίσημα από ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 94/19/EK·
- (64) «μέσα της Κατηγορίας 2»: κεφαλαιακά μέσα που γίνονται αποδεκτά ως ίδια κεφάλαια βάσει του άρθρου 56 στοιχεία στ) και η) της οδηγίας 2006/48/EK·
- (65) «σχετικά κεφαλαιακά μέσα» για τους σκοπούς του τίτλου IV κεφάλαιο III τμήματα 5 και 6: Πρόσθετα μέσα της Κατηγορίας 1 και μέσα της Κατηγορίας 2·
- (66) «συντελεστής μετατροπής»: ο συντελεστής που καθορίζει τον αριθμό κοινών μετοχών από τη μετατροπή μιας υποχρέωσης συγκεκριμένης κατηγορίας, με αναφορά είτε σε ένα μόνον μέσο της εν λόγω κατηγορίας είτε σε μια συγκεκριμένη μονάδα αξίας μιας χρεωστικής απαίτησης·
- (67) «θιγόμενος πιστωτής»: πιστωτής του οποίου η απαίτηση αφορά υποχρέωση η οποία μειώνεται ή μετατρέπεται σε μετοχές, μέσω της άσκησης της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής·
- (68) «θιγόμενος μέτοχος»: μέτοχος του οποίου ακυρώνονται οι μετοχές, μέσω της εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο ι)·
- (69) «ενδεδειγμένη αρχή»: η αρχή του κράτους μέλους, η οποία ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 54, που είναι αρμόδια, βάσει του εθνικού δικαίου του εν λόγω κράτους μέλους, να προβαίνει στις διαπιστώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 1·
- (70) «σχετικό μητρικό ίδρυμα»: μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε κράτος μέλος, μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση, χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών, μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών, μικτή εταιρεία συμμετοχών, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση, μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος ή μητρική μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση, για το οποίο ή την οποία εφαρμόζεται το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα·

- (71) «αποδέκτης»: η οντότητα στην οποία μεταβιβάζονται οι μετοχές, άλλα μέσα ιδιοκτησίας, χρεόγραφα, περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις ή οποιοσδήποτε συνδυασμός των εν λόγω στοιχείων από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση·
- (72) «εργάσιμη ημέρα»: κάθε ημέρα εκτός Σαββάτου, Κυριακής και κάθε ημέρας που είναι αργία στο κράτος μέλος καταγωγής του ιδρύματος·
- (73) «δικαίωμα καταγγελίας»: δικαίωμα καταγγελίας μιας σύμβασης σε περίπτωση αθέτησης, όπως ορίζεται στη σύμβαση ή για τους σκοπούς της, και περιλαμβάνει κάθε σχετικό δικαίωμα επίσπευσης, εκκαθάρισης (close out), αλληλοσυμψηφισμού (set-off) ή συμψηφισμού (netting) υποχρεώσεων ή άλλη σχετική διάταξη που αναστέλλει, τροποποιεί ή εξαλείφει μια υποχρέωση ενός μέρους της σύμβασης να προβεί σε πληρωμή·
- (74) «ίδρυμα υπό εξυγίανση»: ίδρυμα, χρηματοδοτικό ίδρυμα, χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών, μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών, μικτή εταιρεία συμμετοχών, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση, μητρική μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος ή μητρική μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση, για το οποίο ή την οποία αναλαμβάνεται δράση εξυγίανσης·
- (75) «εγχώριο θυγατρικό ίδρυμα»: ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο σε κράτος μέλος και το οποίο είναι θυγατρικό ιδρύματος ή χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών τρίτης χώρας·
- (76) «μητρική επιχείρηση εγκατεστημένη στην Ένωση»: μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση, μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση ή μητρική μικτή χρηματοοικονομική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση·
- (77) «ίδρυμα τρίτης χώρας»: οντότητα, της οποίας η κεντρική διοίκηση εδρεύει σε τρίτη χώρα και η οποία έχει λάβει έγκριση ή άδεια λειτουργίας βάσει της νομοθεσίας της εν λόγω τρίτης χώρας για την άσκηση οποιασδήποτε από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I της οδηγίας 2006/48/EK ή στο παράρτημα I τμήμα Α της οδηγίας 2004/39/EK·
- (78) «διαδικασία εξυγίανσης σε τρίτη χώρα»: δράση βάσει της νομοθεσίας τρίτης χώρας για τη διαχείριση της πτώχευσης ιδρύματος τρίτης χώρας, η οποία είναι συγκρίσιμη, ως προς τα αποτελέσματα, με τις δράσεις εξυγίανσης βάσει της παρούσας οδηγίας·
- (79) «εγχώριο υποκατάστημα»: υποκατάστημα ιδρύματος τρίτης χώρας που είναι εγκατεστημένο σε κράτος μέλος·
- (80) «σχετική αρχή τρίτης χώρας»: αρχή τρίτης χώρας η οποία είναι υπεύθυνη για την εκτέλεση παρόμοιων καθηκόντων με εκείνα των αρχών εξυγίανσης ή των αρμοδίων αρχών, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία·
- (81) «ρύθμιση χρηματοδότησης ομίλου»: η ρύθμιση ή οι ρυθμίσεις χρηματοδότησης που προβλέπονται από το κράτος μέλος της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου·
- (82) «συναλλαγή αντιστήριξης»: μια συναλλαγή που συνάπτεται μεταξύ δύο οντοτήτων του ομίλου για τη μεταβίβαση, εν όλω ή εν μέρει, του κινδύνου που δημιουργείται από άλλη συναλλαγή που συνάπτεται μεταξύ μιας από αυτές τις οντότητες του ομίλου και ενός τρίτου μέρους·
- (83) «ενδοομιλική εγγύηση»: σύμβαση με την οποία μια οντότητα του ομίλου εγγυάται για τις υποχρεώσεις άλλης οντότητας του ομίλου προς ένα τρίτο μέρος.

Όπου στην παρούσα οδηγία γίνεται αναφορά στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, ως αρχές εξυγίανσης, για τους σκοπούς του εν λόγω κανονισμού, θεωρούνται οι αρμόδιες αρχές κατά την έννοια του άρθρου 4 σημείο 2 του εν λόγω κανονισμού.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να διευκρινίσει τους ορισμούς των «κρίσιμων λειτουργιών» και των «βασικών επιχειρηματικών τομέων» που προβλέπονται στα σημεία 29 και 30, ώστε να διασφαλίσει ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

Ορισμός αρμοδίων αρχών για την εξυγίανση

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία ή περισσότερες αρχές εξυγίανσης οι οποίες είναι εξουσιοδοτημένες για την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης.
2. Οι αρχές εξυγίανσης είναι αρχές δημόσιας διοίκησης.
3. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να είναι οι αρμόδιες αρχές εποπτείας για τους σκοπούς των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ, κεντρικής τράπεζες, αρμόδια υπουργεία ή άλλες δημόσιες διοικητικές αρχές, υπό την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους αναγκαίους κανόνες και ρυθμίσεις για την αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών εποπτείας σύμφωνα με τις οδηγίες 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ ή των άλλων λειτουργιών της σχετικής αρχής και των λειτουργιών των αρχών εξυγίανσης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, μεταξύ των αρμοδίων αρχών, κεντρικών τραπεζών, αρμοδίων υπουργείων ή άλλων δημοσίων διοικητικών αρχών, υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ της λειτουργίας εξυγίανσης και της εποπτικής ή άλλων λειτουργιών της σχετικής αρχής.
4. Όταν η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ είναι χωριστές οντότητες, τα κράτη μέλη απαιτούν τη στενή συνεργασία τους κατά την προετοιμασία, τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης.
5. Όταν η αρχή που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν είναι το αρμόδιο υπουργείο ενός κράτους μέλους, κάθε απόφαση της αρχής που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία λαμβάνεται έπειτα από διαβούλευση με το αρμόδιο υπουργείο.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 διαθέτουν την εμπειρογνομosύνη, τους πόρους και την επιχειρησιακή ικανότητα να εφαρμόζουν μέτρα εξυγίανσης και είναι σε θέση να ασκήσουν τις εξουσίες τους με την ταχύτητα και την ευελιξία που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης.
7. Όταν ένα κράτος μέλος ορίζει περισσότερες από μία αρχές για την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης, επιμερίζει με σαφήνεια τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες μεταξύ των εν λόγω αρχών, διασφαλίζει επαρκή συντονισμό μεταξύ τους και ορίζει μία και μόνη αρχή ως αρχή επικοινωνίας για τους σκοπούς της συνεργασίας και του συντονισμού με τις αντίστοιχες αρχές άλλων κρατών μελών.
8. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) σχετικά με την εθνική αρχή ή αρχές που έχουν οριστεί ως αρχές εξυγίανσης και αρχή επικοινωνίας και, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, σχετικά με τις ειδικές λειτουργίες και αρμοδιότητές τους. Η ΕΑΤ δημοσιεύει τον κατάλογο των εν λόγω αρχών εξυγίανσης.

ΤΙΤΛΟΣ Π

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 4

Απλουστευμένες υποχρεώσεις για ορισμένα ιδρύματα

1. Έχοντας υπόψη τις επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει η πτώχευση ενός ιδρύματος, λόγω της φύσης των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων, του μεγέθους του ή της διασύνδεσής του με άλλα ιδρύματα ή με το χρηματοπιστωτικό σύστημα εν γένει, στις χρηματοοικονομικές αγορές, σε άλλα ιδρύματα ή στις συνθήκες χρηματοδότησης, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης να προσδιορίζουν σε ποιον βαθμό εφαρμόζονται στα ιδρύματα τα εξής:
 - α) το περιεχόμενο και οι λεπτομέρειες των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης, που προβλέπονται στα άρθρα 5, 7, 9 και 11.
 - β) το περιεχόμενο και τα επιμέρους στοιχεία των πληροφοριών που απαιτούνται από τα ιδρύματα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 και στα άρθρα 10 και 11.
2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να διευκρινίσει τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για την εκτίμηση, σύμφωνα με την παράγραφο 1, των επιπτώσεων της πτώχευσης ενός ιδρύματος στις χρηματοοικονομικές αγορές, σε άλλα ιδρύματα και στις συνθήκες χρηματοδότησης.
3. Οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν την EAT με ποιον τρόπο εφήρμοσαν την απαίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 στα ιδρύματα υπό τη δικαιοδοσία τους. Η EAT υποβάλλει έκθεση στην Επιτροπή, το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή της απαίτησης της παραγράφου 1. Συγκεκριμένα, η EAT αναφέρει στην Επιτροπή αν υπάρχουν διαφορές στην εφαρμογή της εν λόγω απαίτησης σε εθνικό επίπεδο.

ΤΜΗΜΑ 2

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ

Άρθρο 5

Σχέδια ανάκαμψης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε ίδρυμα καταρτίζει και διατηρεί σχέδιο ανάκαμψης, το οποίο προβλέπει, μέσω μέτρων που λαμβάνει η διοίκηση του ιδρύματος ή μια οντότητα του ομίλου, την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής του κατάστασης έπειτα από σημαντική επιδείνωσή της. Τα σχέδια ανάκαμψης θεωρούνται ρύθμιση διακυβέρνησης κατά την έννοια του άρθρου 22 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα επικαιροποιούν τα σχέδια ανάκαμψής τους τουλάχιστον ετησίως ή έπειτα από μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή του ιδρύματος, στις δραστηριότητές του ή στη χρηματοπιστωτική του κατάσταση, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά ή να απαιτήσει αλλαγή στο σχέδιο ανάκαμψης. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να απαιτούν από τα ιδρύματα να επικαιροποιούν τα σχέδια ανάκαμψής τους σε συχνότερη βάση.
3. Τα σχέδια ανάκαμψης δεν προβλέπουν πρόσβαση σε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη ούτε καταβολή της, αλλά περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, μια ανάλυση του πώς και πότε ένα ίδρυμα δύναται να υποβάλει αίτηση για χρήση των διευκολύνσεων που παρέχουν οι κεντρικές τράπεζες υπό συνθήκες πίεσης, και των διαθέσιμων εξασφαλίσεων.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σχέδια ανάκαμψης περιλαμβάνουν τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο τμήμα Α του παραρτήματος.
5. Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε τα ιδρύματα να περιλαμβάνουν στα σχέδια ανάκαμψης κατάλληλες προϋποθέσεις και διαδικασίες προκειμένου να διασφαλίζεται η έγκαιρη εφαρμογή των δράσεων ανάκαμψης, καθώς και ένα ευρύ φάσμα επιλογών ανάκαμψης. Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις υποβάλλουν τα σχέδια ανάκαμψής τους σε δοκιμές, με βάση διάφορα σενάρια χρηματοοικονομικών δυσχερειών, διαφορετικού βαθμού σοβαρότητας, συμπεριλαμβανομένων γεγονότων που επηρεάζουν ολόκληρο το σύστημα, πιέσεων που επικεντρώνονται σε νομικές οντότητες και πιέσεων που επηρεάζουν το σύνολο του ομίλου.
6. Η EAT, σε διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ), καταρτίζει σχέδια τεχνικών προτύπων, όπου προβλέπεται ένα φάσμα σεναρίων που πρόκειται να χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Η EAT υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
7. Η EAT καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που καθορίζουν τις πληροφορίες τις οποίες πρέπει να περιλαμβάνει το σχέδιο ανάκαμψης που αναφέρεται στην παράγραφο 4.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 6

Αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα να υποβάλλουν τα σχέδια ανάκαμψης στις αρμόδιες αρχές προς εξέταση.
2. Οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν τα εν λόγω σχέδια και αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο κάθε σχέδιο ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 5, καθώς και τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) η εφαρμογή των ρυθμίσεων που προτείνονται στο σχέδιο είναι σε θέση να αποκαταστήσει τη βιωσιμότητα και τη χρηματοπιστωτική ευρωστία του ιδρύματος, λαμβανομένων υπόψη των προπαρασκευαστικών μέτρων που έλαβε ή σκοπεύει να λάβει το ίδρυμα·
 - β) το σχέδιο ή οι συγκεκριμένες επιλογές θα μπορούσαν επίσης να εφαρμοστούν αποτελεσματικά σε καταστάσεις οικονομικής πίεσης και χωρίς να προκαλέσουν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης να έχουν εφαρμόσει και άλλα ιδρύματα σχέδια ανάκαμψης εντός της ίδιας χρονικής περιόδου.
3. Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι υπάρχουν ελλείψεις στο σχέδιο ανάκαμψης ή πιθανά εμπόδια στην εφαρμογή του, κοινοποιούν στο ίδρυμα την αξιολόγησή τους και απαιτούν από αυτό να υποβάλει, εντός τριών μηνών, αναθεωρημένο σχέδιο, παρουσιάζοντας τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίστηκαν οι εν λόγω ελλείψεις ή εμπόδια.
4. Εάν το ίδρυμα δεν υποβάλει αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης ή εάν η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι το αναθεωρημένο σχέδιο ανάκαμψης δεν αντιμετωπίζει επαρκώς τις ελλείψεις και τα πιθανά εμπόδια που εντοπίστηκαν στην αρχική της αξιολόγηση, οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από το ίδρυμα να λάβει όποιο μέτρο θεωρεί αναγκαίο προκειμένου να διασφαλίσει την εξάλειψη των ελλείψεων και των εμποδίων. Πέραν των μέτρων που ενδέχεται να απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 136 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, οι αρμόδιες αρχές δύνανται, ιδίως, να απαιτήσουν από το ίδρυμα να προβεί σε ενέργειες προκειμένου:
 - α) να διευκολυνθεί ο περιορισμός του προφίλ κινδύνου του ιδρύματος·
 - β) να καταστεί δυνατή η έγκαιρη λήψη μέτρων ανακεφαλαιοποίησης·
 - γ) να πραγματοποιηθούν αλλαγές στη στρατηγική της επιχείρησης·
 - δ) να πραγματοποιηθούν αλλαγές στη στρατηγική χρηματοδότησης, ώστε να βελτιωθεί η ανθεκτικότητα των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών·
 - ε) να πραγματοποιηθούν αλλαγές στη δομή διακυβέρνησης του ιδρύματος.

5. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων όπου εξειδικεύονται τα θέματα τα οποία πρέπει να αξιολογεί η αρμόδια αρχή για τους σκοπούς της αξιολόγησης βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 7

Σχέδια ανάκαμψης ομίλου

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι μητρικές επιχειρήσεις ή τα ιδρύματα που υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 125 και 126 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ εκπονούν και υποβάλλουν στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου, που περιλαμβάνει ένα σχέδιο ανάκαμψης για ολόκληρο τον όμιλο, συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ), καθώς και ένα σχέδιο ανάκαμψης για κάθε ίδρυμα που αποτελεί μέρος του ομίλου.
2. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας διαβιβάζει τα σχέδια ανάκαμψης ομίλου στις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 131α της οδηγίας 2006/48/ΕΚ και στην ΕΑΤ.
3. Το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου έχει ως στόχο να επιτευχθεί η σταθεροποίηση του ομίλου ως συνόλου ή οποιοδήποτε ιδρύματος του ομίλου, όταν βρίσκεται σε κατάσταση πίεσης, ούτως ώστε να αντιμετωπιστούν ή να εξαιρεθούν τα αίτια των δυσχερειών και να αποκατασταθεί η χρηματοοικονομική κατάσταση του ομίλου ή του συγκεκριμένου ιδρύματος.

Το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τη διασφάλιση του συντονισμού και της συνέπειας των μέτρων που πρέπει να ληφθούν στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης ή του σχετικού ιδρύματος που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, και στο επίπεδο των εταιρειών που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ), καθώς και των μέτρων που πρέπει να ληφθούν στο επίπεδο επιμέρους ιδρυμάτων.
4. Το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου περιλαμβάνει, για ολόκληρο τον όμιλο και για κάθε μία από τις οντότητές του, τα στοιχεία και τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5. Περιλαμβάνει επίσης, κατά περίπτωση, ρυθμίσεις για πιθανή ενδοομιλική χρηματοπιστωτική στήριξη, που υιοθετούνται σύμφωνα με κάθε συμφωνία για χρηματοδοτική στήριξη του ομίλου η οποία έχει συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 16.
5. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας διασφαλίζει ότι η μητρική επιχείρηση ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1, προβλέπουν μια σειρά επιλογών ανάκαμψης, όπου παρουσιάζονται οι ενέργειες για την αντιμετώπιση των σεναρίων που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 5.

Για κάθε ένα από τα σενάρια, το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου προσδιορίζει αν υπάρχουν εμπόδια στην εφαρμογή μέτρων ανάκαμψης εντός του ομίλου και αν υπάρχουν ουσιαστικά πρακτικά ή νομικά κωλύματα ως προς την άμεση μεταφορά ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων ή περιουσιακών στοιχείων εντός του ομίλου.

6. Το διοικητικό όργανο της μητρικής επιχείρησης ή του ιδρύματος που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1, και το διοικητικό όργανο των ιδρυμάτων που αποτελούν μέρος του ομίλου εγκρίνουν το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου, πριν το υποβάλουν στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας.

Άρθρο 8

Αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης ομίλου

1. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας εξετάζει το σχέδιο ανάκαμψης του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων ανάκαμψης για τα επιμέρους ιδρύματα που αποτελούν μέρος του ομίλου, και αξιολογεί τον βαθμό στον οποίο ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις και τα κριτήρια των άρθρων 6 και 7. Η αξιολόγηση αυτή πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 και με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας διενεργεί την εξέταση και την αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων ανάκαμψης για τα επιμέρους ιδρύματα που αποτελούν μέρος του ομίλου, σε διαβούλευση και συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 131α της οδηγίας 2006/48/EK. Η εξέταση και αξιολόγηση, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, του σχεδίου ανάκαμψης του ομίλου και, εφόσον απαιτείται, το αίτημα για λήψη μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 της παρούσας οδηγίας λαμβάνει τη μορφή κοινών αποφάσεων από τις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 131α της οδηγίας 2006/48/EK.

2. Οι αρμόδιες αρχές προσπαθούν να καταλήξουν σε κοινή απόφαση εντός περιόδου τεσσάρων μηνών.

Ελλείψει κοινής απόφασης των αρμοδίων αρχών εντός τεσσάρων μηνών, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας λαμβάνει η ίδια την απόφαση σχετικά με την εξέταση και την αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης του ομίλου ή τα μέτρα που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4. Η απόφαση παρουσιάζεται σε έγγραφο που περιέχει την πλήρως αιτιολογημένη απόφαση και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρμοδίων αρχών οι οποίες είχαν εκφραστεί κατά την τετράμηνη περίοδο. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας κοινοποιεί την απόφαση στη μητρική επιχείρηση του ιδρύματος που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία και στις υπόλοιπες αρμόδιες αρχές.

Η EAT μπορεί, με δική της πρωτοβουλία, να βοηθήσει τις αρμόδιες αρχές να καταλήξουν σε συμφωνία, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

3. Όποια αρμόδια αρχή διαφωνεί με την αξιολόγηση του σχεδίου ανάκαμψης του ομίλου ή κάθε ενέργειας στην οποία θα υποχρεούται να προβεί η μητρική επιχείρηση ή το ίδρυμα στο πλαίσιο της εν λόγω αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 4 της παρούσας οδηγίας, δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην EAT, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010. Το ζήτημα δεν μπορεί να παραπεμφθεί στην EAT μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης.
4. Η EAT λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός, και η τετράμηνη περίοδος που αναφέρεται στην παράγραφο 3 θα θεωρείται ως η περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
5. Εάν μια αρμόδια αρχή έχει παραπέμψει το ζήτημα στην EAT σύμφωνα με την παράγραφο 3, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει την όποια απόφαση της EAT. Η επακόλουθη απόφαση της αρχής ενοποιημένης εποπτείας πρέπει να είναι σύμφωνη με την απόφαση της EAT.

ΤΜΗΜΑ 3

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

Άρθρο 9

Σχέδια εξυγίανσης

1. Οι αρχές εξυγίανσης, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, καταρτίζουν σχέδιο εξυγίανσης για κάθε ίδρυμα που δεν αποτελεί μέρος ομίλου υποκείμενο σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 125 και 126 της οδηγίας 2006/48/EK. Το σχέδιο εξυγίανσης προβλέπει τις ενέργειες εξυγίανσης στις οποίες μπορούν να προβούν οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές, σε περίπτωση που το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση.
2. Το σχέδιο εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη μια σειρά σεναρίων, μεταξύ των οποίων και την περίπτωση ότι η πτώχευση ενδέχεται να είναι ιδιόζουσα ή να εμφανίζεται σε μια περίοδο ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν το σύνολο του συστήματος. Το σχέδιο εξυγίανσης δεν προβλέπει έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91.
3. Τα σχέδια εξυγίανσης επανεξετάζονται, και επικαιροποιούνται κατά περίπτωση, τουλάχιστον ετησίως και έπειτα από κάθε ουσιαστική μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή του ιδρύματος ή στις δραστηριότητές του ή στη χρηματοπιστωτική του κατάσταση, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα του σχεδίου.
4. Στο σχέδιο εξυγίανσης παρουσιάζονται επιλογές για την εφαρμογή στο ίδρυμα των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που αναφέρονται στον τίτλο IV. Το σχέδιο περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία:
 - α) σύννομη των βασικών στοιχείων του σχεδίου·
 - β) σύννομη των ουσιαστών μεταβολών στο ίδρυμα, οι οποίες έχουν επέλθει μετά την υποβολή των πλέον πρόσφατων πληροφοριών σχετικά με την εξυγίανση·
 - γ) παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο θα μπορούσαν να διαχωριστούν νομικά και οικονομικά οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς, στον αναγκαίο βαθμό, από άλλες λειτουργίες, ούτως ώστε να διασφαλιστεί η συνέχεια σε περίπτωση πτώχευσης του ιδρύματος·
 - δ) εκτίμηση του χρονοδιαγράμματος για την εκτέλεση κάθε ουσιαστούς πτυχής του σχεδίου·
 - ε) λεπτομερή περιγραφή της εκτίμησης ως προς τη δυνατότητα εξυγίανσης, που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 13·
 - στ) περιγραφή των μέτρων που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 14 για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, τα οποία εντοπίζονται κατόπιν της εκτίμησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 13·

- ζ) περιγραφή των διαδικασιών για τον προσδιορισμό της αξίας και της εμπορευσιμότητας των κρίσιμων λειτουργιών, των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος·
 - η) λεπτομερή περιγραφή των ρυθμίσεων προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 11 είναι επικαιροποιημένες και στη διάθεση των αρχών εξυγίανσης, ανά πάσα στιγμή·
 - θ) επεξήγηση, από την αρχή εξυγίανσης, του τρόπου με τον οποίο θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν οι επιλογές εξυγίανσης, χωρίς την προϋπόθεση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης·
 - ι) λεπτομερή περιγραφή των διαφόρων στρατηγικών εξυγίανσης οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμοστούν σύμφωνα με τα διάφορα πιθανά σενάρια·
 - ια) περιγραφή των κρίσιμων αλληλεξαρτήσεων·
 - ιβ) ανάλυση των επιπτώσεων του σχεδίου στα άλλα ιδρύματα του ομίλου·
 - ιγ) περιγραφή των επιλογών για τη διατήρηση της πρόσβασης σε υπηρεσίες πληρωμών και εκκαθάρισης, καθώς και λοιπές υποδομές·
 - ιδ) σχέδιο επικοινωνίας με τα μέσα ενημέρωσης και με το κοινό.
5. Η ΕΑΤ, σε διαβούλευση με το ΕΣΣΚ, καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων όπου καθορίζεται μια σειρά σεναρίων για το ενδεχόμενο πτώχευσης, για τους σκοπούς της παραγράφου 2.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 10

Πληροφορίες για τους σκοπούς των σχεδίων εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να διαθέτουν την εξουσία να απαιτούν από τα ιδρύματα να τους παρέχουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την κατάρτιση και την αρραμογή σχεδίων εξυγίανσης. Συγκεκριμένα, οι αρχές εξυγίανσης να έχουν την εξουσία να απαιτούν, μεταξύ άλλων πληροφοριών, τις πληροφορίες και την ανάλυση που καθορίζονται στο τμήμα Β του παραρτήματος.
2. Οι αρμόδιες αρχές στα σχετικά κράτη μέλη συνεργάζονται με τις αρχές εξυγίανσης, προκειμένου να επαληθεύουν αν είναι ήδη διαθέσιμες κάποιες ή όλες οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Εάν οι εν λόγω πληροφορίες είναι διαθέσιμες, οι αρμόδιες αρχές τις παρέχουν στις αρχές εξυγίανσης.
3. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να καθορίσει τυποποιημένα έντυπα, υποδείγματα και διαδικασίες για την παροχή αυτών των πληροφοριών.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να εκδίδει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 11

Σχέδια εξυγίανσης ομίλου

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να καταρτίζουν σχέδια εξυγίανσης ομίλων. Τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου περιλαμβάνουν τόσο ένα σχέδιο εξυγίανσης στο επίπεδο της μητρικής επιχείρησης ή του ιδρύματος που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 125 και 126 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, όσο και τα σχέδια εξυγίανσης για τα επιμέρους θυγατρικά ιδρύματα, που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 της παρούσας οδηγίας. Τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου περιλαμβάνουν επίσης σχέδια για την εξυγίανση των εταιρειών που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ), και σχέδια για την εξυγίανση ιδρυμάτων με υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/24/ΕΚ.
2. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου καταρτίζεται βάσει των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 10.
3. Το σχέδιο εξυγίανσης ομίλου:
 - α) παρουσιάζει τις δράσεις εξυγίανσης που πρέπει να αναληφθούν για το σύνολο ή τα μέρη του ομίλου, συμπεριλαμβανομένων των επιμέρους θυγατρικών, τόσο μέσω δράσεων εξυγίανσης που αφορούν τις εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο δ), τη μητρική επιχείρηση και τα θυγατρικά ιδρύματα, όσο και μέσω συντονισμένων δράσεων εξυγίανσης που αφορούν θυγατρικά ιδρύματα, στα σενάρια που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2·
 - β) εξετάζει τον βαθμό στον οποίο τα εργαλεία και οι εξουσίες εξυγίανσης θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και να ασκηθούν, κατά συντονισμένο τρόπο, σε οντότητες του ομίλου που είναι εγκατεστημένες στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για τη διευκόλυνση της αγοράς, από τρίτο μέρος, ολόκληρου του ομίλου ή χωριστών επιχειρηματικών τομέων ή δραστηριοτήτων που ασκούνται από μια σειρά οντοτήτων του ομίλου ή συγκεκριμένες οντότητες του ομίλου, και προσδιορίζει πιθανά εμπόδια στη συντονισμένη εξυγίανση·
 - γ) όταν ένας όμιλος περιλαμβάνει οντότητες που έχουν συσταθεί σε τρίτες χώρες, προσδιορίζει ρυθμίσεις συνεργασίας και συντονισμού με τις σχετικές αρχές των εν λόγω τρίτων χωρών·
 - δ) προσδιορίζει μέτρα, συμπεριλαμβανομένου του νομικού και οικονομικού διαχωρισμού συγκεκριμένων λειτουργιών ή επιχειρηματικών τομέων, τα οποία είναι αναγκαία για τη διευκόλυνση της εξυγίανσης του ομίλου, όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση·
 - ε) προσδιορίζει με ποιον τρόπο θα μπορούσαν να χρηματοδοτηθούν οι δράσεις εξυγίανσης του ομίλου και, κατά περίπτωση, θέτει τις αρχές επιμερισμού της ευθύνης για την εν λόγω χρηματοδότηση μεταξύ των πηγών χρηματοδότησης στα διάφορα κράτη μέλη. Το σχέδιο δεν προβλέπει έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη,

εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91. Οι εν λόγω αρχές καθορίζονται με βάση δίκαια και ισόρροπα κριτήρια, λαμβάνουν δε υπόψη, ιδίως, τον οικονομικό αντίκτυπο της εξυγίανσης στα θιγόμενα κράτη μέλη και την κατανομή των εποπτικών εξουσιών μεταξύ των διαφόρων αρμοδίων αρχών.

Άρθρο 12

Απαιτήσεις και διαδικασία για τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου

1. Οι μητρικές επιχειρήσεις και τα ιδρύματα που υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 125 και 126 της οδηγίας 2006/48/EK υποβάλλουν τις απαιτούμενες πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 11 της παρούσας οδηγίας στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου. Οι πληροφορίες αυτές αφορούν τη μητρική επιχείρηση ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία και όλες τις νομικές οντότητες που αποτελούν μέρος του ομίλου. Τα ιδρύματα που υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 125 και 126 της οδηγίας 2006/48/EK παρέχουν επίσης τις απαιτούμενες πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 11 της παρούσας οδηγίας και για τις εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ).

Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου διαβιβάζει τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο στην EAT, στις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών ιδρυμάτων, στις σχετικές αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στα άρθρα 130 και 131α της οδηγίας 2006/48/EK και στις αρχές εξυγίανσης των κρατών μελών όπου είναι εγκατεστημένες οι εταιρείες που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ).

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, ενεργώντας από κοινού με τις αρχές εξυγίανσης, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο, σε σώματα εξυγίανσης και σε διαβούλευση με τις σχετικές αρμόδιες αρχές, καταρτίζουν και διατηρούν σχέδια εξυγίανσης ομίλου. Οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου δύνανται, κατά τη διακριτική τους ευχέρεια, να ζητήσουν να συμμετάσχουν στην εκπόνηση και τη διατήρηση σχεδίων εξυγίανσης ομίλου αρχές εξυγίανσης από τρίτες χώρες όπου ο όμιλος έχει εγκατεστημένες θυγατρικές ή χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών ή σημαντικά υποκαταστήματα, όπως αναφέρονται στο άρθρο 42α της οδηγίας 2006/48/EK.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σχέδια εξυγίανσης ομίλου επικαιροποιούνται τουλάχιστον ετησίως και έπειτα από κάθε μεταβολή στη νομική ή οργανωτική δομή του ιδρύματος ή του ομίλου, στις δραστηριότητές του ή στη χρηματοπιστωτική του κατάσταση, η οποία ενδέχεται να επηρεάσει σημαντικά ή να απαιτήσει αλλαγή στα σχέδια.
4. Το σχέδιο εξυγίανσης του ομίλου λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και των άλλων σχετικών αρχών εξυγίανσης. Οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν κοινή απόφαση εντός περιόδου τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία διαβίβασης, από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο.

Ελλείψει της εν λόγω κοινής απόφασης των αρχών εξυγίανσης εντός τεσσάρων μηνών, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου λαμβάνει η ίδια την απόφαση. Η απόφαση παρουσιάζεται σε έγγραφο που περιέχει τις πλήρως αιτιολογημένες αποφάσεις και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρμοδίων αρχών οι οποίες είχαν εκφραστεί κατά την τετράμηνη περίοδο. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου γνωστοποιεί την απόφαση στη μητρική επιχείρηση ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία και στις υπόλοιπες αρχές εξυγίανσης.

Η ΕΑΤ μπορεί, με δική της πρωτοβουλία, να βοηθήσει τις αρμόδιες αρχές να καταλήξουν σε συμφωνία, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

5. Η αρχή εξυγίανσης η οποία διαφωνεί με οποιοδήποτε στοιχείο του σχεδίου εξυγίανσης του ομίλου δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010. Το ζήτημα δεν μπορεί να παραπεμφθεί στην ΕΑΤ μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης.
6. Η ΕΑΤ λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός, και η τετράμηνη περίοδος θεωρείται ως η περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η επακόλουθη απόφαση της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου πρέπει να είναι σύμφωνη με την απόφαση της ΕΑΤ.
7. Εάν μια από τις ενδιαφερόμενες αρχές εξυγίανσης έχει παραπέμψει το ζήτημα στην ΕΑΤ σύμφωνα με την παράγραφο 5, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει την όποια απόφαση της ΕΑΤ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ

Άρθρο 13

Εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, να αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο τα ιδρύματα και οι όμιλοι είναι δυνατόν να εξυγιανθούν χωρίς την προϋπόθεση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91. Ένα ίδρυμα ή όμιλος θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν η αρχή εξυγίανσης κρίνει εφικτό και αξιόπιστο είτε να το/τον εκκαθαρίσει στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να το/τον εξυγιάνει, εφαρμόζοντας στο ίδρυμα και στον όμιλο τα διάφορα εργαλεία και εξουσίες εξυγίανσης, χωρίς να προκαλούνται σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για τα χρηματοπιστωτικά συστήματα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το ίδρυμα, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν το σύνολο του συστήματος, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομία ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο ίδιο ή άλλο κράτος μέλος ή στην Ένωση, και με προοπτική να διασφαλιστεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών που επιτελούνται από το ίδρυμα ή τον όμιλο, είτε διότι αυτές μπορούν να διαχωριστούν εύκολα και εγκαίρως είτε με άλλα μέσα.
2. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της δυνατότητας εξυγίανσης, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι αρχές εξυγίανσης εξετάζουν, τουλάχιστον, τα θέματα που εξειδικεύονται στο τμήμα Γ του παραρτήματος.
3. Η ΕΑΤ, σε διαβούλευση με το ΕΣΣΚ, καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων όπου εξειδικεύονται τα θέματα προς εξέταση για την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης των ιδρυμάτων ή των ομίλων, η οποία προβλέπεται στην παράγραφο 2. Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

4. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των σχεδίων ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 14

Εξουσίες για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όταν, σύμφωνα με μια εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 13, μια αρχή εξυγίανσης διαπιστώνει ότι υπάρχουν πιθανά ουσιαστικά εμπόδια στη δυνατότητα εξυγίανσης ενός ιδρύματος, η αρχή εξυγίανσης κοινοποιεί εγγράφως στο ίδρυμα τη διαπίστωση αυτή.
2. Εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1, το ίδρυμα προτείνει στην αρχή εξυγίανσης μέτρα για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων που προσδιορίζονται στην κοινοποίηση. Η αρχή εξυγίανσης, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, αξιολογεί κατά πόσον με τα μέτρα αυτά αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά ή εξαλείφονται τα εν λόγω εμπόδια.
3. Σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης εκτιμά ότι τα μέτρα που προτείνει ένα ίδρυμα σύμφωνα με την παράγραφο 2 δεν περιορίζουν ούτε εξαλείφουν αποτελεσματικά τα εν λόγω εμπόδια, προσδιορίζει, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, εναλλακτικά μέτρα που μπορούν να επιτύχουν αυτόν τον στόχο και κοινοποιεί εγγράφως τα εν λόγω μέτρα στο ίδρυμα.
4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3, τα μέτρα που προσδιορίζονται από μια αρχή εξυγίανσης μπορούν, εφόσον είναι αναγκαία και αναλογικά με τον στόχο του περιορισμού ή της εξάλειψης των εν λόγω εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, να περιλαμβάνουν τα εξής:
 - α) απαίτηση από το ίδρυμα να καταρτίσει συμφωνίες παροχής υπηρεσιών (είτε ενδοομιλικές ή με τρίτα μέρη) για να καλύψει την παροχή κρίσιμων οικονομικών λειτουργιών ή υπηρεσιών·
 - β) απαίτηση από το ίδρυμα να περιορίσει τα μέγιστα μεμονωμένα και ομαδοποιημένα ανοίγματά του·
 - γ) επιβολή απαιτήσεων παροχής συγκεκριμένων ή τακτικών πληροφοριών για τους σκοπούς της εξυγίανσης·
 - δ) απαίτηση από το ίδρυμα να εκχωρήσει συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία·
 - ε) απαίτηση από το ίδρυμα να περιορίσει ή να παύσει συγκεκριμένες υφιστάμενες ή προτεινόμενες δραστηριότητες·
 - στ) περιορισμό ή αποτροπή της ανάπτυξης ή της πώλησης νέων επιχειρηματικών τομέων ή προϊόντων·
 - ζ) απαίτηση αλλαγών στη νομική ή λειτουργική δομή του ιδρύματος, προκειμένου να μειωθεί η πολυπλοκότητα ώστε να διασφαλιστεί ότι οι κρίσιμες λειτουργίες είναι δυνατόν να διαχωριστούν νομικά και οικονομικά από άλλες λειτουργίες, μέσω της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης·

- η) απαίτηση από μια μητρική επιχείρηση να συστήσει μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη σε κράτος μέλος ή μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση·
- θ) απαίτηση από μια μητρική επιχείρηση ή μια εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ) να εκδώσει τα χρεωστικά μέσα ή τα δάνεια που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2·
- ι) στην περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι η θυγατρική μιας μικτής εταιρείας συμμετοχών, απαίτηση από τη μικτή εταιρεία συμμετοχών να ιδρύσει χωριστή χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών για τον έλεγχο του ιδρύματος, εάν είναι αναγκαίο προκειμένου να διευκολυνθεί η εξυγίανση του ιδρύματος και να αποφευχθεί η περίπτωση να υπάρξουν δυσμενείς επιπτώσεις στο μη χρηματοπιστωτικό τμήμα του ομίλου από την εφαρμογή των εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης που καθορίζονται στον τίτλο IV.
5. Οι αρχές εξυγίανσης δεν βασίζονται μια απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 σε εμπόδια που προκύπτουν από παράγοντες πέραν του ελέγχου του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της λειτουργικής και χρηματοπιστωτικής δυνατότητας της αρχής εξυγίανσης.
6. Η κοινοποίηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 3 πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:
- α) στηρίζεται σε αιτιολόγηση της εν λόγω εκτίμησης ή απόφασης·
- β) αναφέρει με ποιον τρόπο η εν λόγω εκτίμηση ή απόφαση συμμορφώνεται με την απαίτηση περί αναλογικής εφαρμογής, που προβλέπεται στο άρθρο 9.
7. Πριν από τον προσδιορισμό οποιουδήποτε μέτρου που αναφέρεται στην παράγραφο 3, οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις πιθανές επιπτώσεις των εν λόγω μέτρων στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος άλλων κρατών μελών.
8. Η ΕΑΤ κατάρτιζε σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων όπου εξειδικεύονται τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 4 και οι περιστάσεις στις οποίες μπορεί να εφαρμοστεί κάθε μέτρο.
- Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
- Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 15

Εξουσίες για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης: αντιμετώπιση σε επίπεδο ομίλου

1. Οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και οι αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, σε διαβούλευση με τις σχετικές αρμόδιες αρχές, διεξάγουν διαβουλεύσεις μεταξύ τους στο πλαίσιο του σώματος εξυγίανσης και προβαίνουν σε κάθε εύλογη ενέργεια προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση όσον αφορά την εφαρμογή των μέτρων που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3.

2. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σε συνεργασία με την αρχή ενοποιημένης εποπτείας και την EAT, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, συντάσσει και υποβάλλει έκθεση στις μητρικές επιχειρήσεις ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, καθώς και στις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών. Η έκθεση συντάσσεται σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές και αναλύει τα ουσιαστικά εμπόδια στην αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και στην άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης όσον αφορά τον όμιλο. Η έκθεση προτείνει επίσης μέτρα τα οποία, κατά την άποψη των αρχών, είναι αναγκαία ή ενδεδειγμένα για την εξάλειψη των εν λόγω εμποδίων.
3. Εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης, η μητρική επιχείρηση ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία μπορούν να υποβάλουν παρατηρήσεις και να προτείνουν στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου εναλλακτικά μέτρα για την αντιμετώπιση των εμποδίων που προσδιορίζονται στην έκθεση.
4. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου γνωστοποιεί κάθε μέτρο που προτείνεται από τις μητρικές επιχειρήσεις ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας, την EAT και τις αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών. Οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου και οι αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να καταλήξουν σε κοινή απόφαση στο πλαίσιο του σώματος εξυγίανσης όσον αφορά τον προσδιορισμό των ουσιαστικών εμποδίων και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, την αξιολόγηση των μέτρων που προτείνονται από τις μητρικές επιχειρήσεις ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία, καθώς και τα μέτρα που απαιτούνται από τις αρχές προκειμένου να αντιμετωπιστούν ή να εξλειφθούν τα εμπόδια.
5. Η κοινή απόφαση λαμβάνεται εντός τεσσάρων μηνών από την υποβολή της έκθεσης. Η κοινή απόφαση είναι αιτιολογημένη και παρουσιάζεται σε έγγραφο το οποίο διαβιβάζεται στις μητρικές επιχειρήσεις ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

Η EAT μπορεί, με δική της πρωτοβουλία, να βοηθήσει τις αρχές εξυγίανσης να καταλήξουν σε συμφωνία, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

6. Ελλείψει κοινής απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία υποβολής της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή 2, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας σε επίπεδο ομίλου λαμβάνει η ίδια την απόφαση σχετικά με τη λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 όσον αφορά το σύνολο του ομίλου.

Η απόφαση παρουσιάζεται σε έγγραφο που περιέχει πλήρη αιτιολόγηση και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρχών εξυγίανσης οι οποίες είχαν εκφραστεί κατά την τετράμηνη περίοδο. Η απόφαση διαβιβάζεται στη μητρική επιχείρηση ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.

Η απόφαση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αναγνωρίζεται ως τελική και εφαρμόζεται από τις αρμόδιες αρχές στα οικεία κράτη μέλη.

Εάν, κατά το τέλος της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε από τις σχετικές αρχές εξυγίανσης έχει παραπέμψει το ζήτημα στην EAT, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει την όποια απόφαση μπορεί να λάβει η EAT σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού. Η EAT λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός, και η τετράμηνη περίοδος θεωρείται ως η περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η επακόλουθη απόφαση της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου πρέπει να είναι σύμφωνη με την απόφαση της EAT. Το ζήτημα δεν παραπέμπεται στην EAT μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΕΝΔΟΟΜΙΑΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ

Άρθρο 16

Συμφωνία χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ένα μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο σε κράτος μέλος ή ένα μητρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση ή μια εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ) και οι θυγατρικές της, οι οποίες είναι ιδρύματα ή χρηματοδοτικά ιδρύματα που καλύπτονται από την εποπτεία της μητρικής επιχείρησης, μπορούν να συνάπτουν συμφωνία παροχής χρηματοπιστωτικής στήριξης σε κάθε άλλο μέρος της συμφωνίας το οποίο αντιμετωπίζει χρηματοοικονομικές δυσκολίες, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος κεφαλαίου.
2. Η συμφωνία δύναται:
 - α) να καλύπτει μία ή περισσότερες θυγατρικές του ομίλου, και να προβλέπει χρηματοπιστωτική στήριξη από τη μητρική επιχείρηση προς θυγατρικές, από θυγατρικές προς τη μητρική επιχείρηση, μεταξύ θυγατρικών του ομίλου που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας, ή κάθε άλλου συνδυασμού αυτών των οντοτήτων·
 - β) να προβλέπει χρηματοπιστωτική στήριξη με τη μορφή δανείου, παροχής εγγυήσεων ή παροχής περιουσιακών στοιχείων για χρήση ως εξασφάλισης σε συναλλαγές μεταξύ του δικαιούχου της στήριξης και τρίτου μέρους, ή κάθε άλλου συνδυασμού αυτών των οντοτήτων.
3. Εάν, υπό τους όρους της συμφωνίας, μια θυγατρική συμφωνεί να παράσχει χρηματοπιστωτική στήριξη στη μητρική επιχείρηση, η συμφωνία περιλαμβάνει αμοιβαία συμφωνία παροχής χρηματοπιστωτικής στήριξης, από τη μητρική επιχείρηση στην εν λόγω θυγατρική.
4. Η συμφωνία καθορίζει το πληρωτέο αντάλλαγμα, ή θέτει τις αρχές για τον υπολογισμό του ανταλλάγματος, για κάθε συναλλαγή που πραγματοποιείται δυνάμει της συμφωνίας.
5. Η συμφωνία μπορεί να συνάπτεται μόνον εάν, τη στιγμή σύναψης της προτεινόμενης συμφωνίας, κατά τη γνώμη της εποπτικής αρχής, κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν παραβιάζει ούτε ενδέχεται να παραβιάσει απαίτηση της οδηγίας 2006/48/EK σχετικά με τα κεφάλαια ή τη ρευστότητα ούτε αντιμετωπίζει κίνδυνο αφερεγγυότητας.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε δικαίωμα, απαίτηση ή ενέργεια που προκύπτει από τη συμφωνία δύναται να ασκείται μόνον από τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας, εξαιρουμένων τρίτων μερών.

Εξέταση της προτεινόμενης συμφωνίας από τις αρχές εποπτείας και διαμεσολάβηση

1. Οι μητρικές επιχειρήσεις και τα ιδρύματα που υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 125 και 126 της οδηγίας 2006/48/EK υποβάλλουν στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας αίτηση για έγκριση κάθε προτεινόμενης συμφωνίας χρηματοπιστωτικής στήριξης του ομίλου. Η αίτηση περιλαμβάνει το κείμενο της προτεινόμενης συμφωνίας και προσδιορίζει τις οντότητες του ομίλου που προτείνονται ως συμβαλλόμενα μέρη.
2. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας χορηγεί την άδεια εφόσον οι όροι της προτεινόμενης συμφωνίας συνάδουν με τις προϋποθέσεις χρηματοπιστωτικής στήριξης που καθορίζονται στο άρθρο 19.
3. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση την αίτηση στις αρμόδιες αρχές κάθε θυγατρικής που προτείνεται ως συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας.
4. Οι αρμόδιες αρχές καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή απόφαση ως προς το αν οι όροι της προτεινόμενης συμφωνίας συνάδουν με τις προϋποθέσεις για χρηματοπιστωτική στήριξη που καθορίζονται στο άρθρο 19, εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας. Η κοινή απόφαση παρουσιάζεται σε έγγραφο που περιέχει την πλήρως αιτιολογημένη απόφαση, η οποία διαβιβάζεται στον αιτούντα από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας.
5. Ελλείψει κοινής απόφασης των αρμοδίων αρχών εντός τεσσάρων μηνών, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας λαμβάνει η ίδια την απόφαση σχετικά με την αίτηση. Η απόφαση παρουσιάζεται σε έγγραφο που περιέχει την πλήρη αιτιολόγηση και λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρμοδίων αρχών οι οποίες είχαν εκφραστεί κατά την τετράμηνη περίοδο. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας κοινοποιεί την απόφαση στον αιτούντα και στις υπόλοιπες αρμόδιες αρχές.
6. Εάν, κατά το τέλος της τετράμηνης περιόδου, οποιαδήποτε από τις σχετικές αρμόδιες αρχές έχει παραπέμψει το ζήτημα στην EAT, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας αναβάλλει την απόφασή της και αναμένει την όποια απόφαση μπορεί να λάβει η EAT σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, λαμβάνει δε την απόφασή της σύμφωνα με την απόφαση της EAT. Η τετράμηνη περίοδος θεωρείται ως η περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η EAT λαμβάνει την απόφασή της εντός ενός μηνός. Το ζήτημα δεν παραπέμπεται στην EAT μετά τη λήξη της τετράμηνης περιόδου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης.

Έγκριση της προτεινόμενης συμφωνίας από τους μετόχους

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν κάθε προτεινόμενη συμφωνία, για την οποία έχει χορηγηθεί άδεια από τις αρμόδιες αρχές, να υποβάλλεται προς έγκριση στη συνέλευση των μετόχων κάθε οντότητας του ομίλου που προτίθεται να συνάψει τη συμφωνία. Στην περίπτωση αυτή, η συμφωνία ισχύει μόνο για τα συμβαλλόμενα μέρη των οποίων η συνέλευση των μετόχων ενέκρινε τη συμφωνία.

2. Όταν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση της επιλογής που προβλέπεται στην παράγραφο 1, απαιτούν, στο πλαίσιο της συμφωνίας χρηματοπιστωτικής στήριξης του ομίλου, από τους μετόχους κάθε οντότητας του ομίλου που θα είναι συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας να εξουσιοδοτούν το αντίστοιχο διοικητικό όργανο, που αναφέρεται στο άρθρο 11 της οδηγίας 2006/48/EK, να λαμβάνει απόφαση ότι η οντότητα παρέχει χρηματοπιστωτική στήριξη σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο. Δεν απαιτείται περαιτέρω έγκριση από τους μετόχους ούτε επιπλέον συνέλευση για όποια ειδική συναλλαγή διενεργείται σύμφωνα με τη συμφωνία.
3. Το διοικητικό όργανο κάθε οντότητας που αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας υποβάλλει κάθε χρόνο έκθεση στους μετόχους σχετικά με την εκτέλεση της συμφωνίας και την εφαρμογή κάθε απόφασης που λαμβάνεται σύμφωνα με αυτήν.

Άρθρο 19

Προϋποθέσεις για τη χρηματοπιστωτική στήριξη ομίλου

1. Η χρηματοπιστωτική στήριξη μπορεί να παρέχεται στο πλαίσιο συμφωνίας χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) υπάρχουν εύλογες προοπτικές ότι με τη στήριξη που παρέχεται αίρονται οι χρηματοπιστωτικές δυσχέρειες της οντότητας που λαμβάνει τη στήριξη·
 - β) η παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης έχει ως στόχο τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας ολόκληρου του ομίλου·
 - γ) η χρηματοπιστωτική στήριξη παρέχεται έναντι ανταλλάγματος·
 - δ) είναι ευλόγως βέβαιο, βάσει των πληροφοριών που διαθέτει το διοικητικό όργανο, τη στιγμή λήψης της απόφασης για παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης, ότι το δάνειο θα εξοφληθεί ή το αντάλλαγμα για τη στήριξη θα αποπληρωθεί σε κατάλληλη τιμή από την οντότητα που λαμβάνει τη στήριξη·
 - ε) η χρηματοπιστωτική στήριξη δεν θέτει σε κίνδυνο τη ρευστότητα ή τη φερεγγυότητα της οντότητας που παρέχει τη στήριξη ούτε, λόγω αυτού του γεγονότος, δημιουργεί απειλή για τη χρηματοοικονομική σταθερότητα·
 - στ) η οντότητα που παρέχει τη στήριξη συμμορφώνεται, κατά τη στιγμή παροχής της στήριξης, και συνεχίζει να συμμορφώνεται μετά την παροχή της στήριξης, με τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και κάθε απαίτηση που επιβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 136 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/48/EK.
2. Η EAT καταρτίζει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να διευκρινίσει τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Η EAT υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να εκδίδει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που υποβάλλονται από την EAT, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Απόφαση για παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης

Η απόφαση για παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης στον όμιλο, στον πλαίσιο της συμφωνίας, λαμβάνεται από το διοικητικό όργανο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 11 της οδηγίας 2006/48/EK, της οντότητας που παρέχει χρηματοπιστωτική στήριξη. Η απόφαση είναι αιτιολογημένη και αναφέρει τον στόχο της προτεινόμενης χρηματοπιστωτικής στήριξης. Ειδικότερα, η απόφαση αναφέρει:

- α) με ποιον τρόπο η χρηματοπιστωτική στήριξη διατηρεί ή αποκαθιστά τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ολόκληρου του ομίλου·
- β) ότι η χρηματοπιστωτική στήριξη δεν υπερβαίνει τις χρηματοπιστωτικές δυνατότητες της νομικής οντότητας που παρέχει τη χρηματοπιστωτική στήριξη·
- γ) ότι η οντότητα που παρέχει χρηματοπιστωτική στήριξη συνεχίζει να πληροί τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και κάθε απαίτηση που επιβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 136 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/48/EK.

Άρθρο 21

Δικαίωμα εναντίωσης των αρμοδίων αρχών

1. Πριν από την παροχή στήριξης στο πλαίσιο συμφωνίας χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου, το διοικητικό όργανο μιας οντότητας που σκοπεύει να παράσχει χρηματοπιστωτική στήριξη κοινοποιεί την πρόθεσή του στην αρμόδια αρχή του και στην EAT. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει λεπτομέρειες σχετικά με την προτεινόμενη στήριξη.
2. Εντός δύο ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης, η αρμόδια αρχή δύναται να απαγορεύσει ή να περιορίσει την παροχή χρηματοπιστωτικής στήριξης, που προβλέπεται στο άρθρο 19, εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις χρηματοπιστωτικής στήριξης ομίλου. Η απόφαση της αρμόδιας αρχής να απαγορεύσει ή να περιορίσει τη χρηματοπιστωτική στήριξη είναι αιτιολογημένη.
3. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει αμέσως την EAT, την αρχή ενοποιημένης εποπτείας και τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 131α της οδηγίας 2006/48/EK σχετικά με την απόφασή της να απαγορεύσει ή να περιορίσει τη χρηματοπιστωτική στήριξη.
4. Εάν η αρχή ενοποιημένης εποπτείας ή η αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για την οντότητα που λαμβάνει στήριξη έχει αντιρρήσεις σχετικά με την απόφαση απαγόρευσης ή περιορισμού της χρηματοπιστωτικής στήριξης, δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην EAT και να ζητήσει τη συνδρομή της σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού 1093/2010. Σε αυτήν την περίπτωση, η EAT μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου. Κατά παρέκκλιση από την προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, η EAT λαμβάνει κάθε απόφαση δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 εντός 48 ωρών.
5. Εάν η αρμόδια αρχή δεν απαγορεύσει ούτε περιορίσει τη χρηματοπιστωτική στήριξη εντός του χρονικού διαστήματος που ορίζεται στην παράγραφο 2, η χρηματοπιστωτική στήριξη δύναται να παρασχεθεί σύμφωνα με τους όρους που έχουν υποβληθεί στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 22

Γνωστοποίηση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα ιδρύματα που έχουν συνάψει συμφωνία χρηματοπιστωτικής στήριξης του ομίλου, σύμφωνα με το άρθρο 16, να γνωστοποιούν στο κοινό περιγραφή της συμφωνίας και των επωνυμιών των οντοτήτων που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας, και να επικαιροποιούν τις εν λόγω πληροφορίες τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο.

Εφαρμόζονται τα άρθρα 145 έως 149 της οδηγίας 2006/48/EK.

2. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια κανονιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να εξειδικεύσει τη μορφή και το περιεχόμενο της περιγραφής που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των σχεδίων ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΓΚΑΙΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Άρθρο 23

Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης

1. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα δεν πληροί ή ενδέχεται να παραβιάσει τις απαιτήσεις της οδηγίας 2006/48/EK, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές έχουν στη διάθεσή τους, εκτός από τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 136 της οδηγίας 2006/48/EK κατά περίπτωση, ιδίως τα ακόλουθα μέτρα:
 - α) απαίτηση από τη διοίκηση του ιδρύματος να εφαρμόσει μία ή περισσότερες από τις ρυθμίσεις και τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανάκαμψης·
 - β) απαίτηση από τη διοίκηση του ιδρύματος να εξετάσει την κατάσταση, να προσδιορίσει τα μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που εντοπίστηκαν και να καταρτίσει πρόγραμμα δράσης για την αντιμετώπιση των εν λόγω προβλημάτων, καθώς και χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή του·
 - γ) απαίτηση από τη διοίκηση του ιδρύματος να συγκαλέσει συνέλευση ή, εάν η διοίκηση δεν συμμορφωθεί με αυτήν την απαίτηση, να συγκαλέσουν άμεσα συνέλευση των μετόχων του ιδρύματος, να προτείνουν τα θέματα ημερήσιας διάταξης και την έκδοση ορισμένων αποφάσεων·
 - δ) απαίτηση από τη διοίκηση του ιδρύματος να απομακρύνει και να αντικαταστήσει ένα ή περισσότερα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή διευθύνοντες συμβούλους, εάν τα εν λόγω άτομα κριθούν ακατάλληλα να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους, σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2006/48/EK·

- ε) απαίτηση από τη διοίκηση του ιδρύματος να καταρτίσει σχέδιο προς διαπραγμάτευση σχετικά με την αναδιάρθρωση του χρέους με έναν ή όλους τους πιστωτές του·
 - στ) συγκέντρωση, μεταξύ άλλων μέσω επιτόπιων επιθεωρήσεων, όλων των αναγκαίων πληροφοριών προκειμένου να προετοιμαστεί η εξυγίανση του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της εκτίμησης των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος·
 - ζ) επαφές με πιθανούς αγοραστές προκειμένου να προετοιμαστεί η εξυγίανση του ιδρύματος, υπό την επιφύλαξη των όρων που καθορίζονται στο άρθρο 33 παράγραφος 2 και των διατάξεων περί εμπιστευτικότητας που προβλέπονται στο άρθρο 77.
2. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να διασφαλίσει τη συνεπή εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να εκδίδει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 24

Ειδική διαχείριση

1. Σε περίπτωση που υπάρχει σημαντική επιδείνωση της χρηματοπιστωτικής κατάστασης ενός ιδρύματος ή σημειώνονται σοβαρές παραβάσεις νόμων, κανονισμών ή εσωτερικών κανονισμών ή σοβαρές διοικητικές παρατυπίες, και τα άλλα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 23 δεν επαρκούν για να αντιστραφεί η εν λόγω επιδείνωση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να μπορούν να διορίσουν επίτροπο (ειδικό διαχειριστή), ο οποίος αντικαθιστά τη διοίκηση του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν στο κοινό τον διορισμό επιτρόπου. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν περαιτέρω ότι ο/η επίτροπος διαθέτει τα προσόντα, τις ικανότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται για να ασκήσει τα καθήκοντά του/της.
2. Ο επίτροπος διαθέτει όλες τις εξουσίες διαχείρισης του ιδρύματος βάσει του καταστατικού του ιδρύματος και του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας να ασκεί όλα τα διοικητικά καθήκοντα της διοίκησης του ιδρύματος. Ωστόσο, ο επίτροπος δύναται να ασκεί την εξουσία να συγκαλεί τη γενική συνέλευση των μετόχων του ιδρύματος και να καθορίζει τα θέματα ημερήσιας διάταξης μόνον με την προηγούμενη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής.
3. Ο επίτροπος έχει το νόμιμο καθήκον να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο και να προωθεί λύσεις προκειμένου να ανορθωθεί η χρηματοπιστωτική κατάσταση του ιδρύματος και να αποκατασταθεί η υγιής και συνετή διαχείριση των δραστηριοτήτων και της οργάνωσής του. Εν ανάγκη, το καθήκον αυτό υπερισχύει κάθε άλλου διοικητικού καθήκοντος σύμφωνα με το καταστατικό του ιδρύματος ή το εθνικό δίκαιο, όταν προκύπτει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ τους. Οι εν λόγω λύσεις μπορούν να περιλαμβάνουν αύξηση κεφαλαίου, αναδιοργάνωση της ιδιοκτησιακής δομής του ιδρύματος ή εξαγορές από ιδρύματα που είναι υγιή από χρηματοπιστωτική και οργανωτική άποψη.

4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να θέτουν όρια στη δράση του επιτρόπου ή να απαιτούν ορισμένες δράσεις του να υπόκεινται σε προηγούμενη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απομακρύνουν τον επίτροπο ανά πάσα στιγμή.
5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον επίτροπο να καταρτίζει εκθέσεις για την αρμόδια αρχή που τον διόρισε σχετικά με την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση του ιδρύματος και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, ανά τακτά διαστήματα τα οποία ορίζονται από την αρμόδια αρχή, καθώς και κατά την έναρξη και τη λήξη της θητείας του.
6. Η ειδική διαχείριση δεν διαρκεί περισσότερο από ένα έτος. Η διάρκειά της μπορεί κατ' εξαίρεση να παραταθεί, εφόσον εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις που υπαγόρευαν τον διορισμό επιτρόπου. Η αρμόδια αρχή είναι υπεύθυνη να αποφασίσει κατά πόσον οι συνθήκες είναι πρόσφορες για τη διατήρηση του επιτρόπου και να δικαιολογήσει την εν λόγω απόφαση στους μετόχους.
7. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 6, ο διορισμός του επιτρόπου δεν θίγει τα δικαιώματα των μετόχων ή των ιδιοκτητών, τα οποία αναγνωρίζονται σύμφωνα με το ενωσιακό ή το εθνικό εταιρικό δίκαιο.
8. Ο διορισμός επιτρόπου δεν αναγνωρίζεται ως γεγονός που συνεπάγεται αναγκαστική εκτέλεση, κατά την έννοια της οδηγίας 2002/47/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶, ή ως διαδικασία αφερεγγυότητας, κατά την έννοια της οδηγίας 98/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁷.

Άρθρο 25

Συντονισμός των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης και διορισμός επιτρόπου για τους ομίλους

1. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιβολή απαιτήσεων βάσει του άρθρου 23 της παρούσας οδηγίας ή τον διορισμό επιτρόπου βάσει του άρθρου 24 της παρούσας οδηγίας όσον αφορά ένα μητρικό ίδρυμα ή ένα ίδρυμα το οποίο υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 125 και 126 της οδηγίας 2006/48/EK ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του, η αρμόδια αρχή η οποία σκοπεύει να λάβει κάποιο μέτρο σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα κοινοποιεί τις προθέσεις της στις υπόλοιπες σχετικές αρμόδιες αρχές στο πλαίσιο του σώματος εποπτείας και στην EAT.
2. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι υπόλοιπες σχετικές αρμόδιες αρχές εξετάζουν κατά πόσον είναι αναγκαία η λήψη μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 23 ή ο διορισμός επιτρόπου σύμφωνα με το άρθρο 24 όσον αφορά άλλες οντότητες του ομίλου και αν είναι επιθυμητός ο συντονισμός των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι υπόλοιπες σχετικές αρμόδιες αρχές εξετάζουν κατά πόσον υπάρχουν εναλλακτικά μέτρα που θα ήταν πιο πρόσφορα να αποκαταστήσουν τη βιωσιμότητα των επιμέρους οντοτήτων και να διατηρήσουν τη χρηματοπιστωτική ευρωστία ολόκληρου του ομίλου. Εάν περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές σκοπεύουν να διορίσουν επίτροπο σε μια οντότητα συνδεδεμένη με έναν όμιλο, οι αρχές εξετάζουν μήπως είναι σκοπιμότερο να διορίσουν τον ίδιο επίτροπο για όλες τις εμπλεκόμενες οντότητες ή για ολόκληρο τον όμιλο, προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή λύσεων για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας ολόκληρου του ομίλου.

³⁶ EE L 168 της 27.6.2002, σ. 43.

³⁷ EE L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

Η εκτίμηση λαμβάνει τη μορφή κοινής απόφασης της αρχής ενοποιημένης εποπτείας και των υπόλοιπων σχετικών αρμοδίων αρχών. Η κοινή απόφαση λαμβάνεται εντός πέντε ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Η κοινή απόφαση είναι αιτιολογημένη και παρουσιάζεται σε έγγραφο το οποίο διαβιβάζεται από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας στη μητρική επιχείρηση ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία.

3. Η ΕΑΤ μπορεί, με δική της πρωτοβουλία, να βοηθήσει τις αρμόδιες αρχές να καταλήξουν σε συμφωνία, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
4. Ελλείψει κοινής απόφασης εντός πέντε ημερών, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των θυγατρικών μπορούν να λάβουν μεμονωμένες αποφάσεις.
5. Η απόφαση κάθε αρμόδιας αρχής είναι αιτιολογημένη. Η απόφαση λαμβάνει υπόψη τις απόψεις και τις επιφυλάξεις των άλλων αρμοδίων αρχών οι οποίες είχαν εκφραστεί κατά το χρονικό διάστημα των πέντε ημερών, καθώς και τις πιθανές επιπτώσεις της απόφασης στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα άλλων κρατών μελών. Οι αποφάσεις διαβιβάζονται από την αρχή ενοποιημένης εποπτείας στη μητρική επιχείρηση ή το ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία και στις θυγατρικές από τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές.

Εάν, κατά το τέλος του πενθημέρου, οποιαδήποτε από τις σχετικές αρμόδιες αρχές έχει παραπέμψει το ζήτημα στην ΕΑΤ, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, η αρχή ενοποιημένης εποπτείας και οι άλλες αρμόδιες αρχές αναβάλλουν τις αποφάσεις τους και αναμένουν την όποια απόφαση μπορεί να λάβει η ΕΑΤ σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, λαμβάνουν δε τις αποφάσεις τους σύμφωνα με την απόφαση της ΕΑΤ. Το πενθήμερο χρονικό διάστημα θεωρείται ως η περίοδος συμβιβασμού κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού. Η ΕΑΤ λαμβάνει την απόφασή της εντός πέντε ημερών. Το ζήτημα δεν παραπέμπεται στην ΕΑΤ μετά τη λήξη του πενθημέρου ή έπειτα από τη λήψη κοινής απόφασης.

6. Πριν λάβουν τις δικές τους αποφάσεις σύμφωνα με την παράγραφο 4, οι αρμόδιες αρχές διεξάγουν διαβουλεύσεις με την ΕΑΤ. Στην απόφαση λαμβάνεται υπόψη η σύσταση της ΕΑΤ και εξηγείται κάθε σημαντική απόκλιση από την εν λόγω σύσταση.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΣΤΟΧΟΙ, ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 26

Στόχοι της εξυγίανσης

1. Όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις εξουσίες εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και

επιλέγουν τα εργαλεία και τις εξουσίες που επιτυγχάνουν καλύτερα τους στόχους που αντιστοιχούν στις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

2. Οι στόχοι της εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι οι εξής:
 - α) να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών·
 - β) να αποφευχθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, μεταξύ άλλων με την πρόληψη της μετάδοσης και τη διατήρηση της πειθαρχίας στην αγορά·
 - γ) να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη·
 - δ) να αποφευχθεί άσκοπη καταστροφή αξίας και να επιδιωχθεί ελαχιστοποίηση του κόστους της εξυγίανσης·
 - ε) να προστατευθούν οι καταθέτες που καλύπτονται από την οδηγία 94/19/EK και οι επενδυτές που καλύπτονται από την οδηγία 97/9/EK·
 - στ) να προστατευθούν τα κεφάλαια των πελατών και τα περιουσιακά στοιχεία των πελατών.
3. Υπό την επιφύλαξη των διαφόρων διατάξεων της παρούσας οδηγίας, οι στόχοι εξυγίανσης είναι ίσης σημασίας, και οι αρχές εξυγίανσης τους εξισορροπούν δεόντως ανάλογα με τη φύση και τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

Άρθρο 27

Προϋποθέσεις για την εξυγίανση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι ενός ιδρύματος που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο α) μόνον εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης διαπιστώνουν ότι το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·
 - β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικές ενέργειες του ιδιωτικού τομέα ή των αρχών εποπτείας, πλην της ανάληψης μιας δράσης εξυγίανσης έναντι του ιδρύματος, θα αποφευχθεί η πτώχευση του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·
 - γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 3.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), ένα ίδρυμα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:
 - α) το ίδρυμα παραβιάζει – ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι το ίδρυμα πρόκειται να παραβιάσει, στο εγγύς μέλλον – τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, από τις οποίες εξαρτάται η διατήρηση της άδειας λειτουργίας, κατά τρόπο που θα δικαιολογούσε την ανάκληση της άδειας λειτουργίας

από την αρμόδια αρχή, διότι το ίδρυμα έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημιές οι οποίες θα εξαντλήσουν όλα ή ουσιαστικά όλα τα ίδια κεφάλαιά του·

- β) τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος υπολείπονται – ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να υπολείπονται – των υποχρεώσεών του·
- γ) το ίδρυμα δεν είναι σε θέση – ή υπάρχουν αντικειμενικά στοιχεία που υποστηρίζουν το συμπέρασμα ότι το ίδρυμα πρόκειται, στο εγγύς μέλλον, να μην είναι σε θέση – να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές·
- δ) το ίδρυμα επιζητεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη εκτός από την περίπτωση που, προκειμένου να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ζητεί κάτι από τα εξής:
 - i) κρατική εγγύηση για την κάλυψη ταμειακών διευκολύνσεων που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με τους κανονικούς όρους των τραπεζών (η διευκόλυνση καλύπτεται πλήρως από εξασφαλίσεις στις οποίες εφαρμόζονται περικοπές αποτίμησης (haircuts), σε συνάρτηση με την ποιότητα και την αγοραία αξία τους, και η κεντρική τράπεζα χρεώνει τον δικαιούχο με ορισμένο επιτόκιο ως ποινή)· ή
 - ii) κρατική εγγύηση για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους.

Και στις δύο περιπτώσεις που αναφέρονται στα σημεία i) και ii), τα εγγυοδοτικά μέτρα περιορίζονται σε φερέγγυα χρηματοδοτικά ιδρύματα, δεν αποτελούν μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων, χορηγούνται υπό την προϋπόθεση έγκρισης βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, και χρησιμοποιούνται για μέγιστη διάρκεια τριών μηνών.

- 3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο γ), μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση δημοσίου συμφέροντος εάν επιτυγχάνει έναν ή περισσότερους από τους στόχους εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 26, και είναι ανάλογη με αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση του ιδρύματος ή της μητρικής επιχείρησης σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα επιτυγχάνονταν αυτοί οι στόχοι εξυγίανσης στον ίδιο βαθμό.
- 4. Η ΕΑΤ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προκειμένου να προωθήσει τη σύγκλιση των πρακτικών εποπτείας και εξυγίανσης όσον αφορά την ερμηνεία των διαφόρων περιστάσεων όπου το ίδρυμα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει. Η ΕΑΤ καταρτίζει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές το αργότερο μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 115 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της παρούσας οδηγίας.
- 5. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη, ανάλογα με την περίπτωση, την πείρα που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΑΤ, εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να εξειδικεύσει τις περιστάσεις όπου το ίδρυμα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει.

Προϋποθέσεις εξυγίανσης όσον αφορά χρηματοδοτικά ιδρύματα και εταιρείες συμμετοχών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να δύνανται να αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι ενός χρηματοδοτικού ιδρύματος ή μιας επιχείρησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο β), όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 27 παράγραφος 1 τόσο ως προς το χρηματοδοτικό ίδρυμα ή την επιχείρηση όσο και ως προς το μητρικό ίδρυμα που υπόκειται σε ενοποιημένη εποπτεία.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι μιας εταιρείας που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ), όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 27 παράγραφος 1 τόσο ως προς την εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ) όσο και ως προς μία ή περισσότερες θυγατρικές οι οποίες είναι ιδρύματα.
3. Σε περίπτωση που τα θυγατρικά ιδρύματα μιας μικτής εταιρείας συμμετοχών ανήκουν άμεσα ή έμμεσα σε ενδιάμεση χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι δράσεις εξυγίανσης για τους σκοπούς της εξυγίανσης του ομίλου να αναλαμβάνονται έναντι της ενδιάμεσης χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών, και δεν αναλαμβάνουν δράσεις εξυγίανσης για τους σκοπούς της εξυγίανσης του ομίλου έναντι της μικτής εταιρείας συμμετοχών.
4. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3 και κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 1, παρά το γεγονός ότι μια εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ) μπορεί να μην πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 27 παράγραφος 1, οι αρχές εξυγίανσης δύνανται να αναλάβουν δράση εξυγίανσης έναντι μιας εταιρείας που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ), όταν μία ή περισσότερες από τις θυγατρικές οι οποίες είναι ιδρύματα πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 27 παράγραφοι 1, 2 και 3, και η δράση έναντι της εταιρείας που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ) είναι αναγκαία για την εξυγίανση μίας ή περισσότερων θυγατρικών οι οποίες είναι ιδρύματα ή για την εξυγίανση ολόκληρου του ομίλου.

Γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις εξουσίες εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης να λαμβάνουν κάθε ενδεδειγμένο μέτρο προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:
 - α) οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν πρώτοι τις ζημίες
 - β) οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν τις ζημίες μετά τους μετόχους, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεών τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας·
 - γ) αντικαθίστανται τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση·
 - δ) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν ζημίες ανάλογες, βάσει του αστικού ή ποινικού δικαίου, με την ατομική ευθύνη που φέρουν για την πτώχευση του ιδρύματος·

- ε) πλην αντιθέτου διατάξεως της παρούσας οδηγίας, οι πιστωτές της ίδιας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης·
 - στ) κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.
2. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι οντότητα ενός ομίλου, οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης και ασκούν τις εξουσίες εξυγίανσης κατά τρόπο που ελαχιστοποιεί τις επιπτώσεις στα συνδεδεμένα ιδρύματα και στο σύνολο του ομίλου, ελαχιστοποιεί δε τις δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ένωση, και ιδίως στις χώρες όπου αναπτύσσει δραστηριότητες ο όμιλος.
3. Όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις εξουσίες εξυγίανσης, τα κράτη μέλη φροντίζουν, ανάλογα με την περίπτωση, να συμμορφώνονται με το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ

Άρθρο 30

Προκαταρκτική αποτίμηση

1. Πριν αναλάβουν δράση εξυγίανσης, και ιδίως για τους σκοπούς των άρθρων 31, 34, 36, 41, 42 και 65, οι αρχές εξυγίανσης διασφαλίζουν ότι πραγματοποιείται ρεαλιστική αποτίμηση στην εύλογη αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένης της αρχής εξυγίανσης, και από το ίδρυμα. Η αποτίμηση αυτή επικυρώνεται από την αρχή εξυγίανσης. Σε περίπτωση που η ανεξάρτητη αποτίμηση δεν είναι δυνατή, λόγω του επείγοντος χαρακτήρα των περιστάσεων της περίπτωσης, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να διενεργούν οι ίδιες την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος.
2. Υπό την επιφύλαξη του πλαισίου της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, ανάλογα με την περίπτωση, η αποτίμηση που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1 βασίζεται σε συνετές και ρεαλιστικές παραδοχές, συμπεριλαμβανομένων παραδοχών ως προς τα ποσοστά αθέτησης υποχρεώσεων και σοβαρότητας των ζημιών, και έχει ως στόχο την εκτίμηση της αγοραίας αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, ούτως ώστε οι όποιες ζημίες μπορεί να προκύψουν να αναγνωρίζονται κατά τη στιγμή που εφαρμόζονται τα εργαλεία εξυγίανσης. Ωστόσο, εάν η αγορά ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης δεν λειτουργεί κανονικά, η αποτίμηση μπορεί να αντικατοπτρίζει τη μακροπρόθεσμη οικονομική αξία των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων. Η αποτίμηση δεν θεωρεί δεδομένη τη χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης στο ίδρυμα, ανεξαρτήτως του αν όντως παρέχεται.
3. Η αποτίμηση συμπληρώνεται από τις ακόλουθες πληροφορίες, όπως εμφανίζονται στα λογιστικά βιβλία και στοιχεία του ιδρύματος:
- α) ενήμερο ισολογισμό και έκθεση σχετικά με την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση του ιδρύματος·

- β) σημείωμα όπου παρουσιάζεται ανάλυση και εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων·
 - γ) τον κατάλογο των εκκρεμών υποχρεώσεων που εμφανίζονται στα βιβλία και στοιχεία του ιδρύματος, με ένδειξη των αντίστοιχων πιστώσεων και του επιπέδου προτεραιότητας βάσει του ισχύοντος πτωχευτικού δικαίου·
 - δ) τον κατάλογο των περιουσιακών στοιχείων τα οποία κατέχει το ίδρυμα για λογαριασμό τρίτων μερών που έχουν δικαιώματα κυριότητας επί αυτών των περιουσιακών στοιχείων.
4. Στην αποτίμηση αναφέρεται η κατάταξη των πιστωτών σε τάξεις σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητάς τους, βάσει του ισχύοντος πτωχευτικού δικαίου, και εκτίμηση της μεταχείρισης που θα μπορούσε να αναμένεται για κάθε τάξη σε διαδικασίες εκκαθάρισης.
5. Σε περίπτωση που λόγω του επείγοντος χαρακτήρα των περιστάσεων της περίπτωσης, δεν είναι δυνατόν να τηρηθούν οι απαιτήσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4, η αποτίμηση, είτε από ανεξάρτητο πρόσωπο είτε από αρχή εξυγίανσης, διενεργείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 2. Η εν λόγω αποτίμηση θεωρείται προσωρινή μέχρις ότου η αρχή εξυγίανσης διενεργήσει αποτίμηση που να πληροί όλες τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου. Αυτή η οριστική αποτίμηση μπορεί να διενεργείται χωριστά ή μαζί με την αποτίμηση που αναφέρεται στο άρθρο 66.
6. Η αποτίμηση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης να εφαρμοστεί ένα εργαλείο εξυγίανσης ή να ασκηθεί μια εξουσία εξυγίανσης. Η αποτίμηση δεν υπόκειται σε χωριστό δικαστικό έλεγχο και αποτελεί αντικείμενο δικαστικού ελέγχου μόνον μαζί με την απόφαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78.
7. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να εξειδικεύσει τα ακόλουθα κριτήρια για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, και για τους σκοπούς του άρθρου 66:
- α) υπό ποιες προϋποθέσεις ένα πρόσωπο είναι ανεξάρτητο τόσο από την αρχή εξυγίανσης όσο και από τα ιδρύματα·
 - β) σε ποιες περιστάσεις μπορεί να θεωρείται αδύνατη η αποτίμηση από ανεξάρτητο πρόσωπο·
 - γ) τη μεθοδολογία για την εκτίμηση της αγοραίας αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει·
 - δ) τις περιστάσεις στις οποίες μπορεί να θεωρηθεί ότι η αγορά ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης δεν λειτουργεί κανονικά·
 - ε) τη μεθοδολογία για την εκτίμηση της μακροπρόθεσμης οικονομικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 31

Γενικές αρχές των εργαλείων εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες για να εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης σε ένα ίδρυμα, ένα χρηματοδοτικό ίδρυμα ή μια εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ) που πληροί τις ισχύουσες προϋποθέσεις για εξυγίανση.
2. Τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι τα εξής:
 - α) το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων·
 - β) το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος·
 - γ) το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων·
 - δ) το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα.
3. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης είτε μεμονωμένα είτε σε συνδυασμό.
4. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να εφαρμόζουν το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων μόνον σε συνδυασμό με άλλο εργαλείο εξυγίανσης.
5. Όταν εφαρμόζονται τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), β) ή γ), και χρησιμοποιούνται για να μεταβιβαστούν εν μέρει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση, το εναπομένον μέρος του ιδρύματος, από το οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα περιουσιακά στοιχεία, τα δικαιώματα ή οι υποχρεώσεις, εκκαθαρίζεται σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας εντός χρονικού πλαισίου που είναι κατάλληλο, λαμβανομένης υπόψη της ενδεχόμενης ανάγκης του εν λόγω ιδρύματος να παρέχει υπηρεσίες ή στήριξη σύμφωνα με το άρθρο 58, προκειμένου ο εκδοχέας να είναι σε θέση να συνεχίσει τις δραστηριότητες ή τις υπηρεσίες τις οποίες απέκτησε δυνάμει αυτής της μεταβίβασης.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κανόνες του εθνικού πτωχευτικού δικαίου οι οποίοι άπτονται της ακυρωσίας και της κήρυξης του ανενεργού των επιβλαβών για το σύνολο των πιστωτών δικαιιοπραξιών δεν εφαρμόζονται στις μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση προς άλλη οντότητα, δυνάμει της εφαρμογής ενός εργαλείου εξυγίανσης ή της άσκησης μιας εξουσίας εξυγίανσης.

7. Τα κράτη μέλη δεν κωλύονται να αναθέτουν στις αρχές εξυγίανσης επιπρόσθετες εξουσίες οι οποίες δύνανται να ασκούνται όταν ένα ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, εφόσον οι εν λόγω επιπρόσθετες εξουσίες δεν θέτουν εμπόδια στην αποτελεσματική εξυγίανση ομίλων και συμβιβάζονται με τους στόχους της εξυγίανσης, καθώς και με τις γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση, όπως καθορίζονται στα άρθρα 26 και 29.

ΤΜΗΜΑ 2

ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 32

Το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να διαθέτουν την εξουσία να μεταβιβάζουν σε έναν αγοραστή, που δεν είναι μεταβατικό ίδρυμα, τα εξής:
- α) μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση·
 - β) όλα ή συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση·
 - γ) κάθε συνδυασμό ορισμένων ή όλων των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση·

Η μεταβίβαση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο πραγματοποιείται χωρίς να δίδεται η συγκατάθεση των μετόχων του ιδρύματος υπό εξυγίανση ή οποιουδήποτε τρίτου μέρους πλην του αγοραστή, και χωρίς να τηρούνται οι όποιες διαδικαστικές απαιτήσεις βάσει του δικαίου των εταιρειών ή των τίτλων, που θα εφαρμόζονταν διαφορετικά.

2. Μια μεταβίβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 πραγματοποιείται με εμπορικούς όρους, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, και σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.
3. Στην περίπτωση μεταβίβασης εν μέρει των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος, το οποίο προϊόν από τη μεταβίβαση είναι προς όφελος του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

Σε περίπτωση που μεταβιβάζονται όλες οι μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας ή σε περίπτωση που μεταβιβάζονται όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις του ιδρύματος, το οποίο προϊόν από τη μεταβίβαση είναι προς όφελος των μετόχων του ιδρύματος υπό εξυγίανση, οι οποίοι έχουν στερηθεί τα δικαιώματά τους.

Τα κράτη μέλη υπολογίζουν το προϊόν που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, μετά την αφαίρεση των εξόδων, διοικητικής ή άλλης φύσεως, που προέκυψαν στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου του κόστους και των εξόδων που καταβλήθηκαν από τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, σύμφωνα με το άρθρο 92.

4. Οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν κάθε εύλογο μέτρο ώστε να εξασφαλίσουν εμπορικούς όρους για τη μεταβίβαση, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, οι οποίοι να είναι σύμφωνοι με τη δίκαιη και ρεαλιστική αποτίμηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 30, έχοντας υπόψη τις περιστάσεις της περίπτωσης.

5. Όταν εφαρμόζουν το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να ασκούν την εξουσία μεταβίβασης περισσότερο από μία φορά, προκειμένου να πραγματοποιούν συμπληρωματικές μεταβιβάσεις μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας ή, ανάλογα με την περίπτωση, περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων του ιδρύματος υπό εξυγίανση.
6. Κατόπιν της εφαρμογής του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν, με τη συγκατάθεση του αγοραστή, να ασκήσουν τις εξουσίες μεταβίβασης όσον αφορά μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας ή, ανάλογα με την περίπτωση, περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που έχουν μεταβιβαστεί στον αγοραστή, προκειμένου να αναμεταβιβαστεί η περιουσία στο ίδρυμα υπό εξυγίανση.
7. Ένας αγοραστής πρέπει να διαθέτει τη δέουσα άδεια λειτουργίας προκειμένου να συνεχίσει τις δραστηριότητες ή τις υπηρεσίες τις οποίες αποκτά δυνάμει μιας μεταβίβασης που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 1.
8. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 19 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/48, σε περίπτωση που μια μεταβίβαση μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας δυνάμει της εφαρμογής του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων θα κατέληγε σε απόκτηση ή αύξηση ειδικής συμμετοχής του είδους που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/48, οι αρμόδιες αρχές διενεργούν την απαιτούμενη εκτίμηση βάσει του εν λόγω άρθρου εγκαίρως, ώστε να μην καθυστερήσει η εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων, και να μην μπορέσει να επιτύχει η δράση εξυγίανσης τους σχετικούς στόχους εξυγίανσης.
9. Οι μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται δυνάμει του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων οι οποίες συνεπάγονται τη μεταβίβαση ορισμένων, αλλά όχι όλων, των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος υπόκεινται στις διασφαλίσεις για τις μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων εν μέρει, που προβλέπονται στο κεφάλαιο V.
10. Για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων παροχής υπηρεσιών ή για τους σκοπούς της εγκατάστασής του σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/EK ή την οδηγία 2004/39/EK, ο αγοραστής θεωρείται ότι αποτελεί συνέχεια του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και μπορεί να συνεχίσει να ασκεί κάθε τέτοιο δικαίωμα το οποίο ασκούσε το ίδρυμα υπό εξυγίανση όσον αφορά τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων συμμετοχής και πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού.
11. Οι μέτοχοι ή οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση και άλλα τρίτα μέρη των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις δεν μεταβιβάζονται, δεν έχουν δικαιώματα, άμεσα ή έμμεσα, επί των μεταβιβαζόμενων περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων.

Άρθρο 33

Το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων: διαδικαστικές απαιτήσεις

1. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3, όταν εφαρμόζει το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων σε ένα ίδρυμα, η αρχή εξυγίανσης θέτει σε πώληση, ή προβαίνει σε ρυθμίσεις για τη θέση σε πώληση του εν λόγω ιδρύματος ή εκείνων των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων που σκοπεύει να μεταφέρει η αρχή. Ομάδες δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων δύνανται να τεθούν σε πώληση χωριστά.

2. Υπό την επιφύλαξη του πλαισίου της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, ανάλογα με την περίπτωση, η θέση σε πώληση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) είναι όσο το δυνατόν διαφανέστερη, έχοντας υπόψη τις περιστάσεις, και ιδίως την ανάγκη να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα·
- β) δεν ευνοεί κάποιους δυνητικούς αγοραστές ούτε δημιουργεί διακρίσεις μεταξύ τους·
- γ) δεν επηρεάζεται από συγκρούσεις συμφερόντων·
- δ) δεν προσφέρει τυχόν αθέμιτο πλεονέκτημα σε δυνητικό αγοραστή·
- ε) λαμβάνει υπόψη την ανάγκη να πραγματοποιηθεί ταχέως η δράση εξυγίανσης·
- στ) στοχεύει στη μεγιστοποίηση, κατά το δυνατόν, της τιμής πώλησης των σχετικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων.

Οι αρχές που καθορίζονται στην παρούσα παράγραφο δεν εμποδίζουν την αρχή εξυγίανσης να προσκαλέσει συγκεκριμένους δυνητικούς αγοραστές.

Κάθε γνωστοποίηση στο κοινό της θέσης του ιδρύματος σε πώληση, που κανονικά θα απαιτείτο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, μπορεί να καθυστερήσει σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας 2003/6/ΕΚ.

3. Οι αρχές εξυγίανσης δύνανται να εφαρμόζουν το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων χωρίς να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις για τη θέση σε πώληση, που καθορίζονται στην παράγραφο 1, όταν διαπιστώνουν ότι η συμμόρφωση με τις εν λόγω απαιτήσεις ενδέχεται να υπονομεύσει έναν ή περισσότερους από τους στόχους εξυγίανσης, και ιδίως εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η αρχή εξυγίανσης θεωρεί ότι υπάρχει ουσιαστική απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, προερχόμενη ή επιδεινούμενη από την πτώχευση του ιδρύματος υπό εξυγίανση· και
- β) η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις αυτές ενδέχεται να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ως προς την αντιμετώπιση της απειλής αυτής ή την επίτευξη του σκοπού της εξυγίανσης που καθορίζεται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 στοιχείο β).

4. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να εξειδικεύσει τις πραγματικές περιστάσεις που συνιστούν ουσιαστική απειλή, και τα στοιχεία σχετικά την αποτελεσματικότητα του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων, που προβλέπεται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) και β).

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

ΤΜΗΜΑ 3

ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Άρθρο 34

Εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος

1. Προκειμένου να θέσουν σε εφαρμογή το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να διαθέτουν την εξουσία να μεταβιβάζουν όλα ή συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση, και κάθε συνδυασμό των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, σε μεταβατικό ίδρυμα, χωρίς να δίδεται η συγκατάθεση των μετόχων του ιδρύματος υπό εξυγίανση ή οποιουδήποτε τρίτου μέρους, και χωρίς να τηρούνται οι όποιες διαδικαστικές απαιτήσεις βάσει του δικαίου των εταιρειών ή των τίτλων, που θα εφαρμόζονταν διαφορετικά.
2. Εκτός από την περίπτωση εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης για τον σκοπό που καθορίζεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 στοιχείο β), για τους σκοπούς του μεταβατικού ιδρύματος, το μεταβατικό ίδρυμα είναι μια νομική οντότητα η οποία ανήκει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σε μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές (μεταξύ των οποίων μπορεί να συγκαταλέγεται η αρχή εξυγίανσης) και η οποία δημιουργείται με σκοπό να συνεχίσει ορισμένες ή όλες τις λειτουργίες ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση και να κατέχει ορισμένα ή όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση.

Η εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα για τον σκοπό που καθορίζεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 στοιχείο β) δεν επηρεάζει την ικανότητα της αρχής εξυγίανσης να ελέγχει το μεταβατικό ίδρυμα στον αναγκαίο βαθμό προκειμένου να πραγματοποιήσει την εξυγίανση και να εκπληρώσει τους στόχους της εξυγίανσης.
3. Όταν εφαρμόζει το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, μια αρχή εξυγίανσης μεριμνά ώστε η ολική αξία των υποχρεώσεων που μεταβιβάζονται στο μεταβατικό ίδρυμα να μην υπερβαίνει τη συνολική αξία των δικαιωμάτων και περιουσιακών στοιχείων που μεταβιβάζονται από το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή παρέχονται από άλλες πηγές.
4. Όταν εφαρμόζει το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, μια αρχή εξυγίανσης μπορεί να μεταβιβάζει οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις του ιδρύματος θεωρεί κατάλληλα για την επιδίωξη ενός ή περισσότερων από τους σκοπούς της εξυγίανσης.
5. Όταν εφαρμόζουν το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν:
 - α) να μεταβιβάζουν δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις από το ίδρυμα υπό εξυγίανση στο μεταβατικό ίδρυμα περισσότερο από μία φορά· και
 - β) να αναμεταβιβάζουν δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις από το μεταβατικό ίδρυμα στο ίδρυμα υπό εξυγίανση, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 6·
 - γ) να μεταβιβάζουν δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις από το μεταβατικό ίδρυμα σε τρίτο μέρος.

6. Οι αρχές εξυγίανσης αναμεταβιβάζουν δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις από το μεταβατικό ίδρυμα στο ίδρυμα υπό εξυγίανση μόνον σε μια από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
- α) η δυνατότητα να μπορούν να αναμεταβιβάζονται τα συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις δηλώνεται ρητώς στην πράξη με την οποία πραγματοποιήθηκε η μεταβίβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο α)·
 - β) τα συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις όντως δεν εμπίπτουν, ούτε πληρούν τις προϋποθέσεις να εμπίπτουν, στις κατηγορίες δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων που καθορίζονται στην πράξη με την οποία πραγματοποιήθηκε η μεταβίβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο α).
- Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), η αναμεταβίβαση πραγματοποιείται εντός οποιουδήποτε χρονικού διαστήματος, και πληροί οποιεσδήποτε άλλες προϋποθέσεις, που δηλώνονται στην εν λόγω πράξη για τον σχετικό σκοπό.
7. Οι μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται δυνάμει του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος οι οποίες συνεπάγονται τη μεταβίβαση ορισμένων, αλλά όχι όλων, των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ενός ιδρύματος υπόκεινται στις διασφαλίσεις για τις μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων εν μέρει, που προβλέπονται στο κεφάλαιο IV.
8. Για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων παροχής υπηρεσιών ή για τους σκοπούς της εγκατάστασής του σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/EK ή την οδηγία 2004/39/EK, ένα μεταβατικό ίδρυμα θεωρείται ότι αποτελεί συνέχεια του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και μπορεί να συνεχίσει να ασκεί κάθε τέτοιο δικαίωμα το οποίο ασκούσε το ίδρυμα υπό εξυγίανση όσον αφορά μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων συμμετοχής και πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού.
9. Οι μέτοχοι ή οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση και άλλα τρίτα μέρη των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις δεν μεταβιβάζονται στο μεταβατικό ίδρυμα, δεν έχουν δικαιώματα, άμεσα ή έμμεσα, επί του μεταβατικού ιδρύματος ή της περιουσίας του.

Άρθρο 35

Λειτουργία του μεταβατικού ιδρύματος

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το μεταβατικό ίδρυμα να λειτουργεί τηρουμένων των ακόλουθων διατάξεων:
- α) το περιεχόμενο της συστατικής πράξης του μεταβατικού ιδρύματος καθορίζεται από την αρχή εξυγίανσης·
 - β) η αρχή εξυγίανσης διορίζει το διοικητικό συμβούλιο του μεταβατικού ιδρύματος, εγκρίνει τις σχετικές αμοιβές και προσδιορίζει τις δέουσες αρμοδιότητες·
 - γ) το μεταβατικό ίδρυμα λαμβάνει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/EK ή την οδηγία 2004/39/EK, αναλόγως με την περίπτωση, και διαθέτει την αναγκαία άδεια, βάσει της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας, να συνεχίσει τις

δραστηριότητες ή τις υπηρεσίες που αποκτά δυνάμει της μεταβίβασης που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 56 της παρούσας οδηγίας·

- δ) το μεταβατικό ίδρυμα πληροί τις απαιτήσεις των οδηγιών 2006/48/EK, 2006/49/EK και 2004/39/EK, αναλόγως με την περίπτωση, και υπόκειται σε εποπτεία σύμφωνα με αυτές.
2. Υπό την επιφύλαξη των όποιων περιορισμών επιβάλλονται σύμφωνα με τους ενωσιακούς ή τους εθνικούς κανόνες περί ανταγωνισμού, οι διοικητές διευθύνουν το μεταβατικό ίδρυμα με προοπτική την πώληση του ιδρύματος, των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων του, σε έναν ή περισσότερους αγοραστές του ιδιωτικού τομέα, όταν οι συνθήκες είναι κατάλληλες και εντός της χρονικής περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 5.
3. Η αρχή εξυγίανσης περατώνει τη λειτουργία ενός μεταβατικού ιδρύματος σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις, όποια εμφανιστεί πρώτη:
- α) το μεταβατικό ίδρυμα συγχωνεύεται με άλλο ίδρυμα·
 - β) απόκτηση της πλειοψηφίας του κεφαλαίου του μεταβατικού ιδρύματος από τρίτο μέρος·
 - γ) ανάληψη όλων ή σχεδόν όλων των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων του από άλλο πρόσωπο·
 - δ) λήξη της χρονικής περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 5 ή, αναλόγως με την περίπτωση, στην παράγραφο 6.
4. Όταν επιδιώκουν να πωλήσουν το μεταβατικό ίδρυμα ή τα περιουσιακά στοιχεία ή τις υποχρεώσεις του, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το ίδρυμα και τα σχετικά περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις να τίθενται σε πώληση ανοικτά και με διαφάνεια, και ότι η πώληση δεν ευνοεί κάποιους συγκεκριμένους δυνητικούς αγοραστές ούτε δημιουργεί διακρίσεις μεταξύ τους.
- Κάθε τέτοια πώληση πραγματοποιείται με εμπορικούς όρους, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, και σύμφωνα με το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.
5. Εάν δεν προκύψει κανένα από τα αποτελέσματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α), β) ή γ), η αρχή εξυγίανσης περατώνει τη λειτουργία ενός μεταβατικού ιδρύματος στο τέλος της διετούς περιόδου από την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η τελευταία μεταβίβαση από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση δυνάμει του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος.
6. Η αρχή εξυγίανσης δύναται να παρατείνει τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 5 μέχρι και για επιπλέον τρεις χρονικές περιόδους ενός έτους, όταν:
- α) με την εν λόγω παράταση είναι πολύ πιθανόν να επιτευχθεί ένα από τα αποτελέσματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α), β) ή γ)· ή
 - β) η εν λόγω παράταση είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της συνέχειας των βασικών τραπεζικών ή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.
7. Σε περίπτωση που οι λειτουργίες ενός μεταβατικού ιδρύματος περατώνονται στις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο α), β) ή γ), το ίδρυμα εκκαθαρίζεται και ρευστοποιείται.

Το όποιο προϊόν έχει προκύψει ως αποτέλεσμα της περάτωσης της λειτουργίας των μεταβατικών ιδρυμάτων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3, είναι προς όφελος του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

Τα κράτη μέλη μπορούν να υπολογίζουν το προϊόν, μετά την αφαίρεση των εξόδων, διοικητικής ή άλλης φύσεως, που προέκυψε στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης.

8. Σε περίπτωση που ένα μεταβατικό ίδρυμα χρησιμοποιείται με σκοπό τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων περισσότερων του ενός ιδρυμάτων, η υποχρέωση της παραγράφου 7 αναφέρεται στη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που έχουν μεταβιβαστεί από κάθε ένα από τα ιδρύματα και όχι στο ίδιο το μεταβατικό ίδρυμα.

ΤΜΗΜΑ 4

ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Άρθρο 36

Εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων

1. Προκειμένου να θέσουν σε εφαρμογή το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να διαθέτουν την εξουσία να μεταβιβάζουν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση σε φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων.
2. Για τους σκοπούς του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, ένας φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων είναι μια νομική οντότητα που ανήκει εξ ολοκλήρου σε μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές, μεταξύ των οποίων μπορεί να συγκαταλέγεται η αρχή εξυγίανσης.
3. Η αρχή εξυγίανσης διορίζει διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να διαχειριστούν τα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάστηκαν στον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, με προοπτική τη μεγιστοποίηση της αξίας τους μέσω ενδεχόμενης πώλησης, ή διαφορετικά να διασφαλίσουν την εκκαθάριση της επιχείρησης με συντεταγμένο τρόπο.
4. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να ασκούν την εξουσία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για να μεταβιβάζουν περιουσιακά στοιχεία μόνον εάν η κατάσταση της συγκεκριμένης αγοράς για τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία είναι τέτοιας φύσεως που η ρευστοποίηση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων υπό κανονικές διαδικασίες πτώχευσης μπορεί να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική αγορά.
5. Όταν εφαρμόζουν το εργαλείο διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, οι αρχές εξυγίανσης προσδιορίζουν το αντάλλαγμα έναντι του οποίου μεταβιβάζονται τα περιουσιακά στοιχεία στον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 30 και σύμφωνα με το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.
6. Οι αρχές εξυγίανσης δύνανται:
 - α) να μεταβιβάζουν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις από το ίδρυμα υπό εξυγίανση στον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων περισσότερο από μία

φορέα· να αναμεταβιβάζουν περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις από τον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων στο ίδρυμα υπό εξυγίανση, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 7.

7. Οι αρχές εξυγίανσης αναμεταβιβάζουν δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις από τον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων στο ίδρυμα υπό εξυγίανση μόνον σε μια από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) η δυνατότητα να μπορούν να αναμεταβιβάζονται τα συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις δηλώνεται ρητώς στην πράξη με την οποία πραγματοποιήθηκε η μεταβίβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 6 στοιχείο α)·
- β) τα συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις όντως δεν εμπίπτουν, ούτε πληρούν τις προϋποθέσεις να εμπίπτουν, στις κατηγορίες δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων που καθορίζονται στην πράξη με την οποία πραγματοποιήθηκε η μεταβίβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 6 στοιχείο α).

Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), η αναμεταβίβαση πραγματοποιείται εντός οποιουδήποτε χρονικού διαστήματος, και πληροί οποιεσδήποτε άλλες προϋποθέσεις, που δηλώνονται στην εν λόγω πράξη για τον σχετικό σκοπό.

8. Οι μεταβιβάσεις μεταξύ του ιδρύματος υπό εξυγίανση και του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων υπόκεινται στις διασφαλίσεις για τις μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων εν μέρει, που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.
9. Οι μέτοχοι ή οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση και άλλα τρίτα μέρη των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις δεν μεταβιβάζονται στον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, δεν έχουν δικαιώματα, άμεσα ή έμμεσα, επί του φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, της περιουσίας του ή των διαχειριστών του.
10. Οι στόχοι των διαχειριστών που διορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 δεν συνεπάγονται κανένα καθήκον ή ευθύνη προς τους μετόχους του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και οι διαχειριστές δεν υπέχουν καμία ευθύνη προς τους εν λόγω μετόχους η οποία προκύπτει από ενέργειες στις οποίες προβαίνουν ή δεν προβαίνουν κατά την εκτέλεση ή την εικαζόμενη εκτέλεση των καθηκόντων τους, εκτός εάν η πράξη ή η παράλειψη οφείλονται σε βαρεία αμέλεια ή σοβαρό παράπτωμα, κατά την εθνική νομοθεσία.
11. Η ΕΑΤ καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προκειμένου να προωθήσει τη σύγκλιση των πρακτικών εποπτείας και εξυγίανσης όσον αφορά τη διαπίστωση πότε, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων υπό κανονικές διαδικασίες πτώχευσης μπορεί να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική αγορά. Η ΕΑΤ καταρτίζει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές το αργότερο μέχρι την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 115 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της παρούσας οδηγίας.
12. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη, ανάλογα με την περίπτωση, την πείρα που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών της ΕΑΤ, εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να εξειδικεύσει τις περιπτώσεις όπου η ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων υπό κανονικές διαδικασίες πτώχευσης μπορεί να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική αγορά.

ΤΜΗΜΑ 5

ΤΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΜΕ ΙΔΙΑ ΜΕΣΑ

ΥΠΟΤΜΗΜΑ 1

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΜΕ ΙΔΙΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 37

Το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα

1. Προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν τις εξουσίες εξυγίανσης που καθορίζονται στο άρθρο 56 παράγραφος στοιχεία στ) έως ιβ).
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης δύνανται να εφαρμόσουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα για οποιονδήποτε από τους εξής δύο σκοπούς:
 - α) για την ανακεφαλαιοποίηση ενός ιδρύματος που πληροί τις προϋποθέσεις εξυγίανσης σε επαρκή βαθμό για την αποκατάσταση της δυνατότητάς του να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2006/48/EK ή της οδηγίας 2004/39/EK.
 - β) για τη μετατροπή σε μετοχικό κεφάλαιο ή τη μείωση της αξίας των απαιτήσεων ή των χρεωστικών μέσων που μεταβιβάζονται σε μεταβατικό ίδρυμα, με προοπτική την παροχή κεφαλαίων για το εν λόγω μεταβατικό ίδρυμα.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να μπορούν να εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα για τον σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) μόνον εφόσον υπάρχει ρεαλιστική προοπτική ότι η εφαρμογή του εν λόγω εργαλείου, σε συνδυασμό με τα μέτρα που τίθενται σε εφαρμογή σύμφωνα με το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, που απαιτείται βάσει του άρθρου 47, θα επιτύχει, επιπλέον της επίτευξης των σχετικών στόχων της εξυγίανσης, να αποκαταστήσει την χρηματοπιστωτική ευρωστία και τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του εν λόγω ιδρύματος.

Εάν δεν πληρούται η προϋπόθεση του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν οποιοδήποτε από τα εργαλεία εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 31 παράγραφος 2 στοιχεία α), β) και γ), και το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου, αναλόγως με την περίπτωση.

Άρθρο 38

Πεδίο εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα μπορεί να εφαρμοστεί σε όλες τις υποχρεώσεις ενός ιδρύματος που δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω εργαλείου, σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Οι αρχές εξυγίανσης δεν ασκούν τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά τις ακόλουθες υποχρεώσεις:
- α) καταθέσεις που είναι εγγυημένες σύμφωνα με την οδηγία 94/19/EK·
 - β) εξασφαλισμένες υποχρεώσεις·
 - γ) κάθε υποχρέωση που προκύπτει από την κατοχή, από το ίδρυμα, περιουσιακών στοιχείων πελατών ή ρευστών των πελατών, ή από σχέση καταπίστευσης μεταξύ του ιδρύματος (ως καταπιστευματοδόχου) και άλλου προσώπου (ως δικαιούχου)·
 - δ) υποχρεώσεις με αρχική διάρκεια μικρότερη του ενός μηνός·
 - ε) υποχρέωση σε οποιονδήποτε από τους εξής:
 - i) εργαζόμενο, όσον αφορά δεδουλευμένο μισθό, συνταξιοδοτικά δικαιώματα ή άλλες σταθερές αποδοχές, εκτός από μεταβλητές αποδοχές οποιασδήποτε μορφής·
 - ii) εμπορικό πιστωτή ή προμηθευτή, σε σχέση με την παροχή στο ίδρυμα αγαθών και υπηρεσιών που είναι απαραίτητα/ες για την καθημερινή λειτουργία του, όπως είναι οι υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, οι υπηρεσίες κοινής ωφελείας και η ενοικίαση, η συντήρηση και η φροντίδα των χώρων·
 - iii) φορολογικές αρχές και αρχές κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές είναι προνομιούχες σύμφωνα με το ισχύον πτωχευτικό δίκαιο.

Τα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν τις αρχές εξυγίανσης, όπου ενδείκνυται, να ασκούν τις εξουσίες αυτές όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος μιας εξασφαλισμένης υποχρέωσης ή υποχρέωσης για την οποία έχει ενεχυριαστεί εξασφάλιση που υπερβαίνει την αξία των περιουσιακών στοιχείων, ενεχύρου, εμπράγματος δικαιώματος ή εξασφάλισης που παρέχονται ως ασφάλεια. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από την παρούσα διάταξη τις καλυμμένες ομολογίες, όπως ορίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 4 της οδηγίας 86/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου³⁸.

Το στοιχείο γ) της παραγράφου 2 δεν εμποδίζει τις αρχές εξυγίανσης, όπου ενδείκνυται, να ασκούν τις εξουσίες αυτές όσον αφορά κάθε ποσό κατάθεσης που υπερβαίνει την κάλυψη βάσει της εν λόγω οδηγίας.

3. Όταν οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, μπορούν να εξαιρούν από την εφαρμογή των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από παράγωγα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 2 στοιχείο δ), εάν η εξαίρεση αυτή είναι αναγκαία ή ενδεδειγμένη προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που καθορίζονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β).
4. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να διευκρινίσει περαιτέρω:

³⁸ Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2008/18/ΕΚ.

- α) ειδικές κατηγορίες υποχρεώσεων που καλύπτονται από την παράγραφο 2 στοιχείο δ), και
- β) τις περιπτώσεις όπου είναι αναγκαία ή ενδεδειγμένη η εξαίρεση προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που καθορίζονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β), λαμβάνοντας υπόψη τους εξής παράγοντες:
 - i) τον συστημικό αντίκτυπο από το κλείσιμο θέσεων παραγώγων προκειμένου να εφαρμοστεί το εργαλείο απομείωσης του χρέους·
 - ii) τις επιπτώσεις στη λειτουργία ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου από την εφαρμογή του εργαλείου απομείωσης του χρέους σε υποχρεώσεις που προκύπτουν από παράγωγα που εκκαθαρίζονται από κεντρικούς αντισυμβαλλομένους· και
 - iii) τις επιπτώσεις από την εφαρμογή του εργαλείου απομείωσης του χρέους σε υποχρεώσεις που προκύπτουν από παράγωγα για τη διαχείριση κινδύνων των αντισυμβαλλομένων στα παράγωγα αυτά.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ 2

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρο 39

Ελάχιστη απαίτηση για υποχρεώσεις που υπόκεινται στις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ιδρύματα διατηρούν, ανά πάσα στιγμή, επαρκές συνολικό ποσό ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων, εκφρασμένο ως ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος που δεν είναι αποδεκτές ως ίδια κεφάλαια δυνάμει του τίτλου V κεφάλαιο 2 υποτήμημα 1 της οδηγίας 2006/48/EK ή του κεφαλαίου IV της οδηγίας 2006/49/EK.
2. Τα χρεωστικά μέσα μειωμένης εξασφάλισης και τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης που δεν είναι αποδεκτά ως Πρόσθετο κεφάλαιο της Κατηγορίας 1 ή της Κατηγορίας 2 μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στο συνολικό ποσό επιλέξιμων υποχρεώσεων, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, μόνον εάν πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) τα μέσα έχουν εκδοθεί και εξοφληθεί πλήρως·
 - β) τα μέσα δεν έχουν αγοραστεί από κανένα από τα εξής:
 - i) το ίδρυμα ή τις θυγατρικές του·
 - ii) επιχείρηση στην οποία το ίδρυμα έχει συμμετοχή υπό μορφή κατοχής, άμεσης ή μέσω δεσμού ελέγχου, του 20% ή περισσότερο των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου της επιχείρησης·
 - γ) η αγορά του μέσου δεν χρηματοδοτείται ούτε άμεσα ούτε έμμεσα από το ίδρυμα·
 - δ) τα μέσα δεν είναι εξασφαλισμένα ή εγγυημένα από καμία οντότητα που αποτελεί μέρος του ιδίου ομίλου με το ίδρυμα·

- ε) τα μέσα έχουν αρχική διάρκεια τουλάχιστον ενός έτους.
3. Το ελάχιστο συνολικό ποσό σύμφωνα με την παράγραφο 1 προσδιορίζεται με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:
- α) την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι το ίδρυμα μπορεί να εξυγιανθεί μέσω της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένου ενδεχομένως του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στους στόχους εξυγίανσης·
 - β) την ανάγκη να διασφαλιστεί, σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις, ότι το ίδρυμα διαθέτει επαρκείς επιλέξιμες υποχρεώσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι, σε περίπτωση εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, ο λόγος Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 του ιδρύματος μπορεί να επανέλθει στο αναγκαίο επίπεδο για τη διατήρηση επαρκούς εμπιστοσύνης της αγοράς στο ίδρυμα, και το ίδρυμα να είναι σε θέση να εξακολουθήσει να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2006/48/EK ή της οδηγίας 2004/49/EK·
 - γ) το μέγεθος, το επιχειρηματικό μοντέλο και το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος·
 - δ) τον βαθμό στον οποίο θα μπορούσε να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 99·
 - ε) τον βαθμό στον οποίο η πτώχευση του ιδρύματος θα μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, μεταξύ άλλων, εξαιτίας της μεταδοτικότητας σε άλλα ιδρύματα, λόγω της διασύνδεσής του με άλλα ιδρύματα ή με το υπόλοιπο χρηματοπιστωτικό σύστημα.
4. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 40, τα ιδρύματα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου σε μεμονωμένη βάση.
- Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 40, οι υποχρεώσεις τις οποίες κατέχουν άλλες οντότητες που αποτελούν μέρος του ομίλου εξαιρούνται από το συνολικό ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.
5. Οι αρχές εξυγίανσης απαιτούν από τα ιδρύματα να διατηρούν το συνολικό ποσό που προβλέπεται στην παράγραφο 1, και εξακριβώνουν αν το έπραξαν, λαμβάνουν δε κάθε απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 4 κατά την κατάρτιση και τη διατήρηση σχεδίων εξυγίανσης.
6. Οι αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν την EAT σχετικά με το ελάχιστο ποσό το οποίο έχουν προσδιορίσει για κάθε ίδρυμα υπό τη δικαιοδοσία τους. Η EAT υποβάλλει έκθεση στην Επιτροπή, το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή της απαίτησης της παραγράφου 1. Συγκεκριμένα, η EAT αναφέρει στην Επιτροπή αν υπάρχουν διαφορές στην εφαρμογή της εν λόγω απαίτησης σε εθνικό επίπεδο.
7. Η Επιτροπή, με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 103, θεσπίζει μέτρα προκειμένου να εξειδικεύσει τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) έως ε), με ενδεχόμενες αναφορές σε διάφορες κατηγορίες ιδρυμάτων και αντίστοιχες σειρές ποσοστών.

Εφαρμογή των ελάχιστων απαιτήσεων σε ομίλους

1. Οι αρχές εξυγίανσης δύνανται να επιλέξουν να εφαρμόσουν την ελάχιστη απαίτηση, που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφοι 1 και 3, σε ενοποιημένη βάση για ομίλους που υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) το ποσοστό που αναφέρεται στο άρθρο 39 παράγραφος 1 υπολογίζεται με βάση το ενοποιημένο επίπεδο των υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων που κατέχει ο όμιλος·
 - β) τα χρεωστικά μέσα ή τα δάνεια που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2 εκδίδονται από τη μητρική επιχείρηση ή από μια εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ)·
 - γ) η μητρική επιχείρηση ή η εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ) διανέμει με κατάλληλο και αναλογικό τρόπο, υπό τη μορφή πιστώσεων, τα κεφάλαια που αντλούνται μέσω της έκδοσης των χρεωστικών μέσων ή των δανείων που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος 2, μεταξύ των ιδρυμάτων που είναι θυγατρικές της·
 - δ) κάθε ίδρυμα, το οποίο είναι θυγατρική, συμμορφώνεται με την ελάχιστη απαίτηση που καθορίζεται στο άρθρο 39 παράγραφος 1. Ωστόσο, κατ' εξαίρεση από το άρθρο 39 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο, οι υποχρεώσεις τις οποίες κατέχει η μητρική επιχείρηση ή η εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ) συμπεριλαμβάνονται στο συνολικό ποσό ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων που απαιτείται να διατηρεί η θυγατρική, σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 1·
 - ε) σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ή άλλη αρμόδια αρχή εξυγίανσης, ανάλογα με την περίπτωση, εφαρμόζει το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα στη μητρική επιχείρηση ή την εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ), οι αρχές εξυγίανσης των θυγατρικών εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, κατά πρώτον, στις υποχρεώσεις των θυγατρικών έναντι της μητρικής επιχείρησης ή της εταιρείας που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) ή δ), ανάλογα με την περίπτωση, πριν το εφαρμόσουν, εάν χρειάζεται, σε οποιαδήποτε άλλη επιλέξιμη υποχρέωση της θυγατρικής.
2. Όταν λαμβάνουν απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν υπόψη τον τρόπο με τον οποίο διοργανώνει τις λειτουργίες του ο όμιλος, και ιδίως τον βαθμό στον οποίο γίνεται κεντρική διαχείριση της χρηματοδότησης, της ρευστότητας και των κινδύνων.
3. Οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν την απόφαση να εφαρμόσουν την ελάχιστη απαίτηση σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, κατά την κατάρτιση και τη διατήρηση σχεδίων εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 9 της παρούσας οδηγίας. Για ομίλους που υπόκεινται σε ενοποιημένη εποπτεία σύμφωνα με τα άρθρα 125 και 126 της οδηγίας 2006/48/EK, οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν την απόφαση να εφαρμόσουν την ελάχιστη απαίτηση σε ενοποιημένη βάση σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12 της παρούσας οδηγίας.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ 3

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΜΕ ΙΔΙΑ ΜΕΣΑ

Άρθρο 41

Εκτίμηση του ποσού διάσωσης με ίδια μέσα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, οι αρχές εξυγίανσης να προβαίνουν σε εκτίμηση του συνολικού ποσού κατά το οποίο πρέπει να μειωθούν ή να μετατραπούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, βάσει αποτίμησης σύμφωνης με τις απαιτήσεις του άρθρου 30.
2. Όταν οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα για τον σκοπό που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 στοιχείο α), με την εκτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου προσδιορίζεται το ποσό κατά το οποίο χρειάζεται να μειωθούν οι επιλέξιμες υποχρεώσεις, προκειμένου να αποκατασταθεί ο δείκτης κεφαλαίου Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και το ποσό το οποίο κρίνεται αναγκαίο από την αρχή εξυγίανσης για τη διατήρηση επαρκούς εμπιστοσύνης της αγοράς στο ίδρυμα, και δίνει τη δυνατότητα στο ίδρυμα να εξακολουθήσει να πληροί τις προϋποθέσεις της άδειας λειτουργίας και να συνεχίσει τις δραστηριότητες για τις οποίες έχει λάβει άδεια βάσει της οδηγίας 2006/48/EK ή της οδηγίας 2004/39/EK.
3. Οι αρχές εξυγίανσης καθορίζουν και διατηρούν ρυθμίσεις ώστε να διασφαλίζεται ότι η εκτίμηση και η αποτίμηση βασίζονται σε πληροφορίες, όσο το δυνατόν πιο πρόσφατες και πλήρεις, σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

Άρθρο 42

Μεταχείριση των μετόχων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, οι αρχές εξυγίανσης να προβαίνουν έναντι των μετόχων σε μία ή και στις δύο από τις ακόλουθες ενέργειες:
 - α) να ακυρώνουν τις υφιστάμενες μετοχές·
 - β) να ασκούν την εξουσία που αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο η) προκειμένου να μετατρέψουν επιλέξιμες υποχρεώσεις σε μετοχές του ιδρύματος υπό εξυγίανση, με συντελεστή μετατροπής που απομειώνει σοβαρά τις υφιστάμενες συμμετοχές.
2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 εφαρμόζονται έναντι των μετόχων σε περίπτωση που οι εν λόγω μετοχές εκδόθηκαν ή εκχωρήθηκαν στις ακόλουθες περιστάσεις:
 - α) κατόπιν μετατροπής χρεωστικών μέσων σε μετοχές, σύμφωνα με συμβατικές ρήτρες των αρχικών χρεωστικών μέσων, σε περίπτωση επέλευσης γεγονότος που προηγήθηκε

ή επήλθε ταυτοχρόνως με την εκτίμηση από την αρχή εξυγίανσης ότι το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση

- β) κατόπιν της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων σε μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1, σύμφωνα με το άρθρο 52.
3. Όταν εξετάζουν σε ποια ενέργεια θα πρέπει να προβούν σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν υπόψη το πιθανό ύψος των ζημιών επί των περιουσιακών στοιχείων, πριν από την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι ενέργειες έναντι των μετόχων είναι συνεπείς με αυτή τη μείωση της αξίας του μετοχικού κεφαλαίου, την αποτίμηση που διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31, και ιδίως την πιθανότητα να είχαν ανακτήσει οι μέτοχοι κάποια αξία, εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί με βάση αυτή την αποτίμηση.
4. Όταν οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 30 και 31.
5. Η EAT καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, σχετικά με τις περιστάσεις όπου θα ήταν ενδεδειγμένη κάθε μία από τις ενέργειες της παραγράφου 1, λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Η EAT καταρτίζει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές το αργότερο μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 115 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της παρούσας οδηγίας.
6. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη, ανάλογα με την περίπτωση, την πείρα που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών της EAT, δύναται να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να εξειδικεύσει τις περιστάσεις όπου θα ήταν ενδεδειγμένη κάθε μία από τις ενέργειες της παραγράφου 1, λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 43

Ιεράρχηση των απαιτήσεων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, οι αρχές εξυγίανσης να ασκούν τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής τηρώντας τις ακόλουθες απαιτήσεις:
- α) τα μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 απομειώνονται πρώτα, κατ' αναλογία προς τις ζημίες και μέχρι το ύψος των δυνατοτήτων τους, και οι αντίστοιχες μετοχές ακυρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 42·
- β) εάν, και μόνον εάν, η απομείωση σύμφωνα με το στοιχείο α) είναι μικρότερη από το συνολικό ποσό, οι αρχές μηδενίζουν την αξία των Πρόσθετων μέσων της Κατηγορίας 1 που είναι υποχρεώσεις και των μέσων της Κατηγορίας 2, σύμφωνα με το υποτίμημα 2·
- γ) εάν, και μόνον εάν, η συνολική μείωση των υποχρεώσεων σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β) είναι μικρότερη από το συνολικό ποσό, οι αρχές μειώνουν την αξία του χρέους μειωμένης εξασφάλισης που δεν είναι Πρόσθετο κεφάλαιο της Κατηγορίας 1 ή της Κατηγορίας 2 στον απαιτούμενο βαθμό, σε συνδυασμό με την απομείωση σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β), ώστε να προκύψει το συνολικό ποσό·

- δ) εάν, και μόνον εάν, η συνολική μείωση των υποχρεώσεων σύμφωνα με τα στοιχεία α), β) ή γ) της παρούσας παραγράφου είναι μικρότερη από το συνολικό ποσό, οι αρχές μειώνουν την αξία – ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο – των υπολοίπων επιλέξιμων υποχρεώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 38, που είναι χρεωστικοί τίτλοι υψηλής εξασφάλισης στον απαιτούμενο βαθμό, σε συνδυασμό με την απομείωση σύμφωνα με τα στοιχεία α), β) ή γ) της παρούσας παραγράφου, ώστε να προκύψει το συνολικό ποσό.
2. Όταν θέτουν σε εφαρμογή τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχεία γ) και δ), οι αρχές εξυγίανσης επιμερίζουν τις ζημίες τις οποίες αντιπροσωπεύει το συνολικό ποσό εξίσου μεταξύ των υποχρεώσεων ίδιας τάξεως, μειώνοντας την αξία – ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο – των εν λόγω υποχρεώσεων στον ίδιο βαθμό, κατ' αναλογία προς την αξία τους.
3. Οι αρχές εξυγίανσης μειώνουν την αξία του μέσου ή τη μετατρέπουν σύμφωνα με τους όρους της παραγράφου 1 στοιχείο β) ή γ), πριν ασκήσουν τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής στις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ), και όταν οι όροι αυτοί δεν έχουν αρχίσει να παράγουν αποτελέσματα, σε περίπτωση που ένα ίδρυμα έχει εκδώσει άλλα μέσα, πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), τα οποία περιλαμβάνουν οποιαδήποτε από τις ακόλουθες ρήτρες:
- α) ρήτρα που προβλέπει τη μείωση της αξίας του μέσου, σε περίπτωση επέλευσης κάθε γεγονότος που επηρεάζει τη χρηματοπιστωτική κατάσταση, τη φερεγγυότητα ή τα επίπεδα ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος·
- β) ρήτρα που προβλέπει τη μετατροπή των μέσων σε μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας, σε περίπτωση επέλευσης τέτοιου γεγονότος.
4. Σε περίπτωση που έχει μειωθεί η αξία του μέσου, αλλά δεν έχει μηδενιστεί, σύμφωνα με ρήτρες του είδους που αναφέρεται στην παράγραφο 3 στοιχείο α), πριν από την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα ή σύμφωνα με την παράγραφο 3, οι αρχές εξυγίανσης θέτουν σε εφαρμογή τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής στην υπολειμματική αξία αυτής της αξίας, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 44

Παράγωγα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την τήρηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, όταν οι αρχές εξυγίανσης θέτουν σε εφαρμογή τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής σε υποχρεώσεις που προκύπτουν από παράγωγα.
2. Όταν οι συναλλαγές υπόκεινται σε συμφωνία συμψηφισμού, οι αρχές εξυγίανσης προσδιορίζουν την υποχρέωση που προκύπτει από τις εν λόγω συναλλαγές σε καθαρή βάση, σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας.
3. Οι αρχές εξυγίανσης προσδιορίζουν την αξία των υποχρεώσεων που προκύπτουν από παράγωγα σύμφωνα με τα εξής:
- α) κατάλληλες μεθοδολογίες για τον προσδιορισμό της αξίας των κατηγοριών παραγώγων, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών που αποτελούν αντικείμενο συμφωνιών συμψηφισμού·

β) αρχές για τον προσδιορισμό της χρονικής στιγμής κατά την οποία θα πρέπει να καθοριστεί η αξία μιας θέσης παραγώγων.

4. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων, όπου διευκρινίζονται οι μεθοδολογίες και οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) και β) σχετικά με την αποτίμηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από παράγωγα.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 45

Συντελεστής μετατροπής του χρέους σε μετοχικό κεφάλαιο

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν εφαρμόζουν την αναδιάρθρωση του χρέους, ασκώντας την εξουσία που αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο η) για να μετατρέψουν τις επιλέξιμες υποχρεώσεις σε κοινές μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας, οι αρχές εξυγίανσης δύνανται να εφαρμόζουν διαφορετικό συντελεστή μετατροπής σε διαφορετικές κατηγορίες υποχρεώσεων, σύμφωνα με μία ή και αμφότερες τις αρχές που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.
2. Ο συντελεστής μετατροπής αντιπροσωπεύει κατάλληλη αποζημίωση του θιγόμενου πιστωτή για τη ζημία που υφίσταται λόγω της άσκησης της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής.
3. Ο συντελεστής μετατροπής που εφαρμόζεται στις υποχρεώσεις υψηλής εξασφάλισης είναι υψηλότερος από τον συντελεστή μετατροπής που εφαρμόζεται στις υποχρεώσεις μειωμένης εξασφάλισης, όπου είναι σκόπιμο να αντικατοπτρίζεται η προτεραιότητα των υποχρεώσεων υψηλής εξασφάλισης στην εκκαθάριση βάσει του ισχύοντος πτωχευτικού δικαίου.
4. Η ΕΑΤ καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, σχετικά με τον καθορισμό των συντελεστών μετατροπής. Η ΕΑΤ καταρτίζει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές το αργότερο μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 115 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας.

Στις κατευθυντήριες γραμμές διευκρινίζεται, ιδίως, πώς μπορούν να αποζημιώνονται κατάλληλα οι θιγόμενοι πιστωτές μέσω του συντελεστή μετατροπής, όπως και διευκρινίζονται οι σχετικοί συντελεστές μετατροπής που θα μπορούσαν να αντικατοπτρίζουν κατάλληλα την προτεραιότητα των υποχρεώσεων υψηλής εξασφάλισης βάσει του ισχύοντος πτωχευτικού δικαίου.

Άρθρο 46

Μέτρα ανάκαμψης και αναδιοργάνωσης που συνοδεύουν τη διάσωση με ίδια μέσα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, να προβλέπονται ρυθμίσεις ώστε να διασφαλίζεται για το συγκεκριμένο ίδρυμα η κατάρτιση και η εφαρμογή ενός σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης σύμφωνα με το άρθρο 47.

2. Οι ρυθμίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν τον διορισμό διαχειριστή, επιφορτισμένο με την κατάρτιση και την εφαρμογή του σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, που απαιτείται βάσει του άρθρου 47.

Άρθρο 47

Σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν, εντός [ενός μηνός] από την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα σε ένα ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 2 στοιχείο α), από τον διαχειριστή που διορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 να καταρτίσει και να υποβάλει στην αρχή εξυγίανσης, στην Επιτροπή και στην EAT σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης το οποίο να πληροί τις απαιτήσεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που τυγχάνει εφαρμογής το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το εν λόγω σχέδιο συμβιβάζεται με το σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο απαιτείται να υποβάλει το ίδρυμα στην Επιτροπή βάσει αυτού του πλαισίου.
2. Στο σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης παρουσιάζονται τα μέτρα που αποσκοπούν στην αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ιδρύματος ή τμημάτων των δραστηριοτήτων του, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη. Τα μέτρα αυτά βασίζονται σε ρεαλιστικές παραδοχές ως προς την οικονομική κατάσταση και τις συνθήκες στη χρηματοπιστωτική αγορά, στο πλαίσιο των οποίων θα λειτουργήσει το ίδρυμα.

Το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, την παρούσα κατάσταση και τις μελλοντικές προοπτικές των χρηματοπιστωτικών αγορών, παρουσιάζοντας τις παραδοχές βάσει του ευνοϊκότερου σεναρίου και του δυσμενέστερου σεναρίου. Στην προσομοίωση ακραίων καταστάσεων λαμβάνεται υπόψη ένα φάσμα σεναρίων, συμπεριλαμβανομένου του συνδυασμού ακραίων γεγονότων και μιας παρατεταμένης παγκόσμιας ύφεσης. Οι παραδοχές συγκρίνονται με κατάλληλα κριτήρια αναφοράς για ολόκληρο τον τομέα.

3. Το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
- α) λεπτομερή διάγνωση των παραγόντων και των προβλημάτων που προκάλεσαν την πτώχευση ή την πιθανή πτώχευση του ιδρύματος, και τις περιστάσεις που οδήγησαν στις δυσχέρειές του·
 - β) περιγραφή των μέτρων τα οποία πρόκειται να ληφθούν με σκοπό την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ιδρύματος·
 - γ) χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των εν λόγω μέτρων.
4. Τα μέτρα που αποσκοπούν στην αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ιδρύματος μπορούν να συμπεριλαμβάνουν:
- α) την αναδιοργάνωση των δραστηριοτήτων του ιδρύματος·
 - β) την απόσυρση από ζημιογόνες δραστηριότητες·
 - γ) την αναδιάρθρωση των υφιστάμενων δραστηριοτήτων που μπορούν να καταστούν ανταγωνιστικές·

δ) την πώληση περιουσιακών στοιχείων ή επιχειρηματικών τομέων.

5. Εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής του σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, η αρχή εξυγίανσης αξιολογεί την πιθανότητα, με την εφαρμογή του σχεδίου, να αποκατασταθεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ιδρύματος.

Εάν η αρχή εξυγίανσης πεισθεί ότι με το σχέδιο θα επιτευχθεί αυτός ο στόχος, εγκρίνει το σχέδιο.

6. Εάν η αρχή εξυγίανσης δεν πεισθεί ότι με το σχέδιο θα επιτευχθεί αυτός ο στόχος, η αρχή εξυγίανσης κοινοποιεί στον διαχειριστή τα θέματα που την προβληματίζουν και απαιτεί από τον διαχειριστή να τροποποιήσει το σχέδιο, ούτως ώστε να αντιμετωπιστούν τα θέματα αυτά.

7. Εντός δύο εβδομάδων από την ημερομηνία παραλαβής της εν λόγω κοινοποίησης, ο διαχειριστής υποβάλλει τροποποιημένο σχέδιο προς έγκριση από την αρχή εξυγίανσης. Η αρχή εξυγίανσης αξιολογεί το τροποποιημένο σχέδιο και, εντός μιας εβδομάδας, γνωστοποιεί στον διαχειριστή αν έχει πεισθεί ότι με το σχέδιο, όπως τροποποιήθηκε, αντιμετωπίζονται τα προβλήματα που του κοινοποίησε ή αν απαιτούνται περαιτέρω τροποποιήσεις.

8. Ο διαχειριστής θέτει σε εφαρμογή το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, όπως εγκρίθηκε από την αρχή εξυγίανσης, και υποβάλλει ανά εξάμηνο στην αρχή εξυγίανσης έκθεση σχετικά με την πρόοδο της εφαρμογής του σχεδίου.

9. Ο διαχειριστής αναθεωρεί το σχέδιο, εάν αυτό είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου που καθορίζεται στην παράγραφο 2, και υποβάλλει την κάθε αναθεώρηση προς έγκριση από την αρχή εξυγίανσης.

10. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να διευκρινίσει περαιτέρω τα εξής:

α) τα στοιχεία που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3· και

β) το περιεχόμενο των εκθέσεων σύμφωνα με την παράγραφο 8.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

ΥΠΟΤΜΗΜΑ 4

ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΜΕ ΙΔΙΑ ΜΕΣΑ: ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 48

Αποτέλεσμα της διάσωσης με ίδια μέσα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν μια αρχή εξυγίανσης ασκεί μια εξουσία που αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχεία στ) έως ιβ), η μείωση της αξίας ή του οφειλόμενου ανεξόφλητου υπόλοιπου, η μετατροπή ή η ακύρωση παράγουν αποτελέσματα και είναι αμέσως δεσμευτικές για το ίδρυμα υπό εξυγίανση και τους θιγόμενους πιστωτές και μετόχους.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ολοκληρώνονται όλα τα διοικητικά και διαδικαστικά καθήκοντα που είναι αναγκαία για την αποτελεσματική άσκηση μιας εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχεία στ) έως ιβ), στα οποία συμπεριλαμβάνονται:
 - α) η τροποποίηση όλων των σχετικών μητρώων·
 - β) η διαγραφή ή η απόσυρση από τη διαπραγμάτευση μετοχών ή χρεωστικών μέσων·
 - γ) την εισαγωγή σε χρηματιστήριο αξιών ή την εισαγωγή προς διαπραγμάτευση νέων μετοχών.
3. Όταν μια αρχή εξυγίανσης μηδενίζει την αξία – ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο – μιας υποχρέωσης, μέσω μιας εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), η εν λόγω υποχρέωση και οι όποιες υποχρεώσεις ή απαιτήσεις προκύπτουν από αυτήν, που δεν είναι δεδουλευμένες κατά τη στιγμή που ασκείται η εξουσία, θεωρείται ότι έχουν εξοφληθεί για κάθε σκοπό, και δεν είναι αποδείξιμες σε τυχόν μεταγενέστερες διαδικασίες που αφορούν το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή κάθε διάδοχο ίδρυμα σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη εκκαθάριση.
4. Όταν μια αρχή εξυγίανσης μειώνει εν μέρει, αλλά όχι εξ ολοκλήρου, την αξία – ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο – μιας υποχρέωσης, μέσω μιας εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο ζ):
 - α) η υποχρέωση εξοφλείται κατ' αναλογία του ποσού της μείωσης·
 - β) το σχετικό μέσο ή συμφωνία που δημιούργησε την αρχική υποχρέωση εξακολουθεί να ισχύει ως προς την εναπομένουσα αξία – ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο – μιας υποχρέωσης, υπό την επιφύλαξη ενδεχόμενης τροποποίησης του ύψους των πληρωτέων τόκων, προκειμένου να αντικατοπτρίζεται η μείωση της αξίας, και οποιασδήποτε περαιτέρω τροποποίησης των όρων, την οποία δύναται να αποφασίσει η αρχή εξυγίανσης μέσω μιας εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ).

Άρση των διαδικαστικών εμποδίων στη διάσωση με ίδια μέσα

1. Σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα να διατηρούν, ανά πάσα στιγμή, επαρκές εγγεγραμμένο μετοχικό κεφάλαιο, ούτως ώστε, σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης ασκήσει τις εξουσίες που αναφέρονται στο άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχεία στ), ζ) και η) έναντι ενός ιδρύματος ή των θυγατρικών του, το ίδρυμα να μην εμποδίζεται να εκδώσει επαρκή αριθμό νέων μετοχών ή μέσων ιδιοκτησίας προκειμένου να διασφαλίζεται ότι μπορεί να διενεργηθεί αποτελεσματικά η μετατροπή των υποχρεώσεων σε κοινές μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας.
2. Οι αρχές εξυγίανσης κρίνουν κατά πόσον είναι σκόπιμο να επιβάλουν την απαίτηση της παραγράφου 1 στην περίπτωση συγκεκριμένου ιδρύματος, στο πλαίσιο της κατάρτισης και της διατήρησης του σχεδίου εξυγίανσης για το εν λόγω ίδρυμα, έχοντας υπόψη, ιδίως, τις δράσεις εξυγίανσης που προβλέπονται στο σχέδιο αυτό. Εάν στο σχέδιο εξυγίανσης προβλέπεται η ενδεχόμενη εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, οι αρχές εξακριβώνουν αν το εγγεγραμμένο μετοχικό κεφάλαιο είναι επαρκές για την κάλυψη του συνολικού ποσού που αναφέρεται στο άρθρο 41.
3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα να διασφαλίζουν ότι δεν υπάρχουν διαδικαστικά εμπόδια στη μετατροπή των υποχρεώσεων σε κοινές μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας, βάσει της συστατικής πράξης της εταιρείας ή του καταστατικού της, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων προτίμησης των μετόχων ή των απαιτήσεων συγκατάθεσης των μετόχων σε αύξηση του κεφαλαίου.
4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των τροποποιήσεων των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ, 82/891/ΕΟΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΕ, που προβλέπονται στον τίτλο VIII της παρούσας οδηγίας.

Συμβατική αναγνώριση της διάσωσης με ίδια μέσα

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα να συμπεριλαμβάνουν στις εφαρμοστέες συμβατικές διατάξεις για κάθε επιλέξιμη υποχρέωση, Πρόσθετο μέσο της Κατηγορίας 1 ή μέσο της Κατηγορίας 2, που διέπεται από δικαιοδοσία εκτός των κρατών μελών, ρήτρα σύμφωνα με την οποία ο πιστωτής ή το μέρος της συμφωνίας που δημιουργεί την υποχρέωση αναγνωρίζει ότι η υποχρέωση ενδέχεται να αποτελέσει αντικείμενο άσκησης των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής και συμφωνεί να δεσμεύεται από κάθε μείωση της αξίας ή του οφειλόμενου ανεξόφλητου υπόλοιπου, μετατροπή ή ακύρωση, που πραγματοποιείται από μια αρχή εξυγίανσης κατά την άσκηση των εν λόγω εξουσιών.
2. Εάν ένα ίδρυμα δεν συμπεριλάβει στις εφαρμοστέες συμβατικές διατάξεις για μια συγκεκριμένη υποχρέωση ρήτρα που απαιτείται σύμφωνα με την παράγραφο 1, η παράλειψη αυτή δεν εμποδίζει την αρχή εξυγίανσης να ασκήσει τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά την εν λόγω υποχρέωση.
3. Η Επιτροπή, με πράξεις κατ' εξουσιοδότηση που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 103, θεσπίζει μέτρα προκειμένου να διευκρινίσει περαιτέρω το περιεχόμενο της ρήτρας που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Κεφάλαιο IV

Απομείωση των κεφαλαιακών μέσων

Άρθρο 51

Απαίτηση απομείωσης των κεφαλαιακών μέσων

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρχές εξυγίανσης, πριν από την ανάληψη της όποιας δράσης εξυγίανσης, να ασκούν την εξουσία απομείωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 και χωρίς καθυστέρηση, όσον αφορά τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα που εκδίδονται από ένα ίδρυμα, όταν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) η ενδεδειγμένη αρχή διαπιστώνει ότι το ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση·
 - β) η ενδεδειγμένη αρχή διαπιστώνει ότι, εάν δεν ασκηθεί η εν λόγω εξουσία όσον αφορά τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα, το ίδρυμα θα παύσει να είναι βιώσιμο·
 - γ) έχει ληφθεί απόφαση σε ένα κράτος μέλος να παρασχεθεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη στο ίδρυμα ή στη μητρική επιχείρηση και η ενδεδειγμένη αρχή καταλήγει στη διαπίστωση ότι, χωρίς την παροχή της εν λόγω έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, το ίδρυμα θα παύσει να είναι βιώσιμο·
 - δ) τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα αναγνωρίζονται για τους σκοπούς της ανταπόκρισης στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, σε μεμονωμένη και ενοποιημένη βάση ή σε ενοποιημένη βάση, και η ενδεδειγμένη αρχή του κράτους μέλους της αρχής ενοποιημένης εποπτείας καταλήγει στη διαπίστωση ότι, εάν δεν ασκηθεί η εξουσία απομείωσης όσον αφορά τα εν λόγω μέσα, ο ενοποιημένος όμιλος θα παύσει να είναι βιώσιμος.
2. Όταν μια ενδεδειγμένη αρχή καταλήγει σε μια διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, αποστέλλει αμέσως κοινοποίηση στην αρχή εξυγίανσης που είναι αρμόδια για το εν λόγω ίδρυμα, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή.
3. Πριν καταλήξει σε μια διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ) του παρόντος άρθρου όσον αφορά ένα ίδρυμα που εκδίδει σχετικά κεφαλαιακά μέσα τα οποία αναγνωρίζονται για τους σκοπούς της ανταπόκρισης στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, σε μεμονωμένη και ενοποιημένη βάση, η ενδεδειγμένη αρχή συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις κοινοποίησης και διαβούλευσης που καθορίζονται στο άρθρο 52.
4. Οι αρχές εξυγίανσης συμμορφώνονται με την απαίτηση που καθορίζεται στην παράγραφο 1, ανεξάρτητα από το αν εφαρμόζουν επίσης ένα εργαλείο εξυγίανσης ή ασκούν κάποια άλλη εξουσία εξυγίανσης σε σχέση με το εν λόγω ίδρυμα.

Διατάξεις που διέπουν την απομείωση των κεφαλαιακών μέσων

1. Όταν συμμορφώνονται με την απαίτηση που καθορίζεται στο άρθρο 51, οι αρχές εξυγίανσης ασκούν την εξουσία απομείωσης κατά τρόπο που αποδίδει τα ακόλουθα αποτελέσματα:
 - α) τα μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 απομειώνονται πρώτα, κατ' αναλογία προς τις ζημίες και μέχρι το ύψος των δυνατοτήτων τους·
 - β) η αξία των σχετικών κεφαλαιακών μέσων μηδενίζεται·
 - γ) ο μηδενισμός της εν λόγω αξίας είναι μόνιμος·
 - δ) καμία υποχρέωση έναντι του κατόχου του σχετικού κεφαλαιακού μέσου δεν παραμένει στο πλαίσιο του εν λόγω μέσου ή σε σχέση με αυτό, εκτός των ήδη δεδουλευμένων, και της όποιας ευθύνης για ζημίες που μπορεί να προκύψει κατόπιν δικαστικού ελέγχου της νομιμότητας όσον αφορά την άσκηση της εξουσίας απομείωσης·
 - ε) καμία αποζημίωση δεν καταβάλλεται σε κανέναν κάτοχο των σχετικών κεφαλαιακών μέσων, πλην των περιπτώσεων της παραγράφου 4.

Το στοιχείο δ) δεν εμποδίζει τη διάθεση μέσων Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 σε έναν κάτοχο σχετικών κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με την παράγραφο 2.
2. Οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να συνοδεύουν την άσκηση της εξουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 με την απαίτηση να εκδίδουν τα ιδρύματα μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 υπέρ των κατόχων των σχετικών κεφαλαιακών μέσων που απομειώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) τα εν λόγω μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 εκδίδονται από το ίδρυμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή από μητρική επιχείρηση του ιδρύματος·
 - β) τα εν λόγω μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 εκδίδονται πριν από κάθε έκδοση μετοχών ή μέσων ιδιοκτησίας από το ίδρυμα αυτό, για τους σκοπούς της παροχής ιδίων κεφαλαίων από το Δημόσιο ή από κρατικό φορέα·
 - γ) τα εν λόγω μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 αποδίδονται και μεταβιβάζονται χωρίς καθυστέρηση μετά την άσκηση της εξουσίας απομείωσης·
 - δ) ο συντελεστής μετατροπής που προσδιορίζει τον αριθμό των μέσων Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 που διατίθενται για κάθε σχετικό κεφαλαιακό μέσο είναι σύμφωνος με τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 45 και τις όποιες κατευθυντήριες γραμμές καταρτίζει η EAT, σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 5.
3. Για τους σκοπούς της διάθεσης των μέσων Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 σύμφωνα με την παράγραφο 2, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα να διατηρούν, ανά πάσα στιγμή, την αναγκαία προηγούμενη άδεια για την έκδοση του σχετικού αριθμού μέσων Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1.
4. Όταν ένα ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση και η αρχή εξυγίανσης αποφασίζει να εφαρμόσει ένα εργαλείο εξυγίανσης στο εν λόγω ίδρυμα, η αρχή εξυγίανσης

συμμορφώνεται με την απαίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1, πριν εφαρμόσει το εργαλείο εξυγίανσης.

5. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα να διασφαλίζουν ότι η άσκηση της εξουσίας απομείωσης από τις αρχές εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1, δεν αποτελεί γεγονός αθέτησης υποχρεώσεων ή πιστωτικό γεγονός στο πλαίσιο των σχετικών κεφαλαιακών μέσων.
6. Για να διασφαλιστεί συνεπής εφαρμογή της παραγράφου 5, η EAT και η ΕΑΚΑΑ καταρτίζουν από κοινού σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να διευκρινίσουν την έννοια του «πιστωτικού γεγονότος» για τους σκοπούς της εν λόγω παραγράφου.

Η EAT και η ΕΑΚΑΑ υποβάλλουν τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010.

Άρθρο 53

Συμβατική απομείωση ή μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων

Εφόσον οι συμβατικές ρήτρες παράγουν αποτελέσματα όταν η αρχή καταλήγει σε μια διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1, η απαίτηση που καθορίζεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται για τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα, εάν οι ρήτρες αυτών των κεφαλαιακών μέσων ανταποκρίνονται στις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) οι συμβατικές ρήτρες του σχετικού κεφαλαιακού μέσου προβλέπουν ότι η αξία του μέσου θα μηδενιστεί ή ότι το μέσο θα μετατραπεί αυτομάτως σε ένα ή περισσότερα μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1, όταν οποιαδήποτε ενδεδειγμένη αρχή καταλήγει σε μια διαπίστωση σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1·
- β) η μείωση της αξίας του σχετικού κεφαλαιακού μέσου ή η μετατροπή του σχετικού κεφαλαιακού μέσου σε ένα ή περισσότερα μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1 ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις του άρθρου 52 παράγραφος 1·
- γ) σε περίπτωση που οι ρήτρες του σχετικού κεφαλαιακού μέσου προβλέπουν ότι το μέσο θα μετατραπεί σε ένα ή περισσότερα μέσα Κοινών Μετοχών της Κατηγορίας 1, ο συντελεστής μετατροπής καθορίζεται στις ρήτρες αυτές και είναι σύμφωνος με τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 45 και τις όποιες κατευθυντήριες γραμμές καταρτίζει η EAT, σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 5.

Άρθρο 54

Αρχές αρμόδιες για τη διαπίστωση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές που είναι αρμόδιες να προβαίνουν στις διαπιστώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 είναι εκείνες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Σε περίπτωση που τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα αναγνωρίζονται για τους σκοπούς της ανταπόκρισης στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε μεμονωμένη βάση, σύμφωνα με το άρθρο 52 της οδηγίας 2006/48/EK, η αρχή που είναι αρμόδια να προβαίνει στη διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας είναι η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης του κράτους μέλους όπου έχει λάβει άδεια λειτουργίας το ίδρυμα, σύμφωνα με τον τίτλο II της οδηγίας 2006/48/EK.
3. Σε περίπτωση που τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα εκδίδονται από ίδρυμα που είναι θυγατρική και αναγνωρίζονται για τους σκοπούς της ανταπόκρισης στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε μεμονωμένη και ενοποιημένη βάση, οι αρχές που είναι αρμόδιες να προβαίνουν στις διαπιστώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 είναι οι ακόλουθες:
 - α) η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα που εξέδωσε τα εν λόγω μέσα, σύμφωνα με τον τίτλο II της οδηγίας 2006/48/EK είναι αρμόδια να προβαίνει στις διαπιστώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 στοιχείο α), β) ή γ) της παρούσας οδηγίας·
 - β) η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης του κράτους μέλους της αρχής ενοποιημένης εποπτείας ή η αρμόδια αρχή που πραγματοποιεί την υποενοποίηση είναι αρμόδια να προβαίνει στη διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

Άρθρο 55

Ενοποιημένη εφαρμογή: διαδικασία διαπίστωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, πριν προβούν σε μια διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 στοιχείο α), β), γ) ή δ) όσον αφορά ένα ίδρυμα που εκδίδει σχετικά κεφαλαιακά μέσα τα οποία αναγνωρίζονται για τους σκοπούς της ανταπόκρισης στις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων, σε μεμονωμένη και ενοποιημένη βάση, οι ενδεδειγμένες αρχές συμμορφώνονται με τις ακόλουθες απαιτήσεις:
 - α) μια ενδεδειγμένη αρχή που σκέπτεται να προβεί σε μια διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 στοιχείο α), β) ή γ) αποστέλλει κοινοποίηση στην αρχή ενοποιημένης εποπτείας χωρίς καθυστέρηση·
 - β) μια ενδεδειγμένη αρχή που σκέπτεται να προβεί σε μια διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 στοιχείο α), β), γ) ή δ) αποστέλλει κοινοποίηση χωρίς καθυστέρηση στην αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για κάθε ίδρυμα που έχει εκδώσει τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα ως προς τα οποία πρέπει να ασκηθεί η εξουσία απομείωσης, εάν πραγματοποιηθεί η διαπίστωση.
2. Η ενδεδειγμένη αρχή συνοδεύει την κοινοποίηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 με επεξήγηση των λόγων για τους οποίους σκέπτεται να προβεί στην εν λόγω διαπίστωση.
3. Όταν έχει πραγματοποιηθεί η κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, η ενδεδειγμένη αρχή, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές στις οποίες απεστάλη η κοινοποίηση, εξετάζουν τα ακόλουθα ζητήματα:
 - α) αν υπάρχει διαθέσιμο εναλλακτικό μέτρο αντί της άσκησης της εξουσίας απομείωσης σύμφωνα με το άρθρο 51 παράγραφος 1·
 - β) εάν όντως υπάρχει διαθέσιμο εναλλακτικό μέτρο, κατά πόσον είναι εφικτή η εφαρμογή του·

- γ) εάν το εν λόγω εναλλακτικό μέτρο είναι εφικτό να εφαρμοστεί, κατά πόσον υπάρχει ρεαλιστική προοπτική να μπορέσει να αντιμετωπίσει, σε κατάλληλο χρονικό διάστημα, τις περιστάσεις για τις οποίες ειδάλλως θα ήταν επιβεβλημένη μια διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1.
4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, ως εναλλακτικά μέτρα νοούνται τα μέτρα έγκαιρης παρέμβασης που αναφέρονται στο άρθρο 23 της παρούσας οδηγίας, τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 136 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/48/EK ή η μεταβίβαση πόρων ή κεφαλαίων από τη μητρική επιχείρηση.
5. Εάν, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3, η ενδεδειγμένη αρχή και οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι υπάρχει διαθέσιμο ένα εναλλακτικό μέτρο ή και περισσότερα, είναι αρκτική η εφαρμογή τους και θα επιφέρουν το αποτέλεσμα που αναφέρεται στο στοιχείο γ) της εν λόγω παραγράφου, διασφαλίζουν την εφαρμογή των μέτρων αυτών.
6. Εάν, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, η ενδεδειγμένη αρχή και οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι δεν υπάρχουν διαθέσιμα εναλλακτικά μέτρα που θα μπορούσαν να επιφέρουν το αποτέλεσμα που αναφέρεται στο στοιχείο γ) της εν λόγω παραγράφου, η ενδεδειγμένη αρχή αποφασίζει αν είναι σκόπιμο να προβεί στη διαπίστωση που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 1, η οποία ήταν υπό εξέταση.
7. Οι αρχές εξυγίανσης συμμορφώνονται αμέσως με τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 έως 6, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα των περιστάσεων.

Κεφάλαιο V

Εξουσίες εξυγίανσης

Άρθρο 56

Γενικές εξουσίες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν όλες τις αναγκαίες εξουσίες για να εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης. Συγκεκριμένα, οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν τις ακόλουθες εξουσίες εξυγίανσης, τις οποίες είναι σε θέση να ασκούν μεμονωμένα ή σε συνδυασμό:
- α) την εξουσία να απαιτούν από κάθε πρόσωπο να παρέχει όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την αρχή εξυγίανσης προκειμένου να αποφασίζει και να προετοιμάζει μια δράση εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένης της επικαιροποίησής τους και των συμπληρωματικών πληροφοριών που παρέχονται στα σχέδια εξυγίανσης·
- β) την εξουσία να αποκτούν τον έλεγχο ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση και να ασκούν όλα τα δικαιώματα που παρέχονται στους μετόχους ή τους ιδιοκτήτες του ιδρύματος·
- γ) την εξουσία να μεταβιβάζουν μετοχές και άλλα μέσα ιδιοκτησίας που εκδίδονται από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση·
- δ) την εξουσία να μεταβιβάζουν χρεωστικά μέσα που εκδίδονται από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση·

- ε) την εξουσία να μεταβιβάζουν σε άλλο πρόσωπο συγκεκριμένα δικαιώματα, περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση·
- στ) την εξουσία να απομειώνουν ή να μετατρέπουν τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 51 σε μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας του ιδρύματος υπό εξυγίανση ή ενός σχετικού μητρικού ιδρύματος υπό εξυγίανση·
- ζ) την εξουσία να μειώνουν, συμπεριλαμβανομένου του μηδενισμού, την αξία – ή το οφειλόμενο ανεξόφλητο υπόλοιπο – των επιλέξιμων υποχρεώσεων ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση·
- η) την εξουσία να μετατρέπουν επιλέξιμες υποχρεώσεις ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση σε κοινές μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας του εν λόγω ιδρύματος, ενός σχετικού μητρικού ιδρύματος ή ενός μεταβατικού ιδρύματος στο οποίο μεταβιβάζονται περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις του ιδρύματος·
- θ) την εξουσία να ακυρώνουν χρεωστικά μέσα που εκδίδονται από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση·
- ι) την εξουσία να ακυρώνουν μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση·
- ια) την εξουσία να απαιτούν από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση να εκδώσει νέες μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας ή άλλα κεφαλαιακά μέσα, συμπεριλαμβανομένων των προνομιούχων μετοχών και των ενδεχόμενων μετατρέψιμων μέσων·
- ιβ) την εξουσία να απαιτούν τη μετατροπή των χρεωστικών μέσων που περιέχουν συμβατική ρήτρα μετατροπής, στις περιστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 51·
- ιγ) την εξουσία να τροποποιούν ή να μεταβάλλουν τη διάρκεια των χρεωστικών μέσων που εκδίδονται από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση ή να τροποποιούν το ύψος των πληρωτέων τόκων βάσει των εν λόγω μέσων, μεταξύ άλλων αναστέλλοντας την πληρωμή για ένα προσωρινό χρονικό διάστημα·
- ιδ) την εξουσία να απομακρύνουν ή να αντικαθιστούν τα ανώτερα διοικητικά στελέχη ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο προκειμένου να διασφαλίζουν ότι, όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις εξουσίες εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης δεν υπόκεινται σε καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις, οι οποίες διαφορετικά θα εφαρμόζονταν δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας ή σύμβασης ή άλλων διατάξεων:

- α) απαιτήσεις να λάβουν την έγκριση ή τη συγκατάθεση οποιουδήποτε άλλου προσώπου, ιδιωτικού ή δημόσιου, συμπεριλαμβανομένων των μετόχων ή των πιστωτών του ιδρύματος υπό εξυγίανση·
- β) διαδικαστικές απαιτήσεις κοινοποίησης σε οποιοδήποτε πρόσωπο.

Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης δύνανται να ασκήσουν τις εξουσίες βάσει του παρόντος άρθρου, ανεξάρτητα από κάθε περιορισμό, ή απαίτηση για συγκατάθεση, όσον αφορά τη μεταβίβαση των εν λόγω χρηματοπιστωτικών μέσων, δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, που μπορεί διαφορετικά να εφαρμόζονταν.

Το στοιχείο β) της παρούσας παραγράφου εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων που καθορίζονται στο άρθρο 75 και των απαιτήσεων κοινοποίησης βάσει του πλαισίου της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

Άρθρο 57

Εξουσίες επικουρικές στην εξουσία μεταβίβασης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ασκούν μια εξουσία μεταβίβασης, οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν την εξουσία να προβαίνουν στα εξής:
 - α) να φροντίζουν ώστε η σχετική μεταβίβαση να πραγματοποιείται απαλλαγμένη από κάθε υποχρέωση ή βάρος επί των εν λόγω χρηματοπιστωτικών μέσων, δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων·
 - β) να αίρουν τα δικαιώματα περαιτέρω απόκτησης μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας·
 - γ) να διακόπτουν την εισαγωγή προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 σημείο 14 της οδηγίας 2004/39/EK ή την εισαγωγή χρηματοπιστωτικών μέσων σε χρηματιστήριο αξιών, σύμφωνα με την οδηγία 2001/34/EK·
 - δ) να προβλέπουν τη μεταχείριση του αποδέκτη ως εάν να ήταν το ίδρυμα υπό εξυγίανση για τους σκοπούς των όποιων υποχρεώσεων, συμβάσεων ή ρυθμίσεων τις οποίες έχει συνάψει – ή ενεργειών στις οποίες έχει προβεί – το ίδρυμα υπό εξυγίανση·
 - ε) να απαιτούν από το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή τον αποδέκτη να παρέχουν αμοιβαία πληροφορίες και συνδρομή·
 - στ) να ακυρώνουν ή να τροποποιούν τις ρήτρες μιας σύμβασης στην οποία είναι μέρος το πιστωτικό ίδρυμα υπό εξυγίανση ή να το υποκαθιστούν ως μέρος με τον εκδοχέα·
 - ζ) να προβαίνουν στην αναγκαστική εκτέλεση συμβάσεων τις οποίες έχει συνάψει μια θυγατρική, βάσει των οποίων οι υποχρεώσεις είναι εγγυημένες ή στηριζόμενες με άλλο τρόπο από τη μητρική επιχείρηση, παρά το όποιο συμβατικό δικαίωμα να προκληθεί η καταγγελία, η εκκαθάριση ή η επίσπευση των εν λόγω συμβάσεων, με μόνη βάση την αφερεγγυότητα ή τη χρηματοοικονομική κατάσταση της μητρικής επιχείρησης, εάν αυτή η εγγύηση ή άλλη στήριξη και όλα τα σχετικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις έχουν μεταβιβαστεί στον αποδέκτη και έχουν αναληφθεί από αυτόν, ή η αρχή εξυγίανσης προβλέπει, με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, επαρκή προστασία για τις εν λόγω υποχρεώσεις.
2. Οι αρχές εξυγίανσης ασκούν τις εξουσίες που καθορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως ζ), όταν η αρχή κρίνει ότι είναι κατάλληλες να συντελέσουν ώστε μια δράση εξυγίανσης να είναι αποτελεσματική ή προκειμένου να επιτευχθεί ένας ή περισσότεροι στόχοι εξυγίανσης.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ασκούν μια εξουσία μεταβίβασης ή την εξουσία απομείωσης του χρέους, οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν την εξουσία να προβλέπουν τη συνέχιση των ρυθμίσεων που είναι αναγκαίες προκειμένου η δράση εξυγίανσης να είναι αποτελεσματική και ο αποδέκτης να είναι σε θέση να ασκήσει τις δραστηριότητες που του μεταβιβάστηκαν. Αυτή η συνέχιση των ρυθμίσεων περιλαμβάνει συγκεκριμένα:

- α) τη συνέχιση συμβάσεων τις οποίες έχει συνάψει το ίδρυμα υπό εξυγίανση, ούτως ώστε ο αποδέκτης να αναλάβει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση που αφορούν κάθε χρηματοπιστωτικό μέσο, δικαίωμα, περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση που έχει μεταβιβαστεί, και να υποκαθιστά το ίδρυμα υπό εξυγίανση (είτε ρητά είτε σιωπηρά) σε όλα τα σχετικά έγγραφα των συμβάσεων·
 - β) την υποκατάσταση του ιδρύματος υπό εξυγίανση από τον αποδέκτη σε κάθε δικαστική διαδικασία που αφορά κάθε χρηματοπιστωτικό μέσο, δικαίωμα, περιουσιακό στοιχείο ή υποχρέωση που έχει μεταβιβαστεί.
4. Οι εξουσίες της παραγράφου 1 στοιχείο δ) και της παραγράφου 3 στοιχείο β) δεν θίγουν τα εξής:
- α) το δικαίωμα ενός υπαλλήλου του ιδρύματος υπό εξυγίανση να καταγγείλει μια σύμβαση εργασίας·
 - β) κάθε δικαίωμα ενός μέλους μιας σύμβασης να ασκήσει δικαιώματα βάσει της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να καταγγείλει, εφόσον το δικαιούται, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, λόγω πράξης ή παράλειψης από το ίδρυμα υπό εξυγίανση, πριν από τη σχετική μεταβίβαση, ή από τον αποδέκτη, μετά τη σχετική μεταβίβαση.
5. Όταν μια αρχή εξυγίανσης διαπιστώνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση, εφαρμόζει ένα εργαλείο εξυγίανσης ή ασκεί μια εξουσία εξυγίανσης, η δράση εξυγίανσης από μόνη της δεν παρέχει τη δυνατότητα σε κανέναν:
- α) να ασκήσει οποιοδήποτε δικαίωμα ή εξουσία καταγγελίας, επίσπευσης ή κήρυξης αθέτησης υποχρέωσης ή πιστωτικού γεγονότος βάσει οποιασδήποτε σύμβασης ή συμφωνίας στην οποία είναι μέρος το ίδρυμα υπό εξυγίανση·
 - β) να αποκτήσει κατοχή οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου του ιδρύματος υπό εξυγίανση ή να ασκήσει έλεγχο σε αυτό·
 - γ) να θίξει οποιαδήποτε συμβατικά δικαιώματα του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει το δικαίωμα ενός προσώπου να προβεί σε μια από τις ενέργειες που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) του πρώτου εδαφίου, σε περίπτωση που το δικαίωμα αυτό προκύπτει από γεγονός αθέτησης υποχρέωσης ή κατάσταση πραγμάτων που δεν είναι η δράση εξυγίανσης ή το αποτέλεσμα της άσκησης μιας εξουσίας εξυγίανσης βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 58

Εξουσία να απαιτείται η παροχή υπηρεσιών και εγκαταστάσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν την εξουσία να απαιτούν από ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση, ακόμη και όταν υπόκειται σε κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, και από κάθε οντότητα, που είναι μέρος του ιδίου ομίλου με το ίδρυμα, να παρέχει τις υπηρεσίες ή τις εγκαταστάσεις που είναι αναγκαίες προκειμένου ο αποδέκτης να είναι σε θέση να ασκεί όντως τις δραστηριότητες που του μεταβιβάστηκαν.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οικείες αρχές εξυγίανσης διαθέτουν εξουσίες ώστε να επιβάλλουν την τήρηση υποχρεώσεων που έχουν επιβληθεί, σύμφωνα με την παράγραφο 1,

από αρχές εξυγίανσης σε άλλα κράτη μέλη, σε συνδεδεμένες οντότητες εγκατεστημένες στο έδαφός τους.

3. Οι υπηρεσίες και οι εγκαταστάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 περιορίζονται στις επιχειρησιακές υπηρεσίες και εγκαταστάσεις, και δεν περιλαμβάνουν καμία μορφή χρηματοπιστωτικής στήριξης.
4. Οι παρεχόμενες σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 υπηρεσίες και εγκαταστάσεις παρέχονται υπό τους ακόλουθους όρους:
 - α) σε περίπτωση που οι υπηρεσίες και οι εγκαταστάσεις παρασχέθηκαν στο ίδρυμα υπό εξυγίανση αμέσως πριν από την ανάληψη της δράσης εξυγίανσης, υπό τους ιδίους όρους·
 - β) σε περίπτωση που δεν ισχύει το στοιχείο α), υπό εμπορικούς όρους.
5. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια κανονιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να διευκρινίσει τις υπηρεσίες ή τις εγκαταστάσεις που είναι αναγκαίες προκειμένου ο αποδέκτης να είναι σε θέση να ασκεί όντως τις δραστηριότητες που του μεταβιβάστηκαν.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 59

Εξουσία να επιβάλλονται δράσεις εξυγίανσης από άλλα κράτη μέλη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν μια μεταβίβαση μετοχών, άλλων μέσων ιδιοκτησίας ή δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος από εκείνο της αρχής εξυγίανσης ή δικαιώματα ή υποχρεώσεις που υπόκεινται στο δίκαιο άλλου κράτους μέλους από εκείνο της αρχής εξυγίανσης, η μεταβίβαση παράγει αποτελέσματα στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος ή βάσει του δικαίου του.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην αρχή εξυγίανσης, που έχει πραγματοποιήσει ή σκοπεύει να πραγματοποιήσει τη μεταβίβαση, κάθε εύλογη βοήθεια, προκειμένου να διασφαλιστεί η μεταβίβαση στον αποδέκτη των μετοχών ή άλλων μέσων ιδιοκτησίας ή περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων σύμφωνα με τις εφαρμοστέες απαιτήσεις του εθνικού δικαίου.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές και τα τρίτα μέρη που θίγονται από τη μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν δικαιούνται να εμποδίζουν, να αμφισβητούν ούτε να ακυρώνουν, με ένδικα μέσα, τη μεταβίβαση βάσει διάταξης της νομοθεσίας του κράτους μέλους όπου βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία ή της νομοθεσίας που διέπει τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις.
4. Όταν μια αρχή εξυγίανσης ενός κράτους μέλους (κράτος μέλος Α) ασκεί τις εξουσίες απομείωσης ή μετατροπής, μεταξύ άλλων έναντι κεφαλαιακών μέσων σύμφωνα με το άρθρο

51, και οι επιλέξιμες υποχρεώσεις ή τα σχετικά κεφαλαιακά μέσα του ιδρύματος υπό εξυγίανση περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

α) μέσα ή υποχρεώσεις που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους μέλους από εκείνο της αρχής εξυγίανσης που άσκησε τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής (κράτος μέλος Β).

β) υποχρεώσεις προς πιστωτές που βρίσκονται στο κράτος μέλος Β,

το κράτος μέλος Β διασφαλίζει τη μείωση της αξίας των εν λόγω υποχρεώσεων ή μέσων ή τη μετατροπή των υποχρεώσεων ή των μέσων, σύμφωνα με την άσκηση της εξουσίας απομείωσης ή μετατροπής από την αρχή εξυγίανσης του κράτους μέλους Α.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές που θίγονται από την άσκηση των εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής που αναφέρονται στην παράγραφο 4 δεν δικαιούνται να αμφισβητούν, με ένδικα μέσα, τη μείωση της αξίας του μέσου ή της υποχρέωσης ή τη μετατροπή τους, ανάλογα με την περίπτωση, βάσει διάταξης της νομοθεσίας του κράτους μέλους Β.

6. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει τον προσδιορισμό των κατωτέρω στοιχείων σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους της αρχής εξυγίανσης:

α) το δικαίωμα των πιστωτών και των τρίτων μερών να αμφισβητούν με δικαστικό έλεγχο, σύμφωνα με άρθρο 78, μια μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα οποία βρίσκονται στο έδαφός του ή διέπονται από το δίκαιό του·

β) το δικαίωμα των πιστωτών να αμφισβητούν με δικαστικό έλεγχο, σύμφωνα με άρθρο 78, τη μείωση της αξίας ή τη μετατροπή ενός μέσου ή μιας υποχρέωσης που καλύπτεται από την παράγραφο 4 στοιχείο α) ή β) του παρόντος άρθρου·

γ) τις διασφαλίσεις για τις μεταβιβάσεις εν μέρει, όπως αναφέρονται στο κεφάλαιο V, όσον αφορά περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα οποία βρίσκονται στο έδαφός του ή διέπονται από το δίκαιό του.

Άρθρο 60

Εξουσία να ζητείται μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται σε τρίτες χώρες

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, σε περιπτώσεις όπου η δράση εξυγίανσης συνεπάγεται ενέργειες όσον αφορά περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται σε τρίτη χώρα ή δικαιώματα και υποχρεώσεις που διέπονται από το δίκαιο τρίτης χώρας, οι αρχές εξυγίανσης δύνανται να απαιτούν:

α) από τον διαχειριστή, τον σύνδικο ή κάθε άλλο πρόσωπο που ασκεί τον έλεγχο του ιδρύματος υπό εξυγίανση και από τον αποδέκτη να υποχρεούνται να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίσουν ότι η μεταβίβαση παράγει αποτελέσματα·

β) από τον διαχειριστή, τον σύνδικο ή κάθε άλλο πρόσωπο που ασκεί τον έλεγχο του ιδρύματος υπό εξυγίανση να υποχρεούται να διακρατήσει τα περιουσιακά στοιχεία ή τα δικαιώματα ή να αποδεσμεύσει την υποχρέωση, εξ ονόματος του αποδέκτη, μέχρις ότου να παράγει αποτελέσματα η μεταβίβαση·

- γ) να καλύπτονται τα έξοδα του αποδέκτη, κατά την εκτέλεση οποιασδήποτε απαιτούμενης ενέργειας βάσει των στοιχείων α) και β), από τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

Άρθρο 61

Εξουσία να αναστέλλονται ορισμένες υποχρεώσεις

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν την εξουσία να αναστέλλουν οποιοσδήποτε υποχρεώσεις πληρωμής ή παράδοσης που απορρέουν από μια σύμβαση στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος ένα ίδρυμα, από τη στιγμή της δημοσίευσης της ειδοποίησης αναστολής, σύμφωνα με το άρθρο 75 παράγραφος 7 μέχρι την 5η απογευματινή της επομένης εργάσιμης ημέρας μετά τη δημοσίευση αυτή.
2. Καμία αναστολή βάσει της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζεται σε επιλέξιμες καταθέσεις, κατά την έννοια της οδηγίας 94/19/EK.

Άρθρο 62

Εξουσία να περιορίζεται η αναγκαστική εκτέλεση συμφωνιών παροχής ασφάλειας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν την εξουσία να περιορίζουν το δικαίωμα των εξασφαλισμένων πιστωτών ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση να προβαίνουν σε αναγκαστική εκτέλεση συμφωνιών παροχής ασφάλειας όσον αφορά οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία του εν λόγω ιδρύματος, για περιορισμένο χρονικό διάστημα που κρίνεται αναγκαίο από την αρχή αυτή προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξυγίανσης.
2. Οι αρχές εξυγίανσης δεν ασκούν την εξουσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 όσον αφορά μια συμφωνία παροχής ασφάλειας την οποία έχει ένας κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επί των περιουσιακών στοιχείων που έχουν ενεχυριαστεί ως περιθώριο ή εξασφάλιση από το ίδρυμα υπό εξυγίανση.
3. Στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το άρθρο 72, οι αρχές εξυγίανσης μεριμνούν ώστε οι όποιοι περιορισμοί επιβάλλονται δυνάμει της εξουσίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 να εφαρμόζονται με συνέπεια για όλες τις συνδεδεμένες οντότητες έναντι των οποίων αναλαμβάνεται δράση εξυγίανσης.
4. Η Επιτροπή, με πράξεις κατ' εξουσιοδότηση που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 103, θεσπίζει μέτρα προκειμένου να διευκρινίσει το χρονικό διάστημα κατά το οποίο θα πρέπει εφαρμόζεται περιορισμός στην αναγκαστική εκτέλεση συγκεκριμένων κατηγοριών συμφωνιών παροχής ασφάλειας.

Άρθρο 63

Εξουσία να αναστέλλονται προσωρινά τα δικαιώματα καταγγελίας

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 77, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν την εξουσία να αναστέλλουν τα δικαιώματα καταγγελίας οποιουδήποτε μέρους βάσει μιας χρηματοπιστωτικής σύμβασης με ένα ίδρυμα που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης, τα οποία προκύπτουν μόνον από μια δράση της αρχής εξυγίανσης, από τη

στιγμή της κοινοποίησης της ειδοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφοι 5 και 6 μέχρι την 5η απογευματινή της επομένης εργάσιμης ημέρας μετά την κοινοποίηση αυτή.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, η σχετική ώρα είναι η ώρα του κράτους μέλους καταγωγής του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

2. Σε περίπτωση που μια αρχή εξυγίανσης ασκεί την εξουσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 για να αναστείλει τα δικαιώματα καταγγελίας, καταβάλλει κάθε εύλογη προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίσει ότι, κατά την περίοδο αναστολής, τηρούνται όλες οι υποχρεώσεις του ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης όσον αφορά περιθώρια, εξασφαλίσεις και διακανονισμό, οι οποίες απορρέουν από χρηματοπιστωτικές συμβάσεις.
3. Ένα πρόσωπο μπορεί να ασκήσει ένα δικαίωμα καταγγελίας βάσει μιας χρηματοπιστωτικής σύμβασης πριν από το τέλος της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εάν το πρόσωπο αυτό λάβει ειδοποίηση από την αρχή εξυγίανσης ότι τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη συμφωνία συμψηφισμού δεν μεταβιβάζονται σε άλλη οντότητα.
4. Σε περίπτωση που μια αρχή εξυγίανσης ασκεί την εξουσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 για να αναστείλει τα δικαιώματα καταγγελίας, τα δικαιώματα αυτά μπορούν να ασκηθούν από τη λήξη της περιόδου αναστολής, ως εξής:
 - α) εάν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη χρηματοπιστωτική σύμβαση έχουν μεταβιβαστεί σε άλλη οντότητα, ή έχει εφαρμοστεί το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα στο ίδρυμα υπό εξυγίανση για τον σκοπό που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 στοιχείο β):
 - i) Ένα πρόσωπο δεν μπορεί να ασκήσει δικαιώματα καταγγελίας λόγω της δράσης εξυγίανσης σε οποιαδήποτε περίπτωση καλύπτεται από το άρθρο 77 παράγραφος 1·
 - ii) Ένα πρόσωπο μπορεί να ασκήσει δικαιώματα καταγγελίας, σύμφωνα με τους όρους της εν λόγω σύμβασης, σε περίπτωση μεταγενέστερης αθέτησης υποχρέωσης από τον αποδέκτη, εφόσον η σύμβαση έχει μεταβιβαστεί σε άλλη οντότητα, ή από το ίδρυμα στο οποίο έχει εφαρμοστεί το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα·
 - β) εάν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη χρηματοπιστωτική σύμβαση παραμένουν στο ίδρυμα υπό εξυγίανση, και η αρχή εξυγίανσης δεν εφαρμόζει το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 2 στοιχείο α) έναντι του εν λόγω ιδρύματος, ένα πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αμέσως δικαιώματα καταγγελίας, σύμφωνα με τους όρους της εν λόγω σύμβασης.
5. Οι αρμόδιες αρχές ή οι αρχές εξυγίανσης μπορούν απαιτούν από ένα ίδρυμα να τηρεί λεπτομερή αρχεία των χρηματοπιστωτικών συμβάσεων, όταν κρίνουν ότι υπάρχει ουσιαστική πιθανότητα να πληροί το ίδρυμα τις προϋποθέσεις για εξυγίανση.
6. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ως χρηματοπιστωτικές συμβάσεις νοούνται οι ακόλουθες συμβάσεις και συμφωνίες:
 - α) συμβάσεις τίτλων, όπου συμπεριλαμβάνονται:
 - i) συμβάσεις αγοράς, πώλησης ή δανεισμού ενός τίτλου, μιας ομάδας ή ενός δείκτη τίτλων,

- ii) δικαίωμα προαίρεσης επί ενός τίτλου ή μιας ομάδας ή ενός δείκτη τίτλων,
 - iii) συναλλαγή πώλησης και επαναγοράς ή συναλλαγή αγοράς και επαναπώλησης επί οποιουδήποτε τέτοιου τίτλου, ομάδας ή δείκτη τίτλων.
 - β) συμβάσεις βασικών εμπορευμάτων, όπου συμπεριλαμβάνονται:
 - i) συμβάσεις αγοράς ή πώλησης βασικού εμπορεύματος για μελλοντική παράδοση,
 - ii) δικαίωμα προαίρεσης επί βασικού εμπορεύματος.
 - γ) συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης (futures) και προθεσμιακές συμβάσεις (forwards), όπου συμπεριλαμβάνονται συμβάσεις (εκτός από σύμβαση βασικών εμπορευμάτων) για αγορά, πώληση ή μεταβίβαση, σε μελλοντική ημερομηνία, βασικού εμπορεύματος ή περιουσιακού στοιχείου κάθε άλλης φύσεως, υπηρεσίας, δικαιώματος ή εγγύησης σε συγκεκριμένη τιμή.
 - δ) συμφωνίες πώλησης και επαναγοράς που αφορούν τίτλους.
 - ε) συμβάσεις ανταλλαγής (swaps), όπου συμπεριλαμβάνονται:
 - i) συμβάσεις ανταλλαγής, δικαιώματα προαίρεσης, μελλοντικές ή προθεσμιακές συμβάσεις επί επιτοκίων· συμφωνίες άμεσης παράδοσης ή άλλες συμφωνίες συναλλάγματος, πολυτίμων μετάλλων ή βασικών εμπορευμάτων· συμβάσεις ανταλλαγής νομισμάτων· δεικτών μετοχών ή μετοχών· δεικτών χρέους ή χρεών· δεικτών βασικών εμπορευμάτων ή βασικών εμπορευμάτων· κλίματος· εκπομπών ή πληθωρισμού,
 - ii) συμβάσεις ανταλλαγής συνολικής απόδοσης, πιστωτικών περιθωρίων ή πιστωτικού κινδύνου,
 - iii) κάθε συμφωνία ή συναλλαγή που είναι παρεμφερής με συμφωνία που αναφέρεται στα σημεία i) ή ii) του παρόντος στοιχείου η οποία αποτελεί αντικείμενο τακτικής διαπραγμάτευσης στις αγορές συμβάσεων ανταλλαγής ή παραγώγων.
 - στ) γενικές συμφωνίες για οποιεσδήποτε από τις συμβάσεις ή συμφωνίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε).
7. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να εξειδικεύσει τα ακόλουθα στοιχεία για τους σκοπούς της παραγράφου 6:
- α) τις πληροφορίες τις οποίες θα πρέπει να περιέχουν τα λεπτομερή αρχεία σχετικά με τις χρηματοπιστωτικές συμβάσεις·
 - β) τις περιστάσεις στις οποίες θα πρέπει να επιβάλλεται η απαίτηση αυτή.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, προκειμένου να αναλάβουν μια δράση εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης είναι σε θέση να ασκούν τον έλεγχο του ιδρύματος υπό εξυγίανση, ούτως ώστε:
 - α) να διευθύνουν το ίδρυμα υπό εξυγίανση με όλες τις εξουσίες των μελών ή των μετόχων, των διευθυντών και των στελεχών του ιδρύματος, και να ασκούν τις δραστηριότητες και τις υπηρεσίες του·
 - β) να διαχειρίζονται και να διαθέτουν τα περιουσιακά στοιχεία και την περιουσία του ιδρύματος υπό εξυγίανση.

Ο έλεγχος που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο δύναται να ασκείται άμεσα από την αρχή εξυγίανσης ή έμμεσα μέσω προσώπου που διορίζεται από την αρχή, συμπεριλαμβανομένου του διαχειριστή ή του επιτρόπου.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι οι αρχές εξυγίανσης είναι σε θέση να αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης με εκτελεστική διάταξη, σύμφωνα με τις εθνικές διοικητικές αρμοδιότητες και διαδικασίες, χωρίς να ασκούν έλεγχο στο ίδρυμα.
3. Οι αρχές εξυγίανσης αποφασίζουν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση κατά πόσον είναι σκόπιμο να εκτελέσουν τη δράση εξυγίανσης με τα μέσα που καθορίζονται στην παράγραφο 1 ή στην παράγραφο 2, έχοντας υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και τις γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση, τις ειδικές περιστάσεις του συγκεκριμένου ιδρύματος και την ανάγκη να διευκολύνεται η αποτελεσματική εξυγίανση διασυννοριακών ομίλων.

Κεφάλαιο VI

Διασφαλίσεις

Μεταχείριση των μετόχων και των πιστωτών σε περίπτωση μεταβιβάσεων εν μέρει και εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα

1. Κατόπιν της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης και, ιδίως, για τους σκοπούς του άρθρου 67, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τα εξής:
 - α) σε περίπτωση που οι αρχές εξυγίανσης μεταβιβάζουν μόνον μέρη των δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων του ιδρύματος, οι μέτοχοι και οι πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις δεν έχουν μεταβιβαστεί, λαμβάνουν κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους τουλάχιστον όσα θα είχαν λάβει εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας αμέσως πριν από τη μεταβίβαση, και
 - β) σε περίπτωση που οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα, οι μέτοχοι και οι πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις έχουν απομειωθεί ή μετατραπεί σε μετοχικό κεφάλαιο, λαμβάνουν κατά την εξόφληση των απαιτήσεών

τους τουλάχιστον όσα θα είχαν λάβει εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας αμέσως πριν από την απομείωση ή τη μετατροπή.

Άρθρο 66

Αποτίμηση

Για τον σκοπό που προβλέπεται στο άρθρο 65, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διενεργείται αποτίμηση από ανεξάρτητο πρόσωπο, αφού έχουν πραγματοποιηθεί οι μεταβιβάσεις εν μέρει ή η απομείωση ή η μετατροπή. Η παρούσα αποτίμηση είναι χωριστή από την αποτίμηση που διενεργείται βάσει του άρθρου 30, εκτός εάν αντικαθιστά προσωρινή αποτίμηση που διενεργήθηκε βάσει του άρθρου 30 παράγραφος 5. Η αποτίμηση μπορεί να διενεργείται από την αρχή που είναι αρμόδια για τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας σύμφωνα με τις οποίες εκκαθαρίζεται το ίδρυμα, στο πλαίσιο των εν λόγω διαδικασιών ή μέσω χωριστών διαδικασιών, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

2. Με την αποτίμηση προσδιορίζεται:

- α) η μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές εάν το ίδρυμα, σε σχέση με το οποίο έχει πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση εν μέρει, η απομείωση ή η μετατροπή, είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας αμέσως πριν πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση, η απομείωση ή η μετατροπή·
- β) η πραγματική μεταχείριση της οποίας έτυχαν, τυγχάνουν ή πιθανόν να τύχουν οι μέτοχοι και οι πιστωτές κατά την εκκαθάριση του ιδρύματος·
- γ) αν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ της μεταχείρισης που αναφέρεται στο στοιχείο α) και της μεταχείρισης που αναφέρεται στο στοιχείο β).

3. Η αποτίμηση εκτελείται σύμφωνα με τις διατάξεις και τη μεθοδολογία που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφοι 1 έως 5, και:

- α) βασίζεται στην παραδοχή ότι το ίδρυμα, σε σχέση με το οποίο έχει πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση εν μέρει, η απομείωση ή η μετατροπή, θα είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας αμέσως μετά την πραγματοποίηση της μεταβίβασης, της απομείωσης ή της μετατροπής·
- β) βασίζεται στην παραδοχή ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση ή οι μεταβιβάσεις εν μέρει δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, ούτε η απομείωση ή η μετατροπή·
- γ) δεν λαμβάνει υπόψη την όποια χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης στο ίδρυμα.

Άρθρο 67

Διασφάλιση για τους μετόχους και τους πιστωτές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εάν με την αποτίμηση που διενεργείται βάσει του άρθρου 66 προσδιοριστεί ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές που αναφέρονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 έχουν λάβει λιγότερα, κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους, από όσα θα είχαν λάβει

υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, δικαιούνται την καταβολή της διαφοράς από την αρχή εξυγίανσης.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέγουν τους μηχανισμούς και τις ρυθμίσεις για την εκτέλεση της εν λόγω πληρωμής.

Άρθρο 68

Διασφαλίσεις για τους αντισυμβαλλομένους στις μεταβιβάσεις εν μέρει

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι προστασίες που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο εφαρμόζονται στις ακόλουθες περιστάσεις:
 - α) μια αρχή εξυγίανσης μεταβιβάζει ορισμένα αλλά όχι όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος σε άλλη οντότητα ή από ένα μεταβατικό ίδρυμα ή φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων σε άλλο πρόσωπο·
 - β) μια αρχή εξυγίανσης ασκεί τις εξουσίες που προβλέπονται στο άρθρο 57 παράγραφος 1.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν κατάλληλη προστασία των ακόλουθων συμφωνιών και των αντισυμβαλλομένων στις ακόλουθες συμφωνίες:
 - α) συμφωνίες εγγυοδοσίας, βάσει των οποίων ένα πρόσωπο έχει, λόγω εγγύησης, υπάρχον ή ενδεχόμενο συμφέρον στα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα που αποτελούν αντικείμενο μεταβίβασης, ανεξαρτήτως του αν το εν λόγω συμφέρον εξασφαλίζεται με συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα ή με κυμαινόμενες επιβαρύνσεις ή παρεμφερή ρύθμιση·
 - β) συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων, βάσει των οποίων παρέχονται εξασφαλίσεις για την εξασφάλιση ή την κάλυψη της εκτέλεσης συγκεκριμένων υποχρεώσεων, με τη μεταβίβαση της πλήρους κυριότητας των περιουσιακών στοιχείων από τον ασφαλειοδότη στον ασφαλειολήπτη, υπό όρους που προβλέπουν τη μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων από τον ασφαλειολήπτη, εάν εκτελεστούν αυτές οι συγκεκριμένες υποχρεώσεις·
 - γ) συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού (set-off), βάσει των οποίων δύο ή περισσότερες απαιτήσεις ή υποχρεώσεις που οφείλονται μεταξύ της τράπεζας και ενός αντισυμβαλλομένου συμψηφίζονται εκατέρωθεν η μία με την άλλη·
 - δ) συμφωνίες (καθαρού) συμψηφισμού (netting), βάσει των οποίων ένας αριθμός απαιτήσεων ή υποχρεώσεων μπορεί να μετατραπεί σε μια ενιαία καθαρή απαίτηση, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών εκκαθαριστικού συμψηφισμού (close-out netting), βάσει των οποίων, σε περίπτωση επέλευσης γεγονότος που συνεπάγεται αναγκαστική εκτέλεση (όπως και όπου ορίζεται), επισπεύδεται η λήξη των υποχρεώσεων των μερών, ούτως ώστε να καθίστανται αμέσως απαιτητές, ή οι υποχρεώσεις λήγουν, και μετατρέπονται σε μια ενιαία καθαρή απαίτηση ή αντικαθίστανται από αυτήν και στις δύο περιπτώσεις·
 - ε) συμφωνίες δομημένης χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των τιτλοποιήσεων και των καλυμμένων ομολόγων, που συνεπάγονται την παροχή ενός τίτλου από ένα μέρος της συμφωνίας ή έναν θεματοφύλακα, αντιπρόσωπο ή αντίκλητο και την κατοχή του από αυτό/όν.

Η μορφή προστασίας που είναι κατάλληλη, για τις κατηγορίες συμφωνιών που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) της παρούσας παραγράφου, διευκρινίζεται περαιτέρω στα άρθρα 70 έως 73 και υπόκειται στους περιορισμούς που εξειδικεύονται στα άρθρα 61, 62 και 77.

3. Η απαίτηση της παραγράφου 2 εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τον αριθμό των μερών που συμμετέχουν στις συμφωνίες και από το αν οι συμφωνίες:
- α) δημιουργούνται από σύμβαση, καταπιστεύματα ή άλλα μέσα, ή απορρέουν αυτομάτως από την εφαρμογή του νόμου·
 - β) απορρέουν ή διέπονται, εν όλω ή εν μέρει, από άλλη έννομη τάξη.
4. Η Επιτροπή, με πράξεις κατ' εξουσιοδότηση που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 103, θεσπίζει μέτρα προκειμένου να διευκρινίσει περαιτέρω τις κατηγορίες συμφωνιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 2 στοιχεία α) έως ε) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 69

Προστασία των συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων, αλληλοσυμψηφισμού και συμψηφισμού

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχεται κατάλληλη προστασία για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων και τις συμφωνίες αλληλοσυμψηφισμού και συμψηφισμού, ούτως ώστε να εμποδίζεται η μεταβίβαση ορισμένων αλλά όχι όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που προστατεύονται από συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων, συμφωνία αλληλοσυμψηφισμού ή συμφωνία συμψηφισμού μεταξύ του ιδρύματος και άλλου προσώπου, και η τροποποίηση ή η καταγγελία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που προστατεύονται από την εν λόγω συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλων, συμφωνία αλληλοσυμψηφισμού ή συμφωνία συμψηφισμού μέσω της άσκησης επικουρικών εξουσιών.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις πρέπει να αντιμετωπίζονται ως προστατευμένα/ες βάσει τέτοιας συμφωνίας, εάν τα μέρη της συμφωνίας δικαιούνται να προβούν σε αλληλοσυμψηφισμό ή συμψηφισμό των εν λόγω δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Άρθρο 70

Προστασία των συμφωνιών εγγυοδοσίας

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχει κατάλληλη προστασία για υποχρεώσεις που εξασφαλίζονται με συμφωνία εγγυοδοσίας, προκειμένου να εμποδίζεται οποιοδήποτε από τα εξής:

- α) η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων με τα οποία είναι εξασφαλισμένη η υποχρέωση, εκτός εάν μεταβιβάζονται επίσης η εν λόγω υποχρέωση και το όφελος της εγγύησης·
- β) η μεταβίβαση εξασφαλισμένης υποχρέωσης, εκτός εάν μεταβιβάζεται επίσης και το όφελος της εγγύησης·
- γ) η μεταβίβαση του οφέλους, εκτός εάν μεταβιβάζεται επίσης και η εξασφαλισμένη υποχρέωση·

- δ) η τροποποίηση ή η καταγγελία μιας συμφωνίας εγγυοδοσίας, μέσω της άσκησης επικουρικών εξουσιών, εάν το αποτέλεσμα της εν λόγω τροποποίησης ή καταγγελίας είναι να παύσει να είναι εξασφαλισμένη η υποχρέωση.

Άρθρο 71

Προστασία των συμφωνιών δομημένης χρηματοδότησης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχει κατάλληλη προστασία των συμφωνιών δομημένης χρηματοδότησης, προκειμένου να εμποδίζεται οποιοδήποτε από τα εξής:
 - α) η μεταβίβαση ορισμένων αλλά όχι όλων των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που συνιστούν μια συμφωνία δομημένης χρηματοδότησης, ή αποτελούν μέρος της, στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος το πιστωτικό ίδρυμα·
 - β) η καταγγελία ή η τροποποίηση, μέσω της άσκησης επικουρικών εξουσιών, των περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που συνιστούν μια συμφωνία δομημένης χρηματοδότησης, ή αποτελούν μέρος της, στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος το ίδρυμα·
2. Οι προστασίες που καθορίζονται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση που μόνον περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις που έχουν σχέση με καταθέσεις μεταβιβάζονται ή δεν μεταβιβάζονται, καταγγέλλονται ή τροποποιούνται.

Άρθρο 72

Μεταβιβάσεις εν μέρει: προστασία των συστημάτων διαπραγμάτευσης, εκκαθάρισης και διακανονισμού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η μεταβίβαση ή ακύρωση ή η τροποποίηση να μην επηρεάζει τη λειτουργία και τους κανόνες των συστημάτων που καλύπτονται από την οδηγία 98/26/EK, σε περίπου που η αρχή εξυγίανσης:
 - α) μεταβιβάζει ορισμένα αλλά όχι όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος σε άλλη οντότητα·
 - β) κάνει χρήση των εξουσιών βάσει του άρθρου 57 για να ακυρώσει ή να τροποποιήσει τις ρήτρες μιας σύμβασης στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή για να το υποκαταστήσει με τον αποδέκτη ως συμβαλλόμενο μέρος.
2. Συγκεκριμένα, με την εν λόγω μεταβίβαση, ακύρωση ή τροποποίηση δεν μπορεί να ανακληθεί εντολή μεταβίβασης, κατά παράβαση του άρθρου 5 της οδηγίας 98/26/EK· ούτε μπορεί να τροποποιηθεί ή να αναιρεθεί το εκτελεστό των εντολών μεταβίβασης και του συμψηφισμού, όπως απαιτείται βάσει των άρθρων 3 και 5 της οδηγίας 98/26/EK, της χρησιμοποίησης κεφαλαίων, αξιογράφων ή πιστωτικών διευκολύνσεων όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας 98/26/EK ή η προστασία της ασφάλειας, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 98/26/EK.

Περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις διέπονται από το δίκαιο εδάφους εκτός της Ένωσης

Σε περίπτωση που μια αρχή εξυγίανσης θεωρείται ότι μεταβιβάζει ή μεταβιβάζει όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις ενός ιδρύματος σε άλλη οντότητα, αλλά η μεταβίβαση δεν παράγει ή μπορεί να μην παράγει αποτελέσματα όσον αφορά ορισμένα περιουσιακά στοιχεία διότι βρίσκονται εκτός της Ένωσης, ή όσον αφορά ορισμένα δικαιώματα ή υποχρεώσεις διότι διέπονται από το δίκαιο εδάφους εκτός της Ένωσης, η αρχή εξυγίανσης δεν προβαίνει στη μεταβίβαση ή, εάν έχει ήδη δώσει εντολή για τη μεταβίβαση, η μεταβίβαση αυτή είναι άκυρη, και όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη σχετική συμφωνία που αναφέρεται στο άρθρο 69 παράγραφος 2 δεν μεταβιβάζονται από το ίδρυμα υπό εξυγίανση ούτε επιστρέφουν σε αυτό.

Κεφάλαιο VII

Διαδικαστικές υποχρεώσεις

Άρθρο 74

Απαιτήσεις κοινοποίησης

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από το διοικητικό όργανο ενός ιδρύματος να αποστέλλει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή, όταν κρίνει ότι το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, κατά την έννοια του άρθρου 27 παράγραφος 2.
2. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τις σχετικές αρχές εξυγίανσης σχετικά με κάθε μέτρο το οποίο απαιτούν να λάβει το ίδρυμα βάσει του άρθρου 22 της παρούσας οδηγίας ή του άρθρου 136 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/48/EK.
3. Εάν μια αρμόδια αρχή κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) όσον αφορά ένα ίδρυμα, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στις ακόλουθες αρχές:
 - α) την αρχή εξυγίανσης που είναι αρμόδια για το εν λόγω ίδρυμα, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή·
 - β) την κεντρική τράπεζα, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή·
 - γ) ανάλογα με την περίπτωση, την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου·
 - δ) τα αρμόδια υπουργεία·
 - ε) εάν το ίδρυμα υπόκειται σε εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με τον τίτλο V κεφάλαιο 4 τμήμα 1 της οδηγίας 2006/48/EK, την αρχή ενοποιημένης εποπτείας.
4. Μόλις λάβει από την αρμόδια αρχή την ανακοίνωση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, η αρχή εξυγίανσης εκτιμά κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 27 όσον αφορά το εν λόγω ίδρυμα.

5. Η απόφαση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση όσον αφορά ένα συγκεκριμένο ίδρυμα παρουσιάζονται σε μια ειδοποίηση, η οποία περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) την αιτιολόγηση αυτής της απόφασης·
 - β) τη δράση την οποία σκοπεύει να αναλάβει η αρχή εξυγίανσης.

Η δράση που αναφέρεται στο στοιχείο β) μπορεί να περιλαμβάνει δράση εξυγίανσης ή αίτηση εκκαθάρισης, τον διορισμό διαχειριστή ή κάθε άλλο μέτρο βάσει του ισχύοντος πτωχευτικού δικαίου.

Η αρχή ή οι αρχές που είναι αρμόδιες για την εν λόγω απόφαση την κοινοποιούν στο σχετικό ίδρυμα. Μια κοινοποίηση σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο μπορεί να λαμβάνει τη μορφή της δημόσιας κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 6.

6. Όταν η αρχή εξυγίανσης αναλαμβάνει μια δράση εξυγίανσης, την γνωστοποιεί στο κοινό και προβαίνει σε εύλογες ενέργειες για να την κοινοποιήσει σε όλους τους γνωστούς μετόχους και πιστωτές, και ιδίως στο ευρύ επενδυτικό κοινό, που θίγονται από την άσκηση της εξουσίας εξυγίανσης. Τα μέτρα που εξειδικεύονται στο άρθρο 75 παράγραφος 4 θεωρούνται εύλογες ενέργειες για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου.
7. Η αρχή εξυγίανσης δημοσιεύει ειδοποίηση, όπου καθορίζονται οι όροι και η περίοδος αναστολής, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 75 παράγραφος 4, όταν ασκεί εξουσίες εξυγίανσης, και συγκεκριμένα:

- α) την εξουσία βάσει του άρθρου 61 να αναστέλλει υποχρεώσεις πληρωμής ή παράδοσης·
- β) την εξουσία βάσει του άρθρου 63 να αναστέλλει δικαιώματα καταγγελίας.

8. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να διευκρινίσει τις διαδικασίες, το περιεχόμενο και τις προϋποθέσεις σχετικά με τις ακόλουθες απαιτήσεις:
- α) τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 5,
 - β) την ειδοποίηση αναστολής που αναφέρεται στην παράγραφο 7.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 75

Διαδικαστικές υποχρεώσεις των αρχών εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, μόλις είναι ευλόγως εφικτό μετά την ανάληψη μιας δράσης εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στις παραγράφους 2, 3 και 4.
2. Η αρχή εξυγίανσης κοινοποιεί στο ίδρυμα υπό εξυγίανση και στην ΕΑΤ την ανάληψη της δράσης εξυγίανσης.

Η κοινοποίηση σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο περιλαμβάνει αντίγραφο κάθε διάταξης ή πράξης δυνάμει της οποίας ασκούνται οι σχετικές εξουσίες, και αναφέρει την ημερομηνία από την οποία αρχίζουν να ισχύουν οι δράσεις εξυγίανσης.

3. Η κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 περιλαμβάνει αντίγραφο κάθε διάταξης ή πράξης δυνάμει της οποίας ασκούνται οι σχετικές εξουσίες, και αναφέρει την ημερομηνία από την οποία αρχίζει να ισχύει το εργαλείο ή οι εξουσίες εξυγίανσης.
4. Η αρχή εξυγίανσης δημοσιεύει ή μεριμνά για τη δημοσίευση είτε αντιγράφου της διάταξης ή της πράξης δυνάμει της οποίας αναλαμβάνεται η δράση εξυγίανσης είτε ειδοποίησης όπου συνοψίζονται τα αποτελέσματα της δράσης εξυγίανσης, και ιδίως τα αποτελέσματα για το ευρύ επενδυτικό κοινό, στα ακόλουθα μέσα:
 - α) στον επίσημο δικτυακό της τόπο·
 - β) στον δικτυακό τόπο της αρμόδιας αρχής, εάν πρόκειται για αρχή διαφορετική από την αρχή εξυγίανσης, ή στον δικτυακό τόπο της EAT·
 - γ) στον δικτυακό τόπο του ιδρύματος υπό εξυγίανση·
 - δ) σε περίπτωση που οι μετοχές ή άλλα μέσα ιδιοκτησίας του ιδρύματος υπό εξυγίανση έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά, στα μέσα που χρησιμοποιούνται για την κοινολόγηση των ρυθμιζόμενων πληροφοριών που αφορούν το εν λόγω ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 της οδηγίας 2004/109/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁹.
5. Η αρχή εξυγίανσης μεριμνά ώστε να αποστέλλονται στους γνωστούς μετόχους και πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση τα έγγραφα που τεκμηριώνουν τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

Άρθρο 76

Εμπιστευτικότητα

1. Οι απαιτήσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου είναι δεσμευτικές όσον αφορά τα ακόλουθα πρόσωπα:
 - α) τις αρχές εξυγίανσης·
 - β) τις αρμόδιες αρχές και την EAT·
 - γ) τα αρμόδια υπουργεία·
 - δ) τους υπαλλήλους ή τους πρώην υπαλλήλους των αρχών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β)·
 - ε) τους επιτρόπους (ειδικούς διαχειριστές) που διορίζονται βάσει του άρθρου 24·
 - στ) τους πιθανούς αγοραστές με τους οποίους έρχονται σε επαφή οι αρμόδιες αρχές ή τους οποίους προσκαλούν οι αρχές εξυγίανσης, ανεξαρτήτως αν η εν λόγω επαφή ή

³⁹ ΕΕ L 390 της 31.12.2004, σ. 38.

πρόσκληση πραγματοποιήθηκε ως προετοιμασία για τη χρήση του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων, και ανεξαρτήτως αν η πρόσκληση κατέληξε σε απόκτηση·

- ζ) τους ελεγκτές, λογιστές, νομικούς και επαγγελματικούς συμβούλους, εκτιμητές και άλλους εμπειρογνώμονες τους οποίους προσλαμβάνουν οι αρχές εξυγίανσης ή οι πιθανοί αγοραστές που αναφέρονται στο στοιχείο στ)·
 - η) τους φορείς που διαχειρίζονται συστήματα εγγύησης καταθέσεων·
 - θ) τις κεντρικές τράπεζες και άλλες αρχές που εμπλέκονται στη διαδικασία εξυγίανσης·
 - ι) κάθε άλλο πρόσωπο που παρέχει ή έχει παράσχει υπηρεσίες στις αρχές εξυγίανσης.
2. Υπό την επιφύλαξη του γενικού χαρακτήρα των απαιτήσεων της παραγράφου 1, τα πρόσωπα που αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο απαγορεύεται να αποκαλύπτουν εμπιστευτικές πληροφορίες τις οποίες έχουν λάβει κατά την άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων, ή από μια αρχή εξυγίανσης σε σχέση με τις λειτουργίες της, σε κανένα πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ούτως ώστε να μην είναι δυνατή η αναγνώριση μεμονωμένων ιδρυμάτων, ή με τη ρητή και προηγούμενη συγκατάθεση της αρχής εξυγίανσης.
3. Οι απαιτήσεις εμπιστευτικότητας που καθορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εμποδίζουν τις αρχές εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων των υπαλλήλων τους, να ανταλλάσσουν πληροφορίες με άλλες αρχές εξυγίανσης, αρμόδιες αρχές, κεντρικές τράπεζες στην Ένωση, την ΕΑΤ ή, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 90, αρχές τρίτων χωρών που επιτελούν ισοδύναμα καθήκοντα με τις αρχές εξυγίανσης, με σκοπό τον σχεδιασμό ή την εκτέλεση μιας δράσης εξυγίανσης.
4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των υποθέσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.
5. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να εξειδικεύσει πώς θα πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, για τους σκοπούς της παραγράφου 2.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια εκτελεστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να εκδίδει τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Κεφάλαιο VIII

Δικαίωμα προσφυγής και αποκλεισμός άλλων μέτρων

Άρθρο 77

Αποκλεισμός των δικαιωμάτων καταγγελίας και αλληλοσυμψηφισμού στην εξυγίανση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι στο πλαίσιο χρηματοπιστωτικής σύμβασης, όπως ορίζεται στο άρθρο 63, συναφθείσας αρχικά με το ίδρυμα υπό εξυγίανση,

δεν δύνανται να ασκήσουν δικαιώματα καταγγελίας βάσει της εν λόγω σύμβασης ή δικαιώματα βάσει ρήτρας αποχώρησης, εκτός εάν η δράση εξυγίανσης είναι το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη χρηματοπιστωτική σύμβαση δεν μεταβιβάζονται σε τρίτο μέρος ή μεταβατικό ίδρυμα, αναλόγως με την περίπτωση.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, μια ρήτρα αποχώρησης περιλαμβάνει διάταξη σε χρηματοπιστωτική σύμβαση βάσει της οποίας αναστέλλεται, τροποποιείται ή εξαλείφεται μια υποχρέωση του συμβαλλομένου μέρους, που δεν αθέτησε την υποχρέωσή του, να καταβάλει μια πληρωμή ή εμποδίζει να προκύψει η εν λόγω υποχρέωση, η οποία διαφορετικά θα προέκυπτε.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση δεν δικαιούνται να ασκούν νόμιμα δικαιώματα αλληλοσυμψηφισμού, εκτός εάν η δράση εξυγίανσης είναι το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος και τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καλύπτονται από τη χρηματοπιστωτική σύμβαση δεν μεταβιβάζονται σε τρίτο μέρος ή μεταβατικό ίδρυμα, αναλόγως με την περίπτωση.

Άρθρο 78

Δικαιώματα αμφισβήτησης της εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα θυγόμενα πρόσωπα από την απόφαση να κινηθεί διαδικασία εξυγίανσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 74 παράγραφος 5, ή από απόφαση των αρχών εξυγίανσης να αναλάβουν δράση εξυγίανσης, διαθέτουν το δικαίωμα να ζητήσουν δικαστικό έλεγχο της απόφασης αυτής.
2. Το δικαίωμα δικαστικού ελέγχου που προβλέπεται στην παράγραφο 1 υπόκειται στους ακόλουθους περιορισμούς:
 - α) η κατάθεση της αίτησης για δικαστικό έλεγχο ή για τυχόν προσωρινά μέτρα δεν συνεπάγεται αυτόματη αναστολή των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης απόφασης·
 - β) η απόφαση της αρχής εξυγίανσης είναι άμεσα εκτελεστή και δεν υπόκειται σε έκδοση ανασταλτικής διάταξης από δικαστήριο·
 - γ) ο έλεγχος περιορίζεται σε ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα ζητήματα:
 - στη νομιμότητα της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης του κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση,
 - στη νομιμότητα του τρόπου με τον οποίο εφαρμόστηκε η απόφαση, και
 - στην επάρκεια της όποιας χορηγηθείσας αποζημίωσης
 - δ) Η ακύρωση απόφασης μιας αρχής εξυγίανσης δεν επηρεάζει τις όποιες επακόλουθες διοικητικές πράξεις ή τις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν από τη σχετική αρχή εξυγίανσης, οι οποίες βασίζονταν στην ακυρωθείσα απόφαση της αρχής εξυγίανσης, όταν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να προστατεύονται τα συμφέροντα τρίτων μερών, τα οποία, ενεργώντας καλή τη πίστει, έχουν αποκτήσει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση στο πλαίσιο της άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης από τις αρχές εξυγίανσης. Τα ένδικα μέσα που μπορούν να

ασκηθούν κατά καταχρηστικής απόφασης ή πράξης των αρχών εξυγίανσης περιορίζονται στην επιδίκαση αποζημίωσης για τις ζημιές που υπέστη ο προσφεύγων εξαιτίας της απόφασης ή της πράξης.

Άρθρο 79

Περιορισμός άλλων δικαστικών διαδικασιών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν δύνανται να κινηθούν κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, έναντι ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση ή ενός ιδρύματος για το οποίο έχει διαπιστωθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για εξυγίανση.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:
 - α) οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν κοινοποίηση κάθε αίτησης για έναρξη κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας έναντι ενός ιδρύματος, ανεξαρτήτως του αν το ίδρυμα βρίσκεται υπό εξυγίανση ή έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 6·
 - β) δεν δύναται να εκδοθεί απόφαση επί της αίτησης, εκτός εάν το δικαστήριο λάβει επιβεβαίωση ότι έχουν γίνει οι κοινοποιήσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) και προκύπτει μία από τις ακόλουθες καταστάσεις:
 - i) η αρχή εξυγίανσης έχει κοινοποιήσει στο δικαστήριο ότι δεν προτίθεται να αναλάβει καμία δράση εξυγίανσης έναντι του ιδρύματος·
 - ii) έχει παρέλθει περίοδος 14 ημερών, αρχομένη από την ημερομηνία κατά την οποία έγιναν οι κοινοποιήσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α).
3. Υπό την επιφύλαξη οποιουδήποτε περιορισμού στην αναγκαστική εκτέλεση συμφωνιών παροχής ασφάλειας που επιβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 63 ή την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εάν είναι αναγκαίο για την αποτελεσματική εφαρμογή των εργαλείων και των εξουσιών εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να ζητούν από το δικαστήριο να αναστείλει την έκδοση αποφάσεων, για κατάλληλο χρονικό διάστημα, ανάλογα με τον επιδιωκόμενο στόχο, επί δικαστικών ενεργειών ή διαδικασιών στις οποίες είναι ή καθίσταται διάδικος το ίδρυμα υπό εξυγίανση.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΕΞΥΓΙΑΝΣΗ ΟΜΙΛΟΥ

Άρθρο 80

Σώματα εξυγίανσης

1. Οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου συγκροτούν σώματα εξυγίανσης για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στα άρθρα 11, 15 και 83 και, όπου ενδείκνυται, για τη διασφάλιση της συνεργασίας και του συντονισμού με τις αρχές εξυγίανσης τρίτων χωρών.

Συγκεκριμένα, τα σώματα εξυγίανσης αποτελούν ένα πλαίσιο για την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, τις άλλες αρχές εξυγίανσης και, όπου ενδείκνυται, τις αρμόδιες αρχές και τις σχετικές αρχές ενοποιημένης εποπτείας, για την εκτέλεση των εξής καθηκόντων:

- α) ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, σχετικά με την εφαρμογή σε ομίλους των εξουσιών προπαρασκευής και πρόληψης, καθώς και σχετικά με την εξυγίανση ομίλων·
- β) κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, σύμφωνα με το άρθρο 11·
- γ) εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης ομίλων, σύμφωνα με το άρθρο 13·
- δ) άσκηση εξουσιών για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης ομίλων, σύμφωνα με το άρθρο 15·
- ε) λήψη απόφασης όσον αφορά την ανάγκη να καθοριστεί μηχανισμός εξυγίανσης ομίλου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 83·
- στ) εξασφάλιση της συμφωνίας για τους μηχανισμούς εξυγίανσης ομίλων, όπως προτείνονται σύμφωνα με το άρθρο 83·
- ζ) συντονισμό της γνωστοποίησης στο κοινό των στρατηγικών και των μηχανισμών εξυγίανσης ομίλων·
- η) συντονισμό της χρήσης των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, που καθορίζονται στον τίτλο VII.

2. Μέλη του σώματος εξυγίανσης είναι η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, οι αρχές εξυγίανσης σε κάθε κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη μια θυγατρική που καλύπτεται από ενοποιημένη εποπτεία, καθώς και η ΕΑΤ.

Εάν η μητρική επιχείρηση ενός ή περισσότερων ιδρυμάτων είναι εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο δ), είναι μέλος του σώματος εξυγίανσης η αρχή εξυγίανσης στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η εν λόγω εταιρεία.

Εάν οι αρχές εξυγίανσης οι οποίες είναι μέλη του σώματος εξυγίανσης δεν είναι τα αρμόδια υπουργεία, είναι μέλη των σωμάτων εξυγίανσης, επιπλέον των αρχών εξυγίανσης, τα αρμόδια υπουργεία και δύνανται να παρίστανται στις συνεδριάσεις των σωμάτων εξυγίανσης, ιδίως όταν τα θέματα προς συζήτηση αφορούν ζητήματα που ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στους δημόσιους πόρους.

Εάν μια μητρική επιχείρηση ή ένα ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση έχει θυγατρικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε τρίτες χώρες, μπορούν επίσης να κληθούν να συμμετάσχουν στο σώμα εξυγίανσης, ως παρατηρητές, οι αρχές εξυγίανσης των εν λόγω τρίτων χωρών, κατόπιν αιτήματος της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, υπό την προϋπόθεση ότι υπόκεινται σε ισοδύναμες απαιτήσεις εμπιστευτικότητας με εκείνες που καθορίζονται στο άρθρο 76.

3. Τα δημόσια όργανα που συμμετέχουν στα σώματα συνεργάζονται στενά. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου συντονίζει όλες τις δραστηριότητες των σωμάτων εξυγίανσης, συγκαλεί όλες τις συνεδριάσεις τους και προεδρεύει σε αυτές. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου ενημερώνει πλήρως, εκ των προτέρων, όλα τα μέλη του σώματος και την ΕΑΤ σχετικά με τη διοργάνωση αυτών των συνεδριάσεων, τα κύρια θέματα προς συζήτηση και τις δραστηριότητες προς εξέταση. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αποφασίζει ποιες αρχές και υπουργεία θα πρέπει να συμμετάσχουν σε συγκεκριμένες συνεδριάσεις ή δραστηριότητες του σώματος, με βάση τις ειδικές ανάγκες. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο

ομίλου ενημερώνει επίσης εγκαίρως όλα τα μέλη του σώματος σχετικά με τις δράσεις που αναλαμβάνονται και τις αποφάσεις που λαμβάνονται σε αυτές τις συνεδριάσεις ή με τα μέτρα που τίθενται σε εφαρμογή.

Στην απόφαση της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου λαμβάνονται υπόψη η σημασία του θέματος προς συζήτηση, η δραστηριότητα για προγραμματισμό ή συντονισμό και οι αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν για τις εν λόγω αρχές εξυγίανσης, ιδίως δε οι ενδεχόμενες επιπτώσεις στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στα σχετικά κράτη μέλη.

4. Η ΕΑΤ συμβάλλει στην προώθηση και παρακολούθηση της αποδοτικής, αποτελεσματικής και συνεπούς λειτουργίας των σωμάτων εξυγίανσης. Για τον σκοπό αυτόν, η ΕΑΤ δύναται να συμμετέχει σε συγκεκριμένες συνεδριάσεις ή συγκεκριμένες δραστηριότητες, όπως κρίνεται σκόπιμο, αλλά χωρίς να διαθέτει δικαίωμα ψήφου.
5. Η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις υπόλοιπες αρχές εξυγίανσης, προβλέπει γραπτές ρυθμίσεις και διαδικασίες για τη λειτουργία του σώματος εξυγίανσης.
6. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 2, για τους σκοπούς εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο στοιχείο ε), στις συνεδριάσεις ή τις δραστηριότητες του σώματος εξυγίανσης συμμετέχει η αρχή ή οι αρχές εξυγίανσης κάθε κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη μια θυγατρική.
7. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 2, για τους σκοπούς εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο στοιχεία στ) και η), στις συνεδριάσεις ή τις δραστηριότητες των σωμάτων εξυγίανσης συμμετέχει η αρχή ή οι αρχές εξυγίανσης κάθε κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη μια θυγατρική που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση.
8. Οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου δεν δύνανται να συγκροτούν σώματα εξυγίανσης, εάν άλλες ομάδες ή σώματα εκτελούν τα ίδια καθήκοντα και τις ίδιες εργασίες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο, πληρούν δε όλες τις προϋποθέσεις και ακολουθούν όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα. Στην περίπτωση αυτή, κάθε αναφορά σε σώματα εξυγίανσης στην παρούσα οδηγία θεωρείται επίσης αναφορά σε αυτές τις άλλες ομάδες ή σώματα.
9. Η ΕΑΤ καταρτίζει σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων προκειμένου να διευκρινίσει τον τρόπο επιχειρησιακής λειτουργίας των σωμάτων εξυγίανσης για την εκτέλεση των καθηκόντων που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 3, 5, 6 και 7.

Η ΕΑΤ υποβάλλει τα εν λόγω σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 10 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 81

Ευρωπαϊκά σώματα εξυγίανσης

1. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα τρίτης χώρας ή μια μητρική επιχείρηση τρίτης χώρας έχει δύο ή περισσότερα θυγατρικά ιδρύματα εγκατεστημένα στην Ένωση, οι αρχές εξυγίανσης στα κράτη μέλη όπου είναι εγκατεστημένα τα εν λόγω εγχώρια θυγατρικά ιδρύματα στην Ένωση

συγκροτούν ευρωπαϊκό σώμα εξυγίανσης, εάν δεν έχουν καθοριστεί ρυθμίσεις όπως εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 89.

2. Το ευρωπαϊκό σώμα εξυγίανσης εκτελεί τα καθήκοντα και τις εργασίες που καθορίζονται στο άρθρο 80 όσον αφορά τα εγχώρια θυγατρικά ιδρύματα.
3. Εάν οι εγχώριες θυγατρικές ανήκουν σε χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών εγκατεστημένη στην Ένωση, σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 2006/48/EK, στο ευρωπαϊκό σώμα εξυγίανσης προεδρεύει η αρχή εξυγίανσης του κράτους μέλους όπου βρίσκεται η αρχή ενοποιημένης εποπτείας, για τους σκοπούς της ενοποιημένης εποπτείας βάσει της εν λόγω οδηγίας.

Εάν δεν ισχύει η περίπτωση του πρώτου εδαφίου, τα μέλη του ευρωπαϊκού σώματος εξυγίανσης προτείνουν πρόεδρο και συμφωνούν για την επιλογή του.
4. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, το ευρωπαϊκό σώμα εξυγίανσης λειτουργεί κατά τα άλλα σύμφωνα με το άρθρο 81.

Άρθρο 82

Ανταλλαγή πληροφοριών

Οι αρχές εξυγίανσης διαβιβάζουν μεταξύ τους όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την άσκηση των καθηκόντων τα οποία αναλαμβάνουν οι άλλες αρχές βάσει της παρούσας οδηγίας.

Οι αρχές εξυγίανσης διαβιβάζουν, κατόπιν αιτήματος, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες Συγκεκριμένα, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου διαβιβάζει εγκαίρως στις αρχές εξυγίανσης στα άλλα κράτη μέλη όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, προκειμένου να διευκολύνει την άσκηση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 80 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο στοιχεία β) έως η).

Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο μπορούν επίσης να ανταλλάσσονται και με τα αρμόδια υπουργεία.

Άρθρο 83

Εξυγίανση ομίλου

1. Όταν μια αρχή εξυγίανσης αποφασίζει, ή της κοινοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 3, ότι ένα ίδρυμα το οποίο είναι θυγατρικό ενός ομίλου βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, η εν λόγω αρχή κοινοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, τις ακόλουθες πληροφορίες στην αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή, και στις αρχές εξυγίανσης οι οποίες είναι μέλη του σώματος εξυγίανσης για τον εν λόγω όμιλο:
 - α) την απόφαση ότι το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει·
 - β) τις δράσεις εξυγίανσης ή άλλα μέτρα για περιπτώσεις αφερεγγυότητας τα οποία κρίνει κατάλληλα η αρχή εξυγίανσης για το εν λόγω ίδρυμα.
2. Μόλις λάβει κοινοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σε διαβούλευση με τα άλλα μέλη του σχετικού σώματος εξυγίανσης, προβαίνει σε

εκτίμηση των πιθανών επιπτώσεων από την πτώχευση του εν λόγω ιδρύματος, ή από τη δράση εξυγίανσης ή άλλα μέτρα που κοινοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), στον όμιλο ή σε συνδεδεμένα ιδρύματα σε άλλα κράτη μέλη.

3. Εάν η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις άλλες αρχές εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 2, εκτιμήσει ότι η πτώχευση του εν λόγω ιδρύματος, ή η δράση εξυγίανσης ή άλλα μέτρα που κοινοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), δεν θα είχαν επιβλαβείς επιπτώσεις για τον όμιλο ή για συνδεδεμένα ιδρύματα σε άλλα κράτη μέλη, η αρχή εξυγίανσης η οποία είναι αρμόδια για το εν λόγω ίδρυμα μπορεί να αναλάβει δράση εξυγίανσης ή να λάβει άλλα μέτρα που κοινοποίησε σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β).
4. Εάν η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις άλλες αρχές εξυγίανσης σύμφωνα με την παράγραφο 2, εκτιμήσει ότι η πτώχευση του εν λόγω ιδρύματος, ή η δράση εξυγίανσης ή άλλα μέτρα που κοινοποιήθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β), θα είχαν επιβλαβείς επιπτώσεις για τον όμιλο ή για συνδεδεμένα ιδρύματα σε άλλα κράτη μέλη, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, το αργότερο εντός 24 ωρών από την παραλαβή της κοινοποίησης βάσει της παραγράφου 1, προτείνει μηχανισμό εξυγίανσης του ομίλου και υποβάλλει την πρόταση στο σώμα εξυγίανσης.
5. Ένας μηχανισμός εξυγίανσης ομίλου, που απαιτείται βάσει της παραγράφου 4:
 - α) περιγράφει τις δράσεις εξυγίανσης που θα πρέπει να αναληφθούν από τις αρμόδιες αρχές εξυγίανσης έναντι της μητρικής επιχείρησης που είναι εγκατεστημένη στην Ένωση ή συγκεκριμένων οντοτήτων του ομίλου, με στόχο τη διατήρηση της αξίας ολόκληρου του ομίλου, την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στα κράτη μέλη όπου δραστηριοποιείται ο όμιλος και την ελαχιστοποίηση της χρήσης έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης
 - β) προσδιορίζει τον τρόπο συντονισμού των εν λόγω δράσεων εξυγίανσης
 - γ) καταρτίζει σχέδιο χρηματοδότησης. Το σχέδιο χρηματοδότησης λαμβάνει υπόψη τις αρχές επιμερισμού της ευθύνης, όπως καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ε).
6. Εάν κάποιο μέλος του σώματος εξυγίανσης διαφωνεί με τον μηχανισμό εξυγίανσης ομίλου, που προτείνεται από την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, και θεωρεί ότι χρειάζεται να αναλάβει ανεξάρτητες δράσεις εξυγίανσης ή άλλα μέτρα από αυτά που προτείνονται στον μηχανισμό όσον αφορά ένα ίδρυμα ή μια οντότητα του ομίλου, για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, μπορεί, εντός 24 ωρών, να παραπέμψει το θέμα στην EAT, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.
7. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, η EAT λαμβάνει απόφαση εντός 24 ωρών. Η επακόλουθη δράση ή μέτρο της αρχής εξυγίανσης είναι σύμφωνη με την απόφαση της EAT.
8. Όταν μια αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου αποφασίζει, ή της κοινοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 74 παράγραφος 3, ότι μια μητρική επιχείρηση εγκατεστημένη στην Ένωση, για την οποία είναι αρμόδια, βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, κοινοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) του παρόντος άρθρου στις αρχές εξυγίανσης οι οποίες είναι μέλη του σώματος εξυγίανσης του εν λόγω ομίλου. Οι δράσεις εξυγίανσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου μπορούν να περιλαμβάνουν μηχανισμό εξυγίανσης του ομίλου, ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

9. Οι αρχές προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 8 χωρίς καθυστέρηση και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης.
10. Σε κάθε περίπτωση, όταν δεν τίθεται σε εφαρμογή μηχανισμός εξυγίανσης ομίλου και οι αρχές εξυγίανσης αναλαμβάνουν δράσεις εξυγίανσης όσον αφορά συνδεδεμένα ιδρύματα, οι εν λόγω αρχές συνεργάζονται στενά με τα σώματα εξυγίανσης, προκειμένου να επιτευχθεί συντονισμένη στρατηγική εξυγίανσης για όλα τα ιδρύματα τα οποία βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύουν να πτωχεύσουν.
11. Οι αρχές εξυγίανσης οι οποίες αναλαμβάνουν οποιαδήποτε δράση εξυγίανσης όσον αφορά οντότητες του ομίλου ενημερώνουν τακτικά και πλήρως το σώμα εξυγίανσης σχετικά με τις εν λόγω δράσεις ή μέτρα και την κατάσταση προόδου τους.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 84

Συμφωνίες με τρίτες χώρες

1. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλλει προτάσεις στο Συμβούλιο, είτε κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους, είτε με δική της πρωτοβουλία, για τη διαπραγμάτευση συμφωνιών με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες όσον αφορά τους τρόπους συνεργασίας μεταξύ των αρχών εξυγίανσης στον σχεδιασμό και τη διαδικασία εξυγίανσης ιδρυμάτων και μητρικών επιχειρήσεων, και ιδίως όσον αφορά τις ακόλουθες καταστάσεις:
 - α) σε περιπτώσεις που ένα εγχώριο θυγατρικό ίδρυμα είναι εγκατεστημένο στα κράτη μέλη·
 - β) σε περιπτώσεις που στα κράτη μέλη λειτουργεί σημαντικό υποκατάστημα ιδρύματος τρίτης χώρας·
 - γ) σε περιπτώσεις που ένα μητρικό ίδρυμα ή μια εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) και δ), εγκατεστημένο/η στα κράτη μέλη, έχει ένα ή περισσότερα θυγατρικά ιδρύματα σε τρίτη χώρα·
 - δ) σε περιπτώσεις που ένα ίδρυμα εγκατεστημένο στα κράτη μέλη έχει ένα ή περισσότερα σημαντικά υποκαταστήματα σε μία ή περισσότερες τρίτες χώρες.
2. Με τις συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 επιδιώκεται, ιδίως, να διασφαλιστεί η καθιέρωση διαδικασιών και ρυθμίσεων συνεργασίας μεταξύ των αρχών εξυγίανσης, κατά την εκτέλεση ορισμένων ή όλων των καθηκόντων και την άσκηση ορισμένων ή όλων των εξουσιών που προβλέπονται στο άρθρο 89.

Αναγνώριση των διαδικασιών εξυγίανσης σε τρίτες χώρες

1. Μέχρις ότου συναφθεί διεθνής συμφωνία, προβλεπόμενη στο άρθρο 84, με τρίτη χώρα και στον βαθμό που το αντικείμενο δεν διέπεται από την εν λόγω συμφωνία, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις.
2. Η ΕΑΤ αναγνωρίζει, πλην των περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 86, τις διαδικασίες εξυγίανσης σε τρίτη χώρα όσον αφορά ίδρυμα τρίτης χώρας το οποίο:
 - α) έχει εγχώριο υποκατάστημα·
 - β) κατά τα άλλα, έχει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις που βρίσκονται σε κράτος μέλος ή διέπονται από τη νομοθεσία του.
3. Η αναγνώριση από την ΕΑΤ των διαδικασιών εξυγίανσης σε τρίτες χώρες, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, συνεπάγεται την υποχρέωση των εθνικών αρχών εξυγίανσης να εφαρμόζουν αυτές τις διαδικασίες εξυγίανσης στην επικράτειά τους.
4. Η απόφαση της ΕΑΤ σχετικά με την αναγνώριση των διαδικασιών εξυγίανσης σε τρίτες χώρες τίθεται σε εφαρμογή από τις αρχές εξυγίανσης. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να διαθέτουν, τουλάχιστον, την εξουσία να προβαίνουν στις ακόλουθες ενέργειες, χωρίς τον διορισμό διαχειριστή ή άλλου λειτουργού βάσει του εθνικού πτωχευτικού δικαίου, χωρίς διάταξη, έγκριση ή συναίνεση του δικαστηρίου ή όποια άλλη μορφή δικαστικής διαδικασίας:
 - α) άσκηση των εξουσιών μεταβίβασης όσον αφορά τα εξής:
 - περιουσιακά στοιχεία ιδρύματος τρίτης χώρας τα οποία βρίσκονται στο οικείο κράτος μέλος ή διέπονται από το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους·
 - δικαιώματα ή υποχρεώσεις ιδρύματος τρίτης χώρας που έχουν εγγραφεί στα βιβλία από το εγχώριο υποκατάστημα στο οικείο κράτος μέλος ή διέπονται από το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους, ή σε περίπτωση που οι απαιτήσεις επί των εν λόγω δικαιωμάτων και υποχρεώσεων είναι εκτελεστές στο οικείο κράτος μέλος·
 - β) ολοκλήρωση, μεταξύ άλλων ζητώντας από άλλο πρόσωπο να προβεί σε ενέργειες για την ολοκλήρωση, μεταβίβασης μετοχών ή μέσων ιδιοκτησίας σε εγχώριο θυγατρικό ίδρυμα εγκατεστημένο στο εντελλόμενο κράτος μέλος.

Δικαίωμα άρνησης της αναγνώρισης των διαδικασιών εξυγίανσης σε τρίτες χώρες

1. Η ΕΑΤ, κατόπιν διαβούλευσης με τις σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης, αρνείται να αναγνωρίσει, σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 2, διαδικασίες εξυγίανσης σε τρίτη χώρα, εφόσον κρίνει:
 - α) ότι η διαδικασία εξυγίανσης στην τρίτη χώρα θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο κράτος μέλος όπου εδρεύει η αρχή εξυγίανσης, ή

κρίνει ότι η διαδικασία ενδέχεται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε άλλο κράτος μέλος·

- β) ότι είναι αναγκαία ανεξάρτητη δράση εξυγίανσης, βάσει του άρθρου 87, όσον αφορά εγχώριο υποκατάστημα, προκειμένου να επιτευχθεί ένας ή περισσότεροι από τους στόχους εξυγίανσης·
 - γ) ότι βάσει των διαδικασιών εξυγίανσης στην τρίτη χώρα, οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των καταθετών που βρίσκονται ή είναι πληρωτέοι σε ένα κράτος μέλος, δεν θα ετύγχαναν ίσης μεταχείρισης με τους πιστωτές της τρίτης χώρας.
2. Η Επιτροπή, με πράξεις κατ' εξουσιοδότηση που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 103, διευκρινίζει τις καταστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 87

Εξυγίανση υποκαταστημάτων ιδρυμάτων τρίτων χωρών στην Ένωση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να διαθέτουν τις αναγκαίες εξουσίες για να αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης όσον αφορά εγχώριο υποκατάστημα, ανεξάρτητη από την όποια διαδικασία εξυγίανσης στην τρίτη χώρα όσον αφορά το υπόψη ίδρυμα της τρίτης χώρας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι απαιτούμενες βάσει της παραγράφου 1 εξουσίες δύνανται να ασκηθούν από τις αρχές εξυγίανσης, εφόσον η αρχή εξυγίανσης κρίνει ότι είναι αναγκαίο να αναληφθεί δράση εξυγίανσης προς το δημόσιο συμφέρον, και πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) το υποκατάστημα δεν πληροί πλέον, ή είναι πιθανόν να μην πληροί, τις προϋποθέσεις, που επιβάλλονται από την εθνική νομοθεσία, για την αδειοδότηση και τη λειτουργία του στο εν λόγω κράτος μέλος και δεν υπάρχει καμία προοπτική, με ενέργειες του ιδιωτικού τομέα, των αρχών εποπτείας ή της σχετικής τρίτης χώρας, να αποκατασταθεί η συμμόρφωση του υποκαταστήματος ή να αποφευχθεί η πτώχευση σε εύλογο χρονικό διάστημα·
 - β) το ίδρυμα τρίτης χώρας δεν είναι σε θέση, ή πιθανόν να μην είναι σε θέση, να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του έναντι των εγχώριων πιστωτών, ή τις υποχρεώσεις που έχουν δημιουργηθεί ή εγγραφεί μέσω του υποκαταστήματος, όταν καθίστανται απαιτητές, και η αρχή εξυγίανσης έχει πεισθεί ότι δεν έχει κινηθεί ούτε θα κινηθεί από τρίτη χώρα καμία διαδικασία εξυγίανσης ή διαδικασία αφερεγγυότητας όσον αφορά αυτό το ίδρυμα·
 - γ) η σχετική αρχή της τρίτης χώρας έχει κινήσει διαδικασία εξυγίανσης έναντι του ιδρύματος της τρίτης χώρας, ή έχει κοινοποιήσει στην αρχή εξυγίανσης την πρόθεσή του να κινήσει την εν λόγω διαδικασία, αλλά ισχύει δε μια από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 86.
3. Όταν μια αρχή εξυγίανσης αναλαμβάνει ανεξάρτητη δράση εξυγίανσης έναντι εγχώριου υποκαταστήματος, λαμβάνει υπόψη τους στόχους εξυγίανσης και αναλαμβάνει τη δράση εξυγίανσης σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές και απαιτήσεις, εφόσον είναι σχετικές στην προκειμένη περίπτωση:

- α) τις αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 29·
- β) τις απαιτήσεις σχετικά με την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης που καθορίζονται στον τίτλο IV κεφάλαιο III.

Άρθρο 88

Συνεργασία με τις αρχές τρίτων χωρών

1. Μέχρις ότου συναφθεί διεθνής συμφωνία, προβλεπόμενη στο άρθρο 84, με τρίτες χώρες και στον βαθμό που το αντικείμενο δεν διέπεται από την εν λόγω συμφωνία, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις.
2. Η ΕΑΤ συνάπτει μη δεσμευτικό πλαίσιο ρυθμίσεων συνεργασίας με τις ακόλουθες σχετικές αρχές τρίτων χωρών:
 - α) σε περιπτώσεις που ένα εγχώριο θυγατρικό ίδρυμα είναι εγκατεστημένο στην Ένωση, με τις σχετικές αρχές της τρίτης χώρας όπου είναι εγκατεστημένο το μητρικό ίδρυμα ή μια εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ)·
 - β) σε περιπτώσεις που στην Ένωση λειτουργεί σημαντικό υποκατάστημα ιδρύματος τρίτης χώρας, με τη σχετική αρχή της τρίτης χώρας όπου είναι εγκατεστημένο αυτό το ίδρυμα·
 - γ) σε περιπτώσεις που ένα μητρικό ίδρυμα ή μια εταιρεία που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχεία γ) και δ), εγκατεστημένο/η στην Ένωση, έχει ένα ή περισσότερα θυγατρικά ιδρύματα σε τρίτες χώρες, με τις σχετικές αρχές των τρίτων χωρών όπου είναι εγκατεστημένα αυτά τα θυγατρικά ιδρύματα·
 - δ) σε περιπτώσεις που ένα ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ένωση έχει ένα ή περισσότερα σημαντικά υποκαταστήματα σε μία ή περισσότερες τρίτες χώρες, με τις σχετικές αρχές των τρίτων χωρών όπου είναι εγκατεστημένα αυτά τα υποκαταστήματα.

Οι ρυθμίσεις συνεργασίας βάσει της παρούσας παραγράφου μπορεί να αφορούν μεμονωμένα ιδρύματα ή ομίλους που περιλαμβάνουν ιδρύματα.
3. Στο πλαίσιο συμφωνιών συνεργασίας, που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καθορίζονται διαδικασίες και ρυθμίσεις μεταξύ των αρχών που συμμετέχουν, με σκοπό τη συνεργασία κατά την εκτέλεση ορισμένων ή όλων των ακόλουθων καθηκόντων και την άσκηση ορισμένων ή όλων των ακόλουθων εξουσιών όσον αφορά τα ιδρύματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως δ) ή τους ομίλους που περιλαμβάνουν τα εν λόγω ιδρύματα:
 - α) την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 12 και με παρεμφερείς απαιτήσεις βάσει του δικαίου των σχετικών τρίτων χωρών·
 - β) την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης των εν λόγω ιδρυμάτων και ομίλων, σύμφωνα με το άρθρο 13 και με παρεμφερείς απαιτήσεις βάσει του δικαίου των σχετικών τρίτων χωρών·
 - γ) την άσκηση εξουσιών για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης, σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15 και παρεμφερών εξουσιών βάσει του δικαίου των σχετικών τρίτων χωρών·

- δ) την εφαρμογή μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 23 και παρεμφερών εξουσιών βάσει του δικαίου των σχετικών τρίτων χωρών·
 - ε) την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης και παρεμφερών εξουσιών που δύνανται να ασκούνται από τις σχετικές αρχές των τρίτων χωρών.
4. Οι αρμόδιες αρχές ή οι αρχές εξυγίανσης, κατά περίπτωση, συνάπτουν μη δεσμευτικές ρυθμίσεις συνεργασίας, σύμφωνα με το πλαίσιο ρυθμίσεων που συνάπτει η EAT με τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών, το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 2.
5. Οι ρυθμίσεις συνεργασίας που συνάπτονται μεταξύ των αρχών εξυγίανσης των κρατών μελών και των τρίτων χωρών, σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, περιέχουν διατάξεις που αφορούν τα ακόλουθα ζητήματα:
- α) την ανταλλαγή των αναγκαίων πληροφοριών για την κατάρτιση και τη διατήρηση σχεδίων εξυγίανσης·
 - β) τη διαβούλευση και τη συνεργασία για την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης, συμπεριλαμβανομένων των αρχών για την άσκηση των εξουσιών βάσει των άρθρων 87 και 88 και παρεμφερών εξουσιών βάσει του δικαίου των σχετικών τρίτων χωρών·
 - γ) την ανταλλαγή των αναγκαίων πληροφοριών για την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση εξουσιών εξυγίανσης και παρεμφερών εξουσιών βάσει του δικαίου των σχετικών τρίτων χωρών·
 - δ) την έγκαιρη προειδοποίηση των μερών της ρύθμισης συνεργασίας ή τη διαβούλευση μεταξύ τους, πριν από την ανάληψη κάθε σημαντικής δράσης βάσει της παρούσας οδηγίας ή του δικαίου της σχετικής τρίτης χώρας το οποίο διέπει το ίδρυμα ή τον όμιλο το/τον οποίο αφορά η ρύθμιση·
 - ε) τον συντονισμό της επικοινωνίας με το κοινό, σε περίπτωση κοινών δράσεων εξυγίανσης·
 - στ) διαδικασίες και ρυθμίσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών και τη συνεργασία βάσει των στοιχείων α) έως ε), οι οποίες περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων, ανάλογα με την περίπτωση, τη σύσταση και τη λειτουργία ομάδων διαχείρισης κρίσεων.
6. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην EAT τις όποιες ρυθμίσεις συνεργασίας έχουν συνάψει οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 89

Εμπιστευτικότητα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης, οι αρμόδιες αρχές και τα αρμόδια υπουργεία να ανταλλάσσουν εμπιστευτικές πληροφορίες με τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών μόνον εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) οι εν λόγω αρχές τρίτων χωρών υπόκεινται σε απαιτήσεις και πρότυπα επαγγελματικού απορρήτου τουλάχιστον ισοδύναμα με αυτά που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 76·

- β) οι πληροφορίες είναι αναγκαίες για την εκτέλεση, από τις σχετικές αρχές τρίτων χωρών, των καθηκόντων τους βάσει της εθνικής νομοθεσίας τα οποία είναι παρόμοια με εκείνα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.
2. Όταν οι εμπιστευτικές πληροφορίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, οι αρχές εξυγίανσης ή οι αρμόδιες αρχές δεν δύνανται να γνωστοποιούν αυτές τις πληροφορίες στις σχετικές αρχές τρίτων χωρών, εκτός εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) η σχετική αρχή του κράτους μέλους από το οποίο προήλθαν οι πληροφορίες (η αρχή προέλευσης) συμφωνεί για την εν λόγω γνωστοποίηση·
 - β) οι πληροφορίες γνωστοποιούνται μόνον για τις σκοπούς που επιτρέπονται από την αρχή προέλευσης.
3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι πληροφορίες θεωρούνται εμπιστευτικές εφόσον υπόκεινται στις διατάξεις της νομοθεσίας της Ένωσης περί τήρησης του απορρήτου.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Άρθρο 90

Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοδοτικών Ρυθμίσεων

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοδοτικών Ρυθμίσεων περιλαμβάνει:

- α) εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91·
- β) τον δανεισμό μεταξύ των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 97·
- γ) την αλληλέγγυα χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων στην περίπτωση εξυγίανσης ομίλου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 98.

Άρθρο 91

Απαίτηση να θέσπισης ρυθμίσεων χρηματοδότησης της εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν χρηματοδοτικές ρυθμίσεις με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής των εργαλείων και άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης από την αρχή εξυγίανσης. Οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις χρησιμοποιούνται μόνον σύμφωνα με τους στόχους της εξυγίανσης και τις αρχές που καθορίζονται στα άρθρα 26 και 29.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις διαθέτουν επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους.
3. Για τον σκοπό που προβλέπεται στην παράγραφο 2, οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις διαθέτουν συγκεκριμένα:

- α) την εξουσία να συγκεντρώνουν συνεισφορές εκ των προτέρων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 94, με προοπτική να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που αναφέρεται στο άρθρο 93·
- β) την εξουσία να συγκεντρώνουν έκτακτες συνεισφορές εκ των υστέρων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 95, και
- γ) την εξουσία να συνάπτουν δάνεια και να λαμβάνουν άλλες μορφές στήριξης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 96.

Άρθρο 92

Χρήση των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων για την εξυγίανση

1. Οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91 μπορούν να χρησιμοποιούνται από την αρχή εξυγίανσης, κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης, για τους εξής σκοπούς:

- α) να εγγυώνται τα περιουσιακά στοιχεία ή τις υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση, των θυγατρικών του, ενός μεταβατικού ιδρύματος ή ενός φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·
- β) να παρέχουν δάνεια στο ίδρυμα υπό εξυγίανση, στις θυγατρικές του, σε ένα μεταβατικό ίδρυμα ή σε έναν φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων·
- γ) να αγοράζουν περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος υπό εξυγίανση·
- δ) να καταβάλλουν συνεισφορές σε ένα μεταβατικό ίδρυμα·
- ε) να επιλέγουν οποιονδήποτε συνδυασμό των δράσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε).

Οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις μπορούν να χρησιμοποιούνται για την ανάληψη των δράσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) επίσης όσον αφορά τον αγοραστή στο πλαίσιο του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι όποιες ζημιές, δαπάνες ή άλλα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης αναλαμβάνονται κατά πρώτον από τους μετόχους και τους πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση. Μόνον εφόσον εξαντληθούν οι πόροι των μετόχων και των πιστωτών, αναλαμβάνονται από τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις οι ζημιές, οι δαπάνες ή άλλα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η χρήση των εργαλείων εξυγίανσης.

Άρθρο 93

Επίπεδο-στόχος της χρηματοδότησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εντός περιόδου το πολύ 10 ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα των χρηματοδοτικών τους ρυθμίσεων ανέρχονται τουλάχιστον στο 1% του ποσού των καταθέσεων όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφός τους, οι οποίες είναι εγγυημένες βάσει της οδηγίας 94/19/EK.

2. Κατά την αρχική χρονική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι συνεισφορές στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 94, κατανέμονται όσο το δυνατόν ισομερώς χρονικά μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος.

Τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν την αρχική χρονική περίοδο κατά τέσσερα έτη το πολύ, σε περίπτωση που οι συσσωρευμένες εκταμιεύσεις που καταβάλλονται από τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις υπερβαίνουν το 0,5% των καλυπτόμενων καταθέσεων.

3. Εάν, μετά την αρχική χρονική περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα είναι κατώτερα του επιπέδου-στόχου που καθορίζεται στην παράγραφο 2, οι συνεισφορές οι οποίες συγκεντρώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 94 συνεχίζονται μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος. Όταν τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά είναι κατώτερα από το ήμισυ του επιπέδου-στόχου, οι ετήσιες συνεισφορές δεν δύνανται να είναι κατώτερες του 0,25% των καλυπτόμενων καταθέσεων.

Άρθρο 94

Συνεισφορές εκ των προτέρων

1. Προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 93, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι συνεισφορές συγκεντρώνονται τουλάχιστον ετησίως από τα ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στο έδαφός τους.
2. Οι συνεισφορές υπολογίζονται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:
 - α) εάν ένα κράτος μέλος έχει επωφεληθεί από την επιλογή που προβλέπεται στο άρθρο 99 παράγραφος 5 της παρούσας οδηγίας, να χρησιμοποιήσει τους πόρους του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων για τους σκοπούς του άρθρου 92 της παρούσας οδηγίας, η συνεισφορά κάθε ιδρύματος υπολογίζεται κατ' αναλογία των υποχρεώσεών του, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καταθέσεων οι οποίες είναι εγγυημένες βάσει της οδηγίας 94/19/EK, ως προς τις συνολικές υποχρεώσεις, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων και των καταθέσεων οι οποίες είναι εγγυημένες βάσει της οδηγίας 94/19/EK, όλων των ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφός τους.
 - β) εάν ένα κράτος μέλος δεν έχει επωφεληθεί από την επιλογή που προβλέπεται στο άρθρο 99 παράγραφος 5, να χρησιμοποιήσει τους πόρους του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων για τους σκοπούς του άρθρου 92, η συνεισφορά κάθε ιδρύματος καθορίζεται κατ' αναλογία επί των συνολικών υποχρεώσεών του, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων, ως προς τις συνολικές υποχρεώσεις, εξαιρουμένων των ιδίων κεφαλαίων, όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων με άδεια λειτουργίας στο έδαφος του κράτους μέλους.
 - γ) οι συνεισφορές που υπολογίζονται σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β) προσαρμόζονται ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων, σύμφωνα με τα κριτήρια που εγκρίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.
3. Τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο-στόχος που καθορίζεται στο άρθρο 93, μπορεί να περιλαμβάνουν αναλήψεις πληρωμών οι οποίες καλύπτονται πλήρως από εξασφαλίσεις με περιουσιακά στοιχεία χαμηλού κινδύνου που δεν βαρύνονται από τυχόν δικαιώματα τρίτων μερών, στην απόλυτη διάθεση των αρχών εξυγίανσης και προοριζόμενα για αποκλειστική χρήση από τις αρχές εξυγίανσης, για τους σκοπούς που καθορίζονται στο άρθρο 92 πρώτο εδάφιο. Το

μερίδιο των ανέκκλητων αναλήψεων πληρωμών δεν υπερβαίνει το 30% του συνολικού ποσού των συνεισφορών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η υποχρέωση εξόφλησης των συνεισφορών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο είναι εκτελεστή βάσει της εθνικής νομοθεσίας και ότι οι οφειλόμενες συνεισφορές εξοφλούνται πλήρως.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλη υποχρεωτική λογιστική, υποβολή εκθέσεων και άλλες υποχρεώσεις προκειμένου να διασφαλίσουν την πλήρη εξόφληση των οφειλόμενων συνεισφορών. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης τη λήψη μέτρων για την κατάλληλη επαλήθευση της ορθής εξόφλησης της συνεισφοράς. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη λήψη μέτρων για την πρόληψη της διαφυγής, της αποφυγής και της κατάχρησης.

5. Τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο χρησιμοποιούνται μόνον για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 92 της παρούσας οδηγίας και, στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη επωφελήθηκαν από την επιλογή που προβλέπεται στο άρθρο 99 παράγραφος 5 της παρούσας οδηγίας, για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 92 της παρούσας οδηγίας ή για την επιστροφή καταθέσεων οι οποίες είναι εγγυημένες βάσει της οδηγίας 94/19/EK.

6. Τα ποσά που εισπράττονται από το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή το μεταβατικό ίδρυμα, τους τόκους και άλλα κέρδη επί των επενδύσεων και όποια άλλα κέρδη είναι προς όφελος των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων.

7. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να εξειδικεύσει την έννοια της προσαρμογής των συνεισφορών ανάλογα με το προφίλ κινδύνου των ιδρυμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

- α) την έκθεση του ιδρύματος σε κινδύνους, συμπεριλαμβανομένης της σπουδαιότητας των εμπορικών του δραστηριοτήτων, των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων και του βαθμού μόχλευσής του·
- β) τη σταθερότητα και την ποικιλία των πηγών χρηματοδότησης της εταιρείας·
- γ) τη χρηματοπιστωτική κατάσταση του ιδρύματος·
- δ) την πιθανότητα να τεθεί το ίδρυμα υπό καθεστώς εξυγίανσης·
- ε) τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα είχε επωφεληθεί στο παρελθόν από κρατική στήριξη·
- στ) την πολυπλοκότητα της δομής του ιδρύματος και τη δυνατότητα εξυγίανσης του ιδρύματος, και
- ζ) τη συστημική του σημασία για την εν λόγω αγορά.

8. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου:

- α) να εξειδικεύσει τις υποχρεώσεις καταχώρισης, λογιστικής, υποβολής εκθέσεων και τις λοιπές υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4 ώστε να διασφαλίσει ότι οι συνεισφορές όντως καταβάλλονται·
- β) να εξειδικεύσει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 4 προκειμένου να διασφαλιστεί κατάλληλη επαλήθευση της ορθής εξόφλησης των συνεισφορών·

- γ) να εξειδικεύσει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 4 για την πρόληψη της διαφυγής, της αποφυγής και της κατάχρησης.

Άρθρο 95

Έκτακτες συνεισφορές εκ των υστέρων

1. Σε περίπτωση που τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα δεν είναι επαρκή για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων, τα οποία συνεπάγεται η χρήση των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι συγκεντρώνονται έκτακτες συνεισφορές εκ των υστέρων από τα ιδρύματα με άδεια λειτουργίας στο έδαφός τους, προκειμένου να καλύπτονται τα επιπλέον ποσά. Οι εν λόγω έκτακτες συνεισφορές κατανέμονται μεταξύ των ιδρυμάτων σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 94 παράγραφος 2.
2. Για τις συνεισφορές που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 94 παράγραφοι 4 έως 8.

Άρθρο 96

Εναλλακτικά χρηματοδοτικά μέσα

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις υπό τη δικαιοδοσία τους δύνανται να συνάπτουν δάνεια ή να λαμβάνουν άλλους τύπους στήριξης από τα χρηματοδοτικά ιδρύματα, την κεντρική τράπεζα, ή άλλα τρίτα μέρη, σε περίπτωση που τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 94 δεν είναι επαρκή για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων, τα οποία συνεπάγεται η χρήση των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, και δεν υπάρχει αμέσως πρόσβαση στις έκτακτες συνεισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 95.

Άρθρο 97

Δανεισμός μεταξύ χρηματοδοτικών ρυθμίσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις υπό τη δικαιοδοσία τους έχουν το δικαίωμα να δανείζονται από άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εντός της Ένωσης, σε περίπτωση που τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 94 δεν είναι επαρκή για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων, τα οποία συνεπάγεται η χρήση των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, και δεν υπάρχει αμέσως πρόσβαση στις έκτακτες συνεισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 95.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις υπό τη δικαιοδοσία τους υποχρεούνται να δανείζουν άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εντός της Ένωσης στις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Υπό την επιφύλαξη το πρώτου εδαφίου, οι εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις δεν υποχρεούνται να δανείζουν κάποια άλλη εθνική χρηματοδοτική ρύθμιση, στις περιστάσεις όπου η αρχή εξυγίανσης του κράτους μέλους της χρηματοδοτικής ρύθμισης κρίνει ότι δεν θα διέθετε επαρκείς πόρους για τη χρηματοδότηση οποιασδήποτε προβλέψιμης εξυγίανσης στο εγγύς μέλλον. Σε κάθε περίπτωση, δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν δάνεια το ύψος των οποίων να υπερβαίνει το ήμισυ των πόρων που η εθνική χρηματοδοτική ρύθμιση διαθέτει κατά τη στιγμή που διατυπώνεται το αίτημα δανεισμού.

3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να εξειδικεύσει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ώστε μια χρηματοδοτική ρύθμιση να είναι σε θέση να δανείζεται από άλλες χρηματοδοτικές ρυθμίσεις, καθώς και τις προϋποθέσεις που ισχύουν σχετικά με τον δανεισμό, και ιδίως τα κριτήρια εκτίμησης του κατά πόσον θα υπάρχουν επαρκείς πόροι για τη χρηματοδότηση προβλέψιμης εξυγίανσης στο εγγύς μέλλον, την περίοδο αποπληρωμής και το ισχύον επιτόκιο.

Άρθρο 98

Αλληλέγγυα χρήση των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων σε περίπτωση εξυγίανσης ομίλου

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση εξυγίανσης ενός ομίλου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 83, κάθε εθνική χρηματοδοτική ρύθμιση, καθενός από τα ιδρύματα τα οποία αποτελούν μέρος ενός ομίλου, συμμετέχει στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του ομίλου σύμφωνα με το παρόν άρθρο.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου, σε διαβούλευση με τις αρχές εξυγίανσης των ιδρυμάτων τα οποία αποτελούν μέρος του ομίλου, καταρτίζουν, εάν είναι αναγκαίο πριν από την ανάληψη οποιασδήποτε δράσης εξυγίανσης, ένα σχέδιο χρηματοδότησης όπου προσδιορίζονται οι συνολικές χρηματοδοτικές ανάγκες για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του ομίλου, καθώς και οι λεπτομέρειες της εν λόγω χρηματοδότησης.
3. Οι λεπτομέρειες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να περιλαμβάνουν:
 - α) συνεισφορές από τις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις των ιδρυμάτων που αποτελούν μέρος του ομίλου,
 - β) δανειοδοτήσεις ή άλλες μορφές στήριξης από χρηματοδοτικά ιδρύματα ή την Κεντρική Τράπεζα.

Το σχέδιο χρηματοδότησης αποτελεί μέρος του μηχανισμού εξυγίανσης ομίλου που αναφέρεται στο άρθρο 83. Στο σχέδιο χρηματοδότησης καθορίζεται η συνεισφορά από κάθε εθνική χρηματοδοτική ρύθμιση.
4. Εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 83, τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες και διαδικασίες προκειμένου να διασφαλίσουν ότι κάθε εθνική χρηματοδοτική ρύθμιση υπό τη δικαιοδοσία τους, καταβάλλει τη συνεισφορά της στο σχέδιο χρηματοδότησης, αμέσως μετά την παραλαβή, από τις οικείες αρχές εξυγίανσης, αιτήματος της αρχής εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου.
5. Για τον σκοπό του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι επιτρέπεται στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις σε επίπεδο ομίλου, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 96, να συνάπτουν δάνεια ή να λαμβάνουν άλλες μορφές στήριξης από χρηματοδοτικά ιδρύματα, την Κεντρική Τράπεζα ή άλλα τρίτα μέρη, για το συνολικό ποσό που είναι αναγκαίο για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του ομίλου, σύμφωνα με το σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε εθνική χρηματοδοτική ρύθμιση υπό τη δικαιοδοσία τους εγγυάται οποιοδήποτε δάνειο συνάπτεται από τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις σε επίπεδο ομίλου, σύμφωνα με την παράγραφο 4. Η εγγύηση από κάθε εθνική χρηματοδοτική ρύθμιση δεν υπερβαίνει το μερίδιο συμμετοχής της στο χρηματοδοτικό σχέδιο που καταρτίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το όποιο προϊόν ή οφέλη που προκύπτουν από τη χρήση των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων είναι προς όφελος όλων των εθνικών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, ανάλογα με τη συνεισφορά τους στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2.
8. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 103, προκειμένου να διευκρινίσει περαιτέρω:
- α) τη μορφή και το περιεχόμενο του σχεδίου χρηματοδότησης που προβλέπεται στην παράγραφο 2·
 - β) τις λεπτομέρειες για την εκταμίευση των συνεισφορών στο σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3·
 - γ) τις λεπτομέρειες των εγγυήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 5·
 - δ) τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του χρόνου ολοκλήρωσης όλων των δράσεων εξυγίανσης.

Άρθρο 99

Χρήση συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν οι αρχές εξυγίανσης αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης και εφόσον η εν λόγω δράση διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα ευθύνεται, μέχρι του ύψους των καλυπτόμενων καταθέσεων, για το ποσό των ζημιών τις οποίες θα είχε την υποχρέωση να αναλάβει εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων τοποθετούνται στην ίδια τάξη με μη εξασφαλισμένες μη προνομιούχες απαιτήσεις.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο προσδιορισμός του ποσού για το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, σύμφωνα την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, πληροί τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2.
4. Η συνεισφορά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων για τον σκοπό της παραγράφου 1 καταβάλλεται σε μετρητά.
5. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να προβλέπουν ότι τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός τους μπορούν να χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του άρθρου 92 παράγραφος 1, εφόσον τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων συμμορφώνονται, ανάλογα με την περίπτωση, με τις διατάξεις που προβλέπονται στα άρθρα 93 έως 98.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων διαθέτει ρυθμίσεις προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, κατόπιν συνεισφοράς του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 5 και στην περίπτωση που χρειάζεται να εξοφληθούν οι καταθέτες του ιδρύματος υπό εξυγίανση, τα μέλη του συστήματος μπορούν να εφοδιάσουν αμέσως το σύστημα με τα ποσά που πρέπει να καταβληθούν.

7. Όταν τα κράτη μέλη επωφελούνται από τη δυνατότητα που προβλέπεται στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων θεωρούνται χρηματοδοτικές ρυθμίσεις για τον σκοπό του άρθρου 91. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη μπορούν να μην προβαίνουν στην καθιέρωση χωριστών χρηματοδοτικών ρυθμίσεων.
8. Όταν ένα κράτος μέλος επωφελείται από τη δυνατότητα που προβλέπεται στην παράγραφο 5, εφαρμόζεται ο ακόλουθος κανόνας προτεραιότητας για τη χρήση των διαθέσιμων χρηματοδοτικών μέσων του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων.
- Εάν το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων καλείται, ταυτοχρόνως, να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 92 ή για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου του παρόντος άρθρου, και για την αποπληρωμή των καταθετών σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ, ενώ τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά μέσα δεν επαρκούν για την ικανοποίηση όλων αυτών των αιτημάτων, δίδεται προτεραιότητα στην αποπληρωμή των καταθετών σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ και στις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, έναντι των πληρωμών για τους σκοπούς που προβλέπονται στο άρθρο 92 της παρούσας οδηγίας.
9. Εάν οι επιλέξιμες καταθέσεις σε ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση μεταβιβάζονται σε άλλη οντότητα μέσω του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος, οι καταθέτες δεν έχουν καμία απαίτηση δυνάμει της οδηγίας 94/19/ΕΚ κατά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος των καταθέσεων τους σε ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση που δεν μεταβιβάζονται, εφόσον το ύψος των κεφαλαίων που μεταβιβάζονται είναι ίσο ή μεγαλύτερο από το συνολικό επίπεδο κάλυψης που καθορίζεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 94/19/ΕΚ.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 100

Διοικητικές κυρώσεις και μέτρα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη πρόβλεψη κατάλληλων διοικητικών μέτρων και κυρώσεων, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και μεριμνούν για την εκτέλεση και την επιβολή τους. Οι κυρώσεις και τα μέτρα είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όπου ισχύουν υποχρεώσεις των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων και των μητρικών επιχειρήσεων εγκατεστημένων στην Ένωση, σε περίπτωση παράβασης, μπορούν να επιβάλλονται κυρώσεις στα μέλη της διοίκησης και σε οποιαδήποτε άλλα άτομα τα οποία, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, φέρουν ευθύνη για την παράβαση.
3. Στις αρχές εξυγίανσης και στις αρμόδιες αρχές παρέχονται όλες οι εξουσίες διερεύνησης που είναι αναγκαίες για την άσκηση των καθηκόντων τους. Κατά την άσκηση των εξουσιών διερεύνησης, οι αρχές εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται στενά, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κυρώσεις ή τα μέτρα θα φέρουν τα επιθυμητά αποτελέσματα, και συντονίζουν τις ενέργειές τους όταν ασχολούνται με διασυνοριακές υποθέσεις.

Ειδικές διατάξεις

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται σε όλες τις κατωτέρω περιπτώσεις:
 - α) ένα ίδρυμα ή μια μητρική επιχείρηση δεν καταρτίζει, δεν διατηρεί ούτε επικαιροποιεί τα σχέδια ανάκαμψης ή τα σχέδια εξυγίανσης του ομίλου, κατά παράβαση του άρθρου 5 ή 7·
 - β) μια οντότητα δεν κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές της την πρόθεσή της να παράσχει χρηματοπιστωτική στήριξη στον όμιλο, κατά παράβαση του άρθρου 22·
 - γ) ένα ίδρυμα ή μια μητρική επιχείρηση δεν παρέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την κατάρτιση σχεδίων εξυγίανσης, κατά παράβαση του άρθρου 10·
 - δ) η διοίκηση ενός ιδρύματος δεν αποστέλλει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή όταν το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, κατά παράβαση του άρθρου 73 παράγραφος 1.
2. Με την επιφύλαξη των εξουσιών των αρμοδίων αρχών ή των αρχών εξυγίανσης σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, οι διοικητικές κυρώσεις και τα μέτρα που μπορούν να επιβληθούν περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής:
 - α) δημόσια ανακοίνωση, που αναφέρει το υπαίτιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο και τη φύση της παράβασης·
 - β) προσωρινή απαγόρευση κατά οποιουδήποτε μέλους της διοίκησης του ιδρύματος ή της μητρικής επιχείρησης ή άλλου φυσικού προσώπου, που θεωρείται υπαίτιο, να ασκεί καθήκοντα σε ιδρύματα·
 - γ) σε περίπτωση νομικού προσώπου, διοικητικά χρηματικά πρόστιμα μέχρι και 10% του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών του εν λόγω νομικού προσώπου κατά την προηγούμενη χρήση· σε περίπτωση νομικού προσώπου που είναι θυγατρική μητρικής επιχείρησης, ο σχετικός συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών είναι ο συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών που προκύπτει από τους ενοποιημένους λογαριασμούς της επικεφαλής μητρικής επιχείρησης κατά την προηγούμενη χρήση·
 - δ) σε περίπτωση φυσικού προσώπου, διοικητικά χρηματικά πρόστιμα μέχρι και 5 000 000 ευρώ ή, στα κράτη μέλη όπου το επίσημο νόμισμα δεν είναι το ευρώ, αντίστοιχη αξία στο εθνικό νόμισμα κατά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας οδηγίας·
 - ε) διοικητικά χρηματικά πρόστιμα μέχρι και το διπλάσιο του ποσού των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης, όπου μπορούν να συγκεκριμενοποιηθούν.

Αποτελεσματική εφαρμογή των κυρώσεων και άσκηση των εξουσιών επιβολής κυρώσεων από τις αρμόδιες αρχές

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τον καθορισμό του είδους των διοικητικών κυρώσεων ή μέτρων και του ύψους των διοικητικών χρηματικών προστίμων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται:

- α) η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης·
- β) ο βαθμός ευθύνης του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου·
- γ) η οικονομική ισχύς του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου, όπως προκύπτει από τον συνολικό κύκλο εργασιών του υπαίτιου νομικού προσώπου ή από το ετήσιο εισόδημα του υπαίτιου φυσικού προσώπου·
- δ) η σπουδαιότητα των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν από το υπαίτιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στον βαθμό που μπορούν να συγκεκριμενοποιηθούν·
- ε) οι ζημίες τρίτων που προκλήθηκαν από την παράβαση, στον βαθμό που μπορούν να συγκεκριμενοποιηθούν·
- στ) ο βαθμός συνεργασίας του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου με την αρμόδια αρχή·
- ζ) προηγούμενες παραβάσεις του υπαίτιου φυσικού ή νομικού προσώπου.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση ανατίθεται για αόριστη διάρκεια από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 116.
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στα άρθρα 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 και 98 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση εξουσιών που προσδιορίζονται στην απόφαση αυτή. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που καθορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 και 98 τίθεται σε ισχύ μόνον εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν διατύπωσαν αντιρρήσεις εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημέρωσαν αμφότερα την Επιτροπή ότι αποφάσισαν να μην εγείρουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

ΤΙΤΛΟΣ X

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 77/91/ΕΟΚ, 82/891/ΕΟΚ, 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΕ) ΑΡΙΘ. 1093/2010

Άρθρο 104

Τροποποίηση της οδηγίας 77/91/ΕΟΚ

Στο άρθρο 41 της οδηγίας 77/91/ΕΟΚ, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3:

«3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το άρθρο 17 παράγραφος 1, το άρθρο 25 παράγραφοι 1 και 3, το άρθρο 27 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο και τα άρθρα 29, 30, 31 και 32 της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση χρήσης των εργαλείων, εξουσιών και μηχανισμών εξυγίανσης που προβλέπονται στον τίτλο IV της οδηγίας XX/XX/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*)[οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση], υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι στόχοι εξυγίανσης που καθορίζονται στο άρθρο 27 της οδηγίας XX/XX/ΕΕ και οι προϋποθέσεις εξυγίανσης που καθορίζονται στο άρθρο 28 της εν λόγω οδηγίας.

(*) ΕΕ L..... της, σ.»

Άρθρο 105

Τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ

Στο άρθρο 1 της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Εφαρμόζεται το άρθρο 1 παράγραφοι 2, 3 και 4 της οδηγίας 2011/35/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

(*) ΕΕ L 110 της 29.4.2011, σ. 1.»

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2001/24/EK

Η οδηγία 2001/24/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 3 και 4:

«3. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης στις επιχειρήσεις επενδύσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2006/49/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), και τα υποκαταστήματά τους που έχουν συσταθεί σε κράτος μέλος διάφορο του κράτους μέλους της καταστατικής έδρας.

4. Σε περίπτωση εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης και άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης που προβλέπονται στην οδηγία XX/XX/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(**), οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται επίσης στα χρηματοδοτικά ιδρύματα, επιχειρήσεις και μητρικές επιχειρήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας XX/XX/EE.

(*) EE L 177 της 30.6.2006, σ. 201.

(**) EE L ... της ..., σ.»

2. Στο άρθρο 2, η έβδομη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— “μέτρα εξυγίανσης”: τα μέτρα τα οποία έχουν σκοπό να διαφυλάξουν ή να αποκαταστήσουν την οικονομική κατάσταση πιστωτικού ιδρύματος και είναι δυνατόν να θίξουν προϋπάρχοντα δικαιώματα τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που συνεπάγονται τη δυνατότητα αναστολής πληρωμών, αναστολής εκτελεστικών μέτρων ή μείωσης των απαιτήσεων· τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης που προβλέπονται στην οδηγία XX/XX/EE,»

Τροποποίηση της οδηγίας 2002/47/EK

Στο άρθρο 7 της οδηγίας 2002/47/EK, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

«1α. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται σε περιορισμούς του αποτελέσματος της ρήτηρας συμψηφισμού, που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 77 της οδηγίας XX/XX/EE ή λόγω της άσκησης, από την αρχή εξυγίανσης, της εξουσίας για επιβολή προσωρινής αναστολής, σύμφωνα με το άρθρο 63 της εν λόγω οδηγίας.

(*) EE L ... της ..., σ.»

Άρθρο 108

Τροποποίηση της οδηγίας 2004/25/EK

Στο άρθρο 4 παράγραφος 5 της οδηγίας 2004/25/EK, προστίθεται το ακόλουθο τρίτο εδάφιο:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το άρθρο 5 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση χρήσης των εργαλείων, εξουσιών και μηχανισμών εξυγίανσης που προβλέπονται στον τίτλο IV της οδηγίας XX/XX/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) [οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση].

(*) EE L ..., σ. ...»

Άρθρο 109

Τροποποίηση της οδηγίας 2005/56/EK

Στο άρθρο 3 της οδηγίας 2005/56/EOK, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η παρούσα οδηγία δεν έχει εφαρμογή στην εταιρεία ή τις εταιρείες οι οποίες υπόκεινται στη χρήση των εργαλείων, εξουσιών και μηχανισμών εξυγίανσης που προβλέπονται στον τίτλο IV της οδηγίας XX/XX/EE [οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

(*) EE L ... της ..., σ. ...»

Άρθρο 110

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2007/36/EK

Η οδηγία 2007/36/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση χρήσης των εργαλείων, εξουσιών και μηχανισμών εξυγίανσης που προβλέπονται στον τίτλο IV της οδηγίας XX/XX/EE [οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

(*) EE L ... της ..., σ. ...»

2. Στο άρθρο 5, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 5 και 6:

«5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι για τους σκοπούς της οδηγίας XX/XX/EE [οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση], η γενική συνέλευση μπορεί να αποφασίζει, με

πλειοψηφία των δύο τρίτων των έγκυρων ψήφων, ότι η γενική συνέλευση με σκοπό να αποφασίσει σχετικά με αύξηση κεφαλαίου μπορεί να συγκαλείται σε μικρότερη προθεσμία από αυτήν που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω συνέλευση δεν λαμβάνει χώρα εντός δέκα ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία της σύγκλησης, ότι πληρούνται όροι του άρθρου 23 ή 24 της οδηγίας XX/XX/EE (ενεργοποίηση έγκαιρης παρέμβασης) και ότι η αύξηση κεφαλαίου είναι αναγκαία προκειμένου να αποφευχθούν οι προϋποθέσεις εξυγίανσης που καθορίζονται στο άρθρο 27 της εν λόγω οδηγίας.

6. Για τους σκοπούς της παραγράφου 5, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 6 παράγραφοι 3 και 4 ούτε το άρθρο 7 παράγραφος 3.»

Άρθρο 111

Τροποποίηση της οδηγίας 2011/35/EE

Στο άρθρο 1 της οδηγίας 2011/35/EE, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

«4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στην εταιρεία ή τις εταιρείες οι οποίες υπόκεινται στη χρήση των εργαλείων, εξουσιών και μηχανισμών εξυγίανσης που προβλέπονται στον τίτλο IV της οδηγίας XX/XX/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) [οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση].

(*) EE L ... της ..., σ. ...»

Άρθρο 112

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4, το σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2) “αρμόδιες αρχές”:

- i) οι αρμόδιες αρχές όπως ορίζονται στις οδηγίες 2006/48/EK, 2006/49/EK και 2007/64/EK και όπως αναφέρονται στην οδηγία 2009/110/EK,
- ii) όσον αφορά τις οδηγίες 2002/65/EK και 2005/60/EK, οι αρχές που είναι αρμόδιες να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των πιστωτικών και χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων με τις απαιτήσεις των οδηγιών αυτών,
- iii) όσον αφορά τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων, οι φορείς που διαχειρίζονται συστήματα εγγύησης καταθέσεων σύμφωνα με την οδηγία 94/19/EK ή, στην περίπτωση που τη λειτουργία του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων διαχειρίζεται ιδιωτική εταιρεία, η δημόσια αρχή που έχει την εποπτεία των συστημάτων αυτών δυνάμει αυτής της οδηγίας, και
- iv) όσον αφορά την οδηγία .../... [οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση], οι αρχές εξυγίανσης όπως ορίζονται στην οδηγία αυτή.

(*) ΕΕ L ... της ..., σ. ...»

2. Στο άρθρο 40 παράγραφος 6, προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

«Προκειμένου να ενεργεί στο πλαίσιο της οδηγίας XX/XX/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(*) [οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση], το μέλος του συμβουλίου εποπτών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δύναται, κατά περίπτωση, να συνοδεύεται από εκπρόσωπο της αρχής εξυγίανσης σε κάθε κράτος μέλος, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

(*) ΕΕ L ... της ..., σ. ...»

ΤΙΤΛΟΣ XI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 113

Επιτροπή εξυγίανσης στο πλαίσιο της ΕΑΤ

Η ΕΑΤ συγκροτεί, σύμφωνα με το άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, μια μόνιμη εσωτερική επιτροπή για τον σκοπό της προπαρασκευής των αποφάσεων της ΕΑΤ που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Η εν λόγω εσωτερική επιτροπή αποτελείται τουλάχιστον από τις αρχές εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 3 της παρούσας οδηγίας.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η ΕΑΤ συνεργάζεται με την ΕΑΚΑΑ και την ΕΑΑΕΣ στο πλαίσιο της Μικτής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών, η οποία συγκροτείται σύμφωνα με το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Άρθρο 114

Επανεξέταση

Έως την 1η Ιουνίου 2018, η Επιτροπή επανεξετάζει τη γενική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και προβαίνει σε εκτίμηση της ανάγκης για τροποποιήσεις, και ιδίως:

- α) βάσει της έκθεσης της ΕΑΤ που προβλέπεται στο άρθρο 39 παράγραφος 6, της ανάγκης για τροποποιήσεις όσον αφορά την ελαχιστοποίηση των διαφορών σε εθνικό επίπεδο. Η έκθεση αυτή και, ενδεχομένως, συνοδευτικές προτάσεις διαβιβάζονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο·
- β) βάσει της έκθεσης της ΕΑΤ που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, της ανάγκης για τροποποιήσεις όσον αφορά την ελαχιστοποίηση των διαφορών σε εθνικό επίπεδο. Η έκθεση αυτή και, ενδεχομένως, συνοδευτικές προτάσεις διαβιβάζονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Άρθρο 115

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2014, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2015.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις που θεσπίζουν προκειμένου να συμμορφωθούν με τον τίτλο IV κεφάλαιο III τμήμα 5 το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2018.

2. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.
3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στην ΕΑΤ το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 116

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 117

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΜΗΜΑ Α

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ

Το σχέδιο ανάκαμψης περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- (1) σύνοψη των βασικών στοιχείων του σχεδίου, στρατηγική ανάλυση και σύνοψη της συνολικής δυνατότητας ανάκαμψης·
- (2) σύνοψη των ουσιωδών μεταβολών στο ίδρυμα από τότε που υπεβλήθη το πλέον πρόσφατο σχέδιο ανάκαμψης·
- (3) σχέδιο επικοινωνίας και γνωστοποίησης, όπου περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο σκοπεύει η επιχείρηση να διαχειριστεί κάθε ενδεχόμενη αρνητική αντίδραση της αγοράς·
- (4) μια σειρά δράσεων επιχειρηματικών κεφαλαίων και ρευστότητας που απαιτούνται για τη διατήρηση των δραστηριοτήτων και της χρηματοδότησης των κρίσιμων λειτουργιών και επιχειρηματικών τομέων του ιδρύματος·
- (5) εκτίμηση του χρονοδιαγράμματος για την εκτέλεση κάθε ουσιώδους πτυχής του σχεδίου·
- (6) λεπτομερή περιγραφή κάθε ουσιώδους εμποδίου στην αποτελεσματική και έγκαιρη εκτέλεση του σχεδίου, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης του αντικτύπου στον υπόλοιπο όμιλο, στους πελάτες και στους αντισυμβαλλομένους·
- (7) προσδιορισμό των κρίσιμων λειτουργιών·
- (8) λεπτομερή περιγραφή των διαδικασιών για τον προσδιορισμό της αξίας και της εμπορευσιμότητας των βασικών επιχειρηματικών τομέων, των εργασιών και των περιουσιακών στοιχείων του ιδρύματος·
- (9) λεπτομερή περιγραφή του τρόπου ενσωμάτωσης του σχεδίου ανάκαμψης στη δομή εταιρικής διακυβέρνησης του ιδρύματος, καθώς και των πολιτικών και διαδικασιών που διέπουν την έγκριση του σχεδίου ανάκαμψης και τον προσδιορισμό των προσώπων στην επιχείρηση που είναι αρμόδια για την κατάρτιση και την εφαρμογή του σχεδίου·
- (10) ρυθμίσεις και μέτρα για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος·
- (11) ρυθμίσεις και μέτρα για τη διασφάλιση ότι το ίδρυμα έχει επαρκή πρόσβαση σε έκτακτες πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών πηγών ρευστότητας, της εκτίμησης των διαθέσιμων εξασφαλίσεων και της εκτίμησης της πιθανότητας μεταβίβασης ρευστότητας μεταξύ των οντοτήτων του ομίλου και των επιχειρηματικών τομέων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι μπορεί να συνεχίσει τις δραστηριότητές του και να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του, όταν καθίστανται απαιτητές·
- (12) ρυθμίσεις και μέτρα για τον περιορισμό του κινδύνου και της μόχλευσης·
- (13) ρυθμίσεις και μέτρα για την αναδιάρθρωση των υποχρεώσεων·
- (14) ρυθμίσεις και μέτρα για την αναδιάρθρωση των επιχειρηματικών τομέων·

- (15) ρυθμίσεις και μέτρα που είναι αναγκαία για τη διατήρηση της συνεχούς πρόσβασης στις υποδομές των χρηματοπιστωτικών αγορών·
- (16) ρυθμίσεις και μέτρα που είναι αναγκαία για τη διατήρηση της συνεχούς λειτουργίας των επιχειρησιακών διαδικασιών του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της υποδομής και των υπηρεσιών πληροφορικής·
- (17) προπαρασκευαστικές ρυθμίσεις για τη διευκόλυνση της πώλησης περιουσιακών στοιχείων ή επιχειρηματικών τομέων, εντός κατάλληλου χρονικού πλαισίου για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας·
- (18) άλλες δράσεις ή στρατηγικές διαχείρισης για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής ευρωστίας και εκτίμηση της αναμενόμενης χρηματοπιστωτικής επίπτωσης των εν λόγω δράσεων ή στρατηγικών·
- (19) προπαρασκευαστικά μέτρα που έχει λάβει ή σκοπεύει να λάβει το ίδρυμα προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή του σχεδίου ανάκαμψης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι αναγκαία για τη δυνατότητα έγκαιρης ανακεφαλαιοποίησης του ιδρύματος.

ΤΜΗΜΑ Β

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΖΗΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ

Για τους σκοπούς της κατάρτισης και της διατήρησης σχεδίων ανάκαμψης, οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να ζητούν από τα ιδρύματα να παρέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες:

- (1) λεπτομερή περιγραφή της οργανωτικής δομής του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου ενός καταλόγου όλων των νομικών οντοτήτων·
- (2) στοιχεία του άμεσου κατόχου και του ποσοστού δικαιωμάτων ψήφου και δικαιωμάτων άνευ ψήφου κάθε νομικής οντότητας·
- (3) τον τόπο εγκατάστασης, τη δικαιοδοσία σύστασης της εταιρείας, την αδειοδότηση και τη βασική διοίκηση κάθε νομικής οντότητας·
- (4) καταγραφή των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών τομέων του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων των ουσιωδών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που σχετίζονται με τις εν λόγω λειτουργίες και επιχειρηματικούς τομείς, αναφορικά με τις νομικές οντότητες·
- (5) λεπτομερή περιγραφή των συστατικών μερών των υποχρεώσεων του ιδρύματος και όλων των νομικών του οντοτήτων, διαχωρίζοντας, τουλάχιστον, ανά τύπο και ποσό βραχυπρόθεσμου και μακροπρόθεσμου χρέους, τις εξασφαλισμένες, μη εξασφαλισμένες και μειωμένης εξασφάλισης υποχρεώσεις·
- (6) λεπτομερή στοιχεία των υποχρεώσεων του ιδρύματος που αποτελούν επιλέξιμες υποχρεώσεις·
- (7) εντοπισμό των διαδικασιών που απαιτούνται για να προσδιοριστεί σε ποιον έχει ενεχυριάσει εξασφάλιση το ίδρυμα, το άτομο που κατέχει την εξασφάλιση και τη δικαιοδοσία στην οποία βρίσκεται η εξασφάλιση·

- (8) περιγραφή των εκτός ισολογισμού ανοιγμάτων του ιδρύματος και των νομικών του οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους στις βασικές του λειτουργίες και βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του·
- (9) τις σημαντικές αντισταθμίσεις κινδύνου του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους σε νομική οντότητα·
- (10) στοιχεία των σημαντικότερων ή κρίσιμότερης σημασίας αντισυμβαλλομένων του ιδρύματος, καθώς και ανάλυση της επίπτωσης της χρεωκοπίας των σημαντικότερων αντισυμβαλλομένων στη χρηματοπιστωτική κατάσταση του ιδρύματος·
- (11) κάθε σύστημα στο οποίο το ίδρυμα διενεργεί σημαντικό αριθμό συναλλαγών, σε όγκο ή αξία, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους στις νομικές οντότητες, τις κρίσιμες λειτουργίες και τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος·
- (12) κάθε σύστημα πληρωμής, εκκαθάρισης ή διακανονισμού στο οποίο είναι άμεσα ή έμμεσα μέλος το ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής του στις νομικές οντότητες, τις κρίσιμες λειτουργίες και τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος·
- (13) λεπτομερή κατάλογο και περιγραφή των βασικών πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για τη διαχείριση κινδύνων, για τη λογιστική και για την υποβολή χρηματοοικονομικών και υποχρεωτικών εκθέσεων, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους στις νομικές οντότητες, τις κρίσιμες λειτουργίες και τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος·
- (14) στοιχεία των κατόχων των συστημάτων που προσδιορίζονται στο στοιχείο ιγ), τις συμφωνίες για το επίπεδο των υπηρεσιών που σχετίζονται με αυτά, και κάθε λογισμικό και συστήματα ή άδειες, συμπεριλαμβανομένης της καταγραφής τους στις νομικές οντότητες, τις βασικές δραστηριότητες και βασικότερους επιχειρηματικούς τομείς του ιδρύματος·
- (15) στοιχεία και καταγραφή των νομικών οντοτήτων, καθώς και των διασυνδέσεων και αλληλεξαρτήσεων μεταξύ των διαφόρων νομικών οντοτήτων, όπως:
- προσωπικό, εγκαταστάσεις και συστήματα κοινά ή κοινής χρήσης·
 - ρυθμίσεις κεφαλαίου, χρηματοδότησης ή ρευστότητας·
 - υφιστάμενα ή ενδεχόμενα πιστωτικά ανοίγματα·
 - συμφωνίες διασταυρούμενων εγγυήσεων, ρυθμίσεις διασταυρούμενων εξασφαλίσεων, διατάξεις σταυροειδούς αθέτησης υποχρέωσης και συμφωνίες συμψηφισμού μεταξύ συνδεδεμένων εταιρειών·
 - μεταφορές κινδύνων και ρυθμίσεις συναλλαγών αντιστήριξης· συμφωνίες για το επίπεδο υπηρεσιών·
- (16) την αρχή εποπτείας και εξυγίανσης για κάθε νομική οντότητα·
- (17) το ανώτερο διοικητικό στέλεχος που είναι αρμόδιο για το σχέδιο εξυγίανσης του ιδρύματος, καθώς και τα αρμόδια πρόσωπα, εφόσον είναι διαφορετικά, για τις διάφορες νομικές οντότητες, κρίσιμες λειτουργίες και βασικούς επιχειρηματικούς τομείς·
- (18) περιγραφή των ρυθμίσεων που προβλέπει το ίδρυμα για να διασφαλιστεί ότι, σε περίπτωση εξυγίανσης, η αρχή εξυγίανσης θα διαθέτει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, όπως καθορίζονται από την αρχή εξυγίανσης, για την εφαρμογή των εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης·

- (19) όλες τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ των ιδρυμάτων και των νομικών τους οντοτήτων και τρίτων μερών, των οποίων ενδέχεται να ενεργοποιηθεί η καταγγελία με την απόφαση των αρχών να εφαρμόσουν ένα εργαλείο εξυγίανσης, και κατά πόσον οι συνέπειες της καταγγελίας ενδέχεται να επηρεάσουν την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης·
- (20) περιγραφή των πιθανών πηγών ρευστότητας για τη στήριξη της εξυγίανσης·
- (21) πληροφορίες σχετικά με βάρος επί περιουσιακών στοιχείων, ρευστά διαθέσιμα, δραστηριότητες εκτός ισολογισμού, στρατηγικές αντιστάθμισης κινδύνου και πρακτικές εγγραφών στα βιβλία.

ΤΜΗΜΑ Γ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΕΙ Η ΑΡΧΗ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΕΝΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Κατά την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης ενός ιδρύματος, η αρχή εξυγίανσης εξετάζει τα εξής:

- (1) Τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα ή ο όμιλος είναι σε θέση να καταγράψει βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και κρίσιμες λειτουργίες σε νομικές οντότητες.
- (2) Τον βαθμό στον οποίο ευθυγραμμίζονται οι νομικές και εταιρικές δομές όσον αφορά τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες.
- (3) Τον βαθμό στον οποίο προβλέπονται ρυθμίσεις για την παροχή απαραίτητου προσωπικού, υποδομών, χρηματοδότησης, ρευστότητας και κεφαλαίων για τη στήριξη και τη διατήρηση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών.
- (4) Τον βαθμό στον οποίο οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών που διατηρεί το ίδρυμα ή ο όμιλος είναι πλήρως εκτελεστές σε περίπτωση εξυγίανσης του ιδρύματος ή του ομίλου.
- (5) Τον βαθμό στον οποίο η δομή διακυβέρνησης του ιδρύματος ή του ομίλου επαρκεί για τη διαχείριση και τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις εσωτερικές πολιτικές του ιδρύματος ή του ομίλου όσον αφορά τις συμφωνίες του για το επίπεδο υπηρεσιών.
- (6) Τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα ή ο όμιλος διαθέτει διαδικασία για τη μεταβίβαση των υπηρεσιών που παρέχονται βάσει συμφωνιών για το επίπεδο υπηρεσιών σε τρίτα μέρη, σε περίπτωση διαχωρισμού των κρίσιμων λειτουργιών ή βασικών επιχειρηματικών τομέων.
- (7) Τον βαθμό στον οποίο προβλέπονται σχέδια έκτακτης ανάγκης για να διασφαλιστεί η συνέχεια της πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών και διακανονισμού.
- (8) Την επάρκεια των πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης για τη διασφάλιση ότι οι αρχές εξυγίανσης είναι σε θέση να συγκεντρώσουν ακριβείς και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες, προκειμένου να διευκολυνθεί η ταχεία λήψη αποφάσεων.
- (9) Τη δυνατότητα των πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης να παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την αποτελεσματική εξυγίανση του ιδρύματος ή του ομίλου ανά πάσα στιγμή, ακόμη και υπό ταχέως μεταβαλλόμενες συνθήκες.
- (10) Τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα ή ο όμιλος έχει υποβάλει σε δοκιμή τα πληροφοριακά του συστήματα διοίκησης σε σενάρια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που προσδιορίζονται από την αρχή εξυγίανσης.

- (11) Τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα ή ο όμιλος μπορούν να διασφαλίσουν τη συνέχεια των πληροφοριακών τους συστημάτων διοίκησης, τόσο όσον αφορά το θιγόμενο ίδρυμα όσο και το νέο ίδρυμα, σε περίπτωση που οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς διαχωριστούν από τις υπόλοιπες λειτουργίες και επιχειρηματικούς τομείς.
- (12) Τον βαθμό στον οποίο το ίδρυμα ή ο όμιλος έχουν καθιερώσει κατάλληλες διαδικασίες για τη διασφάλιση ότι παρέχει στις αρχές εξυγίανσης τις αναγκαίες πληροφορίες για τον εντοπισμό των καταθετών και των ποσών που καλύπτονται από τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων.
- (13) Σε περίπτωση που ο όμιλος χρησιμοποιεί ενδοομιλικές εγγυήσεις, τον βαθμό στον οποίο οι εν λόγω εγγυήσεις παρέχονται σε συνθήκες αγοράς, και τον βαθμό αρτιότητας των συστημάτων διαχείρισης κινδύνων όσον αφορά τις εν λόγω εγγυήσεις.
- (14) Σε περίπτωση που ο όμιλος προβαίνει σε συναλλαγές αντιστήριξης, τον βαθμό στον οποίο οι εν λόγω συναλλαγές εκτελούνται σε συνθήκες αγοράς, και τον βαθμό αρτιότητας των συστημάτων διαχείρισης κινδύνων όσον αφορά τις εν λόγω συναλλακτικές πρακτικές.
- (15) Τον βαθμό στον οποίο η χρήση ενδοομιλικών εγγυήσεων ή η εγγραφή συναλλαγών αντιστήριξης αυξάνει τον κίνδυνο μετάδοσης στον όμιλο.
- (16) Τον βαθμό στον οποίο η νομική δομή του ομίλου καθιστά απαγορευτική τη χρήση των εργαλείων εξυγίανσης, λόγω του αριθμού των νομικών οντοτήτων, της πολυπλοκότητας της δομής του ομίλου ή της δυσκολίας ευθυγράμμισης των επιχειρηματικών τομέων με τις οντότητες του ομίλου.
- (17) Τον αριθμό ή την αναλογία επιλέξιμων υποχρεώσεων του ομίλου.
- (18) Σε περίπτωση που η εκτίμηση αφορά μικτή εταιρεία συμμετοχών, τον βαθμό στον οποίο η εξυγίανση των οντοτήτων του ομίλου που είναι ιδρύματα ή χρηματοδοτικά ιδρύματα ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στο μη χρηματοπιστωτικό τμήμα του ομίλου.
- (19) Την ύπαρξη και την αρτιότητα των συμφωνιών για το επίπεδο υπηρεσιών.
- (20) Κατά πόσον οι αρχές τρίτων χωρών διαθέτουν τα αναγκαία εργαλεία εξυγίανσης για να στηρίζουν τις δράσεις εξυγίανσης από τις αρχές εξυγίανσης στην Ένωση, καθώς και τη δυνατότητα συντονισμένης δράσης μεταξύ των αρχών της Ένωσης και των τρίτων χωρών.
- (21) Κατά πόσον είναι εφικτό να χρησιμοποιηθούν τα εργαλεία εξυγίανσης κατά τρόπο που να εξυπηρετεί τους στόχους της εξυγίανσης, δεδομένων των διαθέσιμων εργαλείων και της δομής του ιδρύματος.
- (22) Τον βαθμό στον οποίο η δομή του ομίλου παρέχει τη δυνατότητα στην αρχή εξυγίανσης να εξυγιάνει ολόκληρο τον όμιλο ή κάποια ή περισσότερες από τις οντότητές του, χωρίς να προκαλέσει σημαντικές άμεσες ή έμμεσες δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, στην εμπιστοσύνη της αγοράς ή στην οικονομία, και με προοπτική να μεγιστοποιήσει την αξία ολόκληρου του ομίλου.
- (23) Τις ρυθμίσεις και τα μέσα που θα μπορούσαν να διευκολύνουν την εξυγίανση, στις περιπτώσεις ομίλων που έχουν θυγατρικές οι οποίες υπάγονται σε διαφορετικές δικαιοδοσίες.
- (24) Την αξιοπιστία της χρησιμοποίησης των εργαλείων εξυγίανσης κατά τρόπο που να εξυπηρετεί τους στόχους της εξυγίανσης, δεδομένων των πιθανών επιπτώσεων στους πιστωτές, τους αντισυμβαλλομένους, τους πελάτες και τους εργαζομένους, καθώς και των ενδεχόμενων δράσεων τις οποίες μπορεί να αναλάβουν οι αρχές τρίτων χωρών.

- (25) Κατά πόσον μπορεί να εκτιμηθεί δεόντως ο αντίκτυπος της εξυγίανσης του ιδρύματος στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και στην εμπιστοσύνη των χρηματοοικονομικών αγορών.
- (26) Κατά πόσον η εξυγίανση του ιδρύματος θα μπορούσε να έχει σημαντικές άμεσες ή έμμεσες δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, στην εμπιστοσύνη της αγοράς ή στην οικονομία.
- (27) Κατά πόσον, με την εφαρμογή των εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης, μπορεί να περιοριστεί η μετάδοση σε άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή στις χρηματοοικονομικές αγορές.
- (28) Κατά πόσον η εξυγίανση του ιδρύματος ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- 1.1. Ονομασία της πρότασης
- 1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής που αφορά(-ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ
- 1.3. Χαρακτήρας της πρότασης
- 1.4. Στόχος(-οι)
- 1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης
- 1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικός αντίκτυπος της δράσης
- 1.7. Προβλεπόμενος(-οι) τρόπος(-οι) διαχείρισης

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

- 2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων
- 2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου
- 2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- 3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται
- 3.2. 3.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις δαπάνες
 - 3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση του εκτιμώμενου αντικτύπου στις δαπάνες
 - 3.2.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις επιχειρησιακές πιστώσεις
 - 3.2.3. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα
 - 3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο
 - 3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση
- 3.3. Εκτιμώμενος δημοσιονομικός αντίκτυπος στα έσοδα

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ, 82/891/ΕΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2011

1.2. Σχετικός(-οί) τομέας(-είς) πολιτικής που αφορά(-ούν) τη δομή ΔΒΔ/ΠΒΔ⁴⁰

Εσωτερική αγορά – Χρηματοπιστωτικές αγορές

1.3. Χαρακτήρας της πρότασης

☒ Η πρόταση αφορά **νέα δράση**

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **νέα δράση μετά από πιλοτικό έργο/προπαρασκευαστική δράση**⁴¹

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **την παράταση υφιστάμενης δράσης**

☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά **δράση προσανατολισμένη προς νέα δράση**

1.4. Στόχοι

1.4.1. Ο(Οι) πολυετής(-είς) στρατηγικός(-οί) στόχος(-οι) της Επιτροπής που αφορά η πρόταση/πρωτοβουλία

- Διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της εμπιστοσύνης στις τράπεζες, διασφάλιση της συνέχειας των βασικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, αποφυγή μετάδοσης των προβλημάτων·
- Ελαχιστοποίηση των απωλειών για την κοινωνία στο σύνολό της, και ιδίως για τους φορολογουμένους, προστασία των καταθετών, και μείωση του ηθικού κινδύνου·
- Ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς τραπεζικών υπηρεσιών, με παράλληλη διατήρηση ισότιμων όρων ανταγωνισμού (δηλ. ίδιες προϋποθέσεις για όλους τους παράγοντες που βρίσκονται σε ανταγωνισμό στις χρηματοπιστωτικές αγορές της ΕΕ).

1.4.2. Ειδικός(-οί) στόχος(-οι) και δραστηριότητα(-ες) ΔΒΔ/ΠΒΔ

Ειδικοί στόχοι:

⁴⁰

ΔΒΔ: Διαχείριση βάσει δραστηριοτήτων – ΠΒΔ: Προϋπολογισμός βάσει δραστηριοτήτων.

⁴¹

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 6 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

Δεδομένων των γενικών στόχων ανωτέρω, επιδιώκονται οι κατωτέρω ειδικότεροι στόχοι:

Προετοιμασία και πρόληψη:

- αύξηση της ετοιμότητας των εποπτικών αρχών και των τραπεζών για την αντιμετώπιση καταστάσεων κρίσης και
- πραγματική δυνατότητα εξυγίανσης όλων των τραπεζών

Έγκαιρη παρέμβαση:

- βελτίωση των ρυθμίσεων έγκαιρης παρέμβασης των εποπτικών αρχών

Εξυγίανση τραπεζών:

- διασφάλιση της εξυγίανσης των τραπεζών εγκαίρως και με άρτιο τρόπο
- κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου όσον αφορά την εξυγίανση των τραπεζών

Διασυννοριακή διαχείριση κρίσεων:

- προώθηση της αποτελεσματικής συνεργασίας των αρχών στη διασυννοριακή εξυγίανση

Χρηματοδότηση

- εξασφάλιση διαθέσιμων πόρων από ιδιωτικές πηγές για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης των προβληματικών τραπεζών

1.4.3. 1.4.3. Αναμενόμενο(α) αποτέλεσμα(τα) και αντίκτυπος

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που θα πρέπει να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους στοχοθετημένους(-ες) δικαιούχους/ομάδες.

Το προτεινόμενο πλαίσιο διαχείρισης κρίσεων σε επίπεδο Ένωσης αποσκοπεί στην εξασφάλιση μεγαλύτερης χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, στη μείωση του ηθικού κινδύνου, και στην προστασία των καταθετών, των τραπεζικών υπηρεσιών καίριας σημασίας και των χρημάτων των φορολογουμένων. Επιπροσθέτως, αποσκοπεί στην προστασία και την περαιτέρω ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Τα οφέλη του πλαισίου προκύπτουν, πρώτον, από την αναμενόμενη μείωση της πιθανότητας μιας συστημικής τραπεζικής κρίσης και από την αποφυγή της πτώσης του ΑΕΠ, που είναι επακόλουθο μιας τραπεζικής κρίσης. Δεύτερον, το πλαίσιο εξυγίανσης των τραπεζών αποσκοπεί να μειώσει την πιθανότητα να χρησιμοποιηθούν και πάλι τα χρήματα των φορολογουμένων για τη διάσωση τραπεζών σε ενδεχόμενη μελλοντική κρίση. Το κόστος των τραπεζικών κρίσεων, εάν εκδηλωθούν, θα πρέπει να βαρύνει, κατά πρώτο λόγο, τους κατόχους μετοχικού κεφαλαίου και χρεωστικών τίτλων των τραπεζών. Ως αποτέλεσμα, αναμένεται να μειωθεί επίσης το κόστος χρηματοδότησης του χρέους των κρατών μελών, πράγμα το οποίο αντικατοπτρίζει την εξάλειψη της σιωπηρής κρατικής εγγύησης του χρέους των τραπεζών.

1.4.4. Δείκτες αποτελεσμάτων και αντικτύπου

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της υλοποίησης της πρότασης/πρωτοβουλίας.

Εφόσον οι πτωχεύσεις τραπεζών είναι απρόβλεπτες και ευελπιστούμε ότι μπορούν να αποφεύγονται, η λειτουργία της εξυγίανσης των τραπεζών δεν μπορεί να παρακολουθείται τακτικά με βάση το πώς αντιμετωπίζονται οι πραγματικές πτωχεύσεις τραπεζών. Ωστόσο, ορισμένα από τα μέτρα θα μπορούσαν να παρακολουθούνται, με τη χρήση δεικτών όπως οι ακόλουθοι:

- Αριθμός σωμάτων εξυγίανσης που συγκροτήθηκαν.
- Αριθμός σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης που υποβλήθηκαν και εγκρίθηκαν από τις αρχές εξυγίανσης και τα σώματα εξυγίανσης.
- Αριθμός περιπτώσεων όπου ζητήθηκαν από τις αρχές εξυγίανσης προσαρμογές στη λειτουργία των τραπεζών (και των τραπεζικών ομίλων).
- Αριθμός ενδοομιλικών χρηματοδοτικών συμφωνιών που έχουν συναφθεί.
- Αριθμός τραπεζών για τις οποίες απαιτείται ελάχιστη ικανότητα απορρόφησης των ζημιών (κεφάλαιο + χρέος που προσφέρεται για διάσωση με ίδια μέσα).
- Συνολικό επίπεδο ικανότητας των τραπεζών για απορρόφηση των ζημιών στα κράτη μέλη και στην Ένωση.
- Αριθμός τραπεζών που βρίσκονται σε διαδικασία εξυγίανσης.
- Αριθμός περιπτώσεων εφαρμογής των διαφόρων εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης (π.χ. πώληση δραστηριοτήτων, μεταβατικό ίδρυμα, διάσωση με ίδια μέσα).
- Κόστος της εξυγίανσης των τραπεζών σε επίπεδο επιμέρους κρατών μελών και συνολικά στην ΕΕ (σε εκατομμύρια ευρώ) (το κόστος περιλαμβάνει το κόστος διάσωσης με ίδια μέσα, ανακεφαλαιοποίησης, συνεισφοράς των ΣΕΚ και των πόρων εξυγίανσης, λοιπές δαπάνες).

Προτείνεται η συμμετοχή της EAT σε όλα τα στάδια του πλαισίου ανάκαμψης και εξυγίανσης των τραπεζών, η οποία και υποστηρίζεται από τους ενδιαφερομένους, ακόμη και αν ο κανονισμός για την EAT επί του παρόντος δεν αναθέτει αρμοδιότητα στην EAT σε διαδικασία εξυγίανσης. Με βάση τη συμμετοχή της, η EAT θα μπορούσε να αναλάβει συναφή καθήκοντα παρακολούθησης. Η μεταφορά τυχόν νέας ενωσιακής νομοθεσίας στο εσωτερικό δίκαιο θα παρακολουθείται βάσει της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών

Η χρηματοπιστωτική κρίση έθεσε σε σκληρή δοκιμασία την ικανότητα των αρχών να διαχειρίζονται τα προβλήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων. Οι χρηματοπιστωτικές αγορές στην Ένωση έχουν ενοποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που οι εσωτερικοί κλονισμοί σε ένα κράτος μέλος είναι δυνατόν να μεταδοθούν ταχέως σε επιχειρήσεις και αγορές και σε άλλα κράτη μέλη.

Σε διεθνές επίπεδο, οι ηγέτες της Ομάδας των 20 (G20) απηύθυναν έκκληση «να επανεξεταστούν τα καθεστώτα εξυγίανσης και η πτωχευτική νομοθεσία, υπό το πρίσμα των πρόσφατων γεγονότων,

προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα συντεταγμένης εκκαθάρισης μεγάλων και πολύπλοκων διασυννοριακών ιδρυμάτων»⁴². Στην σύνοδο του Πίτσμπουργκ, της 25ης Σεπτεμβρίου 2009, δεσμεύτηκαν να ενεργήσουν από κοινού προκειμένου να «...αναπτύξουν πιο ισχυρά μέσα ώστε να αναγκάσουν τις πολυεθνικές εταιρείες να λογοδοτούν για τους κινδύνους που αναλαμβάνουν» και, ειδικότερα, να «αναπτύξουν μέσα και πλαίσια εξυγίανσης για την αποτελεσματική εξυγίανση χρηματοπιστωτικών ομίλων, με στόχο τον μετριασμό των επιπτώσεων που προκαλούνται από τα προβλήματα των χρηματοπιστωτικών οργανισμών και τη μείωση του ηθικού κινδύνου στο μέλλον».

Στη Σεούλ, τον Νοέμβριο του 2010, η G20 ενέκρινε την έκθεση του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (FSB) σχετικά με τη μείωση του ηθικού κινδύνου που εμφανίζουν τα συστημικά σημαντικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (έκθεση SIFI)⁴³ στην οποία διατυπώνεται η σύσταση ότι «όλα τα κράτη θα πρέπει να προβούν στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στην έννομη τάξη τους, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι έχουν θέσει σε εφαρμογή ένα καθεστώς εξυγίανσης, το οποίο θα καθιστά εφικτή την εξυγίανση κάθε πιστωτικού ιδρύματος, χωρίς να εκτίθενται οι φορολογούμενοι σε απώλειες λόγω της στήριξης της φερεγγυότητας, ενώ παράλληλα θα προστατεύονται οι ζωτικές οικονομικές λειτουργίες, μέσω μηχανισμών που θα καθιστούν δυνατή την απορρόφηση των ζημιών από τους μετόχους, όπως και τους μη εξασφαλισμένους και ανασφάλιστους πιστωτές, με τη σειρά προτεραιότητάς τους».

Τον Οκτώβριο του 2011, το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας ενέκρινε τα βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων («Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions»)⁴⁴, όπου παρουσιάζονται τα κεντρικά στοιχεία τα οποία το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας θεωρεί απαραίτητα σε ένα αποτελεσματικό καθεστώς εξυγίανσης. Με την εφαρμογή τους αναμένεται να δοθεί η δυνατότητα στις αρχές να εξυγιαίνουν χρηματοπιστωτικά ιδρύματα με συντεταγμένο τρόπο, χωρίς να εκτίθενται οι φορολογούμενοι σε απώλειες λόγω της στήριξης της φερεγγυότητας, ενώ θα διατηρείται η συνέχεια των ζωτικών οικονομικών λειτουργιών τους.

1.5.2. Προσιθέμενη αξία παρέμβασης της ΕΕ

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της ΣΕΕ, στους τομείς οι οποίοι δεν υπάγονται στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, η Ένωση θα πρέπει να παρεμβαίνει μόνο εφόσον και κατά τον βαθμό που οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μπορούν όμως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης.

Μόνον η δράση στο επίπεδο της Ένωσης μπορεί να διασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν συμβατά μέτρα για την αντιμετώπιση των τραπεζών που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης. Παρ' όλον ότι ο τραπεζικός τομέας στην Ένωση είναι ιδιαίτερα ενοποιημένος, τα συστήματα για την αντιμετώπιση των τραπεζικών κρίσεων είναι εθνοκεντρικά. Πολλά εθνικά νομικά συστήματα δεν αναθέτουν επί του παρόντος τις αναγκαίες εξουσίες στις αρχές ώστε να εκκαθαρίζουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα με συντεταγμένο τρόπο, διατηρώντας ταυτόχρονα εκείνες τις υπηρεσίες

⁴² Δήλωση των ηγετών της G20 στη Διάσκεψη Κορυφής για τις χρηματοπιστωτικές αγορές και την παγκόσμια οικονομία, Απρίλιος 2009.

⁴³ «Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions»
http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf.

⁴⁴ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf.

που είναι βασικές για την χρηματοπιστωτική σταθερότητα, χωρίς να βασίζονται στα χρήματα των φορολογουμένων. Η απόκλιση των εθνικών νομοθεσιών δεν προσφέρεται για την επαρκή αντιμετώπιση της διασυννοριακής διάστασης των κρίσεων, οι δε ρυθμίσεις για συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής είναι ανεπαρκείς.

Οι περιορισμένες επιλογές για την εξυγίανση αυξάνουν το ενδεχόμενο ηθικού κινδύνου και δημιουργούν την προσδοκία ότι οι μεγάλες, σύνθετες και διασυνδεδεμένες τράπεζες θα χρειάζονταν και πάλι δημόσια χρηματοπιστωτική βοήθεια σε περίπτωση προβλημάτων. Είναι, επομένως, σαφές ότι ένα αποτελεσματικό πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση σε μια ολοκληρωμένη αγορά δεν μπορεί να επιτευχθεί από τα κράτη μέλη, και χρειάζεται να καθοριστεί στο επίπεδο της Ένωσης.

Βάσει της αρχής της αναλογικότητας, το περιεχόμενο και η μορφή της δράσης της Ένωσης δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών.

Η παρούσα πρόταση στοχεύει στη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της εμπιστοσύνης στις τράπεζες, στην ελαχιστοποίηση των απωλειών για τους φορολογουμένους και στην ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς τραπεζικών υπηρεσιών, με παράλληλη διατήρηση ισότιμων όρων ανταγωνισμού. Για τον σκοπό αυτόν, απαιτείται η σύγκλιση των εθνικών νομοθεσιών, ώστε να παρέχεται στις αρχές ένα συνεκτικό σύνολο εργαλείων διαχείρισης κρίσεων και εξυγίανσης. Μόνον με δράση της Ένωσης μπορεί να επιτευχθεί ο στόχος αυτός.

Οι διατάξεις είναι αναλογικές με τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων. Οι περιορισμοί στο δικαίωμα της ιδιοκτησίας, τους οποίους ενδέχεται να συνεπάγεται η άσκηση των προτεινόμενων εξουσιών, είναι συνεπείς με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, όπως έχει ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Οι περιορισμοί βρίσκονται εντός των αναγκών ορίων προκειμένου να επιτευχθεί στόχος γενικού συμφέροντος, και συγκεκριμένα η διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην Ένωση.

Η εξυγίανση συνδέεται στενά με μη εναρμονισμένους τομείς του εθνικού δικαίου, όπως η νομοθεσία για την πτώχευση και την ιδιοκτησία. Άρα, η ενδεδειγμένη νομική πράξη είναι η οδηγία, εφόσον είναι αναγκαία η ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο, ώστε να διασφαλιστεί ότι το πλαίσιο εφαρμόζεται κατά τρόπο που να επιτυγχάνει το σκοπούμενο αποτέλεσμα, στο πλαίσιο της ιδιαιτερότητας του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου.

1.5.3. Διδάγματα που αποκομίστηκαν από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

δ.ε.

1.5.4. Συνέπεια και ενδεχόμενη συνέργεια με άλλα συναφή μέσα

Το πλαίσιο διαχείρισης κρίσεων έχει στενή σχέση με το **σύστημα εγγύησης των καταθέσεων** στην Ένωση. Επί του παρόντος βρίσκεται υπό συζήτηση στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο η τροποποίηση της σχετικής οδηγίας 94/19/ΕΚ. Είναι σημαντικές οι συνέργειες μεταξύ των ταμείων ΣΕΚ και των μέτρων για την εξυγίανση των τραπεζών, ιδίως όταν πρόκειται για θέματα χρηματοδότησης. Εάν υπάρχει ένα πλαίσιο το οποίο αναχαιτίζει τη μετάδοση, το ταμείο ΣΕΚ θα χρηματοδοτεί μόνον μερικές τράπεζες που χρεωκοπούν στην αρχή. Αντιθέτως, εάν δεν υπάρχουν διαθέσιμα μέτρα εξυγίανσης και η μετάδοση των προβλημάτων εξαπλωθεί σε ολόκληρο το χρηματοοικονομικό σύστημα, τα χρηματικά ποσά τα οποία θα χρειαστεί να καταβάλει το ΣΕΚ σε ένα κράτος μέλος είναι σημαντικά υψηλότερα.

Το πεδίο εφαρμογής της πρότασης είναι συναφές με την **οδηγία για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις (CRD)**, με την οποία θεσπίζονται απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας των τραπεζών και των επιχειρήσεων επενδύσεων.

Σκοπός των πρόσφατων τροποποιήσεων της CRD είναι να αυξηθεί η ποσότητα και η ποιότητα των κεφαλαίων τα οποία κατέχουν οι τράπεζες, ούτως ώστε να μπορούν όντως να απορροφήσουν δυνητικές ζημιές. Οι νέες απαιτήσεις ρευστότητας αποσκοπούν να διασφαλίσουν ότι οι τράπεζες εξακολουθούν να διατηρούν ρευστότητα, ακόμη και σε περιόδους ακραίων καταστάσεων στην αγορά, και αναπτύσσουν μια δομή των υποχρεώσεων που προσφέρει μεγαλύτερη σταθερότητα. Με όλα αυτά τα μέτρα ο τραπεζικός τομέας θα γίνει ασφαλέστερος και θα μειωθούν τόσο οι κίνδυνοι χρεωκοπίας των τραπεζών όσο και η ανάγκη παρέμβασης του Δημοσίου. Παρά την ύπαρξη όλων αυτών των μέτρων, δεν μπορεί να αποκλειστεί η πτώχευση τραπεζών στο μέλλον. Εξ ου και η ανάγκη να διαμορφωθεί ένα συμπληρωματικό νομικό πλαίσιο (ανάκαμψη και εξυγίανση τραπεζών), το οποίο διασφαλίζει τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας ακόμη και σε περίπτωση δυσμενών σεναρίων.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικός αντίκτυπος της δράσης

- ☐ Πρόταση/πρωτοβουλία **περιορισμένης διάρκειας**
 - ☐ Ισχύουσα πρόταση/πρωτοβουλία από την [HH/MM]EEEE μέχρι την [HH/MM]EEEE
 - ☐ Δημοσιονομικός αντίκτυπος από το EEEE μέχρι το EEEE
- ☒ Πρόταση **απεριόριστης διάρκειας**
 - Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2013 μέχρι το 2015
 - και στη συνέχεια λειτουργία με κανονικό ρυθμό.

1.7. Προβλεπόμενος(-οι) τρόπος(-οι) διαχείρισης⁴⁵

- ☐ **Κεντρική άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή
- ☐ **Κεντρική έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης σε:
 - ☐ εκτελεστικούς οργανισμούς
 - ☒ οργανισμούς που έχουν συστήσει οι Κοινότητες⁴⁶
 - ☐ εθνικούς δημόσιους οργανισμούς / οργανισμούς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας
 - ☐ πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων δυνάμει του τίτλου V της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 49 του δημοσιονομικού κανονισμού
- ☐ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη
- ☐ **Αποκεντρωμένη διαχείριση** με τρίτες χώρες
- ☐ **Από κοινού διαχείριση** με διεθνείς οργανισμούς *(να προσδιοριστεί)*

⁴⁵ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁶ Όπως προβλέπεται στο άρθρο 185 του δημοσιονομικού κανονισμού.

Αν αναφέρονται περισσότεροι τρόποι διαχείρισης, παρακαλείσθε να τους διευκρινίσετε στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

Παρατηρήσεις

-

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Διατάξεις στον τομέα της παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι των διατάξεων αυτών.

Βάσει του άρθρου 81 του κανονισμού σχετικά με τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (EAT), απαιτείται από την Επιτροπή, έως τις 2 Ιανουαρίου 2014 και ανά τριετία στη συνέχεια, να δημοσιεύει γενική έκθεση σχετικά με την πείρα που αποκτήθηκε ως αποτέλεσμα της λειτουργίας της EAT. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή θα δημοσιεύσει γενική έκθεση η οποία θα διαβιβαστεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2.2. Σύστημα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Κίνδυνος(-οι) που έχει(-ουν) επισημανθεί

Όσον αφορά τη νόμιμη, οικονομική, αποδοτική και αποτελεσματική χρήση των πιστώσεων για την εφαρμογή της παρούσας πρότασης, η πρόταση δεν αναμένεται να δημιουργήσει νέους κινδύνους που να μην καλύπτονται επί του παρόντος από υφιστάμενο πλαίσιο της EAK για εσωτερικό έλεγχο.

2.2.2. Προβλεπόμενη(-ες) μέθοδος(-οι) ελέγχου

-

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προσασίας.

Για την καταπολέμηση της απάτης, της διαφθοράς και άλλων παράνομων πρακτικών εφαρμόζονται στην EAT άνευ περιορισμών οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).

Η EAT προσχωρεί στη διοργανική συμφωνία, της 25ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και θεσπίζει αμέσως τις κατάλληλες διατάξεις οι οποίες εφαρμόζονται στο σύνολο του προσωπικού της EAT.

Οι αποφάσεις σχετικά με τη χρηματοδότηση, καθώς και οι συμφωνίες και εκτελεστικές πράξεις που απορρέουν από αυτές, προβλέπουν ρητά ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο και η OLAF μπορούν να διεξάγουν, εφόσον είναι αναγκαίο, επιτόπιους ελέγχους μεταξύ των αποδεκτών των κονδυλίων που εκταμειεύονται από την EAT και του προσωπικού που είναι αρμόδιο για τη διάθεση των εν λόγω κονδυλίων.

Στα άρθρα 64 και 65 του κανονισμού σχετικά με τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (EAT) προβλέπονται οι διατάξεις για την εκτέλεση και τον έλεγχο του προϋπολογισμού της EAT και οι εφαρμοστέοι δημοσιονομικοί κανόνες.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Τομέας(-είς) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμή(-ές) δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού για δαπάνες

Σύμφωνα με τη σειρά των τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και των γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός [Περιγραφή]	ΔΠ/ΜΔΠ ⁽⁴⁷⁾	από χώρες ΕΖΕΣ ⁴⁸	από υποψήφιες χώρες ⁴⁹	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
	12.0402.01 ΕΑΤ – Επιχορήγηση βάσει των τίτλων 1, 2 και 3	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία

Σύμφωνα με τη σειρά των τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και των γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή προϋπολογισμού	Είδος δαπάνης	Συμμετοχή			
	Αριθμός [Τομέας]	ΔΠ/ΜΔΠ	χωρών ΕΖΕΣ	υποψήφιων χωρών	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 18 παράγραφος 1 στοιχείο αα) του δημοσιονομικού κανονισμού
	[XX.YY.YY.YY]		ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ/ΟΧΙ

⁴⁷ ΔΠ = Διαχωριζόμενες πιστώσεις / ΜΔΠ= Μη διαχωριζόμενες πιστώσεις

⁴⁸ ΕΖΕΣ: Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελεύθερων Συναλλαγών.

⁴⁹ Υποψήφιες χώρες και, εφόσον ισχύει, δυνάμει υποψήφιες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

3.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση του εκτιμώμενου αντικτύπου στις δαπάνες

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

ομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	1Α	Ανταγωνιστικότητα για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση
---	----	---

ΓΔ: MARKT			Έτος 2013 ⁵⁰	Έτος 2014	Έτος 2015					ΣΥΝΟΛΟ
• Επιχειρησιακές πιστώσεις										
12.0402.01	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	0	1,080	999					2,079
	Πληρωμές	(2)	0	1,080	999					2,079
Πιστώσεις διοικητικής φύσεως χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων										
Αριθμός γραμμής του προϋπολογισμού			(3)							
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ MARKT	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=1+1α+3	0	1,080	999					2,079
	Πληρωμές	=2+2α+3	0	1,080	999					2,079
• ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	0	1,080	999					2,079
	Πληρωμές	(5)	0	1,080	999					2,079

⁵⁰ Το έτος N είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

• ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων	(6)								
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 1Α του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	=4+ 6	0	1,080	999				2,079
	Πληρωμές	=5+ 6		1,080	999				2,079

Παρατηρήσεις :

σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

		Έτος 2013 ⁵¹	Έτος 2014	Έτος 2015				ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 5 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0	1,080	999				2,079
	Πληρωμές	0	1,080	999				2,079

⁵¹ Το έτος Ν είναι το έτος έναρξης εφαρμογής της πρότασης/πρωτοβουλίας.

3.2.2. Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα ↓			Έτος 2012	Έτος 2013	Έτος 2014	Έτος 2015	ΣΥΝΟΛΟ				
	Είδος αποτελέσματος ⁵²	Μέσο κόστος του αποτελέσματος	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελε σμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα ↓			Έτος 2012	Έτος 2013	Έτος 2014	Έτος 2015	ΣΥΝΟΛΟ					
	Είδος αποτελέσματος ⁵²	Μέσο κόστος του αποτελέσματος	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελε σμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα ↓			Έτος 2012	Έτος 2013	Έτος 2014	Έτος 2015	ΣΥΝΟΛΟ					
	Είδος αποτελέσματος ⁵²	Μέσο κόστος του αποτελέσματος	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελε σμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους	Αριθμός αποτελεσμάτων	Σύνολο κόστους

Δ.Ε.

Εκτιμώμενος αντίκτυπος στις πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα

3.3.1.1. Σύνοψη

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

3.3.1.2. Εκτιμώμενες απαιτήσεις ανθρώπινων πόρων

- ☒ Η πρόταση δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Παρατήρηση:

Δεν θα χρειαστούν πρόσθετοι άνθρωποι και διοικητικοί πόροι στη Γ Δ MARKT ως αποτέλεσμα της πρότασης.

3.3.2. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- ☒ Η πρόταση είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί αναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του μέσου ευελιξίας ή την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου⁵⁴.

3.3.3. Συνεισφορές τρίτων

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτα μέρη
- ☒ Η πρόταση προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται παρακάτω:

⁵⁴ Βλέπε σημεία 19 και 24 της διοργανικής συμφωνίας.

Πιστώσεις σε εκατ. ευρώ (με 3 δεκαδικά ψηφία)

	Έτος 2013	Έτος 2014	Έτος 2015					Σύνολο
Συνεισφορά των κρατών μελών (60% του συνολικού κόστους)	0	1,620	1,498					3,119

3.4. Εκτιμώμενος δημοσιονομικός αντίκτυπος στα έσοδα

- ☒ Η πρόταση δεν έχει κανένα δημοσιονομικό αντίκτυπο στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τον δημοσιονομικό αντίκτυπο που περιγράφεται κατωτέρω:
 - ☐ στους ίδιους πόρους
 - ☐ στα διάφορα έξοδα

Παράρτημα στο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο για την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ, 82/891/ΕΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010

Το κόστος που αφορά τα καθήκοντα που πρόκειται να εκτελεί η ΕΑΚ έχει εκτιμηθεί για τις δαπάνες προσωπικού (τίτλος 1), αλλά και για τον τίτλο 2.

Όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα της πρότασης, υπολογίζεται ότι η οδηγία θα τεθεί σε ισχύ μεταξύ Ιουνίου και Δεκεμβρίου 2013. Η ΕΑΤ θα καταρτίσει σχέδια τεχνικών προτύπων εντός 12 μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος, επομένως αναμένεται ότι οι εργασίες θα αρχίσουν ήδη από τον Ιανουάριο του 2014. Έχει υπολογιστεί πρόσθετο προσωπικό για τα **23 τεχνικά πρότυπα και τις 5 κατευθυντήριες γραμμές**, συμπεριλαμβανομένων των συναφών ενεργειών για την αναγνώριση διαδικασιών εξυγίανσης σε τρίτες χώρες, για την ολοκλήρωση του μη δεσμευτικού πλαισίου ρυθμίσεων συνεργασίας με τρίτες χώρες, καθώς και για τις τρέχουσες εργασίες παρακολούθησης, τη συμμετοχή σε σώματα και την άσκηση δεσμευτικής διαμεσολάβησης από την ΕΑΤ. Η πρόταση άλλες Επιτροπής περιλαμβάνει μακροπρόθεσμα καθήκοντα για την ΕΑΤ, για τα οποία θα απαιτηθεί η δημιουργία 5 επιπρόσθετων θέσεων (έκτακτων υπαλλήλων) από το 2014. Ακόμη, προβλέπονται 11 αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες («ΑΕΕ»), για την εκτέλεση έκτακτων καθηκόντων που περιορίζονται στα έτη 2014 και 2015.

Άλλες παραδοχές:

- ο συντελεστής στάθμισης του μισθού για το Λονδίνο είναι 1,28·
- Λόγω της πολυπλοκότητας των τεχνικών προτύπων των κατευθυντηρίων γραμμών και του φόρτου εργασίας για συναφή καθήκοντα, όπως εξηγείται ανωτέρω, υπολογίζεται ότι, κατά μέσον όρο, για ένα τεχνικό πρότυπο/μία κατευθυντήρια γραμμή θα απαιτηθεί 1,15 ανθρωποέτος. Άρα, για 23 τεχνικά πρότυπα και 5 κατευθυντήριες γραμμές θα απαιτηθούν 32 ανθρωποέτη για το 2014 και το 2015.
- το κόστος κατάρτισης υπολογίζεται στα 1 000 ευρώ ανά ΙΠΑ ανά έτος·
- το κόστος αποστολών εκτιμάται στα 10 000 ευρώ, βάσει του σχεδίου προϋπολογισμού για αποστολές του 2012 ανά αριθμό ατόμων·
- το κόστος που σχετίζεται με τις προσλήψεις (έξοδα ταξιδιού, διαμονής, ιατρικές εξετάσεις, εγκατάσταση και άλλα επιδόματα, έξοδα απομάκρυνσης κ.λπ.) εκτιμάται στα 12 700 ευρώ, βάσει του σχεδίου προϋπολογισμού του 2012 για την πρόσληψη ανά νέο αριθμό ατόμων.

Η μέθοδος υπολογισμού της αύξησης του απαιτούμενου προϋπολογισμού για τα επόμενα τρία έτη παρουσιάζεται με περισσότερες λεπτομέρειες στον κατωτέρω πίνακα.

Είδος δαπάνης	Υπολογισμός	Ποσό (σε εκατ. ευρώ)			
		2013	2014	2015	Σύνολο
Τίτλος 1: Δαπάνες προσωπικού					
<i>11 Μισθοί και επιδόματα</i>					
- για έκτακτους υπαλλήλους	=5*127*1,28	0	813	813	1,626
- για ΑΕΕ	=11*73*1,28	0	1,028	1,028	2,056
- για συμβασιούχους υπαλλήλους		0	0	0	0
<i>12 Δαπάνες για πρόσληψη προσωπικού</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Δαπάνες για αποστολές</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Κατάρτιση</i>	=16*1	0	16	16	32
Σύνολο Τίτλου 1: Δαπάνες προσωπικού		0	2,220	2,017	4,237

Τίτλος 2: Υποδομές και επιχειρησιακές δαπάνες	=16*30	0	480	480	960
Τίτλος 3: Επιχειρησιακές δαπάνες		0	0	0	0
Σύνολο		0	2,700	2,497	5,197
Κοινοτική συνεισφορά (40%)		0	1,080	999	2,078
Συνεισφορά των κρατών μελών (60%)		0	1,620	1,498	3,119

Ο ακόλουθος πίνακας παρουσιάζει το προτεινόμενο οργανόγραμμα για τις πέντε θέσεις έκτακτων υπαλλήλων.

Ομάδα καθηκόντων και βαθμός	Θέσεις έκτακτων υπαλλήλων
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
Σύνολο AD	5